

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

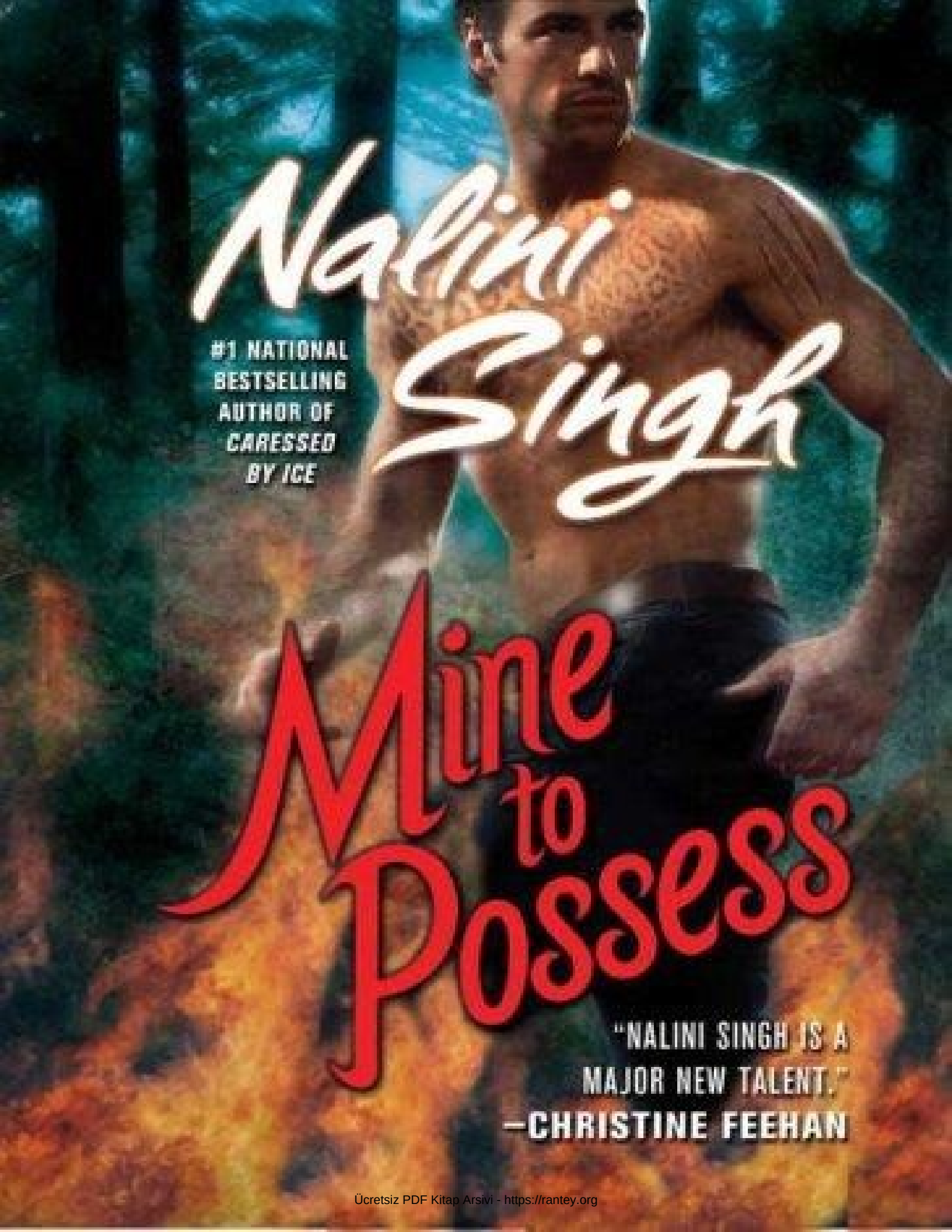
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A muscular man with a beard and short dark hair is shown from the waist up, shirtless, in a forest setting. He is holding a black helmet in his left hand. The background consists of tall, thin trees and a forest floor covered in fallen leaves and some low-lying plants.

Nalini Singh

#1 NATIONAL
BESTSELLING
AUTHOR OF
*CARESSSED
BY ICE*

Mine to Possess

"NALINI SINGH IS A
MAJOR NEW TALENT."
—CHRISTINE FEEHAN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

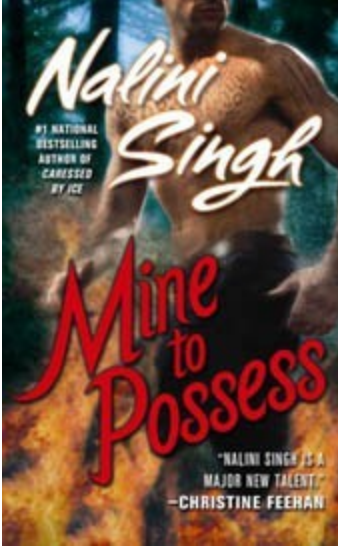
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

JAWS hazır.

Mine to Possess

by

Nalini Singh

UNUTULANLAR

Psy Konseyi 1969 yılında Sessizlik Protokolü'nü önerdiğinde, bu protokol

Psy'dan tüm duyguları silecekti, görünüşte aşılmaz bir sorunla karşı karşıya kaldılar - eksiklik

ırksal tekdüzelik.

Günümüzün soğuk ve izole Psy'larının aksine, o zamanki Psy'lar dünyanın dokusunun ayrılmaz ve iç içe geçmiş bir parçasıydı.

dünyaya. Hayal kurdular, ağladılar ve sevdiler. Bazen, doğal olarak, sevdikleri

kendi ırklarından başka bir ırktan geliyorlardı.

Psy şekil çiftleştii, insanlarla evlendi ve karışık kandan çocuklar doğurdu. Tahmin edilebileceğı gibi, bu ırksal

Saf olmayan Psy, Sessizlik Protokolü'nün en şiddetli muhalifleri arasındaydı. Ne olduğunu anladılar

kardeşlerini duygusallıktan vazgeçmeye itti - kısır bir delilik korkusu, çocuklarını

çılgınlık amansız bir gelgitle saflarını süpürüyordu - ama aynı zamanda anladılar ki

Sessizlik, sevdikleri her şeyi ve herkesi kaybedeceklerdi. Sonsuza kadar.

1973 yılına gelindiğinde iki grup çıkmaza girmişti. Müzakereler devam etti, ancak iki taraf da

uzlaşmaya yanaşmadı ve Psy ikiye bölündü. Çoğunluk Psy Net'te kalmayı tercih etti ve

zihinleri mutlak Sessizliğin duygusuz bırakır.

Azınlığın kaderi, bazıları karışık kana sahip, diğerleri ise insan ve dönüşen eşlere sahip.

o kadar da net değil. Çoğu, Konsey suikastçıları tarafından ortadan kaldırıldıklarına inanıyor. Sessizlik çok önemliydi.

-the

Psy ırkının son umudu - asi bir azınlık tarafından şans eseri bozulması.

İsyancıların toplu bir intihar sonucu öldüklerine dair bir söylenti de vardır. Son teori ise uzun zaman önce

İsyancılar, yeni adı verilen Merkez'deki ilk zorunlu "rehabilitasyon" hastalarıydı, zihinleri

silindi, kişilikleri yok edildi. O zamanlar Merkez'in yöntemleri deneysel olduğu için

hayatta kalan hastalar bitkisel girerdi.

Şimdi, yüz yıldan fazla bir süre sonra, 2080 yılında baharın gelişyle birlikte, tek bir fikir birliği vardır:

isyancılar en son şekilde etkisiz hale getirildi.

Psy Konseyi muhalefete izin vermiyor.

BÖLÜM 1

Talin McKade kendine yirmi sekiz yaşındaki kadınların, özellikle de yirmi sekiz yaşındaki kadınların

Onun yaşadıklarını görmüş ve atlatmış olan biri, yolun karşısına geçmek kadar basit bir şeyden korkmazdı.

ve bir adamı tavlama için bir bara girdi.

Ama tabii ki bu sıradan bir adam değildi. Ve bir bar, Clay'i bulmayı umduğu son yerdi,

Onun izini ilk sürdüğünden beri geçen iki hafta içinde onun hakkında öğrendikleri göz önüne alındığında. Bu değildi

Ona gelmek için cesaretini toplamasının bu kadar uzun sürmesi iyiye işaretti. Ama olmak zorundaydı

Tabii.

Keşfettiği şey, tanıdığı Clay'in, uzun boylu, öfkeli, güçlü çocuğun

San Francisco'daki baskın leopar sürüsünün bir çeşit yüksek rütbeli infazcısı. Dark River

Son derece saygı duyulan biriydi, dolayısıyla Clay'in konumu güven ve sadakate işaret ediyordu. Son kelime bir bıçak sapladı

kalbinin derinliklerine.

Clay ona hep sadık kalmıştı. Hak etmediğinde bile. Yutkunarak, Clay'in

Anıların dikkatini dağıtmasına izin veremeyeceğini biliyordu. Eski Clay gitmişti. Bu Clay.

o

onu tanı mıyordu. Tek bildiği, hapisten çıktıktan sonra kanunla herhangi bir sorunu olmadığıydı.

On dört yaşındayken hapsedildiği ıslahevinde bir çocuğu vahşice öldürdüğü için

Orrin Henderson.

Talin'in elleri direksiyon simidini parmak boğumlarına kadar sıkıca kavradı. Kanı hissedebiliyordu.

Kalbi hatırladığı korkuyla güm güm atarken yanaklarına su dolmaya başladı.

Orrin'in parçaları, yumuşak ve ıslak şeyler

asla havaya maruz kalmaması gereken, Clay bir köşeye sinmişken bulaşan

Hayır! Hayır!

Bunu düşünemezdi, oraya gidemezdi. Kâbus görüntülerinin -kabusla dolu-

Çiğ etin yoğun, iğrenç kokusu her gece uykusunu kaçırıyordu. Teslim olmayacaktı

gündüz saatlerinde de.

Yanıp sönen mavi ve beyaz ışıklar dikkatini çekerken, başka bir İnfaz aracı barın önüne yanaştı.

küçük ön otopark. Bu da iki zırhlı araç ve çok iyi silahlanmış dört polis demekti.

Hepsi dışarı çıktıktan sonra, dördünden hiçbirisi bara girmek için herhangi bir harekette bulunmadı.

Neler olduğundan emin değildi.

geniş caddenin diğer tarafındaki tali otoparka park ettiği cipinin içinde kaldı.

Polis arabalarını gördüğünde omurgasından aşağı ter damladı. Beyni genç yaşta polis arabalarını

varlıklarını şiddetle hissetti. İçindeki her içgüdü onu defolup gitmeye zorluyordu. Ama beklemek, görmek zorundaydı.

Clay değişmeseydi, daha da kötüleşseydi... Bir elini direksiyondan ayırıp, yumruk yaptı.

midesi , çaresizlikle doluyordu. O onun son umuduydu.

Barın kapısı o anda açılarak kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu. İki ceset uçarak dışarı çıktı. Ona

Polisler şaşkınlıkla kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak onaylamayan bakışlar atmadan önce yoldan çekildiler.

fırlatılan çift. Sersemlemiş iki genç adam sendeleyerek ayağa kalktı... ancak iki genç adam

daha fazla çocuk onların üzerine indi.

Görünüşlerine bakılırsa on sekiz ya da on dokuz yaşlarında gençlerdi. Hepsinin zil zurna sarhoş olduğu belliydi. O sırada

Dördü orada yatarken, muhtemelen inleyerek ölümü dilerken, başka bir erkek kendi ayakları üzerinde yürüdü.

Adam daha yaşlıydı ve bu mesafeden bile, iki çocuğu alıp götürürken öfkesini hissedebiliyordu.

Onları park halindeki bir kamyonun açık kasasına attı, saf sarı saçları akşamın ilk esintisinde dalgalanıyordu.

Polislere onları rahatlatacak bir şey söyledi. Biri güldü.
İlk ikisinden kurtulduktan sonra

Sarışın adam diğer iki çocuğu boyunlarından yakaladı ve onları sürüklemeye başladı.

Kamyon, vücutlarının açıkta kalan kısımlarındaki deriyi zımparalıyor olması gereken çakılları umursamadan.

Talin yüzünü buruşturdu.

Bu talihsiz ve muhtemelen yaramazlık çocuklar yarın morluk ve kesiklerin yanı sıra

başları ağrıyordu. Sonra kapı tekrar çarparak açıldı ve o adam hariç her şeyi ve herkesi unuttu.

barın içindeki ışıkla çerçevenlenmişti. Bir çocuğu omzuna asmış, diğerini de sürüklüyordu.

Aynı sarışının yaptığı gibi.

"Clay." İhtiyaç, öfke ve korkudan oluşan karanlık bir telaşla ortaya çıkan bir fısıltıydı. Boyu uzamıştı.

altı dörde yakındı. Ve vücudu - her zamanki ham güç vaadini yerine getirmekten daha fazlasını yapmıştı

onun içindeydi. Kaslı vücudunun üzerinde, teni altın rengi bir tonla zengin, tatlı bir kahverengi olarak parlıyordu.

Isla'nın kanı, diye düşündü Talin, Clay'in Mısırlı annesinin egzotik güzelliği tüm olanlardan sonra bile zihninde canlıydı

Bu yıllar. Isla'nın teni pürüzsüz bir siyah kahve, gözleri acı çikolata gibiydi ama Clay'in genlerinin sadece yarısını taşıyordu.

Talin bu mesafeden Clay'in gözlerini göremiyordu ama gözlerinin çarpıcı bir yeşil olduğunu biliyordu.

Bir orman kedisi gibi. Dönüşen babasından kalan açık bir miras. Teninden ve zifiri karanlığından yola çıkarak

Saçları, gözleri eskiden olduğu çocuğun yüzüne hükmediyordu. Hâlâ öyle olduklarını hissediyordu ama

çok farklı bir şekilde.

Her hareketi sert erkek özgüvenini haykırıyordu. İki kişinin ağırlığını bile hissetmiyor gibiydi.

Çocuklar onları kamyonun arkasındaki yığının içine atarken. Kasların esnemesini hayal etti.

ve titredi... mutlak, bastırılamaz bir korku içinde.

Mantık, akıl, his, hepsi hafızanın katıksız akışı altında kırıldı. Kan ve et, çığlıklar

Ölümün ıslak, emici sesleri bitmek bilmiyordu. Ve bunu yapamayacağını biliyordu.

Çünkü eğer Clay

onu çocukken korkutmuştu, şimdi de dehşete

düşürüyordu. Bir elini ağzına sokarak çığlığını bastırdı.

İşte o zaman dondu kaldı, başı yukarı kalktı.

Cory ve Jason'ı kamyonete bindiren Clay, Dorian'a bir şey söylemek için dönecekti ki

esintide neredeyse bir ses yakaladı. Hayvanı avlanmaya devam etti, sonra inanılmaz bir şekilde

Bir leoparın ince duyuları, adam ise gözleriyle etrafı tarıyordu.

O sesi, o kadın sesini tanıyordu. Ölü bir kadının sesiydi. Umurunda değildi. O kabul etmişti

uzun zaman önce delirmişti. Şimdi baktı, baktı ve aradı.

Tally için.

Geniş yolun karşısındaki otoparkta çok fazla araba vardı, Talin'in hayaletinin girebileceği çok fazla yer vardı.

Saklan. İyi ki nasıl avlanacağını biliyordu. Dorian ona tokat attığında o yöne doğru bir adım atmıştı.

ve onun görüş alanına girdi. "Yola çıkmaya hazır mısınız?"

Clay boğazında bir hırıltının yükseldiğini hissetti ve bu tepki onun aklını başına getirecek kadar mantıksızdı

Zihin. "Polisler mi?" Karşıdaki arsayı yeniden görebilmek için yana kaydı. "Bize sorun çıkaracaklar mı?"

Dorian başını iki yana salladı, sarı saçları yanmaya başlayan sokak lambalarının ışığında parlıyordu.

Yerleşik sensörler solan ışığı algıladı. "İşin içinde sadece Dönüşen çocuklar olduğu için otoriteyi devredecekler.

Zaten paketin iç işlerine karışmaya hakları yok."

"Onları kim aradı?"

"Joe değil." Dark River'ın bir üyesi olan bar sahibinin adını verdi. "Bizi o aradı, demek ki

başka birine . Kit ve Cory'nin aralarındaki küçük sidik yarışını çözmelerine sevindim,

Ama en iyi arkadaş olacaklarını ve hepimizi delirteceklerini hiç düşünmemiştim."

Clay, "Sürüye zarar vermeye çalışan Psy Council ile bu sorunları yaşamıyor olsaydık," dedi,

"I

onları bir geceliğine hapse atmanın bir sakıncası olmaz."

Dorian onaylarcasına homurdandı. "Joe bir fatura gönderecek. Paketin hasarı karşılayacağını biliyor."

"Ve bu altılının derisinden çıkar." Clay, sarhoş ve kafası karışmış çocuk Cory'yi tekrar vurduğunda

yükselmeye çalıştı. "Mezun olana kadar borçlarını kapatmaya çalışacaklar."

Dorian sırtıttı. "Ben de bu barda ortalığı birbirine kattığımı ve senden dayak yediğimi hatırlıyor gibiyim."

Clay genç nöbetçiye kaşlarını çattı ama dikkati yolun karşısındaki park alanından hiç ayrılmadı.

Orada tozdan başka hiçbir şey hareket etmiyordu ama avın bazen göz önünde saklandığını biliyordu.

Oynamak

Heykel, bir yırtıcıyı kandırmanın tek yoluydu. Ama Clay akılsız bir canavar değildi.

kanlı Karanlık Nehir nöbetçisi. "Sen bunlardan daha kötüydün. Ninjalarınla beni öldürmeye çalıştın.

bok."

Dorian cevap olarak bir şeyler söyledi ama küçük bir cip hızla otoparktan çıkarken Clay bunu kaçırdı.

dikkatini çekti. "Çocuklar sizindir!" Bununla birlikte, kaçan avının peşinden yaya olarak gitti.

Eğer insan olsaydı, kovalamak aptalca bir hareket olurdu. Bir leopar dönüşen için bile

mantıklı. Hızlıydı ama şoför gaza basarsa o araca yetişecek kadar hızlı değildi. Onun -kesinlikle onun- şimdi yaptığı gibi.

Clay yenilgi yemini etmek yerine, sürücünün bilmediği bir şeyi bildiğinden, acımasız bir sırıtişla dişlerini gösterdi,

Takip ettiği şeyi aptalca olmaktan çıkarıp mantıklı hale getiren bir şey. Leopar içgüdüsel olarak tepki verebilirdi, ama

Clay'in zihninin insani tarafı gayet iyi çalışıyordu. Şoförün şu anda keşfedeceği gibi!

Cip gıcırdayarak durdu, muhtemelen yolu kapatan molozlardan santimetre farkla kurtulmuştu. Cip

heyelan sadece kırk beş dakika önce meydana gelmişti. Normalde Dark River çoktan

Ancak iki gün önce hemen hemen aynı noktada küçük heyelan daha meydana geldiği için, bu

ve etkilenen yamaç uzmanlar tarafından değerlendirilinceye kadar bırakılmıştır. Eğer barın içinde olsaydı,

anonsu duyar ve yoldan sapması gerektiğini bilirdi. Ama barda değildi. Dışarıda saklanıyordu.

O noktaya ulaştığında, sürücü geri çalışıyordu. Ama oyalanmaya devam etti, paniği

aracı kontrol eden bilgisayarlara aşırı yüklenmesine neden oldu. Keskin, temiz ısırığın kokusunu alabiliyordu.

Ama onu korkutan, korku maskesinin altındaki tuhaf bir şekilde tanıdık ama tanımlanamaz derecede yanlış kokuydu.

onun yüzünü görmeye kararlıydı.

Zor nefes alıyordu ama tam olarak nefes nefese değildi, yolun ortasında onun arkasında durdu ve ona meydan okudu

onu ezmek için. Çünkü onun izin vermeyecekti. Onun kim olduğunu bilmiyordu ama

rahatsız edici bir şekilde Tally gibi kokuyordu ve nedenini bilmek istiyordu.

Beş dakika sonra, sürücü arabayı yeniden çalıştırmaya çalışmayı bıraktı. Toz çöktü ve aracın kiralık olduğu ortaya çıktı.

Tabaklar. Kuşlar tekrar ötmeye başladı. Hâlâ bekliyordu... Sonunda kapı kayarak açılıp geri dönene kadar. A

Koyu mavi kot pantolon ve bilek hizasında siyah bir botla kaplı ince bacak yere değdi.

Bir el kapıyı kapatıp daha da uzağa kaydırmak için ortaya çıktığında canavarı olağanüstü bir şekilde sessizleştirdi

Arkada. Çilli bir ten, bronzluğun en ufak bir ipucu. Cipin içinden küçük bir kadın formu ortaya çıkıyor. Hatta

tamamen dışarıda, uzun dakikalar boyunca sırtı ona dönük bir şekilde durdu.

Onu zorlamak için hiçbir şey yapmadı.

saldırgan bir ses çıkarmadı. Bunun yerine, onun görüntüsünü seyretme fırsatını değerlendirdi.

Tartışmasız küçüktü, ama kırılgan değildi, kolay kırılabilir değildi. Düz çizgide güç vardı

ama aynı zamanda sert erkek vücuduna yastık görevi gören bir yumuşaklık da vardı. Kadının kıvrımları vardı.

Yemyeşil, tatlı kıvrımlar. Poposu kot pantolonunun koltuğunu mükemmel bir şekilde dolduruyor, derin cinsel içgüdüleri uyandırıyor.

hem insanın hem de kedinin. Isırmak, şekillendirmek, sevmek istiyordu.

Yumruklarını sıkarak olduğu yerde kaldı ve bakışlarını yukarı doğru zorladı. Kaldırmanın kolay olacağını düşündü.

Böylece boynu tutulmadan onu öpebilecekti. Ve bunu öpmeyi planlıyordu.

Talin gibi kokan bir kadın. Canavarı onun kendisine ait olduğunu söyleyip duruyordu ve tam şu anda

tartışacak kadar medeni hissetmiyordu. Bu daha sonra, hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra gelecekti.

Bu hayaleti. O zamana kadar, vahşi cinselliğin telaşında, onun tanıdık ama henüz tanıdık olmayan kokusunda boğulacaktı.

Saçları bile Talin'inkiyle aynı alışılmadık renkteydi; koyu, alaca altın rengi ve çikolata çizgileri.

Kahverengi. Ona her zaman yele derdi. Bir leoparın kürkündeki inanılmaz renk çeşitliliğine benzer,

Dışarıdan bakanların genellikle gözden kaçırdığı bir şey. Ancak bir leopar için, bu varyasyonlar

spot ışıkları. Bu kadının saçları da öyle. Çok güzeldi. Kalın.

Eşsiz. "Talin," dedi usulca, deliliğe tamamen teslim olarak.

Omurgası sertleşti ama sonunda döndü.

Ve tüm dünya nefes almayı bıraktı.

BÖLÜM 2

"Merhaba Clay."

Hava, bir vücut darbesinin gücüyle vücuduna geri döndü. Boğazında bir kükremler oluştu ama

dalgalar halinde yayılan keskin korku kokusunun şiddetle farkına vararak serbest bıraktı.

Orospu çocuğu! Tally ondan korkuyordu. Kalbine bir bıçak da saplayabilirdi.

"Buraya gel,

Tally."

Ellerini kalçalarına sürterek başını salladı. "Seninle konuşmaya geldim, hepsi bu."

"Benimle bu şekilde mi konuşuyorsun? Kaçarak mı?" Kendi kendine susmasını, ona hırlamamasını söyledi.

Bu bir

Yirmi yıl sonra yaptıkları ilk konuşmaydı. Ama sanki dün konuşmuşlar gibi hissettiriyordu, o kadar

doğal, çok zahmetsiz. Korkusu dışında. "Arabayı yakın zamanda durduracak mıydın?"

Yutkundu. "Seninle barda konuşmayı planlıyordum."

Leoparın canına etmişti. Türünün doğaüstü hızıyla hareket ederek ona bir santim kadar yaklaştı.

Çığlık atacak nefesi bulamadan. "Senin ölmüş olman gerekiyordu."
Kızın öfkesini görmesine izin verdi

İçinde, mayalanması için yirmi uzun yıl geçmiş bir öfke vardı.
Vücudundaki her damara nüfuz edene

kadar mayalandı ve yayıldı. "Bana yalan
söylediler."

"Evet, biliyorum... ."

Şaşkınlık içinde donup kaldı. "Sen ne?" Bunca zamandır bir hayaletin
izini sürerken

Talin'in bilgisi dışında kendisine yalan söylendiğinden kesinlikle emindi.
Talin'in ona yalan söylemesi

ona döneceğine dair verdiği sözü tutmadığını düşünüyordu.
Onun gönüllü bir katılımcı olabileceğini bir

kez bile düşünmemişti.

Fırtına bulutları rengindeki gözleri onunkilerle buluştu. "Onlardan
sana bir araba kazasında öldüğümü söylemelerini istedim."

Bıçak kadar derine saplanmıştı ki, ruhunda bir delik açmıştı. "Neden?"

"Olmama izin vermedin, Clay," diye fısıldadı, iri gri gözlerinde bir
canavar vardı.

ince bir kehribar şeridi. "İyi bir ailem vardı, normal bir hayat yaşamaya
çalışıyordum" -dudakları büküldü

-"ya da

nasıl yaşayacağımı bildiğim kadar normal. Ama rahatlayamıyordum.
İslahevinden çıktığın anda beni avladığını hissedebiliyordum.

On iki yaşımdaydım ve beni rüyamda bulursun diye gözlerimi kapatmaya cesaret edemiyordum!"

İçinde yaşayan leopar hırlayarak dişlerini gösterdi. "Seni korumak benim görevimdi!"

"Hayır!" Ellerini yumruk yaptı, vücudunun her gergin hattında reddediş yazıyordu. "Ben asla senin olmadım!"

Hem canavar hem de insan, onun reddinin acımasız darbesi altında sendeledi. Çoğu insan onun

buz gibi Psy'a çok benziyordu, hissetmiyordu. O anda, bunun gerçek olmasını diledi. Sonuncusu

ruhu binlerce acı kırbaçla yırtılıyormuş gibi bu kötü yaralandığı zaman islahevinden çıktığı gün. İlk işi Sosyal Hizmetleri aramak olmuştu.

"Üzgünüm Clay. Talin üç ay önce öldü."

"Ne?" Zihni bomboştu, gelecek hayalleri siyah bir duvar tarafından silinmişti. "Hayır."

"Araba kazasıydı."

"Hayır!"

Bu onu dizlerinin üzerine çökertmiş, içten dışa doğru paramparça etmişti. Ama bu acının derinliği

kesen, yırtan acı, bu reddedişin yanında hiçbir şeydi. Yine de, kadının akıttığı kana rağmen, adam hâlâ

Hayır, ona dokunması gerekiyordu. Ancak, adam elini kaldırdığında, kadın irkildi.

Onun koruyucu hayvan kalbine daha fazla zarar için tasarlanmış bir şey yapamazdı. Savaştı.

Acıyı her zaman yaptığı gibi, yumuşaklığı bir kenara bırakıp öfkeyi serbest bırakarak. Bu günlerde, o

nadiren kızgın olmayı bıraktı. Ama bugün, acı ölmeyi reddetti. Onu pençeledi, onu öldürmekle tehdit etti.

kanaması.

"Seni asla incitmedim," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı.

"Kanı unutamam Clay." Sesi titriyordu. "Unutamam."

O da yapamadı. "Ölüm belgeni gördüm." İlk şok geçtikten sonra bunun bir yalan olduğunu anlamıştı.

Ama... "gerçek olduğunu, hayatta olduğunu bilmem gerek."

Bu kez elini yanağına götürdüğünde, kadın irkilmedi. Ama onun dokunuşuna da boyun eğmedi.

Çocukken hep yaptığı gibi. Teni narin ve bal rengindeydi. Çiller cildinde dans ediyordu.

Burnunun köprüsü ve elmacık kemikleri boyunca. "Güneşten uzak durmuyorsun."

Kız ona ürkek bir bakış attıktan sonra utangaç bir gülümseme ile karşılık verdi. "Hiç bu kadar

Bu konuda iyiyim."

En azından bu açıdan değişmemişti. Ama onunla ilgili çok şey değişmişti. Onun Tally'si gelmişti.

Hayatının en mutlu beş yılı boyunca her gün onun kollarına koştı, ona koruyucusu olarak baktı

ve arkadaş. Şimdi, elini bırakana kadar adamın elini itti, reddinin sessiz yinelenişi bir kadının içini yaktı.

Ruhu soğuktan yanıyordu. "Madem benden bu nefret ediyorsun, o zaman neden

"Beni buldun mu?" Neden ona anılarını bırakmamıştı - onda sadece iyilik gören bir kızın anılarını?

Işığın içinde kalmak için verdiği mücadelede elinde kalan tek şey o anılardı.

O her zaman karanlığı taşırdı.

Kalbinin içindeydi ama şimdi uyanık olduğu her an onu çağırıyor, ona huzurun gümüşü vaatlerini fısıldıyordu.

hissetmemekte, acı çekmemekte buldu. Sürünün güçlü bağları bile artık onu tutacak kadar güçlü değildi.

Şiddetin cazibesi onu gece gündüz, saat saat, saniye saniye vururken değil.

İkincisi.

Talin'in gözleri büyüdü. "Senden nefret etmiyorum. Senden asla nefret edemem."

"Soruya cevap ver, Talin." Ona bir daha Tally demeyecekti. O onun Tally'si değildi, tek insan

Karanlık Nehir'e sürüklenmeden önce onun sefil ruhunu sevmiş olan varlık. Bu Talin'di,

bir yabancı. "Bir şey mi istiyorsun?"

Yanakları alev parlıyordu. "Yardıma ihtiyacım var."

Ne olursa olsun onu asla geri çeviremezdi. Ama kayıtsızca dinledi, ona olan şefkati

saldırmak ve incitmek isteyen bir şeye dönüşmekle tehdit ediyordu. Öfkesinin derinliğine ihanet ederse,

Eğer onu tekrar koşmaya gönderirse, bu onu son ölümcül sınıra itebilirdi.

"Bir canavarla başa çıkabilecek kadar tehlikeli birine ihtiyacım var." "Yani doğuştan bir katile geldin."

Tekrar irkildi, sonra omurgasını dikleştirdi. "Tanıdığım en güçlü insana geldim."

Homurdandı. "Konuşmak istedin. Konuş o zaman."

Onun omzunun arkasından dışarı baktı. "Bunu daha özel bir yerde yapabilir miyiz? İnsanlar arabayla gelebilir burada."

"Yabancıları inime almam." Clay sinirliydi ve sinirlendiği zaman kötü davranırdı.

Talin bir kabadayılık hareketiyle çenesini yukarı kaldırdı ve zihninde anıların titreşimlerine yol açtı.

"Tamam. San Francisco'daki evime gidebiliriz."

"Cehennem gibi." Ara sıra Dark River'ın Çin Mahallesi yakınlarındaki iş merkezinde çalışıyordu ama o merkez

inşa edildi

kediler için. Onu içine almamış. "Dört yılımı bir kafeste geçirdim." Kafeste geçirdiği on dört yılı saymıyorum.

Annesiyle birlikte ev dedikleri küçük kutu gibi daireleri. "Duvarların içinde iyi değilim."

Çıplak acı yüz hatlarında geziniyor, gözlerinin fırtınalı grisini siyaha yaklaştırıyor ve gölgede bırakıyordu

kehribar ateşinin halkası. "Üzgünüm Clay. Benim yüzümden hapse girdin."

"Kendini övme. Beni üvey babanın bağırsaklarını sökmeye ya da yüzünü parçalamaya zorlamadın."

Bir elini karnına bastırdı. "Yapma."

"Neden olmasın?" diye itti, öfke ve sahiplenme duygusunun yakıcı bir karışımı şiddetle koruduğu

Tally söz konusu olduğunda içgüdüleri. Bir kez daha kendine bu kadının onun Tally'si olmadığını hatırlattı.

Güvende tutmak için damarlarını yaracağı kız. "Sen odadayken Orrin'i öldürdüm. Bunu görmezden gelemeyiz.

sanki hiç gibi."

"Bu konuda konuşmak zorunda

değiliz." "Eskiden daha omurgalı

olurdun."

Yanaklarına yeniden renk geldi, solmakta olan gün ışığına karşı parlaktı. Ama bir adım öne çıktı, öfkeyle

"Bu, yüzüme bir adamın kanı sıçramadan önceydi. "Bu, yüzüme bir adamın kanı sıçramadan önceydi, başım

onun çığlıkları ve bir leoparın kükreyişleriyle dolu."

Yırtıcı bir şekil değiştiren, insan ya da hayvan formunda tamamen sessiz bir şekilde avlanabilirdi.

O gün öyle bir öfke duymuştu ki, içindeki hayvan tamamen yüzeye çıkmıştı. O kana bulanmış dakikalar için,

O bir insan delisiydi, iki ayaklı bir leopardı. Aşırı dozda hayvan sakinleştiricisi vermek zorunda kalmışlardı.

Orrin Henderson'ın parçalanmış bedeninden çıkarmak için.

Yerde yatarken gördüğü son şey, yüzü hâlâ sıcak olan kana bastırılmış olan Tally'nin kıvrılmış olduğuydu.

bir köşede, yüzü kan ve başka şeylerle lekelenmiş, pembe ve etli... ve gri, gri topaklar.

Gözleri

Çilleri, tüm o kırmızılığın arasından görünen tebeşir beyazı tene karşı keskin noktalar halinde onun içinden bakıyordu.

Kanın bir kısmı kendisine aitti. Çoğu Orrin'e aitti.

"Eskiden yanaklarında daha fazla çil vardı," diye yorum yaptı, anıya kapılmıştı. Bu değildi

onun için dehşet vericiydi. Sürüsü dışındaki kimseyi umursamayacak kadar hayvandı, özellikle de

Sürü arkadaşlarına zarar vermeye cüret edenler. O zamanlar Tally ve Isla sürüsünün tek üyeleri.

İkisinden birini korumak için adam öldürebileceğini her zaman

biliyordu. "Konuyu değiştirme."

"Ben . Dışarıda gördüğüm son şey senin yüzündü." Parmağını yüzündeki çillerin üzerinde gezdirdi.

onun. "Sen solmuş ya da taşınmış olmalılar."

"Hayır, ," diye tersledi ve ilk kez sesi tıpkı tanıdığı kıza benziyordu.

"Çoğaldılar, yayıldılar. Lanet şeyler."

"Artık onların sahibi sensin," dedi, onun bu küçük pigment lekelerine duyduğu antipatiyle her zamanki gibi eğlenerek.

"Onlar senin."

"Kremler onları yok etmediğine ve lazer ameliyatı olmak istemediğime göre, sanırım öyleler."

Neredeyse rahatlayacaktı, çoktan geçmişin yankılarına kapılmıştı. Talin'in onun üzerindeki gücü.

O

onu süründürebilirdi. Bir kadına karşı süregelen zayıflığının farkına varması

kalbinin iticiliği, sonraki sözlerini keskinleştirdi. "Bana anahtarını ver."

Temkinli bir adım geri çekildi. "Durdu. Yapabilirim-"

"Ver şu lanet anahtarı ya da sana yardım edecek başka bir aptal bul."

"Eskiden değildin." Büyük, perili gözler, duygularını saklamak istercesine birbirine bastırılmış yumuşak dudaklar.

"Clay?"

Elini uzattı. Gergin bir saniyenin ardından düz bilgisayar anahtarını avucuna koydu. Çoğu araba

sahibinin parmak izine göre anahtarlanır, ancak tam da bu nedenle, kiralık yerler bunun yerine önceden programlanmış bir anahtar verir

Her yeni müşteriye kodlamak için yarım saat harcamak yerine. Zaman kazandırdı, ama aynı zamanda hırsızların

Araçlar. Aptallar. "."

Tek kelime etmeden cipin etrafından dolaştı ve sürücü koltuğuna oturdu. Kadın durduğunda

somurtarak atladı ve aracı çalıştırdı. Ona sadece kemerini takması için yeterli zaman verdi.

Geri dönüyor, dönüyor ve geldiği yoldan geri gidiyor.

Bar, Napa'nın eteklerinde, bölgeyi çevreleyen devasa ormanlara yakın bir yerdeydi.

Dark River'ın bölgesinin bir parçasıydı. O ağaçların serin mahremiyetine doğru yöneldi, elinden gelenin en iyisini yaparak

çok yakınında oturan kadının baharatlı kadınsı kokusunu duymazdan geldi.

Bu koku ne kadar ilgi çekici olsa da

bir şeyler vardı ve bu leoparın kafasını karıştırmıştı. Ama o anda, leoparı analiz edecek durumda değildi.

tepki verdi. Saf adrenalinle çalışıyordu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu on dakika sonra, adam onları yoldan çıkarıp gölgelere doğru sürerken.

Bölgeye hâkim olan devasa köknar ağaçları. "Clay?"

Boğazından alçak sesle hırladı, kibar olmayı umursamayacak kadar kızgındı ona.

Talin ensesindeki tüylerin ilkel bir uyarıyla diken diken olduğunu hissetti. Clay her zaman

medeni. Tanıştıkları apartman kompleksinin klostrofobik sınırları içinde sıkışıp bile

Sessiz bir yoğunluğun altında yatan hayvani öfke, ava çıkmış bir avcı gibi yürüyordu. Hayır.

Hiç kimse Clay'e zorbalık yapmaya cesaret edememişti, ne onun iki katı yaşındaki çocuklar, ne de saldırgan çete üyeleri.

eski mahkumlar bile.

Ama o zaman öyleydi, şimdiki davranışı başka bir şeydi. "Beni korkutmaya çalışmayı bırak."

Adam ona dişlerini göstererek oturduğu yerde zıplamasına neden oldu. "Denememe gerek yok. Korkuyorsun

Her neyse. Korkunun kokusunu alabiliyorum ve bu lanet olası bir hakaret."

Dönüşen yeteneklerinin bu yönünü unutmuştu. Yirmi yıldan bir süre boyunca

İnsanlar ve yırtıcı olmayan Dönüşenler, Clay'le aralarındaki mesafeyi kasıtlı olarak artırıyor.

Ama ne

ona ne kazandırmıştı? İşte , en dönmüştü... önemli olan her şeyi kaybetmişti. "Sen

bunu ilk karşılaştığımızda söylemişti."

İri, uzun, tehlikeli bir çocuktı ve kız ondan çok korkuyordu. Tüm kısa hayatı boyunca,

İnsanlar onu incitmişti ve o da tam olarak incitecek birine benziyordu. Bu yüzden kendini

mesafe. Ama o gün onu sitelerinin arka bahçesinde düşüp bacağını kırarken görmüştü.

hurdalık, park değil- onu tek başına acı çekmeye bırakamamıştı.

O kadar korkmuştu ki dişleri takırdamak üzereydi, oturma odasına doğru yürüdü ve

Telefon. Orrin kanepede . Bir şekilde, yasak bir arama yapmayı başarmıştı.

Dışarıdaki sağlık görevlilerine. Sonra kapının kilidini açarak yardım gelene kadar Clay'le birlikte oturmak için aşağı koştu.

Hiç mutlu olmamıştı. Onun erken gelişmiş ve tamamen sözel üç yaşına dokuz yıl kala, saf bir yaratık olmuştu.

Tehlike.

"Bana kaybolmam için hırladın ve küçük kızların kemiklerini kırmayı sevdiğini söyledin." Bu onun bir numarasıydı.

Hafıza. Doğum anından ve bazen daha öncesinden itibaren her şeyi hatırlayabiliyordu. Bu nasıl

Başkalarından önce konuşmayı, konuşmadan önce okumayı öğrenmişti. "Yumuşak, sulu gibi koktuğumu söylemiştin,

lezzetli bir av."

"Hâlâ öyle."

Bu yorum, temkinli olmasına rağmen kızın kıllanmasına neden oldu.
"Clay, kes şunu. Ergen gibi davranıyorsun."

O

Ayrıca korkusunu artırmayı da başardı - ne kadar korkutucu olduğunun farkında mıydı acaba? Büyük, inanılmaz

Güçlü ve o kadar öfkeliydi ki gözlerini ona çevirdiğinde neredeyse bir darbe almış gibi hissetti.

"Neden? Bu ziyaretten biraz eğlence de çıkarabilirim. Sana eziyet etmek işe yarar."

Bir hata yapıp yapmadığını merak etti. Tanıdığı Clay vahşi biriydi ama meleklerin tarafında. Bu adamdan o kadar da emin değildi. Saf bir yırtıcıya benziyordu, onursuz ya da

ruhu. Ama çok yumuşak kalbi ona zorlamaya devam etmesini, onda bu akkor halinden daha fazlası olduğunu söyledi.

Öfke. "Sen Dark River sürüsüne aitsin."

Cevap yok.

"Bu babanın sürüsü müydü?" Isla insandı. Clay'in babasından aldığı şekil değiştirme yetenekleri.

"Babam hakkında tek bildiğim onun bir kedi olduğu. Isla bana başka hiçbir şey söylemedi."

"Düşündüm de, belki-"

"Ne? Fikrini değiştirdiğini, ölüm döşeğindeyken aklı geldiğini mi?"
Gölüşü acıydı.

"O

Muhtemelen bir kediyle çiftleşti ve kedi öldü. Başlangıçta kırılğan
olduğunu tahmin ediyorum. Eşini kaybetmek

onu tamamen."

"Ama evlenip evlenmediklerini bilmediğinizi sanıyordum."

"Çiftleştiler, evli değiller. Arada dağlar kadar fark var." Zifiri karanlık bir
patikadan aşağı döndü, solmakta olan akşam ışığı

gölgeleik tarafından engellendi. "O zamanlar kendi ırkım hakkında hiçbir
şey bilmiyordum. Doktorlar müdahale etmedikçe -ki o zaman bile bu bir
sağmalıktır- leopar değişkeni çiftleşmedikçe ya da

uzun süreli istikrarlı bir ilişki. Kazara hamilelik yok, şipşak evlilik yok."

"Oh." Alt dudağını ısırđı. "Dark River sana leopar olmayı mı öğretti?"

Ona yan gözle bir bakış fırlattı ve bu hiç de dostça değildi. "Bu ani
konuşma ihtiyaçı neden? Sadece

İştediğinizi tükürün. Ne kadar çabuk yaparsan, o kadar çabuk olduğun
yerde kaybolabilirsin.

lanet olası yirmi yıldır yaşıyorum."

"Ne var biliyor musun? Artık doğru adama geldiğimden emin
değilim," diye karşılık verdi.

agresifliği.

Arabanın içindeki hava yeni başlayan bir tehdit duygusuyla doldu.
"Neden?"

Çünkü hatırladığın kolay idare

edilebilen biri değilim. Evcil leoparın."

Bir kahkaha patlattı, kahkahanın şiddetinden midesi ağrıyordu. "Clay, eğer birini takip eden biri varsa, o da

peşine takıldım. Sana emir cesaret edemedim."

"Saçmalık," diye mırıldandı ama ses tonunda bir yumuşama duyduğunu sandı. "Beni bu hale sen getirdin.

çay partilerine katılmak."

İlkinden önceki tehdidini hatırladı: Birine söylersen seni yerim ve kemiklerini

Kürdan.

Korkması gerekirdi ama Clay'in içinde o "kötülük" yoktu. Ve üç yıl sonra bile

Gezegende, kötülük hakkında çok şey biliyordu, hangi yetişkinlerde olduğunu seçebiliyordu.

Kil

yapmamıştı. Böylece, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde onunla oturmuş ve çay partilerini yapmışlardı. "Sen benim en iyi arkadaşımdın

O zaman," dedi sessiz bir yalvarışla. "Artık benim arkadaşım

olamaz mısın?" "Hayır." Adamın verdiği yanıtın düzlüğü onu

sarstı. "Biz buradayız."

Ön camdan dışarı baktığında onları küçük bir açıklıkta buldu.
"Nerede?"

"Mahremiyet istemiştiniz. Burası özel." Işıkları ve motoru söndürerek dışarı ıktı.

Başka çaresi olmadığından, o da aynı yolu izledi ve açıklığın ortasında durdu.

Diğerk taraftaki ağaç gövdesi ona dönüktü. Gözleri gece ışıltısına bürünmüştü ve kızın nefesini kesmişti.

Tehlikeliydi, kesinlikle tehlikeliydi. Ama aynı zamanda güzeldi de; tıpkı vahşi kardeşleri gibi.

Ölümcül. Dokunulmaz.

"Beni neden buraya getirdin?"

"Karanlık Nehir bölgesinde. Güvenlidir."

Kollarını kendi etrafında kavuşturdu. Erken bahar havası serin olsa , onu serinleten şey bu değildi.

rahatlık arayışı. Clay'in aralarına koyduğu soğuk mesafe, onun hakkında ne düşündüğünü söylüyordu.

Kelimeler

olmadan. Acıdı.

Ve buna kendisinin sebep olduğunu biliyordu. Ama rol yapamazdı. Clay'in yaptığını gördüğü şey

sekiz yaşındaki zihnini travmatize ederek bir yıla yakın bir süre sessizliğe gömdü. "ok acımasızdın," derken buldu kendini.

ne istediğini sormak yerine, geçmişin acımasız gerçekleriyle savaşmasının ve

onu takip etti. Onun anlamasına, ihanetini affetmesine ihtiyacı vardı.

"Sen benim tek güven noktamdın, öfkeyle kendini kaybedip beni incitmeyeceğine güvendiğim tek kişiydin."

onun sessizliği karşısında ısrar etti. "Yine de herkesten daha vahşi oldun.

Nasıl

"Acaba bu şiddet bir gün bana da yönelmez mi diye düşünmeden edemiyorum, değil mi Clay?"

Hırıltısı kadının vücudundaki tüm tüyleri diken diken etti.

BÖLÜM 3

Kaç! diye bağırdı zihni.

Talin koşmadı. Kaçmakla işi bitmişti. Ama kalbi boğazında bir davul gibi atıyordu.

"Benim ne olduğumu her zaman biliyordun," dedi Clay, sesi kemiklerine kadar öfkeyle doluydu. "Ne olduğumu düşünmemeyi seçtin.

"Olmamı istediğin şeymişim gibi davranmayı seçtim."

"Hayır." Geri adım atmayı reddetti. "Önceden farklıydın." Orrin'in ne yaptığını keşfetmeden önce

bitti. Onu güvende tutmak için öldürmeden önce. "Sen-"

"Peri masalları uyduruyorsun." En sert cevaplar. "Benimle ilgili farklı olan tek şey

sana bir çocuk gibi davrandı. Artık çocuk değilsin."

Ve pençelerini kınına sokmayacağını düşündü. "Ne dediğin umurumda değil. Biz hâlâ arkadaşız."

"Hayır, değiliz. Beni gördüğünde tir tir titrerken değil. Arkadaşlarım bana bakmıyor

ve bir canavar görüyorum."

Buna bir şey diyemezdi. Ondan korkuyordu, belki de bu dünyadaki herkesten korktuğundan daha fazla.

Gezegen. Clay bir keresinde onu neredeyse yok ediyordu, şu anda bile bunu yapabilecek tek kişiydi.

"Ben

Üzgünüm." Zayıflığı onu bir katil yaptığı için üzgündü, onu yakalayacak kadar güçlü olmadığı için üzgündü.

O kana bulanmış odada gördüklerini geçmişte bıraktı. Buraya geldiği için üzgündü.

Hayır.

Onu bulduğu için üzgün değildi. "Seni özledim." Onsuz geçen her gün onu özlemişti.

Şimdi karanlıkta bir gölgeydi. Açıkça görebildiği tek şey onun kedi gözleriydi.

Sonra o

hareket ettiğini hissetti ve kollarını kavuşturduğunu fark etti. Onu kapatıyordu.

"Bu işe yaramayacak," diye fısıldadı, içinde çok kırılgan bir şeyin kırıldığının farkındaydı.

"Bu benim hatam, biliyorum." On sekiz yaşında ona gelseydi, yaptıklarına kızabilirdi,

ama onu affedebilirdi, onunla başa çıkabilecek kadar güçlenmesi gerektiğini anlayabilirdi.

onu. Ama çok uzun süre beklemişti ve artık onun değildi. "Geri dönmeliyim."

"Bana ne istediğini söyle, sonra ben karar vereceğim." Adamın sesindeki sertlik rahatsız edici bir şekilde kadının üzerinde

samimi bir okşama.

Titredi. "Bana emir verme." Kendini sansürleyemeden çıkmıştı. Bir çocuk olarak

fikirlerini kendine saklamayı öğrendi. Çok daha güvenliydi. Ama Clay'le yarım saat geçirmek

neredeyse tamamen yabancıydı ve şimdiden aralarındaki eski kalıplara girmeye başlamıştı. O tekti

Çenesini kapalı tutsa kızacak olan kişi, tam tersi.

Belki, o

parlak bir umut kıvılcımı alevlendi, belki de o şekilde değişmemişti.
"Ben köpek değilim

dize getirildi."

Küçük bir sessizliğin ardından giysilerin ten üzerinde kayma sesi duyuldu. "Hala ukala bir ağzın var."

Göğsündeki gerginlik hafifledi. Clay ona çenesini kapatmasını söyleseydi... "Sana birkaç soru sorabilir miyim?"

"İşin için beni mi seçiyorsun? Üzgünüm Talin, burada güç bende."

Duygusal alay, fiziksel darbelerden daha fazla acı veriyordu. Onlar her zaman eşit arkadaşlardı.

"Ben istiyorum

seni tekrar tanımak için."

"Bilmeniz gereken tek şey, çok daha ölümcül olduğum." Yeterince uzaklaştı

Gölgeler onun yüzündeki davetkâr olmayan düzlemleri görebiliyordu.
"Bu soruyu sorması gereken kişi benim.

Söyle bana, beni sonra nereye gittin?"

Onun sözleri bir başka anı kapısını açtı. Sersemlemiş bir Clay, siyah cüppeli infaz memurları tarafından ayağa kaldırılıyor, elleri ekstra güçlü kelepçelerle arkadan kilitlenmiş.

O yapmamıştı.

direnmiş, ancak kendisine verilen ilaçlar nedeniyle bunu yapamamıştır.

Ama gözleri kapanmayı reddetmiş, onunkileri hiç bırakmamıştı.

Yeşil.

O güne dair anılarını sıırıslıklam eden renk buydu. Kanın zengin kırmızısı değil, sıcak alev.

akkor yeşili. Clay'in gözleri. Onu götürdüklerinde inlemişti ama gözleri güçlü olmasını, onun için geri döneceğini söyledi. Ve döndü .

Sessiz pazarlıklarını bozan Talin'di, Talin'le dans etmeye cesaret edemeyecek kadar kırılmış Talin'di.

bir leopar. Bu başarısızlık onu hayatının her günü rahatsız etti. "Orrin'in ölümünden sonra medyanın ilgisi vardı."

dedi, kendini kaybın keskin bıçağını geçmeye zorlayarak. "O zaman bunun farkında değildim, ama geri döndüm

ve araştırdım."

"Beni istediler. Bir hayvan gibi."

"Evet." Kollarını indirdi ve Clay'siz bir dünya düşüncesine dayanamayarak ellerini yumruk yaptı.

"Ama Çocuk Esirgeme Kurumu müdahale etti. Birisi çocuklarla ilgili gerçeği sızdırınca buna mecbur kaldılar.

Orrin... ve bana yaptıkları." Ağzından safra aktı ama beslediği güçle bununla savaştı.

cehennemin kendisinde bir yolculukla.

Geçmişini silemiyordu, eidetik hafızası bir kabustu, ama kendine geçmişini düşünmeyi öğretmişti.

karanlık. "Bu küçük bir siyasi mesele haline geldi ve yetkililer sizi daha hafif bir suçla suçladılar, sizi

"18 yaşına kadar ıslahevinde kalacaksın."

"Ben de oradaydım. Bana ne olduğunu biliyorum," dedi alaycı bir tavırla. "Seni sordum."

"Sana anlatmaya çalışıyorum!" Adamın baskın erkekliği karşısında omuzlarını dikleştirdi.

"Dur

itiyor."

"Kahretsin, bütün gecem var. Acele etme. Size kolaylık sağlamak için buradayım."

"Alaycılık sana yakışmıyor." Çok çiğ, çok dünyevi, çok vahşi biriydi.

"Beni tanı mıyorsun."

Hayır, bir başka acı patlamasıyla kabul etti, etmedi. Onun üzerindeki tüm haklarından o gün vazgeçmişti.

Bir araba kazasında ezilerek öldüğüne izin verdi. "Medyanın ilgisi yüzünden,"

"Pek çok kişi beni evlat edinmek için teklifte bulundu." diye devam etti.

"Biliyorum, gazetelerde yazıyordu."

Başını salladı. "Eski sosyal hizmet uzmanım, medyanın işinin çoğunu sosyal hizmetlere harcadığını keşfetmesinden sonra kovuldu.

saatlerce kumar oynadı." Korumakla görevlendirildiği hayatlarla. "Yeni adam-Zeke-

biraz vardı

benim yaşımda bir kız. Her şeyin ötesine geçti ve tüm başvuru sahiplerini bizzat inceledi."

Clay sessizdi ama gözleri kediye dönmüştü, son derece tehlikeliydi. Ve hatırladı; kızın ölümü hakkında ona

yalan söyleyen Zeke'ydi.

Karşısında duran leoparın gözleriyle karşılaştı, korkmuş, şaşkın, aptalca bir muhtaçlıkla .

Bazen,

Sanki Clay'e ihtiyaç duyarak doğmuş gibiydi. "Beni Iowa kırsalının derinliklerindeki Larkspur ailesinin yanına yerleştirdi."

Uzay, uçsuz bucaksız yeşil alanlar, sürekli yiyecek temini, onun için ciddi bir şok olmuştu.

Sistem. "Yuva'da olmayı seversin - Larkspurlar çiftliğe böyle diyor. Koşmak için bolca alan var.

oyna."

Ona öyle geliyordu ki, adamın duruşu biraz daha az agresifleşmişti.
"Sana karşı iyiler miydi?"

Başını salladı, teslim olup eski haline dönmesi için yalvarmadan önce dilini sertçe ısırıldı.

her şeyin paramparça olduğu günden önceydi. Orrin dudağını yarmış, kaburgalarını kırmıştı ama

Clay'in onu mahveden kapıdan çıkarıldığını gördü. "Zarar görmüştüm, Clay." Kaçış yok

Bu. "Orrin ölmeden önce bile hasarlıydım. Bu beni kendi zihnimde bir sınırın ötesine itti. Ama

Larkspurs beni kabul etti, beni yargılamadı, ailenin bir parçası yapmaya çalıştı. Birdenbire iki tane

büyük erkek kardeşler, bir büyük kız kardeş ve bir küçük kız

kardeş." "Kulağa başa çıkılamayacak kadar çok gibi geliyor."

"Bir süre için ." Gürültülü, kahkahalı aileden bunalmış, köşelere kıvrılmış ve

gizli. "Sonra bir gün, bir yıldır orada olduğumu ve kimsenin bana zarar vermediğini fark ettim. O zamana kadar

serbest bırakıldığımda on iki yaşındaydım ve oldukça iyi durumdaydım." Haftada sadece bir ya da iki kez kabus görüyordum.

okulda daha az ve daha az.

"Demek beni geçmişte bırakmaya karar verdin." Acı bir kahkaha.
"Neden olmasın?"

"Hayır. Öyle değildi." Ona doğru uzandı, elini geri çektiğinde dokunmanın ortasında elini bıraktı.

Karanlığın daha da derinlerine. "Ben sadece-" O anki acı dolu kafa karışıklığını nasıl açıklayabilirdi ?

onu sürükledi? Henüz Clay'e karşı koyacak kadar güçlü olmadığını biliyordu.

ama onun için de endişelenmişti.

"Özgürlüğünün dört yılını çaldım. Hayatının geri kalanında sana yük olmamaya kararlıydım."

Sadece on iki ve onun kendisini güvende tutmak için her şeyden vazgeçbiliyordu. "Ben istemedim

Kendime bakamayacak kadar zayıf olduğum için seni esarete, bana bakmaya zorladım. Sen zaten

Hayatının çoğunu Isla için bunu yaparak geçirdin." Bu gerçek, anne ve çocuk arasındaki ilişkiyi

çocuk, bakıcı ve hastaya dönüştürdü. Clay'in onu aynı kategoriye koyma düşüncesi

Talin'i perişan etmişti. Hâlâ da .

"Bana yalan söyleme." Bu ölümcül bir uyarıydı. "Korktun ve kaçtın."

"Doğruyu söylüyorum." Yutkundu. "Ama evet, ben de korkmuştum. Benim gördüğümü sen görmedin Clay.

O gün Orrin'in yatak odasında, tanımadığım birine dönüştün.

tanıdığım herkes." Bunu kendisi için yaptığını söylemesini bekledi ama söylemedi. Suçluluk duygusu

yoğunlaştı. "Neden beni suçlamıyorsun? Bu işi çok daha kolaylaştırırdı. Beni suçla, bana bağır, Tanrım

Lanet olsun!"

"Ne için, Talin? Sen ne yaptın? Arkadaşım ol. Tek suçun buydu." Kıpırdamadan durdu,

O kadar ormanın bir parçasıydı ki, gecenin nerede başlayıp nerede bittiğini anlamakta güçlük çekiyordu.

"Bunlar

Larkspurs- neden yardım için onlara gitmiyorsun?"

"O aileye karanlığı ben getirdim. Kötülüğü

getiremem." "Onlar senin sürün, senin yanında

dururlar."

Onun kullandığı kelimeler karşısında irkildi. "Benim sürüm mü? Hayır, öyle olduklarını sanmıyorum. Ben bir ziyaretçiydim. Bir ziyaretçiydim.

Ben de bir ziyaretçiyim, tam pansiyon ve eğitim bursu aldıktan sonra on altı yaşında aileden ayrıldım." İsimleri bile,

sadece yetişkinliğe kadar ödünç almıştı - suları bulandırmaya ve herhangi bir araştırmayı çıkmaza sokmaya yetecek kadar uzun bir süre Kil

olabilirdi. "Onları asla içeri almadım." "Neden?"

"Sürünün ruhuna dokunmasına izin veriyor musun?" diye sordu, onun yeni hayatını, yeni dünyasını öğrenmek için yanıp tutuşuyordu,

Yılların açlığı bu tek anda birleşiyor.

"Kara Nehir kedileri, özellikle evlat edinilmek istemeseniz bile sizi evlat edinmenin bir yolunu bulur."

Bu bir

hırıltı. "Eğer kanarsam, yardımına gelirler. Benim için öldürebilirler."

Bu ifadenin vahşi şiddeti karşısında ürperdi. Ama bu tür bir sadakatte baştan çıkarma da vardı.

Bu onu çok daha farklı türden bağlar hakkında meraklandırdı. "Sen... senin süründe biri var mı?"

Kıpırdamadan durdu. "Senden bir eş kokusu almıyorum."

"Ben mi?" Sesi ürkmüş bir şekilde yüksek çıktı. "Hayır.

Ben-Hayır." Sessiz kaldı.

Öksürdü. "Seni sorunlarıma dahil ederek bir ilişkinin önüne geçmek istemiyorum."

"İlişkilerimi bana bırak." Kadının

içi burkuldu. "Peki."

Clay bekledi. Islahevi cehennem gibiydi ama ona duygularını kontrol etmeyi, öfkesini içinde tutmayı öğretmişti.

sonra da onu bir silah gibi kullanmak. "Tutsak hayvanları" gözlemlemek için gelen Psy bilim adamları

davranışı" onun farkında olmadan öğretmenleri olmuştu.

O zamanlar, uzun süreli hapsedilen tek yırtıcı şekil değiştiren oydu.

genellikle kendi başlarının çaresine bakarlardı. Ama Clay'in sadece bir sürüsü yoktu,

işlediği suçla ırksal bir sınırı aşmıştı. Orrin bir insandı.

Ancak onu sıkı bir çalışmaya tabi tutmak ve bir şeyler öğrenmek yerine -
Psy

Konsey, şu anda Dönüşenlere karşı yürüttüğü soğuk savaşta bir avantaj elde etti - Psy ona

Bir merak olarak, parmaklıklar ardındaki bir hayvan. İzleyen ve öğrenen hayvandı. Şimdi o izliyordu.

Talin kollarını tekrar kendi etrafında kavuşturmadan önce bir ayağından diğerine geçerken.

"San Francisco'da çocuklarla çalışıyorum," dedi duraksamadan.
"Mezun olduğumdan beri bu işi yapıyorum. Ama burada değil. Bu yılın başına kadar New York'taydım."

"İçlerinden biri tehlikede mi?" Öfkesinin kor halindeki alevlerinin, kızın tehlikede olduğunu fark etmesiyle canlandığını hissetti.

Üç aya yakın bir süredir onun bölgesindeydi. Onca zaman Çin Mahallesi'nde onun kokusunun bir ipucunu yakalamıştı ya da

Balıkçı Rıhtımı'nın aşağısında, kendini bir yabancının peşinde bulmuştu; bunun gerçekten bir işareti olduğunu düşünmüştü.

uçurumun kenarına geldi.

"Öyle değil." Kollarını indirerek adamın gece ışıltısına bıraktığı gözlerine baktı.

"Clay,

Lütfen. Kedi gibi davranmayı bırak ve dışarı çık ki yüzünü görebileyim."

"Hayır." Ona hiçbir şey göstermeye hazır değildi. "Şehirde olduğumu biliyor muydun?"

"İlk başta değil. Islahevinden çıktıktan sonra seni takip etmenin bir yolu yoktu." Çimenleri tekmeledi.

"O zaman bir

Birkaç hafta önce bir gün seni gördüğümü sandım. Beni çılgına çevirdi. Halüsinasyon gördüğümü sandım.

bir yetişkin olarak nasıl görüneceğine dair fanteziler."

Daha önceki düşüncelerinin neredeyse rağmen cevap .

Nefesini dışarı üfledi. "Yemin ederim-" Dişlerin birbirine sürtünmesinden çıkan aşındırıcı ses. "Ben gittim

Seni gördüğümü sandığım yere geri döndüm, oranın Dark River iş merkezi olduğunu fark ettim ve onları araştırdım

İnternette. Yine de emin değildim - fotoğraf yoktu ve soyadınızı Bennett olarak değiştirmiştiniz."

Bu, dünya gündeminden düşmenin ve medyanın ilgisini kaybetmenin bir yoluydu. Ama bir süre sonra

Yıllar geçtikçe bu onun adı haline gelmişti. "Beni takip etmeni daha sonra konuşuruz," dedi, soğuk ateş bir delik yakarak

bağırsaklarında. "Önce bana neden yardımına ihtiyacın olduğunu söyle."

"Eğer beni korkutmaya çalışıyorsan, işe yarıyor. Bu, kaçıp gideceğim anlamına gelmez."

Bu kabadayılık dolu meydan okumada, eskiden olduğu kıza kısa bir anlığına daha göz attı. O gün

tanıştıklarında, gözleri fal taşı gibi açılmış ve ayak parmaklarına kadar dehşete düşmüş bir halde onun yanında oturuyordu.

Sağlık görevlileri gelene kadar ayrılmak. "Neden olmasın?" dedi, öfkesini alaycılığa çevirerek. "Bu işte gerçekten iyisin.

o."

Yüzünü gölgeliğe doğru kaldırdı ve sanki öfkesine hakim olmaya çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı.

O

başarılı olup olmayacağını merak ediyordu. Tally her zaman çok sessizdi... onun dışında. Yalnızca o

ne utangaç ne de çok sakın olduğunu biliyordu. Kızın dinamit lokumu gibi bir öfkesi vardı.

Çabuk ısınır, çabuk .

"Sadece burada değil, ülkenin dört bir yanında çocuklar kayboluyor," diyordu şimdi, öfkesi kıpkırmızıydı ama

artık ona yönelikti. "İlk başta kaçak olarak ama bazılarını tanıyordum. Onlar

o türden." Omuzları . "Şimdi haklı olduğuma dair kanıtım var ve her gece keşke olmasaydı diyorum."

Sesi kesildi.

"Konuş benimle." Onu acı içinde görmekten hoşlanmıyordu, hiç ve muhtemelen hiç hoşlanmayacaktı. Bu tanıdık yabancı,

Onu bir canavar olarak gören bu kadın, onun tek ölümcül zayıflığıydı ve bu berbat değil miydi?

"Mickey'nin cesedini iki hafta önce buldular." Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Onu uzaklaştırdı

Öfkeli bir vuruşla. "On bir yaşındaydı, parlaktı, çok parlaktı, yaşadığı her şeyi hatırlayabiliyordu.

okuyun."

"Senin gibi."

"Evet. Ama bebekken terk edilmek yerine, kötü bir şansa sahip olan bir anneyle yaşamış.

hep kötü niyetli erkekleri seçtim." Ona bir gülümseme verdi ama bu mutlu bir gülümseme değildi. "O benimdi Clay. I

ona güvenlik sözü verdi ve karşılığında her gün okula gitti." Titreme vücudunu sarstı, beyazlattı

parmak eklemleri. "Biri onu öldüresiye dövmüş. Her şey kırılmıştı. Piçler yüzünü parçalamış

-gibi

onu ediyorlardı!"

Öfke kan dolaşımına karıştı. Sürüdeki çocukları düşündü, herhangi birine neler yapabileceğini

kim onlara zarar vermeye cüret ederse. "Annesinin adamlarından biri mi?"

"Ben de öyle düşünmüş olabilirim ama Mickey onu götürdüklerinde eyalet dışında bir kamptaydı. Ve bu sadece

onu kaybettik." Sanki boğazı cam kırıklarıyla kaplıymış gibi bir nefes.
"İki tane daha buldular

Bu hafta cesetler bulundu. En az bir çocuk daha kayıp."

Ruhunun leopar yarısı -kızgın, incinmiş ve hâlâ onun dönüşünün
şokundaydı- ona gitmek istiyordu.

Tutmak için

Onu. Dokunsal temas, bir iyileşme yöntemi olarak şefkat, Dönüşenlerin
yoluydu.

Karanlık Nehir'e çekildikten sonra öğretti. Ama Talin ondan
korkuyordu. Bunu onun yüzüne karşı söylemişti,

ve bunun keskin bıçağı hala kalbinde gömülüydü. Adam bir kez daha
şansını denemek istediğinden emin değildi.

Reddedildi. Hayvani içgüdülerini kontrol altında tutarak nihayet
gölgelerin arasından çıktı. "İstiyor musun

Talin?"

Kızın nemli gözleri bu açık soru karşısında irileşti, sonra küçük bir
sarsılma hareketiyle başını salladı.

İçinde bir şey

sessizleşti, bekledi. "O zaman buraya gel."

Tüm ormanın donmuş gibi görüldüğü, gece yaratıklarının leoparın
gerginliğinin farkında olduğu bir duraklama

uyanıklık.

"Tanrım, Clay." Birden kolları Clay'in sırtına dolandı, yanağını Clay'in
yanağına bastırdı.

Tişörtünün beyaz pamuğu.

Nefes almaya cesaret edemeyerek kollarını onun kadınsı sıcaklığına doladı, her şeyin kör edici bir şekilde farkındaydı.

Kadının her santimetrekaresi adamın içine doğru bastırıyor, ıslaklığın her noktası adamın tişörtünü ıslatıyordu.

O kadar küçük, o kadar yumuşaktı ki, insanlığı teninin inceliğinden, hafifliğinden belli oluyordu.

Kemikler. Psy, şekil değıştirenlere kıyasla kırılgan olabilirdi ama zihin güçleri

telafl etmek. İnsanlar da aynı kırılganlığa sahipti ama psişik yetenekleri yoktu. Bir koruma dalgası

onu yıkadı.

"Şşşt, Tally." lakabı kullandı çünkü şu anda onu tanıyordu. Onun her zaman bir kalbi vardı

Bedenine göre çok büyük, kendi acısını görmezden gelirken başkaları için bu kadar acı hisseden bir kalp. "Kaybettiğınızı bulacağım."

Ona karşı başını salladı. "Artık çok geç. Şimdiden üç ceset var. Jonquil de muhtemelen ölmüştür."

"O zaman bunu onlara kimin yaptığını bulup onu durduracağım."

Ona karşı hareketsiz kaldı. "Buraya seni tekrar bir katile dönüştürmek için gelmedim."

BÖLÜM 4

"Ben bir katilim," dedi, onun bundan saklanmasına izin vermek istemeyerek. "Ben bir leopar dönüşeniyim ve benim dünyamda,

Sürünü korumak için öldürmek anlaşılır ve kabul edilir."

"Ben senin sürünün bir parçası değilim."

"Hayır." Peki neden ona yardım edecekti? Özellikle de kadın onun hakkındaki fikrini açıkça belirttikten sonra.

"Hiçbir çocuk bu şekilde ölmeyi hak etmez."

Küçük bir sessizlik. "Teşekkür ." Gitmesine izin vermedi. "Çok güçlü oldun."

"Sana kıyasla ben her zaman güçlüydüm." Şimdi hiç düşünmeden onu ikiye ayırabilirdi. İşte bu

Güç farkı onu her zaman insan dişilerden uzak tutmuştu. Nadiren aşık olduğu kadınlar

tamamen değişkendi. O oydu. Ve kibarlık onun doğasında . "Kas yapmadığın sürece

ve yüzeyde görünmüyor mu?"

Güldü, sıcak, içten gelen kadınsı bir sesle. "Ben hala bir karidesim, ama sen- sen bir

leopar."

O anladı. Onu, evlerinin klostrofobik duvarları arasında sıkışıp kalmış öfkeli bir çocuk olarak tanıdı.

apartman kompleksi. Temiz hava eksikliği leoparı boğmuş, onu temelden yaralamıştı. O

Biri polisi arayıp vahşi bir hayvanın serbest dolaştığını ihbar etmeden vardiyasını bile değiştirememişti.

Bir de oğlunu leopar formunda görmeye dayanamayan Isla vardı.

"Karanlık Nehir'den memnun musun?" Talin şimdi sordu.

"Onlar benim ailem, arkadaşlarım." Clay için bu sadakat her şey demektir. Onu olduğu gibi kabul ettiler,

çoğu zaman yalnız dolaşmayı tercih etmesini umursamadılar, onu hiç düşünmeden evlerine davet ettiler.

compunction.

"sarışın adam kimdi?"

Sertleşti. "Dorian da bir nöbetçi." Çoğu kadına güzel bir nöbetçi.

"Siz ikiniz o çocuklara sert davranıyordunuz."

"Bunu hak ettiler. Sarhoş olup barı darmadağın ettiler."

"Demek onları eve götürmeye geldin." Kadının sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Birbirinize göz kulak oluyorsunuz.

Yani senin sürün."

"Onlar ayılır ayılmaz kıçlarına tekmeyi basacağım. Biz İsviçreli Robinson Ailesi değiliz." Öyle olmayı göze alamazlardı, Özellikle şimdi, Psy Council'i devirmeye çalışırken

mutlak egemenliğine meydan okumaya cüret eden tek şekil değiştiren grupları -Karanlık Nehir ve Kar Dansçısı-.

Bir şey guruldama sesi çıkardı. "Aç mısın,

Tally?"

Başını salladı ama ona yapışıp kaldı. "Seninle tanışacağım için çok heyecanlıydım, bütün gün bir şey yemedim."

"Beni kızdırmak istemiyorsan," diye tersledi, "seni ne kadar korkuttuğumdan bahsetmeyi kes."

"Bu gerçeği değiştirmeyecek." Talin onu şaşırttığını biliyordu. Kasları gerildi. Sonra alçak sesle

Hırıltısı omurgasından aşağı binlerce küçük iğne ucu gibi yuvarlandı.

"İrkilmeyi kes yoksa seni ısırır ve gerçekten endişelenecek bir şey veririm."

Gözlerini kırıştırdı. "Beni ısırmazsın." mıydı?

"Dene ve gör."

Tüm o güçlü erkek kaslarıyla çevrili, sıcak ve güvende hissederken, onu zorlamamaya karar verdi. Hayır.

Bugün. "Bana yardım edecek misin?"

Cevabı kulağına gelen sıcak bir nefes oldu. "Aptalca sorular sormaya devam et ve seni nereye götüreceğini gör."

Bunu bir evet olarak kabul etti ve kalbi göğsünden çıkmakla tehdit etse de

onu. Ve dua etti. Dua etti ki, bunu, onu mutlu edecek tek sırra ihanet etmeden yapabilsin.

Clay ondan gerçekten nefret ediyor.

Yirmi dakika sonra kendini genç erkeklerin darmadağın ettiği barda otururken buldu.

"Bu

Çok kötü görünmüyor." Nispeten hasarsız duvarlara başıyla işaret etti.

"Yönetici nasıl sert olunacağını bilir. Joe bir sürü arkadaşı."

"Ah." Kötü huylu bir ifadeye sahip kıvrımlı bir sarışın Talin'in yemeğini önüne koyarken sustu.

Clay'e dönmeden önce.

"Umarım Cory, Kit, Jase ve o sarhoş maymunların geri kalanı benim aldığım cezayı alırlar.

Joe

Bana bu lanet kıyafeti giydirmenin histerik olduğunu düşünüyor." Pembe kıyafetine el sallarken sesi hırıltılıydı.

baby-tee ve siyah mini etek. Diz st izmelerle birlikte onu seksi bir afete dönüştürdü.

Ama Talin

Bu kadına hamle yapacak kadar aptal olan her erkeğin kısa süre içinde kolunun kırılacağını hissediyordu.

küçük küçük parçalara.

Clay birasını kaldırdı ve uzun bir yudum aldı. "Bunu onun gerçek yüzünü yumruklamadan önce dşnmeliydin.

Garson, Rina. Burnu iyileşene kadar sen Opal'sın."

Rina ayağını yere vurdu. "Opal'ın burnunda hiçbir sorun yok! Ben sadece ona dokundum!"

"Sen bir Karanlık Nehir askerisin. Öfkeni etrafa saçamazsın."

Rina'nın çatık kaşları şehvetli bir dönüştü. "Clay, lütfen."

"Aklından bile geçirme, kedici," dedi, gözlerinde Talin'e çarpan bir eğlence kıvılcımıyla

bulandırıcı bir güçle vurdu. "Hamburgerim nerede?"

Rina aslında tısladı, tüm çapkınlığı yüzünü ve vücudunu terk etti.

"Senin sorunun ne biliyor musun? Sen

sevişmeye ihtiyacım var!"

Talin gerildi, Clay'in uyuyan öfke volkanının patlamasını bekliyordu, ama tek yaptığı

birasını indirdi ve parmağını sarışına doğru uzattı. Kaşları çatık kadın eğildiğinde, adam fısıldadı

kulağına kıpkırmızı kızarmasına neden olan bir şey söyledi. Ayağa kalkarak doğruca mutfağa gitti.

"Ona ne söyledin?" Talin kıskançlığın keskin pençelerinin vücudunda gezinmesiyle şok .

"Rina genç. Sadece biraz nazikleştirilmeye ihtiyacı var." Gözleri rahatsız edici bir yoğunlukla onun yemeğiyle oynamasını izledi. "Ye."

Yapamadı, midesi onun şehvetli genç kadını nasıl "yumuşattığını" düşünerek çalkalanıyordu. Fakat

Ağzını kapalı tutmak için bir ısırık aldı.

Clay'in yemeği saniyeler sonra, hâlâ kızarmakta olan Rina tarafından getirildi.

Genç kadın tereddüt etti, sonra

Kadınsı bir sıcaklık ve uzun sarı saçlarla uzaklaşmadan önce eğilip yanağına bir öpücük kondurdu.

Talin aldığı ısırığı yutmak için kendini zorlamak zorunda kaldı. O öpücük tanıdık ve sevecendi. Bu

Clay hakkında son bir saat içinde oluşturduğu imaja uymuyordu. "Çok güzel bir kız." Lanet olsun!

O

hamburgeri ağzına tıktı.

Clay bir kaşını kaldırdı. "Ben küçük kızları sikmem."

Neredeyse boğuluyordu, yemeği boğazından geçirmek için uzun bir süre su içmek zorunda kaldı. "Bu ne değil

Demek istediğim."

"Sen her zaman sahiplenici küçük bir şeydin." Kendi hamburgerinden bir ısırık aldı ve üzerine

Bira. "Peki, bu cinayetler hakkında kiminle konuştun?"

Konunun aniden değişmesi onu şaşırttı ama sadece bir anlığına.

"Mickey kaybolduğunda uygulama. Bunu kabul etmediler.

Ciddiyim." Yarısını yediği hamburgerini yere

bıraktı. "Cesetler bulunduktan sonra mı?"

"Bir soruşturma başlattılar," dedi. "Dedektiflerden biri - Max Shannon - aslında

önemsemek için. Bana ülkedeki diğer kayıplardan bahsedene oydu."

"Ama?"

"Ama bunun kaçakları hedef alan bir katil kadar basit bir şey olduğunu sanmıyorum. Bu yanlış geliyor Clay."

"Hâlâ duygularınla oynuyorsun, ha?"

Omuz silkti, konudan rahatsız olmuştu. "Onların hiçbir değeri yok. Sadece bu 'yanlışlık'

hissi.

Kadın sezgisi. Bunun kime ne faydası var?"

Örnek bir evlatlık olması gereken Orrin için de aynı şeyleri hissetmişti.

Baba. Bu duygularını eski sosyal hizmet uzmanıyla paylaşmak gibi bir hata yapmıştı.

yüzünü tokatladı.

O ve karısı senin gibi bir pisliği ettikleri için kendinizi şanslı saymalısınız. Eğer

Ben , seni devlet yetimhanesinde çürümeye terk ederdim.

Bir yetişkin olarak, o sosyal hizmet görevlisinin haddini çok aştığını biliyordu.

onun suçlamalarına yaklaşmasına izin verilmedi. Ama üçüncü yaş gününe beş hafta kalmış bir çocuk olarak ona inanmıştı.

Gidecek başka bir yeri, kimsesi yoktu. Bu yüzden duyguları hakkında sessiz kalmayı öğrenmişti... ve sonrasında gelen her şey hakkında.

Geçmişin yeniden yaşamak , dikkatini
Clay'in bira şişesinin kenarından aşağı yuvarlanan buğu tanelerini
sayarak dikkatini şimdi ve buraya verdi. "Bulacağını söylemiştin

Bunu yapan adam." "Evet."

Onun gözlerinin tarifsiz yeşiline baktı. Ormanlar, diye düşündü, hep
ormanlar görmüştü

Clay'in gözünde, ona armağan ettiği bir özgürlüktü bu. "Neden herkes
otomatik olarak sadece erkeklerin

kötü şeyler yapabilir mi? Kadınlar da kötü olabilir, ahlaksız olabilir."

"Delia hâlâ hapiste." Eli şişenin etrafında kenetlendi. "Ben içeri
alındıktan kısa bir süre sonra

Orrin'le birlikte hurdalığa gömdükleri cesetler. O kadar çok adli kanıt
vardı ki

"Cenazeciler onu götürene kadar hapiste çürüyecek."

"Biliyorum." Larkspur'un Yuvası'na yerleştirildikten sonra, Delia'nın
sürekli kabuslar gördüğü

onu Orrin'e geri götürmek için gelecekti. Yatakta oturmuş onu bekliyor
olacaktı, çürümüş bir ceset gibi.

kurtçuklar mümkün olan her delikten sürünerek çıkıyordu. Bu rüyalar,
Ma Larkspur yürüyene kadar sürmüştü.

bir gece banyoya girmiş ve Talin'i banyoda sinmiş bir halde bulmuştu.
Yaşlı kadın banyoya gitmişti.

Hemen o anda internete girdim ve Delia'nın bir cezaevi aracına
bindirildiği görüntüleri indirdim. Talin

o görüntüleri bir ay boyunca saplantılı bir şekilde izlemişti.
"Cinayetlerin ev kayıtlarını buldular, değil mi?"

biliyor musun?"

"Avukatım söyledi." Bakışlarını onun üzerinde tuttu; kalbi çalkantılı bir ateşle dolu, soğukkanlı, sakın bir yırtıcı. "Onlar

bu kayıtları sizi korkutmak için mi kullandı?"

Başını iki yana salladı. "Bu onların gizli zevkiydi, gece geç saatlere kadar video izlediklerini duyardım.

gece." Odasında kilitliken. Onu özel bir odaya koymayı tercih etmişlerdi.

Ama onu serbest bıraktıklarında dehşetinin daha da artacağını hemen anlamıştı.

ve birkaç hafta boyunca cezasız kaldı - ne zaman o havasız, ışısız yere geri itileceğini bilmeden

delik tamamen farklı bir işkence seviyesiydi.

"Kaç çocuğu öldürdüklerinden kimse emin ," diyerek bu kasvetli anının üstünü kapattı.

"Onlar

zekiydiler. Evlat edindikleri çocuklardan sadece birkaçını yanlarına aldılar. Geri kalanların hepsi kaçaktı." Baraj yıkıldı

uyarmadan. "Hiç hapse girmemeliydin! Kurtulmakla tüm dünyaya bir iyilik yaptın.

Orrin'in!"

Clay omuz silktili. "Yargıç White bana seçmemi önerdi, öfke kontrolü kursuyla .

ve düzenli okul saatleri ya da yatılı bir psikiyatri tesisi."

"Psikiyatri mi? Neden?"

"Öfke problemim olduğunu gördü ve ben gitmeden önce beni düzeltmeye çalışacak kadar iyi bir adamdı.

tamamen raydan çıktı." Birasını bitirdi. "Beni küçük beyaz bir odaya kapatırlarsa

delirmek. En azından benim kaldığım İslahevi şehir dışındaydı ve erkek çocuklar için kurulmuştu. Biz

koşacak, fiziksel olarak mücadele edecek alanımız vardı."

"Ama çitler vardı," diye fısıldadı.

Gözleri keskinleşti. "Sanki beni ziyaret etmişsin gibi konuşuyorsun."

Hamburgerinden düşen bir marul parçasını düzenli bir şekilde yok etmeye başladı. "Orrin'in ölümünden uzun süre sonra hâlâ konuşmadığımda Zeke umutsuzluğa kapıldı. Seni görmemin yardımcı olabileceğini düşündü."

"Anlat bana."

"Egzersiz birine bakan otoparkta oturduk." O sırada saat dokuza yaklaşmıştı.

Dilsiz, kırık, kayıp. "Seni bir şekilde dışarı çıkarmak için bir yöneticiye rüşvet verdi. Giyiniktin

gri eşofman altı ve kolları kesilmiş gri bir tişört. Seni pistte tur atarken izledim."

Clay onun ziyaretinin tam tarihini ve saatini biliyordu. Canavarı o gün çılgına dönmüştü.

O kadar çaresizdi ki kokusunu rüzgârdan alabileceğini düşündü.
"Saatlerce koştum."

"Biliyorum. Sen içeri girene kadar orada kaldım." Ona titrek bir gülümseme verdi. "Yapman gerektiğini biliyordum.

Çitlerden nefret ediyorum ama sen oradaydın, hayatta kalıyordun. Eğer sen benim için bunu yapabiliyorsan, ben de senin için yapabilirim diye düşündüm.

aynı... senin için."

Clay'in elleri yumruk oldu. Lanet olsun ona. Clay'in öfkesine dayanmak, Clay'in öfkesine dayanmaktan çok daha kolaydı.

ona eski kızını hatırlatmıyordu. "Nasıl yaptın?" diye sordu.

Onun hakkında her şeyi biliyorum.

Cevap vermek için bir nefes aldı ama biri o anda müzik kutusunu açmayı seçti. Yüksek sesli müzik

odaya çarptı. Keskin değişken işitme duyusuna zarar vermeyecek şekilde modüle edilmişti, ancak

tam olarak konuşmaya elverişli.

Banka kartını masaya yerleştirilmiş okuyucudan geçirdi ve ayağa kalktı.
"Hadi gidelim."

Başını sallayarak suyundan hızlıca bir yudum aldı ve ona yakın durarak onu takip etti. Dorian'la karşılaştıklarında

Dışarıda. Sarışın nöbetçi şık siyah motosikletinden inmek üzereydi.
"Bu senin

Tavşan mı?" Miğferini asarak Talin'e gülümsedi ve bu vahşi bir gülümsemeydi.

Clay, o gülümsemeyi gören kadınların kendilerini Dorian'a attıklarını görmüştü.

"O

Senin için ısırik büyüklüğünde. Neden onu bana vermiyorsun?"

Clay, Talin'in ne yapacağını görmek için bekledi, diğer nöbetçinin sadece onunla dalga geçtiğinin farkındaydı.

Sürü yasalarına göre Talin Clay'çünkü ona gelmişti. O isteyene kadar ve istemediği sürece

Clay'in elleri tekrar yumruk oldu; hiçbir sürü arkadaşı ona

dokunamazdı. "Ne diyorsun, küçük tavşan?"

"Özür dilerim," dedi Talin, bal gibi tatlı bir sesle. "Ben güzel erkeklerden hoşlanmam. Aslında erkeklerle hiç işim olmaz."

Dorian bir kahkaha attı, sonra Clay'in şok olmuş yüzüne baktı. "Lanet olsun. O tamamen senin, dostum."

Clay, Talin'i cipine doğru itti ve ellerini iki yanına koyarak onu yolcu kapısına sıkıştırdı

Vücudu. Korkusu aralarında canlı bir şeydi, orada bulunmaması gereken sümüksü bir davetsiz misafirdi. Savaştı

leoparın karşılık veren öfkesini kontrol altına aldı ve gözlerindeki ifadeden sadece kısmen başarılı olduğunu anladı.

"Kızlardan hoşlanıyor musun?" diye sordu çok

ama çok sessiz bir şekilde. Kız başını salladı,

gözleri iriydi.

"Yalan söylediğini hâlâ anlayabiliyorum ve Dorian'a yalan söylemiyordun."

"Hayır, değildim." Alt dudağını ısırđı. "Ben onun zincirini sallıyordum çünkü o da benimkini sallıyordu. Ben yapmıyorum dedim.

güzel çocukları severim."

Leopar mantığı göremeyecek kadar gergindi. "Nelerden hoşlanırsın?"

"Erkekleri."

Adam kadının gözlerindeki bilgiyi sindirirken zaman durdu.

"Erkeklerle birlikte oldun." Sanki kadın onu kesmiş gibi hissetti.

onu dizlerinden vurdu ve bunu yapmamalıydı. Leopar Dönüşenler şehvetli yaratıklardı-

düzenli cinsel

temas sağlıklı ve doğal kabul ediliyordu. Daha önce hiçbir kadını kiminle ya da kaç kişiyle

birlikte olduğu diğerleri.

"Evet." Teni soldu. "Bir sürü adam. O kadar çok ki bırakın isimlerini, yüzlerini bile hatırlayamıyorum. Çok fazla

Hafızamın bile kadar çok."

Onu bilerek mi incitmeye çalışıyordu? Bunu yapabilecek yeteneğe sahip olması leoparı öfkелendirdi.

Tutmak

Yılların verdiği tecrübeyle öfkесini dizginleyen adam arabayı itti.

"Neden?"

Bu."

"Beni ergenlik çağına girmeden önce tanıyordun," dedi, ses tonunda sıkı bir acılık vardı. "Şimdi gidebilir miyiz yoksa

"Her şeyi tek tek anlatmamı

ister misin?" "Gir lan içeri!"

Talin derin bir kendinden nefret etme duygusuyla arabaya bindi. Clay'in bu durumu bilmesini hiç istememişti.

Ama sanki ağzını başka biri kontrol ediyormuş gibiydi, sanki birileri

meydan okuyan kısmı onun bilmesini istiyordu. Artık biliyordu. Ve her ne şansları varsa, o da gitmişti.

Talin tepkisi için onu suçlayamazdı. Sonunda kısa bir süre için gittiği danışman

Shine için çalışmaya başladığında, ergenlik ve genç yetişkinlik dönemindeki davranışlarının

anlaşılabilir bir tepkiydi ve çocukluk istismarı mağdurları tarafından sıklıkla sergilenen bir şeydi. Kadın

bunu bir tür kendine zarar verme olarak sınıflandırmış ve Talin'in utanç duymasına gerek olmadığını söylemişti. Ama sonra bile

sekiz yıl bekarlık.

Hayır, o zamanları düşünemezdi. Yumrukları kansız kaldı. Finalden bu yana sekiz yıl geçmişti.

terapi seansı, vücuduna iyi bir şeymiş gibi davranmaya başlamasının üzerinden sekiz yıl geçmişti.

Sekiz yıl gibi bir süreyi elinde tutmaya değermiş... ama Talin hâlâ danışmana inandığından emin değildi.

gözleri. Bunun yerine, ona ıslahevinden mektuplar yazmış, onun hala Tally olduğunu, hala en iyisi olduğunu söylemişti.

hayatındaki en önemli şeydi. Bu mektuplar ona Clay'in bilebileceğinden çok daha fazla yıl kazandırmıştı.

Ama şimdi... şimdi dönüştüğü şey için onu suçluyordu. Nasıl yapmasın ki? Dört yılını bir hapishanede geçirmişti.

Bir kâbusun içinde yaşamak zorunda kalmasın diye kafesledi ve ne yaptı? Hediyesinin içine tükürmüş, onu bayağılaştırmıştı. Ondan nefret etmesine şaşmamalı.

O kayıp, işkence dolu yıllar boyunca delirmeye yakın olması kulağa pek de iyi bir şeymiş gibi gelmiyordu.

iyi bir bahane.

Pes ederek başını direksiyona yasladı ve ağlamaya başladı.

BÖLÜM 5

Ashaya Aleine 9.9 Gradyan derecesine sahip bir M-Psy idi. İkincisi onu çok sıra dışı yapıyordu.

Çoğu Psy

Bu kadar güçlü olan 0,1'lik sıçramayı kardinal statüsüne dönüştürme eğilimindeydi.

Kardinalleri ölçmek mümkün değildi. Bazıları

diğerlerinden daha güçlüydü ama hepsinin gözleri aynıydı; siyah kadife üzerine beyaz yıldızlar.

Ayırt edici. Unutulmaz.

Ashaya ikisi de değildi. Gözleri dikkat çekici olmayan mavi gri, saçları ise düz siyahtı. Kıvırcıktı ama

Bir kez sert bir düğümle tutturulduğunda unutulabilir hale geliyordu. Koyu kahverengi teni de şaşırtıcı değildi.

Psy'ların genetik olarak karışık nüfusu arasında. Ancak dikkate alması gerekenler sadece Psy değildi.

Planının başarılı olması için insanlar ve Dönüşenler arasında görünmez olmayı öğrenmesi gerekiyordu.

daha zor bir görev.

Bilgisayar ekranının şeffaf panelinde gelen bir çağrı yanıp sönüyordu. Telefonu açtığı anda kendini bir adamla karşı karşıya buldu.

badem biçimli gözleri ve cetvel gibi düz siyah saçları olan bir kadın. "Meclis Üyesi Duncan. Sizin için ne yapabilirim?

Sen?"

Nikita Duncan elektronik kaleme benzeyen bir şeyi yere bıraktı.
"İlerleme raporu istiyorum. Ne kadar ilerleme

birlikte misin?" Yüzü durağan bir duvardı, mükemmel Sessizliğin bir kanıtı.

"Başa dönelim." O da Konsey Üyesi gibi hareketsiz kaldı.
"Sabotajcıların bir önceki saldırı

laboratuvar araştırmamın çoğunu yok etti." Ve prototipin
programlanmasında yaptığı küçük değişiklik

İmplantlar, onun rızası olmadan laboratuvardan serbest bırakılan
birkaç kişinin icabına bakmıştı.

"Hiçbir şey kurtarılamaz mı?"

"Bu mümkün olabilir," diye itiraf etti. "Ancak bana kalırsa, işe şu
noktadan başlamak daha etkili olacaktır

en başından beri. Önceki prototiplerde tam olarak belirleyemediğim
hatalar vardı. Eğer yeniden başlarsam

Bu hataları aklımda tutarsam, onları ortadan kaldırabilirim."

"Elbette." Nikita'nın koyu renk gözleri kırışmıyordu. Bir yılanınki gibi.
Bu uygun bir karşılaştırmaydı, çünkü

Nikita'nın diğer zihinlere zihinsel virüs bulaştırma gibi ölümcül bir
yeteneğe sahip olduğu biliniyordu - mükemmel bir yetenek,

rakiplerden kurtulmanın izlenemez bir yolu. "Konsey ne zaman tam bir
güncelleme bekleyebilir?"

"Bu hafta bir tane göndereceğim, ancak daha önce belirttiklerimin
ayrıntılı bir tekrarı olacak."

"Anlaşıldı. O raporu bekleyeceğim." Nikita telefonu kapattı.

Ashaya Konsey Üyesi'nin hazırcevaplığında olağandışı şey bulamadı.
Takımdaki baş M-Psy olarak

İmplant Protokolü olarak da bilinen Protokol l'iuygulanmasına adanmış
olan Ashaya

araştırma ve geliştirme üzerinde tam özerklik.

Amaçları basitti: tüm Psy beyinlerine takılabilecek bir implant geliştirmek
- ama sadece Psy beyinlerine odaklanarak

Tamamen birleşik bir toplum yaratmak için bebekler. Başka bir deyişle,
bir kovan zihni.

BÖLÜM 6

Talin dairesine vardığında, cipte ne kadar zaman geçirdiğine dair hiçbir fikri yoktu, gözleri

şişmiş, muhtemelen kan çanağına dönmüştü. Dudaklarındaki tuzun tadına bakarak avucunu yanındaki tarayıcıya bastırdı.

kilidin açılmasını bekledi, sonra kapıyı iterek açtı. Işıklar otomatik olarak yandı; bir odada olmaktan nefret ederdi. karanlıkta kapalı bir alan. Karanlıkta dışarıda olmak korkutmuyordu.

Onu. Onu etkileyen şey içine kapanma duygusuydu ve bunun için psikoloji diplomasına ihtiyacı yoktu.

Nedenini bul.

Kapıyı arkasından kapatarak ileri doğru bir adım attı. Ve dondu kaldı. İlk başta, ne olduğunu anlayamadı.

Gördüğü şeyin ne olduğunu. Sonra midesini bulandıran bir telaşla, bir renk kaleydoskopu ve

ölüm kokusuyla parfümlenmiş yıkım.

Davetsiz misafirler gitmişti, bu çok açıktı. Ama izlerini bırakmışlardı. Arka tarafa doğru kaydı.

kapıyı açıp oturma pozisyonuna geçti, gözlerini kapıdan aşağı damlayan mesajdan alamıyordu.

Karşı duvar, kanın demir zenginliğiyle ılgık atan koyu kırmızıya boyanmıştı.

Dur. Yoksa sıradaki sen olursun.

Ne aptalca bir mesaj, diye düşündü, alaycı basitliği içinde çocukça. Ama işe yaradı. Bir soğukluk

İçgüdüsel korku, boğazına dolanana kadar vücudunda gezindi ve öğürmek istemesine neden oldu. Yine de

gözünü kırpmadı, başka tarafa

bakmadı. Bu ne cüret? Bu ne

cüret!

İzinsiz giriş ya da dağınıklık umurunda değildi. Bu şeyler, daha önce hiç evlenmemiş bir kadın için çok az şey ifade ediyordu.

herhangi bir yerin ev olmasına izin verdi. Ama çocuklarının fotoğraflarına ne yapmışlardı?

Sanal görüntü çerçeveleri halının içinde ezilmişti ama orada durmamışlardı. Basılı kopyalar parçalanmış, parçaları duvardan aşağı süzülen kanın içine saplanmıştı. Bu saygısızlık

affedemiyordu. Çığlık atmak, ağlamak ve kırılan parçaları toplamak için ileriye doğru sürünmek istiyordu.

Ama aptal değildi. İçindeki ıstırap ve derin öfke kabarmış olsa da

Onun için çok şey ifade eden o küçük şeyleri kurtarmak. İstedikleri de buydu, onun gözetimi altındaki çocukları kaçırıp öldüren canavar ya da canavarlar. Onun güvenilirliğini yok etmek istiyorlardı,

onu kimsenin inanmayacağı deli bir kadına

dönüştürmek. Siktir et onları.

Cep telefonuna uzanarak tuşlara basmaya başladı. Ancak son saniyede fark etti ki

Clay'in ofis hattının kodunu giriyordu. Ağzını farklı türde bir mide bulantısı doldurdu.

Dairesinin kirli havasını içine çekmek istemeyerek birkaç kısa nefes aldı ve başını salladı,

ekranı temizledi ve çok daha tanıdık bir kodu tuşladı.

Talin'den ayrıldıktan sonra Clay bara geri döndü ve kör kütük sarhoş olmaya başladı. O farkındaydı

Dorian'ın onunla birlikte oturmaya geldiğini, Rina'nın ona endişeli bakışlar fırlattığını ve Joe'nun

birkaç kez geldi, ancak hepsini görmezden geldi, Tally'nin, kendi Tally'sinin görüntüsünü silmeye kararlıydı,

diğer erkeklerle.

"Yeter." Dorian şişeyi onun elinden kaptı.

Clay diğer nöbetçiye elinin tersiyle vurdu ve aynı anda şişeyi geri aldı.

"Yüce Tanrım." Dorian yerden kalktı ve çenesini ovuşturdu. "Burada sızmana izin vermeyeceğim."

"Kaybol." Clay'in kendini içerek bayıltmak gibi bir niyeti vardı.

Dorian küfretti, sonra sustu. "Tanrıya şükür. Belki ona biraz akıl verebilirsin."

Nathan kabinin diğer tarafına yerleşirken Clay hiçbir şey söylemedi. Dark River'ın en kıdemli nöbetçisi

kollarını kavuşturdu ve sıralı koltuğun kıpkırmızı deri yaslandı. "Bize bir dakika verin,

Dorian. Rina'ya söyle, çürüklere buz koysun."

"Onu buradan çıkarmak için yardıma ihtiyacınız olursa beni arayın."

Clay, Nate'in onu aydınlatmasını bekledi ama diğer adam koyu mavi gözleriyle onu izlemekle yetindi

her zaman çok sakindi.

"Ne?" dedi, sesi düzdü. Başka leoparlar hırlayabilir ya da tersleyebilirdi ama Clay eğer

bu gece öfkesinin su yüzüne çıkmasına izin verirse, sonu kanla bitecekti.

"Seni sarhoş gördüğüm tek zaman," diye cevap verdi Nate, "o zavallı kıcını dışarı çıkardığım zamandı.

New York'taki o barın."

Clay homurdandı, o gece Nate'in hayatını kurtardığının farkındaydı. İslahevinden yeni çıkmış ve

Talin'in öldüğünü öğrendiğinde, kendini yok etme yolunda ilerliyordu. Acıyla beslenen öfke

Nate'le kavga etmeye karar vermişti. On yaşından büyük ve eğitimli bir dövüşçü olan Nate

onunla birlikte.

Ama nöbetçi onu leşçilere bırakmak yerine Clay'i otel odasına geri götürmüştü.

Nathan'ın arkadaşı Tamsyn ona şöyle bir baktı ve şöyle dedi: "Tanrım!

New York'taki büyük kediler!" Clay hayatında ilk kez New York'ta yaşayan bir arkadaşıyla birlikte olmuştu.

leoparlar.

"O zaman," diye yorumladı Nate, "bir kızdı. Talin'ini kaybetmiştin."

"Sana ondan hiç bahsetmemeliydim."

"Gençtin." Nate omuz silkti. "Rina daha önce burada bir kadınla birlikte olduğunu söyledi."

"Rina'nın koca bir ağzı var."

Nate sırtıttı. "Sürü yasası. Sürü arkadaşları hakkında meraklı olmak gerekir. Peki, bana söyleyecek misin?"

"Hayır."

"Yeterince adil." Diğer adam ayağa kalktı. "Kendini yok etmeyi bitirdiğinde

Lucas ve Sascha'nın yarın Nikita Duncan'la bir toplantısı olduğunu hatırlatırım. Senin de

alfa çiftimizin arkasını kollar."

"Siktir!" Clay şişeyi yere bıraktı, öfkesinin kara sisi sert bir gerçeklik patlamasıyla dağıldı.

Nikita

Duncan, Sascha'nın annesiydi ve güçlü Psy Konseyi'nin bir üyesiydi. Ayrıca katil bir kadındı.

Kaltak. "Orada olacağım."

"Hayır." Nate'in gözleri soğudu. "Sen tehlikesin. Ben ."

Bu Clay'i başka hiçbir şeyin etkileyemeyeceği kadar . Dark River'a olan sadakati onu

Çizginin sağ tarafında. Bunu elinden alırsak taş gibi bir katil olur.
Özellikle de Talin kalbini söküp attıktan

sonra. ". "

"Yarın hâlâ izinlisin." Nate elini uzattı. " gel."

Leoparın şiddete aç bir halde çömelmeye hazırlandığı tehlikeli bir
duraklamadan sonra Clay

teklifi kabul etti ve arkadaş dediğı birkaç adamdan birinin onu ayağa
kaldırmasına izin verdi. Zemin döndü.

"Kahretsin. Ben

sarhoş." Bir kolunu Nate'in omuzlarına doladı.

"Sence Sherlock?" Dorian diğer tarafını destekliyor gibi göründü.

"Dostum, bu seni kesmiş olmalı.

senin kızın sadece diğer kızlardan hoşlanıyor."

"Ne? "Nate tökezledi ve hepsini yere sermekle tehdit etti.

Clay dişlerini gösterdi. "Erkeklerden hoşlanıyor" -bir öfke dalgası daha-
"sadece senin gibi güzel oğlanlardan değil."

Dorian kaşlarını çatmaya başladı. "Ukala. Onu bir dahaki görüşüme
kadar bekle."

Clay cevap vermek üzereydi ki, sert alkol onu yakaladı, değişen
vücudu

Sarhoşluğu atsa daha iyi olur.

Max, Talin'in aramasından yarım saat sonra olay yeri ekibiyle birlikte
geldi. O zamana kadar, o şansını kullanmıştı

gözyaşlarını siliyor, otomattan soğuk su alacak kadar net düşünüyordu.

içeri girip kendi lavabosunu kullanmak yerine zemin kata inmiş.

"Bir şeye dokundun mu?" Max olay yerini inceledikten sonra sordu, yukarı kalkık gözleri ve zeytin rengi teni

Yüzünde egzotik bir vardı.

Clay'in teni Max'inkinden daha koyu, diye düşündü başını sallarken bile.

"Hiçbir şey ama

kapı ve halı parçası."

"Güzel." Olay yeri teknisyenlerine başıyla onay verdi.

Talin, beyaz giysili kadın ve erkeklerin içeri girişini ilgisiz bir şekilde izledi.

koruyucu patikler, saçları ve giysileri kirlenmeyi en aza indirmek için örtülmüştür. "Hiçbir şey alamayacaklar. Bu

bir gençlik şakası gibi görünebilir, ama bu kurnazca bir operasyondur."

Max dairesinin açık kapısından biraz öteye kadar götürdü. "Muhtemelen haklısınız. Ama

Bu kötü, Talin. Adamlarımdan biri şekil değiştiriyor - burnu ona bunun kesinlikle insan kanı olduğunu söylüyor."

Parmaklarının pençe gibi kıvrıldığını hissetti. "Çocuklardan birinden gelecek."

Canavarlar akıl oyunu oynuyordu.

oyunlar, mide bulandırıcı, acımasız ve vicdansız.

Max onun iddiasına karşı çıkmaya zahmet etmedi. "Beni rahatsız eden şey, senin ne kadar zor durumda olduğunu bilmeleri.

soruşturmayı zorluyor."

"İcra bir elek gibi," diye mırıldandı.

"Evet." Alışılmadık derecede acı bir ifade yüzünü gölgeledi. "Eğer hava geçirmez bir şekilde doğmamış olsaydım

zihinsel kalkanlar, muhtemelen şimdiye kadar kaptan olmuştum."

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Psy casusları seni okuyamıyor mu?"

"Hayır. Ama bu burada bir fark yaratmaz." Ellerini kalçalarının üzerine, trençkotunun altına koydu.

"Konsey fabrikaları en bariz olanları. Bilgi satmaktan çekinmeyen başkaları da var.

kâr için."

Elini bırakarak başını salladı. "Neden böyle yozlaşmış bir sistemin içinde kalasın ki?"

"Çünkü zarardan çok iyilik yapıyoruz," dedi, kendini adamışlığı açıktı. "Psy çoğu şeye karışmaz

soruşturmalar, özellikle de diğer ırklar söz konusu olduğunda."

"Belki de değil," diye kabul etti, "ama yine de insanlara daha aşağı bir türmüş gibi davranıyorlar. Bu da beni onların neden

yaşamamıza izin ver."

"Her toplumun işçi arılara ihtiyacı vardır." Max'in sözlerindeki kuru alaycılık, onların gerçekliğini ortadan kaldırmıyordu. "Biz

zahmet edemeyecekleri tüm işleri yaparlar. Ama bu konudaki destek eksikliği için Psy'ı suçlayamayız.

dava. Bunun nedeni insanların önyargılarıdır. İnsanlar kurbanları ve onların yaşam tarzlarını görüp

yargılar."

"En çok ihtiyacı olanları görmezden gelirse Güçlendirme ne işe yarar?" Max'in onu hak etmediğini biliyordu.

Öfkeliydi ama Tanrım, çıldırmıştı. "Bunlar çocuk, çoğunun onlar adına konuşacak başka kimsesi yok."

Max'in çenesi sıkıca kilitlendi. "Bazen Dönüşenlerin yöntemini tercih ediyorum," dedi, onu şaşırtarak. "Birine vurdun

idam edilirsin. Hikayenin sonu."

Midesi bulandı. "İnfazları kim yapıyor?" "Yırtıcı

sürülerdeki üst düzey adamlar."

Clay gibi üst düzey adamlar. Talin kendine yalan söylemeyecekti; bu piçleri öldürmek istiyordu,

Ama Clay'in dünyasındaki vahşetin hatırlatılması onu soğuk terler dökmeye itmişti.

Ne olduğumu hep biliyordun. Bunu düşünmemeyi seçtin, olmamı istediğin şeymişim gibi davranmayı seçtin.

Onun değerlendirmesini reddetmişti ama şimdi onun haklı olup olmadığını merak . Onunla konuşurken

Tıpkı annesinin yaptığı gibi, onun insan olmasını beklerken leoparlığını kabul etmek? Gerçekleşme

mevcut duygusal durumunun zaten sallantılı olan temelini çatlattı.
Saçlarını yüzünden uzaklaştırarak

Şaşkınlığını zorlukla bastırdı ve anlayabileceği bir şeye odaklandı. "Ne zaman alabilirim

geri mi dönelim?"

Max başını salladı. "Burada kalamazsın, bunu biliyorsun. Koruyucu gözaltında olman gerekiyor."

"Hayır." En son kaçtığında, kendisinde iyilik gören tek adamla ilgili tüm iddialarını kaybetmişti.

"Talin, aptal olma. Eğer bu insanlar" -başını onun dairesine doğru salladı- "senin

çok yaklaşırlarsa, bir uyarı ile durmazlar."

"Biliyorum." Gözlerini ona dikti. "Ben iyi olacağım. Kendime nasıl bakacağımı biliyorum." Artık saklanmak yok. Hayır

Başka biri onun için savaşıırken köşede daha fazla sinmek.

Max ellerini havaya kaldırdı, onunla birden fazla kez karşı karşıya geldikten sonra dersini almıştı.

"En azından

Kalacak daha güvenli bir yer bul. Bu daire, içeri girmeye kararlı birini caydıracak kadar güvenli değil. Yapın

Gidecek bir yerin var mı?"

Kil. Cevap dilinin ucuna kadar geldi ama kaçmadan önce sertçe ısırdı.

Bu

Acı gözlerini yaşarttı ama işini yaptı, karmaşayı yarıp keskin gerçekleri aydınlattı.

Gerçek şu ki, Clay artık onun değildi, iki uzun zamandır da değildi. onlarca yıl. Bu itiraf kafasında uyumsuz bir müzikti, acı verici ve zımpara kağıdı sertliğinde.

"Evet," diye yalan söyledi. "Beni misafir edecek bir arkadaşım var." Hiç arkadaşı yoktu, bir ömrü kaçarak geçirmişti.

bağlılık. Larkspurlar bile bunu kıramamıştı. Gerçek şu ki, kimseye güvenmiyordu.

Kendisi bile. Özellikle de kendisi.

Clay, diye fısıldadı yine zihni. Ara onu. Ona hâlâ güveniyorsun.

Doğru olmadığını savundu. Evet, onun olduğu çocuğa güvenmişti ama dönüştüğü adamı tanımıyordu. Ve ondan nefret ediyordu, nefret etmekte haklıydı. Vücuduna nasıl davrandığını düşündüğünde,

ruhu, kendinden nefret ediyordu.

"Memurlarımdan biri sizi ."

Max'in sesiyle irkildi. "Hayır. Siz işinizi bitirene kadar bekleyeceğim, eşyalarımı toplayacağım ve

git."

"O zamana kadar gün ışımış olur. Sızıntıdan endişeleniyorsanız, . Aklımdaki adam Dönüşen.

Sızdırmaz." Diğer ırkın üstün doğal kalkanlarını hatırlatmak istercesine şakağına vurdu.

"Daha fazla

önemli, ona güveniyorum."

"Eşyalarımı almadan gitmiyorum." Bir bahane. Bu ona zaman kazandıracaktı.

Nereye gideceğim.

İç çekti. "Peki. İşimiz bitene kadar burada bekle, ben seni bırakırım."

"Harika." Kahretsin.

Clay ininde olmadığını bilerek uyandı, kafası berraktı. Değişkenler alkolü işledi

insanlardan çok daha hızlıydı ve akşamdan kalma durumuna çok az kala içmeyi bırakmıştı. Tabii ki, onun

Ağızına küçük ve tüylü bir şey girmiş ve orada ölmüş gibi hissetti ve kendisinden öğrendi.

yoğundu ama fiziksel olarak iyiydi.

Yatağın yanındaki zeminden küçük tırmalama sesleri geliyordu. Onu uyandıran bu seslerdi.

Dışarısı hâlâ karanlıktı. Bakmadan aşağı uzanarak bir leopar yavrusunu ensesinden yakaladı.

boynundan tutup yatağa çekti, ikincisini de kaçmaya çalışırken yakaladı. "Siz ikiniz

yatakta olması gerekiyordu," diye homurdandı.

İki küçük leopar birbirlerine baktı ve sonra ona saldırdı. Onları çok fazla zorlanmadan

sorun, eęlenmiř. Uyandıęında hissedeceęini dūřundūęu en son duyguydu ama bu ikisi

başka bir şey zor.

Birkaç dakika sonra "Aşağı," dedi.

Yavrular onun kendilerine hūkmettięinin farkında olarak hemen itaat ettiler. Aslında, birdenbire

en iyi davranışlarını sergiliyorlardı. řūphelenerek kulaklarını odakladı ve Tamsyn'in sesini yakaladı.

anne, onları arıyordu. "Keskin kulaklar," diye mırıldandı, Tamsyn yumuşak bir ses çıkardığında ayağa kalkmaya zahmet etmedi.

vur.

"Buradalar." Boğazının kumla kaplandığını hissetti.

Kapıyı o açtı. "Oh, seni uyandırdılar mı?" Kadın onları almaya geldiğinde, yavrular

titrek bir renk patlamasıyla insan formuna būrūndū. ırılıplak, gūlerek odadan dıřarı fırladılar.

Tamsyn gūlūmsedi ve bařını salladı. " ok enerji." Homurdandı.

"Zaman mı?"

"Sabah beşte." Yatağa oturup ona baktı, saçları bir omzunun üzerinden kayıyordu. "İyi hissediyor musun?"

"Bir duř alırsam iyi olacağım." Sorusunun gerçek anlamını kasıtlı olarak gōrmezden geldi. Bir sūredir

Çok geç aşlardan itibaren Dark River'in şifacısı olan Tamsyn, insanların derilerinin altına girme konusunda rahatsız edici bir yōnteme sahipti.

Şimdi iç çekti. "Tıpkı benim oğlanlar gibisin, hiç mantıklı değilsin. Seni seviyorum, seni aptal. Konuş benimle."

Hayatına tekrar giren hayalet hakkında kimseyle konuşmaya hazır değildi. "Bırak onu, Tammy."

Başını iki yana salladı. "Tanrım, ama siz erkekler beni deli ediyorsunuz. Tüm testosteron ve gurur. Şey, bilirsiniz

yaşadığım yerde. Gidip sana temiz kıyafetler bulayım." Eğilerek, nazik bir hareketle adamın saçlarını yüzünden

Hareket et. "Biz sürüüz, Clay. Bunu unutma."

Çarşafı itip banyoya girmeden önce kadının gitmesini bekledi. Toparlan.

Evet, onlar

Sürüydü, sağlıklı, işleyen bir . Nate onu sürünün içine sürükleyene kadar böyle bir şeyi hiç bilmemişti.

Dark River.

Annesi Isla, bilinçli olarak ülkenin leopar kontrolündeki bölgelerinden uzakta yaşamayı seçmişti,

Oğlunu insanlar ve yırtıcı olmayan Dönüşenler arasında saklıyordu. Asla takip edilmedikleri gerçeği

Clay'e, babasının -ve dolayısıyla Isla'nın- çantasının

Karanlık Nehir kadar güçlü ya da sağlıklı değildi. Korumamış, barındırmamış ve kesinlikle iyileştirmemişti.

Nate, Claye Dark River'a girmesi için sponsor olmayı teklif ettiğinde, Clay kabul etmişti çünkü

nereye gittiğini umursamıyordu. Hoşuna gitmezse çekip düşünmüştü. İçinde farklı bir şey keşfetmişti.

günler. Dark River'da izolasyon bir seçenek değildi. Yalnızlar kabul edildi, ama unutulmadılar. Ve eğer

Birisi yolunu kaybettiğinde, sürü onu tekmeleyerek ve çığlık atarak geri çeker.

Duştan çıkıp Tamsyn'in birkaç dakika önce getirdiğini duyduğu kıyafetleri giydi.

Tamsyn onların şifacısı olduğu için sık sık ona kanlar içinde geliyorlardı ya da daha kötüsü

kıyafetler işe yaramaz. Burada yedek kıyafet bulundurmak mantıklıydı. Giyinirken onun ve Nate'in sesini duyabiliyordu.

Alt katta konuşuyorlardı, seslerinin alçak mırıltısı ikizlerin daha tiz sesleriyle karışıyordu.

Sağlıklı bir sürü. Sağlıklı bir aile. Bunların ikisi de Clayin Dark River'dan öğrendiği derslerdi.

Neden

Talin de onu alan aileden aynı şeyi öğrenmemiş miydi? Onlar hakkında yalan söylememişti.

iyi insanlar. Aldatılmanın işaretlerini yakalayabilirdi - kalp atışlarının hızlanması, terleme,..

Kokudaki ince değişim. Tüm leoparlar bu yeteneğe sahip değildi ama Clay bu konuda her zaman iyiydi, özellikle de

Talin.

Bir sürü erkek.

Bu konuda da yalan söylememişti. Talin'in başkalarıyla birlikte olduğu düşüncesi karanlık ateşi körüklemeye devam etti

Ama en azından bu sabah bunun ötesini düşünebiliyordu. Aşağı inip bir fincan kahve aldı.

kahve ve bir simit aldıktan sonra Nate ya da Tamsyn garip sorular sormadan oradan ayrıldı.

Gecikmeye vakti yoktu. Ava çıkmıştı.

Talin'in ikinci kez ondan kaçmasına imkân yoktu.

BÖLÜM 7

Dairesinin önünde bir icra arabası vardı. Clay'in kalbi göğsünde şiddetle çarpıyordu.

Onu karanlıkta yalnız bırakmıştı. Tally karanlıktan korkardı.

Kendinden iğrenerek aracından inip onu takip etmek üzereydi ki, kadın yürüdü

elinde küçük bir spor çantasıyla dışarı çıktı. Rahatlamıştı ama hemen arkasından öfke ile karışık bir sarsıntı geldi

ve jilet gibi keskin bir şefkatle bezenmiş sahiplenicilik. Kendini tehlikeye atmaya nasıl cüret eder? Ve nasıl

Bir şeylerin ters gittiğini anladığı anda onu aramaya cesaret edemez miydi?

Clay'in yerine yanında yürüyen başka bir adam vardı, elinde bir İnfaz Koruma memurunun küçük altın kalkanı vardı.

dedektifin yakasına takılmıştı. Clay yolun karşısından onu izlerken, dedektif elini onun üzerine koydu.

ve onu Clay'in daha önce fark ettiği araca doğru itti. Direndi ama kırmadı

Dokun. Dedektif elini bıraktı, yüzünde Clay'e Talin'in inatçı davrandığını söyleyen bir kaş çatma ifadesi vardı.

Bu, adamın onun sevgililerinden biri olmadığı anlamına gelmiyordu.

Leopar homurdandı ve ses Clay'in insan ses tellerinden yukarıya doğru çıkıp tüm odayı doldurmakla tehdit etti.

arabanın içindeki hava. Neredeyse sesin dışarı çıkmasına engel olamayacaktı.

bir eşek gibi davranıyordu. Talin'i yargılamaya hakkı yoktu. Ama bu onun soğukkanlı, mantıklı, insani tarafıydı.

Talin söz konusu olduğunda, insandan çok sahiplenici, otoriter bir kedi idi.

Kapıyı geri kaydırarak dışarı çıktı ve caddenin karşısına doğru yürüdü.

Talin ayağını yere vurduğu anda başını kaldırdı, sanki titreşimi hissetmiş gibiydi. Kaotik bir karışım

Duygular yüzüne yayıldı, sıvı alev dalgaları: Rahatlama. Şaşkınlık. Acı. Her zaman var olan korku.

Adam onun yanına ulaşır kolunu boynuna dolayarak onu çekerken dudakları onun adını şekillendirdi. Kadın

sert hareket karşısında irkildi. O bunu görmezden geldi. "Ne oldu?" diye sordu polise ve bu bir meydan okumaydı.

Adam Talin'e baktı. "Aradığınızı söylediğiniz arkadaşınız bu mu?"

Talin başıyla onayladı. "Evet."

Clay yalanın peşini bıraktı. Bunu daha sonra tartışacaklardı. "Ben Clay."

"Max." Elini uzattı ve el sıkışırken Clay dedektifin onunla ilgili her şeyi not ettiğini gördü.

Kot pantolonundan eşofmanına ve saçını kestirmesi gerektiğine kadar. "Ona göz kulak olacaksın," dedi adam.

teması kestiler.

Clay'in öfkesi bu ifadeyle yatıştı ve değerlendirmeye döndü. "Onu neyden korumam gerekiyor?" Görünüşe göre Max kalan tek polisti, yani her ne olduysa ya önemsizdi ya da

Adli tıp görevlilerinin gelip gitmesine yetecek kadar uzun önce olmuştu. Bu da Talin'in

onu saatler önce aramalıydım.

Max çıplak gerçekleri ortaya koyarken koruyucu öfkesi bir kat daha arttı. "Birisi sadece tekmelerini almadıkça

Talin ona düşündüğünden daha fazla zarar veriyor."

"Elinizde ne olduğunu bilmem gerekiyor, böylece o piçlerin onun yanına bile yaklaşmamasını sağlayabilirim."

Clay onun kalbinin paniğe kapılmış bir kuşunki gibi çılgınca attığını hissedebiliyordu. Ama onu bırakmadı ve o da

bırakılmak için . Leopar sakinleşti.

Max durakladı. "Resmi olarak sana hiçbir şey veremem. Ama Lucas'ın en iyi adamlarından birisin, değil mi?"

Clay polisin onu bu hale getirmesine şaşırmamıştı. Dark River San Francisco'da bir güçtü ve

İcra'nın işi bunu bilmek. Çoğunlukla Psy oldukları için ama bazen de Psy'in müdahalesine rağmen adaletin yerini bulmasını sağlamak gibi başka nedenlerle.

Bağlantılarına Max'sormak için aklına bir not aldı ama içgüdüleri adamın doğru yerde durduğunu söylüyordu

hattın diğer tarafında. "Evet. Dark River'danım."

Dedektif bir karara varmış gibi başını salladı. "O zaman ben işimi bitirdikten sonra gayri resmi bir sohbet yapmamız gerekiyor.

Bugün. Meraklı gözlerden ve kulaklardan uzak güvenli bir yer var mı?"

"Joe'nun Barı." Karanlık Nehir bölgesinin kenarında izole edilmiş ve sadece kedilerin, kurtların uğrak yeri,

ve davetli misafirleri için hava geçirmezliğe yakındı. "Nerede olduğunu biliyor musun?" Max'in başını sallaması üzerine şöyle dedi,

"Bırak

kayıt cihazını evde bırak."

"Çok komik. Kayıt cihazımı kaybetmekle ünlüyümdür." Deadpan bir açıklama. "Görüşmek üzere.

Sekiz. Talin, bana ihtiyacın olursa ara."

"Sana ihtiyacı olmayacak." Clay kolunun gerildiğini hissetti, onun paniğini sezdi ama ilkel hayvani dürtüsünü kontrol edemedi. "Barda görüşürüz."

Talin, Clay'in kolunu çekiştirmeden önce Max'in uzaklaşmasını bekledi. "Bırak beni gideyim."

Dudakları kulağına değene kadar eğildi. "Sana ürkmeyi bırakmanı söylemiştim." Ve sonra onu ısırdı.

Yavaş,

Acısız bir ısırık ama kesinlikle dişler .

Şoka giren kadın neredeyse bir dakika boyunca konuşamadı ve bu sırada adam onu yolun karşısına geçirip

büyük arazi aracıydı. Sokaktaki adı Tank'tı, ancak tanktan çok daha şık ve hızlıydı.

modası geçmiş bir savaş aracı.

Adam çantasını arkaya attıktan ve sürücü koltuğuna sonra nihayet sesini bulabildi. "Beni ısırdın!"

Ona kaşlarını çatan bir bakış fırlattı. "Seni yeterince uyardım. Kemerini tak."

Bunu zaten alışkanlıktan yapıyordu, onun emri yüzünden değil. "Etrafta dolaşıp insanları ısıramazsın!"

Arabayı sokağa doğru manevra yaptırdı. El kitabına sadık kalması onu hiç şaşırtmadı.

bilgisayar çipleri ile donatılmış bir yolda olmalarına rağmen, kontroller

otomatik navigasyon. Ama hover-sürücüyü devreye soktu ve tekerlekleri geri çekerek sisle kaplı caddelerin üzerinde sessizce süzölmelerini sağladı.

"Clay?" dedi Clay onu görmezden geliyor gibi

göründüğünde. "Dairene nasıl girdiler?"

Adamın ne kadar korumacı olduğunu bildiği halde konunun değişmesi onu hiç şaşırtmamıştı. "Ben

Biliyorum. Bina güvenlik açısından ortalama düzeyde, ama ben kendi binama en üst düzey bir sistem kurdum.

kapı." O zaman bile gece boyunca nadiren uyurdu. "Sadece kapıda mı?"

"Evet. Neden, pencereler. Sekizinci katta olmanın yeterli olduğunu düşündüm."

"Psy telekinetiklerine karşı değil."

"Psy?" Güldü. "Bildiğim kadarıyla ışınlanmak önemli bir yetenek. Psy'nin bu tür bir yeteneği boşa harcadığını düşünemiyorum."

Sıradan bir insanı terörize etmek için bir kaynak."

"Pek sıradan sayılmaz," diye mırıldandı. "Ama pencereden girmenin başka yolları da var. Herhangi bir şekil değiştiren

Tırmanma yeteneği ya da kanatları olan biri bunu yapabilirdi."

Bunu hiç düşünmemişti ve şimdi kaçmış gibi görünüyordu. "Kan damlaması durmamıştı

geldiğimde." Titreyerek kollarını kendine doladı. "Sıcak mıydı?"

"Ne?"

"Kan."

Neredeyse kusacaktı. "Bu ne biçim bir soru böyle?" "Eğer taze kullanmışlarsa-"

"Dur!" diye araya girdi. "Arabayı

durdur!" Sallanarak durdu.

Kapıyı arkaya kaydırarak dışarı eğildi ve kustu. Son yirmi dört saat içinde yediği tek şey Clay'le yediği hamburger olduğu için kusacak fazla bir şey yoktu. Ama midesi

bunu bilmiyordu. Saatler gibi gelen bir süre boyunca kasıldı, ağzını safranın çirkin tadıyla doldurdu ve

içini parçalıyordu.

Sonunda durduğunda Clay'i yanında buldu, bir eli saçında, diğer eli bir şişe içki tutuyordu.

Su. "İç."

Boğazına biri demir testeresi ile kesmiş gibi hissederken, bunu yapmasına imkan yoktu.

Çöp. Su buz gibi soğuktu. "Nerede?" diye homurdandı.

O anladı. "Buzlu şişeler. Hepimiz yanımızda taşırız, melek askerler çok enerji yakar.

Bu

Su mineraller ve diğer aşılanmıştır."

Başını salladı ve lezzetli bir yudum daha aldı. "Tadı güzel."

Saçlarını tuttuğu eliyle kızın başını geriye doğru çekti. "Bu da neydi böyle?"

Ona tüm gerçeği söylemeye cesaret edemiyordu ama kendini bir tanesini söylemeye zorladı. Onun ölümcül küçük

sırrın açığa çıkması gerekmiyordu. Henüz değil. Belki de hiçbir zaman. "Sana söyledim, şiddetten nefret ederim," diye hatırlattı

ona. "Sıcak kandan bahsederek çok ileri gittin."

Adamın eli kızın saçlarında kenetlenmişti, sonra elini bıraktı ve yüzünde delici bir ifade belirdi. "Sende hiç

ölü çocukları tartışmakla ilgili sorun."

Karnını tuttu. "Psikolojik bir durum." Yerinde durdu, bir an için bile olsa

Clay onun üzerine doğru yürürdü. "Gidebilir miyiz? İşte..." Dışarıdan bakan insanlara başını salladı.

Yakındaki bir apartmanın pencerelerinden.

Onun isteğini görmezden geldi. "Neden Larkspur'lar seni bir ilaç almana yardım edebilecek birine götürmediler?

Bu şeylerle başa çıkabilir misin?"

"Onlar yaptı." Bacaklarını arabanın içine doğru salladı ve gözlerini kapatarak başını koltuğa yasladı.

"Düzeltilemeyecek kadar berbat durumdayım."

Yolcu kapısı kayarak kapandı ve bir saniye sonra Clay'in sürücü koltuğuna geri döndüğünü hissetti.

"Bu bir

Saçmalık," dedi onları tekrar harekete geçirdiğinde. "Kanla başa çıkmakta hiçbir zaman iyi olmadın.

Sen

Dizimi bir çitin üzerinde kestiğimde neredeyse bayılıyordum."

Bu zararsız anıyla bile midesi kazındı. Bir yudum daha içtikten sonra delici kıvılcımlara odaklandı.

göz kapaklarının arkasında patlayan ışık. "Daha da kötüleştım.

Sonra." Sessizlik.

Sonra, "Benden sonra mı, ondan sonra mı?"

"Fark eder mi?" Su şişesini boşalttığını fark etti. "Sanırım fark etmez. Hâlâ berbat durumdasın."

Acıdı. "Evet."

Yemin etti. "Tanrım, Talin. Omurgan nerede?"

Bu onun gözlerinin açılmasına neden oldu. "Tepki vermem için bana hakaret mi ? Ne tür bir başucu

Bu nasıl bir tavır?" Öfkelenerek boş şişeyi tertemiz arka koltuğa fırlattı. "Neredeyse kusuyordum

benim bağırsaklarım ve sen-"

"Ne zaman bu kadar korkak bir fare oldun?" Sesi sertti, gözleri yola dikilmişti.

"Travma, Clay! Travma geçirdim. Bir etkisi oldu."

"Ben de öyleydim," dedi acımasızca. "Kafamı kuma sokarak anlaşma yapmadım."

Onun cinayetten bahsetmediğini hemen anladı. "Beni kurtardın."

Kahkahası sertti. "Yıllar çok geç."

"Hayır." Ona ulaşmalı, görmesini sağlamalıydı. "Orrin beni daha önce hiç boğmaya çalışmamıştı." Onun gözlerindeki yaşamı görmek istemişti, Tıpkı gömdüğü diğer kızlara gibi.

"Seni istismar etti, Talin. Seni incitti, sana dokundu, hiçbir küçük kızın yaşamaması gereken şeyleri sana yaşattı.

katlanmak için. Vahşı cinayeti sekizinci doğum gününe sakladıysa ne olmuş yani! Durmalıydım.

çok önce!"

"Sana hiç söylemedim," diye ağladı. "Ve sen de çocuktun."

"Bilmem gerekirdi. Ben bir kediyim, onun kokusunu senden alabilirdim."

"O benim koruyucu ailemdi. Bana tüm çocuklardan ailelerinin kokusunu alabildiğini söylediğini hatırlıyorum."

Adam cevap vermedi. Adamın çenesindeki koyu renkli kirli sakala, saçlarının abanoz ipeğine baktı. Adam o kadar

Yakındı ama yine de ona dokunmaya cesaret edemiyordu. "Clay?"
Konuş benimle, lütfen, diye yalvarmak istedi. O her zaman

başkasıyla konuşmasa bile onunla konuştu.

Parmakları direksiyon simidinde kenetlendi. "Bana Larkspur'larla olan hayatından bahset."

Rahatlamış bir halde derin, ürpertici bir nefes aldı. "Hepsi çiftçi. Dixie değil, ama o

Bir çiftçinin karısı. Şimdiden iki bebeği var. Onun istediği de buydu."

"Dixie'yi seviyorsun."

"Evet." Gülümsedi. "O ailenin bebeği ve çok tatlı, çok nazik. Eskiden beni takip ederdi.

ve her gün bana sarılıyor, sanki Dixie'yi

seviyormuşum gibi." "Diğerleri mi?"

"Tanner ve Sam çiftliğin çeşitli bölümlerini yönetiyor. Bu büyük bir operasyon. Samara-Sam'in ikizi ve

bir dakika- işlerin sonunu organize eder. Anne ve Baba Larkspur herkesi denetler."

"Mutlu bir aileye benziyorlar." Ona baktığında gözleri kedi . "Peki sen neden hâlâ

Orrin'i parçalara ayırmamı izlerken o odada sıkışıp kalmak mı?"

Geçmişten kaçmanın o kadar kolay olmayacağını bilmeliydi. "İyileşmeye çalıştım. "İyileşmeye çalıştım.

öyleydi. Ama hiç yapmadım ve nedenini bilmiyorum." Son zamanlarda yapılan bir dizi tıbbi testten sonra

Bazılarını tahmin edebiliyorum. "Beni nereye

götürüyorsun?" "Güvenli bir yere."

Şehrin arkalarından çekilişini izledi. "Nerede?" diye ısrar etti. "İnime."

Kalbi durdu. "Yabancıları oraya götürmediğinizi sanıyordum."

"Bir istisna yapıyorum."

Neredeyse gülümsemek istiyordu. Ama... "Yapma. Benim peşimde bu insanlar, muhtemelen

Çocukları götürenler. Takip edip size ve sürünüze zarar verebilirler."

Güldü ve bu, vücudunun en iç çekirdeğinde hissettiği derin, erkeksi bir sestti.

hiç dokunmamıştı. "Biz göz kırpıp kaçırabileceğiniz küçük bir sürü değiliz. Dark River San Francisco ve çevresindeki bölgeleri kontrol ediyor. Ayrıca kurtlarla da müttefikiz. Kimse bizim ormanlarımıza

bilgimiz dahilinde."

"Bu insanlar akıllı."

"Biz hayvanların öyle olmadığını mı söylüyorsun?"

"Bana ırkçılık saçmalığı yapma," dedi kaşlarını çatarak. "Yoksa sana büyük kediler hakkında gerçekten ne düşündüğümü söylerim.

hırlamayı ve ısırmayı sever."

Clay kendisine rağmen dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Miyav."

Şaşkınlıkla Talin'in dudaklarından neredeyse kıkırdamaya benzer bir ses çıktı. "Aptal."

Ve birdenbire yine onun Tally'si oldu. Tatlı, komik ve güçlü. Çok güçlü. Tek insan

ona karşı koymuş ve kazanmış bir varlıktı. "Sana ne oldu, Tally?"

Kahkahalar havadan sızdı. "Kırıldım."

Talin, Clay'in inim dediği düşük seviyeli sığınağa girer girmez çiçekleri fark etti.

Dışarıdan bakıldığında

ağır yapraklı bir ağacın yayılan dalları arasında kaybolmuş unutulmuş bir ağaç evden başka bir şey değildi.

İçerisi geniş ve temizdi, geri çekilebilir bir merdivenle görünmeyen ikinci bir kata çıkılıyordu.

Dışarıdan.

"Üçüncü bir kat da var." Sesi hiçbir şeyi ele vermiyordu. "Burayı, dışarıdan izole edilebilecek şekilde inşa ettim.

bir saniyede yere . Orada uyuyacaksın."

"Oh." Aklını güzel, kadınsı çiçek aranjmanından alamıyordu. "Güzel çiçekler."

Adam o tarafa baktığında yüz ifadesinin bir parça yumuşadığını fark etti. "Faith'ten.

Dedi ki

renge ihtiyacım vardı."

Talin'in tırnakları avuçlarına battı, çünkü onun işine karışmasına izin verilen kadının adını söyledi.

İninde, çocukluğundan beri tanıdığı, kimseyi yanına yaklaştırmayan bir adamın Şimdi bile, çiçekler bir yana

Mekânın sade erkeksiliği yadsınamazdı. Her şey toprak tonlarındaydı, sadece ara sıra

Yerdeki halıdan büyük, düz minderlere kadar orman yeşili ve beyaz sıçramalar

Clay'in kanepesi versiyonu olarak işlev görüyor. Mantıklı, diye düşündü. Onun leoparı büyük ihtimalle

minderlere kıvrıl.

Onun kedi formundaki görüntüsü, duysal hafızasında parmaklarının karıncalanmasına neden oldu. "Sık sık ziyaretçiniz olur mu?"

"Hayır."

Demek bu Faith özeldi. Kollarını kavuşturarak, merdiveni indirilişini izledi.

ilk basamağa çıktı ve çantasını ikinci kata fırlattı. Geri adım attığında yüz ifadesi

acımasız bir kararlılık içindeydi. "Şimdi bana gerçeği söyle."

Midesi birden binlerce kelebekle doldu. "Gerçek mi?"

Gözleri o kadar karardı ki neredeyse siyaha yakındı. "İlk başta bunun büyüdüğü için olduğunu düşünmüştüm,

ama mesele bu değil."

Yutkundu. "Ne?" . Nasıl ki?

"Kokun." mesafeyi kapattı, zarif, tehlikeli bir yırtıcı hayvan gibi bir zihne sahipti.

Bıçak. Temperlenmiş. Honlanmış. "Yanlış kokuyorsun, Talin."

"Nasıl yanlış kokabilirim?" Dehşet, dürüst bir kafa karışıklığına dönüştü. "Kendim gibi kokuyorum."

Etrafından dolanıp sırtına doğru ilerledi. Mantıksız korkusu tekrar ortaya çıksa da kadın yerinde durdu.

Anılar

kan ve-"Ah!" Saçlarını adamın elinden çekip aldı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Seni panikten kurtarmak."

Adamın nefesinin sıcaklığının boynunun kıvrımları boyunca fısıldadığını hissettiğinde cevabı boğazında düğümlendi. O

artık hiçbir yerine dokunmuyordu ama hareket edemiyordu. Vücudu onunkini hatırladı. O daha önce

Larkspur'lardan önce ona şefkatle dokunan tek kişi oydu. Ama onu evlat edinen aile

Kalbinde Clay'den farklı bir yer vardı. Clay onun derin, içsel bir parçasıydı, hem korktuğu hem de

can atıyordum.

"Kadın kokuyorsun, korku kokuyorsun, sen kokuyorsun ama yüzeyin altında bir çirkinlik, bir kötülük var."

Ruhu kendini koruyan sıkı bir topun içine kıvrıldı. "Sana isyan ediyorum."

"Hayır, o tür bir kötülük değil. Sadece yanlış, orada olmamalı." Ellerini onun kalçalarına koydu.

Büyüktüler. Ağırdılar. "Korktun mu, Tally?"

Titremesine karşı koydu. "Öyle olduğumu biliyorsun." Vücudu onun sıcaklığını ve koruyuculuğunu hatırlıyor olabilirdi ama

aynı zamanda onun en kanlı şiddete başvurma kapasitesini de hatırlıyordu.

Parmakları onu bırakmadan önce bir parça aşağı bastırdı. Onun tekrar yüzünü ona dönmesini bekledi.

Ne zaman

Bunu yaptığında, kendini artık insanın koyu yeşili değil, soluk altın yeşili gözlerine bakarken buldu.

Leopar.

Değişim için hazırlıksızdı, tökezleyerek geriye doğru bir adım attı. Avuçları duvara çarptı.

"Kokundaki bu yanlışlık neden, Talin?"

"Bilmiyorum."

"Tekrar dene."

Tam cevabını tekrarlayacaktı ki bunun bir yalan olduğunu fark etti. Ağzı kapandı.

"As

Bununla yaşayabildiğin sürece ne önemi var ki?"

"Söyle bana."

Adam kadının önünde bir barikat, aşılmaz bir inatçı erkek kası kütlesiydi. Artırmak yerine

Korkusu, açık bir egemenlik gösterisi öfkesinin kabarmasına neden oldu. "Hayır," dedi. "Kes artık bir

zorba."

Yüzüne şaşkınlık yansımıştı. "Yanlış cevap." Yaklaştı.

Yoldan çekilmeye çalıştı ama adam onu duvara sıkıştırmak için çoktan harekete geçmişti, elleri avuçlarının içindeydi.

Vücudunun her iki yanında. Kalp atışlarının hızlandığını, avuçlarının terlemeye başladığını hissetti.

"Gözdağı vermek beni size söylemeye daha istekli hale getirmeyecek."

Yüzü kadının görüş alanını doldurana kadar eğildi. Uzun, hareketsiz bir duraklama. "Boo."

Boğuk fısıltıyla irkildi ve bunun için kendinden nefret etti. "Hiç hoş değil."

"Sana göre ben azgın bir canavarım."

"Hayır, ben asla-" Başını salladı. "Zihnimin hissettiklerine engel olamıyorum Clay."

"Neden?"

"Neden olmasın?" diye tersledi. "Bu benim başa çıkma mekanizmam. Bununla başa çık."

"Bok yığınınından başka bir şey değil." Daha da yaklaştı, sıcaklığı neredeyse fiziksel bir okşamaydı. "Ve

Bebeğim, eğer sen başa çıkıyorsan, ben de Rahibe Teresa'yım. Şimdi, senin sorunun ne?"

"Hastayım!" diye bağırdı. "Ölüyorum! İşte, şimdi mutlu musun?"

BÖLÜM 8

Clay o kadar hareketsiz kaldı ki nefes alışını bile duyamadı. Hayal kırıklığına uğramış öfkesi kayboldu.

yerini yavaş bir dehşet duygusuna bıraktı. Ona söylemek istememişti, onu acıma duygusuyla motive etmek istememişti. "Sadece

Unut . Bunun hiçbir şeyle ilgisi yok."

Ona tekrar homurdandı ve bu sefer gerçekten homurdandı, kızın elini tutmasına neden olan alçak bir ses.

Duvar, içinde uzun zamandır gömülü olan bir şey ihtiyatlı bir ilgiyle kıpırdanırken bile. "Kes şunu," dedi, adamın elini iterek.

Göğüs. Çelik bir duvarı yerinden oynatmaya çalışmak gibiydi. Sertti, sıcaktı... güzeldi. "Clay."

"mı?" Sesi pek insani değildi. "Unutmak mı?"

Onu okşamak istedi, bunun onu sakinleştireceğine dair çılgınca bir fikri vardı.

Ellerini bırakarak, ellerini

Avuçlarını duvara yasladı. "Yapabileceğin hiçbir şey yok," dedi onun saldırganlığı karşısında.

"Çocukken hastalandığım zamanları hatırlıyor musun?"

Yüzünde kara bulutlar dolaşıyordu. "Hatırlıyorum."

"O tür bir hastalık değil," dedi çabucak, çocukça sakladığı sırları biliyordu.

onu utancından korumak için çaba gösterdi. "Eskiden bayılırdım, bazen de kendimi kaybettiğim olurdu.

hafızam, genelde her şeyi hatırladığım zamanlar?"

Başını salladı. "Ama bu tür şeyleri birkaç gün içinde hep hatırlarsın."

"Bundan hiç kurtulamadım." Kendisini ameliyat eden telaşlı doktorun teşhisine atıfta bulunuyordu.

zorunlu çocukluk sağlık kontrolleri. "Her geçen yıl daha da kötüleşiyor. Bilincimi kaybettiğimde

daha uzun süre bu şekilde kalıyor. Anılar bazen hiç geri gelmiyor."

Gözleri daha da inanılmaz bir şekilde kediye döndü. "Öleceğini sana kim söyledi?"

"Üç farklı uzman." Dört ay önce, bir günün çoğunu bir füğ yüzünden kaybettikten sonra onlara gitmişti.

Devlet. İşler o andan itibaren yokuş aşağı gitmişti. Öyle ki Jonquil'i bulduktan sonra

Shine'daki görevinden istifa etti. "Hepsi beynimin düzgün çalışmadığı konusunda hemfikir. Sanki ben

hücrelerimi kemiren bir şey var." "Bir M-Psy

mi görüyorsun?"

Başını iki yana salladı.

"Neden olmasın? İnsancıl ama M-Psy normalden çok daha doğru teşhis koyabiliyor.

doktorlar."

"İstemedim - beni yanlış yöne itiyorlar." Her seferinde teni korkuyla ürpermeye başladı.

bir M-Psy'nin yanına geldi. "Diğer doktorlar Psy'nin muhtemelen yardımcı olamayacağından emindi."

"Göreceğiz."

Tartışmaya zahmet etmedi - beyninin adım adım öldüğünü neredeyse hissedebiliyordu. Bu değildi

Herkesin durdurabileceği bir şey. "İlk odak noktamız Jon'u bulmak olmalı" dedi. Bu noktada, o

ödün vermezdi. "Bekleyebilirim."

Çene çizgisi boyunca uzanan deri, kemiğin üzerindeki beyazı geriordu. "Kritik hale gelmen ne kadar sürer?"

"Tahmin etmek zor." Teknik olarak yalan sayılmaz. Doktorların tahminleri altı ila sekiz ay arasında değişiyordu.

Bu üç hastadan hiçbirinin gerçek tanısı farklı değildi: Bilinmeyen nöral malignite, potansiyel

yoğun hücre ölümüne neden olur. Ölümcül enfarktüs riski yüzde yüz. "Bilseydim bile

"Ölüm tarihimden bugüne kadar, Jon gelir." Clay bile onu bu hedefinden vazgeçiremedi.

Duvarı itti, öfkesi vücudunun her sert çizgisinde belirgindi. "Git kendini üçüncü kata yerleştir.

zemin."

Olduğu yerde kaldı. "Köpeğe benziyor muyum? 'Git kendini üçüncü kata yerleştir,'" diye taklit etti,

Leoparı kışkırttığının tehlikeli bir şekilde farkındaydı.

"Bitkin, aptal bir kadın gibi görünüyorsun," diye tersledi. "Bir dahaki sefere sana bağırmamı mı tercih edersin?"

"İstediğim gibi bir saat mi?"

"Neden bağıırıyorsun?"

"Bana yıllar önce gelmeliydin." Adam ondan uzaklaştı, elleri yumruk olmuştu ve kadın onların

artık onu içten içe kemiren hastalıktan bahsediyor. "Hastalığımı affedebilirdim.

koşan kız."

Ama kadını affedemiyordu. "Peki ya erkekler?" diye sordu, ölüm çanını çaldığının farkındaydı.

dostluğun yeniden kurulabileceğine dair tüm umutları yok etti. "Beni affedebilir misin?"

Sessizdi. Cevapların en berrakıydı. Ama üzüntü yerine hissettiği tek şey kör edici bir öfkeydi.

Beklediği son şey buydu - ona kızmaya ne hakkı vardı ki?

Ama o

kızgındı. O kadar kızgındı ki, söyleyebileceklerinden korkarak odadan çıktı.

BÖLÜM 9

Adı Jonquil Duchslaya'ydı ama arkadaşlarının çoğu ona Jon derdi. Talin bazen ona

Johnny D. Ama son kez işleri berbat edip yakalandığında, onu dışarı çıkarmış ve sonra da

Jonquil Alexi Duchslaya.

"Bir kez daha ve işimiz bitti." Adalet sarayının dışında durduklarında gözleri buz gibiydi.

Ofis. "Hırsızlık cezanızı ödemeyeceğim ve kesinlikle tanık olarak ortaya çıkmayacağım.

"Yargıcı hapis cezası yerine şartlı tahliye için ikna et."

Ona bir gülümseme fırlattı, sadece biraz stres attığından emindi. "Ah, hadi ama-"

"çeneni." Daha önce ona karşı hiç böyle bir ses tonu kullanmamıştı. Şok olmuştu ama itaat etmişti. "Üç şansın var Jonquil,

Tüm verdiğim bu. Verebileceğim tek şey bu. Tembel hırsızlarla zamanım yok-"

"Hey!"

"-Kurallarına saygı gösterme zahmetine katlanamayanlar," diye bitirdi sözlerini, sesi hiç de nazik değildi,

Tanıdığı Talin'i cesaretlendiriyordu. "Bir kez daha ve bitti. Hapishane evini toplamaya başlayabilirsin

dövmeler."

Ailesinin geri kalanına ne olduğunu acımasızca hatırlattığında irkilmişti. Her bir üyesine,

erkek ve kadın, parmaklıkların ardında son bulmuştu. Şimdi hepsi ölmüştü. "Sana iyi davranmaları gerekiyordu.

Bize. Bu senin işin." Büyük ve güzel bir vakıf için çalışıyordu.

"Hayır. Benim işim senin arkadaşın olmak." Kızın gözleri daha önce hiç hissetmediği bir duyguyla parlamıştı.

ona. "Ben senin dadın ya da bakıcın değilim. Kalacak ve çalışacak güvenli bir yerin olduğundan emin oldum. Ben yaptım

Eski çetenin ulaşamayacağı bir yerde olduğundan emin olmak istedim. Ben işimi yaptım. Artık sana kalmış."

"Bu katlanmak zorunda değilim," demişti. "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

O hayatına girmeden önce yıllardır

sokaklarda yaşıyordu.

"Seni seviyorum Johnny D. istiyorum."

Sözlerinin kendisini nasıl hissettirdiğinden utanarak sıırttı. "İşte bu kadar. Bir parça istiyorsun

genç et. Yaşlı bir kış için hiç de fena değilsin."

"Seni seviyorum," diye tekrarladı o güçlü, yumuşak sesiyle. "Sen benden birisin. Senin için savaşacağım.

Ama siz de savaşmalısınız."

Bu onu neredeyse kırıyordu. "Senin sevgine ihtiyacım yok ya da istemiyorum! O yüzden defolup gidebilirsin."

Talin'i en son o zaman görmüştü. Evden kaçtıktan bir hafta sonra onu almışlardı.

Talin onun için bulmuştu. Bunu neden yaptığını bile bilmiyordu. Koruyucu aile ona iyi davranmıştı.

Kimse eşyalarını çalmaya çalışmamıştı, kimse ona dokunmaya çalışmamıştı ve kimse onu bir yumruk olarak kullanmamıştı.

çanta. Ama aptalca bir gururla kaçacaktı.

Şimdi bu ışısız kafeste yatıyor ve diğer çocukların çığlıklarını duyabiliyordu. Onun için gelmemişlerdi.

henüz, ama yapacaklardı. Sonsuz esaret saatleri boyunca kendine ne söylediğinin bir önemi yoktu.

çığlık atacağını biliyordu.

On dört yaşındaydı ve onu seven tek kişiye, onu istemediğini ya da sevmediğini söylemişti.

ona ihtiyacı vardı. Bir damla gözyaşı yüzünün köşeli, ancak erkeklere özgü aşağı süzüldü. "Lütfen, Talin," diye fısıldadı.

"Lütfen beni bulun."

BÖLÜM 10

Talin istemeden uyuduğu uykudan sarsılarak uyandı, kalbi üç kez çarpıyordu. Neredeyse patladıktan sonra

Clay açıklanamaz bir öfkeyle eşyalarını yerleştirmek için üst kata çıkmış, sonra da yatağa yığılıp

duygularını bir şekilde kontrol altına almak için. Ondan sonra hiçbir şey hatırlayamadı.

Hastalığın tekrar nüksetmesinden korkarak saate baktı. Rahatlamıştı, sadece on gündür dışarıdaydı.

en fazla birkaç dakika. Bir şekerleme, hepsi bu kadardı. Ayağa kalktı, sendeleyerek banyoya gitti ve biraz

Yüzüne soğuk su çarptı.

Lavabonun üstündeki aynadan ona bakan gözler lanetli ve çürüktü. Keşke o da

tüm kötülükleri, dünyadaki tüm kötülükleri silecek ve her şeyi düzeltecek sihirli bir güce sahipti.

Aptalca bir dilek. Ama bu umut edemeyeceği anlamına gelmiyordu. Kararlılığı pekişti. Bugünden itibaren harekete geçecekti.

Jonquil'in hâlâ hayatta olduğuna dair kesin ve tam bir inançla. "Seni eve getireceğim, Johnny D.

Benim için bekle."

Kararını verdi ve harekete geçti, eğer gecikirse Clay'in onu aramaya geleceğini biliyordu. Ve yine de

Ona duyduğu o şiddetli öfke dalgası geğmişti, duyguları onun söz konusu olduğu yerde çalkantılı bir güveç gibiydi. Yine de, on beş dakika sonra, eşyalarını yerleştirmiş, duş almış ve fırçalanmış

ıslak saçlarını at kuyruğu yapmış, üçüncü kattaki evinin balkonundan yapraklı sabah manzarasını seyrediyordu.

aerie.

Zamanı gelmişti.

Ellerini kot pantolonuna silerek kapıyı açmaya gitti. Gözü büyük yatağa takıldı.

Geçti ve uykusu sırasında bıraktığı izleri düzeltmek için eğildi. Parmakları oyalandı - o

Clay'inkinden çok daha az keskin duyulara sahip bir insan , ama onun topraksı erkekliğinin kokusunu alabiliyordu.

Bu odada, bu yatakta koku. Yatağa yayılmış olan adamın kas gücünü hayal etmek korkutucu derecede kolaydı.

Beyaz çarşafların üzerinde, kibirli ve o mahrem bölgeye hükmetme hakkından emin.

Bu görüntü midesinin çukurunda garip, eriyen bir his yarattı. Gözlerini kırptırdı, şok onu

nokta. Vücudundaki bu yavaş ihtiyaç kıvrımı, tamamen yeni bir şeydi. Önceki cinsel partnerleri

hiçbir şey değildi. Yüzsüz, isimsiz bedenler. Hiçbiri onun duygularına dokunmamıştı.

zevk.

Uzun zaman önceki danışmanına anlamsız cinsel ilişkisini itiraf ettiğinde, kınanmayı beklemişti,

Ama diğer kadın sadece başını salladı. "Kendini cezalandırıyorsun," demişti. "Cezalandırmanın anlamı

için. Ve acıtıyor, değil mi?"

Danışman haklıydı ve Talin ona uzun vadeli bir ilişki kuracak kadar güvenememiş olsa da

ilişki, kadın ona bu acı bataklığundan çıkış yolunu bulmasında yardımcı olmuştu. Kendini hiç bu kadar

yalnız ya da seks sırasında yaptığı ya da yaptığı kadar soğuk. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

İçindeki bu karanlık sıcaklık gibi.

Yüzü kızardı, utanç geçici olarak diğer her şeyi sildi. Göğüslerinin farkındaydı.

şışıyor, kanı normalde böylesine ilkel bir sıcaklıkla okşamadığı yerlere hücum ediyordu. "Hayır." O yapamadı

şehvetin kurbanı olmak. Clay için değil.

Ondan öğreniyordu.

Bu hatırlatma, yeni başlayan duygularının üzerine buzlu su serpti. Memnundu. Clay'i bu şekilde düşünmek

onu korkuttu. Ayı geçirdikleri yıllara rağmen, ona ne kadar kızgın olmasına rağmen - ve hatta kendi

Ona karşı açıklanamaz bir öfke duyuyordu; onu arkadaşı, tereddütsüz güvendiği tek arkadaşı olarak görüyordu.

Bu değerli ilişkiyi yok etmek istemiyordu. Ve seks bir kez her şeyi ve herkesi yok etti.

yoluma ıktı.

Sekse bakışının çarpık olabileceğini, kendisine yapılanlar yüzünden çarpıtılmış olabileceğini kabul etmeye hazırđı.

Çocukluk döneminde. Ama bir gerçek tartışılmazdı: şehvet asla uzun sürmezdi.

Sonra, "Adios ve umarım hiç

Tekrar görüşmek üzere." Hayatta kalabilen nadir ilişkiler Larkspur'lar gibi sıcak ve istikrarlı olanlardı,

dostça, şehvetin ezici telaşı olmadan. Ama bu Clay ve onun için geçerli bir seçenek değildi.

Çok yoğun, çok derin tutkuluydu. Onu karşısına alacak kadın korkusuz olmalıydı,

Otokratik doğasına karşı koyacak kadar iradeli ve ne olursa olsun onu sevecek kadar yürekli

Ryalarının ne kadar karanlık olduğunu. Elleri o kadar ki tırnaklarının derisini kestiğini hissetti. Clay'le birlikte olma fikri

başka bir kadın-

Bir küfür savurarak kapıyı açtı ve aşağı indi.

Clay ikinci katta, sol taraftaki küçük mutfakta oturuyordu. "Ye." Ona bir tabak yemek uzattı.

ve yakındaki masaya bir sandalye çekti.

Bir saniye önce midesinin yemek yiyemeyecek kadar yemin edebilirdi. Ama şimdi gurulduyordu.

O

koltuğa oturdu. "Teşekkürler." Ona tost ve yumurta yapmıştı. Yeterince basit. Kek hariç.

eşlik etti. İştahı kesilmişti. "Faith?" Rahatsız edici pişirme parçasını aldı, zar zor

onu ezip posa haline getirmekten kendini alıkoyamadı.

Kendi tabağını bıraktı ve onun karşısındaki koltuğa oturdu. "Tamsyn," dedi, gözleri kedi keskinliğindeydi.

"O

"Buraya gizlice girip soğutucuda bir şeyler bırakıyor."

Bu belirsizliğe dayanamadı. Aptal çörek. "Kim o?" "Nathan'ın eşi."

Bu onun kaynayan kıskançlığını adımının ortasında kesti. "Peki ya Faith?"

Dudakları biraz kıvrıldı ve kadın birden kendini çok sıcak hissetti. "Dikkatli ol, Tally. Pençelerin görünüyor."

"Ben insanım," diye karşılık verdi, onun önceki ruh halindeki çözülme işaretine bu kadar sevinmemesi gerektiğini biliyordu,

ama öyleydi. "Yapabileceğim en iyi şey tırnaklarımı uzatmak." Küt tırnaklarına baktı. "Ve ben tam olarak

Bu konuda iyiyim." Eğer Faith'i tekrar soracağını düşünseydi sonsuza dek beklerdi. Biraz yumurta itti

ağızına.

Clay tostunu çoktan bitirmişti ve şimdi kahvesinden bir yudum alıyordu. "Faith, Vaughn'un arkadaşı," dedi,

fincanının üzerinden ona bakıyordu. "Kahve?"

Kendini aptal gibi hissederek ona bir fincan doldurmasına izin verdi. "Nathan ve Vaughn senin arkadaşların mı?"

"Evet. Faith ve Tammy de yle."

Bu onu sarstı. Tanıdığı Clay onun tek arkadaşıydı ve o da Clay'in. Ama şimdi o

sürünün bir parçasıydı ve o bir yabancıydı. "Senin adına sevindim," diye fısıldadı, çirkin bir sahiplenme duygusu dişlerini gösterirken bile. "Güzel olmalı."

Cevabı homurdanmak oldu. "Ye."

Yemeğini yedi, tabağını ilk geldiğinde mümkün olduğunu düşündüğünden çok daha hızlı temizledi.

Alt katta. Kek çok lezzetliydi. "Tamsyn iyi bir aşçıdır." "Peki ya sen?"

Soru karşısında şaşırdı ve drstce cevap verdi. "Garip ama yemek yapmayı seviyorum. Eskiden babamla birlikte yapardık.

Larkspur."

"Pa Larkspur?"

Gülümsedi. "Bu kadar şovenist olma. en iyi aşçıdır. Onun sepetleri piknik diğerlerinden daha fazla para."

"Tanrım. Sepet mi? Piknik mi? Yuva ne kadar taşralı?"

"Çok." Adamın dehşete düşmüş ifadesi onu güldürdü. "Clay, sen bir ağaçta yaşıyorsun. Bence ağaçtan atlamamalısın.

taşlar."

"Sanırım mısırlar büyüdüğünde biraz örtü sağlayabilir," diye mırıldandı. "Tırmanacak ya da sığınacak bir yer yok.

Yine de in. Bir ev inşa etmedikçe olmaz." Neredeyse ürperiyordu.

Çiftliği bir avcının bakış açısından hiç düşünmemişti. "Şey, evet. Ama bir şey var ki

Hoşuna gidebilir."

Bir kaşını kaldırdı.

"Mağaralar var." Gençliğinde mağaralarda çok zaman geçirmiş, Larkspur'ların ona vermeye çalıştığı sevgiyi elinin tersiyle itmişti. Asla karşılık vermemiş, evde sorun yaratmamıştı. O sadece

Onu bulamayacakları ve onlara zarar veremeyeceği bir yere kayboldu. "Çiftlik faaliyetlerini etkilemeyecek kadar yerin altındalar ama bölge delik deşik olmuş durumda."

Gözlerinin koyu yeşilinde bir ilgi parıltısı belirdi. "Hiç haritalandılar mı?"

"Bir okul projesi için onları araştırdığımda herhangi bir kayıt bulamadım," dedi, "ama mutlaka vardır.

haritalar."

Kolunu masanın üzerine koydu. "Neden?"

"Çünkü"-öne doğru eğildi-"Mağaraların insan yapımı olduğuna eminim. Neredeyse düzgün

tüneller var."

İlgi, entrikaya dönüştü, orman yeşili daha da parlaklaştı.
"Kasabanızda büyük bir Dönüşen varlığı var mı?"

Onun düşünce çizgisini yakalayarak başını salladı. "Küçük bir at klanı ve bir baykuş-

yırtıcı ama

pek baskın değildim. Bizi takımlara ayırdıklarında her zaman beni kaptan olarak seçerlerdi.

beden eğitimi dersi." Ve o süper bir atlet değildi.

"Sen güçlü bir kişiliğe sahipsin," diyerek onu şaşırttı. "Yırtıcı olmayanların çoğu seni otomatik olarak

ve yırtıcı şekil değiştirenlere gelince, kişiye göre karar verirler. Baykuşunuz

Okul arkadaşları senin onlardan daha sert olduğunu düşünmüş olmalı."

"Huh." Ama bu . Baykuşlar iyi bir aileden gelen alimlerdi, oysa o çok

zor durumda. "Her neyse, mağaraları atlar ve baykuşlar kazmış olamaz. Kapalı kalmaktan nefret ederler."

"Bu mı?"

"Evet."

"Yılan yok mu?"

Neredeyse masanın üzerine kahve kusacaktı. "Yılan Dönüşenler mi var?"

"Neden olmasın ki?" Fincanını yeniden doldurdu. "Nadirdirler ama vardılar."

"Sence o mağaraları bir grup yılan mı yarattı?" Titredi, o zamana kadar yaşadığı onca şeyi hatırladı.

tek başına.

"Değişken yılanlar, Talin." Bir azarlama. "Benden daha az ya da çok hayvan değilsin."

Alt dudağını ısırды, kendini beş yaşında gibi hissediyordu. Ama o Clay'di, bu yüzden gerçeği itiraf etti.

"Ben yapamam

Yardım et. Leoparlar tehlikelidir, güzeldir. Yılanlar ise ürkütücüdür."

"Sanırım yılan dönüşenler aynı fikirde değiller." Sandalyesinde arkasına yaslandı, rahat bir avcı gibi

bölge.

Adamın ayağının sandalyesinin basamağına dokunduğunu hissetti, bunun sahiplenici bir hareket olduğunu biliyordu. Ama çok fazla şey yaşıyordu.

onu çağırmak için eğlenceli. "Onlar da insan gibi mi?" Onun kaşlarını çatması karşısında burnunu buruşturdu. "Ne dediğimi biliyorsun

Yani. Yürürken bir kedi zarafetiyle yürüyorsunuz. Hayvanlarından ne alıyorlar?"

Dudakları tekrar kıvrıldı, dolgun, baştan çıkarıcı. "Bana zarif mi

diyorsun, Tally?" "Ben sana bir dakika içinde kibirli diyeceğim." Ama

o zarifti, ölümcül derecede.

Şimdi iki ayağı da sandalyesine değiyordu. "Yılanlar çok... ötekidir. İnsanları içgüdüsel olarak korkutmaya meyillidirler.

insan formundayken bile. Ama bu onları daha az insan yapmaz."

"Hayır," diye kabul etti, dünyanın çocuklarını nasıl yargıladığını düşünerek.

"Uzun zaman önce, yer değiştirdikten sonra bir tane görmüştüm. Yağ gibi parlayan siyah elmas pulları vardı.

kaygan yağmurda gökkuşağıyla doludur."

Görüntü şaşırtıcı derecede güzeldi. "Eğer orada, çiftliğin altında olsalardı," diye sordu, "neden

Gidelim mi?"

"Yüzlerce şey olabilir - belki koloni dağıldı ya da başka bir yere göç etmeye karar verdiler." Omuz silkti.

"Şimdi bana ölü çocuklardan bahset."

Aralarındaki küçük konuşma çabucak sona erdi. Artık gizemli şekil değiştiren yılanlar ve

Mısır tarlalarının ilginç güzelliği. Ama ayakları sandalyenin basamağında kaldı. Güç alarak

Bundan yola çıkarak, en baştan başladı. "On altı yaşındayken burslu bir okula kaydolmak için Larkspurs'tan ayrıldım.

NYU'da program." Biraz şaşırsa da, bir şans verildiğinde çok zeki olduğunu kanıtlamıştı, o kadar ki

liseyi planlanandan iki yıl önce bitirmişti.

Clay öyle bir kedigil hareketsizliğiyle oturuyordu ki, onun nefes aldığını bile göremiyordu. "Larkspur'lara hiç

vurdun, değil mi?"

"Hayır." En basit ve en acı gerçek. "Burs, Shine Vakfı tarafından sağlanan bir ." İsmi tanıyıp tanımadığını görmek için başını kaldırdı.

"İnsan destekli," dedi. "dizi zengin hayırseverin bağışlarıyla finanse ediliyor."

"Amacı," diye devam etti, "zeki ama başka türlü asla sahip olamayacak çocukları desteklemektir.

parlama şansı var. Broşürde böyle yazıyor ve sanırım buna gerçekten uyuyorlar. Baktığım tüm çocuklar

bir şekilde dezavantajlı duruma düştükten

sonra." "Ne okudunuz?"

Kollarını kavuşturdu. "Çocuk psikolojisi ve sosyal

hizmet." "Sosyal hizmet uzmanlarından nefret ederdin."

"İronik, değil mi?" Yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Daha iyi bir iş yapabileceğimi düşündüm. Ama hiçbir zaman

sistem. Yirmi bir yaşında mezun oldum ve vakfın sokak programında bir pozisyon teklif edildi."

Konuya girmek için onu zorlamadı ve bunun için minnettardı. O dehşete yaklaşmak zorundaydı.

dolaylı olarak, tam teşhirden sağ çıkabileceğinden emin değildi. "Çocukları sokaklardan kurtarıp

okul ya da eğitim. Müdür Devraj yolsuzluk ya da iltimas emin oluyor."

"Kulağa çok değerli geliyor." Açık alaycılık.

Kızın tüyleri diken diken oldu. "Öyle! Vakıf çok şey yapıyor, çok kişiye yardım ediyor." Onlarla alay etmeye hakkı yoktu.

"On bir-on altı yaş grubuyla çalışıyorum." "Zor

bir kalabalık."

"Bir de bana sor." Çok gururluydu, teklif ettiği yardım elini kabul etmeye çok isteksizdi. "Her türlü şeyi alıyorum.

Kaçaklar, iyi ama fakir çocuklar, ayrılmak isteyen çete üyeleri."

"Başarı oranınız nedir?"

"Yaklaşık yüzde yetmiş." Diğer otuz kişi, kayıp olanlar, kalbini kırdılar ama o devam etti. O

Yoksa yardım edebilecekleri acı çekecekti. "Mickey'nin senin

olduğunu söylemiştin."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı. "Diana da öyleydi. Bu hafta lain ile aynı saatlerde bulundu.

O

San Francisco'daki meslektaşlarımdan birine aitti. On üç ve şimdiden yedi dil konuşabiliyordu - ne hale gelebileceğini hayal edebiliyor musunuz?"

"Üç Shine çocuğu mu? İlginç bir tesadüf."

"Pek sayılmaz. Katiller ve vakıf aynı havuzda çalışıyor - ötekileştirilmiş ve savunmasız ocuklar."

Başını salladı. "Doğru."

"Max'in bana bahsettiği diğer yedi kişi de ülkenin dört bir yanına dağılmıştı. Hiçbiri Shine bursiyeri değildi."

"Yani San Francisco ile özel bir bağlantınız yok. Neden buraya geldin?"

"Jonquill'e tuzak kurmak için. On dört yaşında, eski çete üyesi. Bu yeni bir başlangıçtı." Sesi kırıldı.

Clay ayağa kalkarak masanın etrafından dolaştı ve onu ayağa kaldırdı. Basit bir temas onu mahvetti.

Bu ona cesaret verdiği gibi ağırlık merkezini de

değiştirdi. "Clay." "Seni bana gelmeye zorlayacak ne oldu?"

Yenilenen öfkesinin çalkantısı aralarında bir duvar oluşturdu. "Sonunda gerçekten burada olduğunu doğruladım.

iki hafta önce ama-"Hayır, diye düşündü. Yeterli. Clay mutlak dürüstlüğü hak ediyordu, bu onun

her acı veren yarayı deşmek zorunda kaldı. "Jon ortadan kayboldu." Ve tek düşünebildiği

Clay'e ihtiyacı vardı, daha önce binlerce kez düşündüğü . Ancak bu sefer, ulaşabileceği bir yerdeydi.

Elini kızın boynunun kenarına doladı. "Katillerin elinde olduğundan neden eminsin? Senin adamlarından biri

duygular, Tally?"

Adamın onu kelimeler olmadan anlama şekli boğazında bir düğüm oluşturdu. Başka hiç kimse anlamamıştı. "Evet."

Onun dokunuşunun bariz sahipleniciliğine karşı koymak yerine, kendini ona doğru eğilirken buldu.

onun ateşli gücü. "önce kavga ettik. Kendimi kaybettim Clay." Daha yeni

tıbbi dejenerasyonunun bir başka küçük işareti, yardım etmek için zamanının tükenmesinden o kadar korkmuştu ki

parlak, incinmiş çocuk. "Sinirimi ondan çıkardım."

"Gençler sinirlerinizi bozmakta iyidir." Pragmatik. Garip bir şekilde rahatlatıcı. "Yani o kızgındı

Sen?"

"Evet, ama içimden bir ses, eğer yapabilseydi şimdiye kadar benimle iletişime geçeceğini söylüyor.

kapalı. Melek değildi ama benimdi." O çocuğun hayatta kaldığı şeyler, yaptığı şeyler ve hala

aklı başında çıktı, bu onu alçalttı.

Clay'in eli boynunda sıkılaştı, sıcak, sert... aniden tehlikeli. "Bu çocuk ne zaman kayboldu?"

Zihni bu yırtıcıya karşı savunmasız olduğu için paniklemek istese de hareket etmedi. "Dört ila yedi

günler önce," dedi odaklanmaya çalışarak. "Koruyucu ailesi kayıp olduğunu bildirdikten sonra izini sürdürdüm ve

sonraki üç gün boyunca oldukça güvenilir bir şekilde görüldü, sonra hiçbir şey olmadı. Sanki sırta kadem basmış gibi."

Clay'in başı uyarı vermeden kalktı. "Ziyaretçilerimiz var."

Göğsünü garip bir korku kapladı ve kalp atışlarının hızlandığını hissetti. "Sürün mü?"

Onun için önemli olan ama onu sevmesi gerekmeyen insanlar. Muhtemelen sevmezdi.

"Evet." Clay onu serbest bıraktı. "Burada bekle. Ve Tally, hiperventilasyon geçirmemeye çalış." Kapıdan çıkıp gitmişti.

Göz açıp kapayıncaya kadar, insanlık dışı bir hızla hareket ederek tuzak kapısından çıktı - çünkü elbette insan değildi. O

değişiyordu. Kalp atışlarının hızlandığını duymuş, omurgasında boncuk boncuk biriken terin kokusunu almıştı.

Bazen,

İnsan olmanın berbat bir şey olduğunu düşündü.

Yerinde duramayarak masayı topladı ve tam silecekti ki Clay ona seslendi.

Almak

derin bir nefes aldı ve kendini çok savunmasız hissederek aşağı indi, yanında durana kadar yukarı bakmadı.

Clay. Bu iki yabancından hangisinin onu daha çok şaşırttığını bilmiyordu.

BÖLÜM 11

Dinlenirken, duvara yaslanmışken bile, erkek -uzun boylu, esmer, ürkütücü derecede yakışıklı- ölümcül bir his yayıyordu.

Tehlike. Yüzünün sağ tarafındaki vahşi pençe benzeri işaretleri de eklediğinizde, bu onu

temkinli bir adım atıp Clay'in arkasına saklanmak istedi. Ama uzun zamandır birlikte olduğu oyun arkadaşının

Gözleri Clay'inkinden daha soluk bir yeşil tonunda olan bu dikkatli yabancından çok daha fazla tehdit oluşturunuyordu onun için.

Hâlâ titreyen kadın, dikkatini erkeğin oluşturduğu gevşek çemberin içinde duran kadına çevirdi.

Kolları. Örgülü siyah saçlar, koyu bal rengi bir ten ve beyaz iğne uçlu gece yarısı gözleri.

"Sen

Psy." Herhangi bir Psy değil. Bir kardinal. O gözler.

"Ben Sascha." Yüzünde temkinli bir ifade vardı. Hafifçe döndü. "Eşim, Lucas."

İki ismi de tanıdı. Lucas Hunter Dark River'in alfasıydı, Sascha Duncan ise

Konseyl Üyesi Nikita Duncan. Talin, Sascha'nın Psy'dan iltica etmiş ama onlara itibar etmemişti. "Memnun oldum "Sonunda," dedi, ne Sascha'nın ne de Lucas'ın bir şey yapmadığının farkındaydı.

herhangi bir dostluk teklifinde bulunmadı.

Clay elini onun omurgasına koymak için yana kaydı. İstemedenden de olsa kaskatı kesildi ve herkesin

fark etti. Ama elini bırakmadı ve bunun için ona minnettardı. Belli ki sürü arkadaşları

onu onayladı. Normalde tepkilerini görmezden gelirdi ama bu sefer önemliydi.

Çünkü bunlar

Clay için insanlar önemliydi.

"Talin'in hasta olduğu söylendi," dedi Sascha'ya. "Onu kontrol edebilir misin?"

Sascha'nın gözleri büyüdü. Bir Psy'in yüzünde böylesine açık bir duygu görmek Talin'i rahatsız etmişti ama

Sascha konuştuğu zamanki kadar sıcak ve sevecendi. "Clay, ben bir M-Psy değilim. Ben

emin değilim-"

"Dene."

Lucas bir kaşını kaldırdı. "Ona emir verdiğinde huysuzlaşıyor." Ses tonu eğlendirici olsa da

Gözleri Talin'den hiç ayrılmadı.

Clay'in eline daha çok yaslandı. "Lütfen."

Talin hala Clay'in ağzından çıkan kelime karşısında yaşadığı şoku yutmaya çalışıyordu ki Sascha

arkadaşının kucağından çıktı. "Dışarı. İkiniz de," dedi, buyurgan ve açıkça kendinden emin bir şekilde

güç. "Talin'le yalnız kalmam gerek."

Lucas arkadaşının boynunun kıvrımına bir öpücük bıraktı, bu hareket derinlere uzanan bir samimiyetten söz ediyordu

ve gerçek. Talin, Clay'in dudaklarının kendi boynunda nasıl bir uyandıracağını merak ediyordu. Yutkundu, içten içe

kasları kasılıyordu. İşte o zaman Lucas başını kaldırarak büyüğü bozdu. "Haydi," dedi Clay'e.

"Seninle konuşmam gereken bir konu var."

Clay ayrılmadan önce Talin'e kaşlarını çattı. "İşbirliği yap."

"Anladığım kadarıyla garip bir Psy'nin seni dürtmesine izin vermeyi kabul etmedin?" Sascha'nın tonu alaycıydı ama Talin

gardını düşürmedi. Bu kadının ona hiç sadakati yoktu.

"Hayır."

"Neden bana söylemek ister misiniz?"

Clay zaten bildiği için bu bilgiyi paylaşmakta bir sakınca görmedi. "Bilinmeyen bir hastalık

Belki de beynimdeki hücreleri öldürüyor. Teşhisim üç kez doğrulandı.

bitti."

Kardinalin yüzü dalgınlaştı. "Yardım edip edemeyeceğimi görmeme izin verir misiniz?"

"Sana güveniyor." Başka bir kıskançlık seli. Kendini küçük, önemsiz hissetmesine neden oldu ama durduramadı.

-she

Clay söz konusu olduğunda hiç mantıklı olmamıştı. "Sen sürüsün."

Sascha Talin'in kararsızlığını hissetti, anladı. "Evet." Clay gölgeleri seçen bir leopardı.

Nöbetçilerin sıkı çemberi içinde bile, ama söz konusu olduğunda, birbirlerine bir bağla bağlıydılar

Derin, sarsılmaz bir sadakat. "Evet," diye tekrarladı.

Karşısındaki kıvrımlı esmer kadın temkinli bir baş hareketiyle başını eğdi. "Pekâlâ."

Ama kadar çabalarsa çabalasın, Sascha hiçbir şey yapamayacağını fark etti. "Bir kalkanın var."

"Ne?" Talin kaşlarını çattı. "Ama ben insanım."

"Doğru." En temel kalkanların ötesinde hiçbir sahip olmamaları, insanları en zayıf

üç yarış. Sascha bunu düşünerek bir kez daha zorlamayı denedi. "Ama sadece kalkanlarınız yok," dedi ardından.

"Hava geçirmezler." "Bunun neden

olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok."

Sascha elini kaldırdı. "Eğer sakıncası yoksa..." Sascha diğer kadının yanına gittiğinde diğer kadın geri çekilmedi.

yanağına dokundu. Dönüşenlerle genellikle temas her şeyi değiştirirdi. Ama Talin'le değil.

Kırılma

Sascha geri çekildi, içgüdüleri ona Talin'in insanların çok yakın olmasından hoşlanmadığını söylüyordu. Yine de

Clay'e çoktan deri ayrıcalıkları vermiş gibi görünüyordu. İlginç.

"İnsanların zihinsel süreçleri konusunda uzman değilim," dedi, "ama kalkanlarınız hiç şüphesiz sıra dışı.

Bazı nedenlerden dolayı zihnin kendini korumayı öğrendi." Kendi sözleriyle kalbi bir kez daha çarptı.

nüfuz etti. Bu tür kalkanları daha önce de duymuştu. Bu tür kalkanları daha önce de duymuştu.

Eski Psy-Med Journal makalesi.

Sonuç: İnsan popülasyonunda düşük insidans. Genetik bileşen yok.

İkinci bulgu muhtemelen Konsey'in bu tür taşıyıcıları ortadan kaldırmaya çalışmamasının nedeniydi.

kalkanlar. Bu ve Psy'nin ne yapıp yapmadığından bağımsız olarak, bu özel kalkanların

her zaman insan nüfusunun belirli bir yüzdesinde görülür. "Kalkanlar," diye devam etti.

"Çok güçlüler, onları çocukken inşa etmeye başlamış olmalısınız."

"Neden-" Talin dondu kaldı.

Sascha kendisinden yayılan duygu dalgalarını, nefes almayı durdurmak kadar görmezden gelemezdi. Olmak

Bir E-Psy, incitici duyguları hissetme ve etkisiz hale getirme kapasitesine sahip olduğu anlamına geliyordu. Bu aynı zamanda

Biri bu kadar acı çekerken öylece duramazdı. Şimdi Talin'in kendinden nefretini, tiksintisini topladı,

ve öfkeyi - öylesine inanılmaz bir öfkeyi - psişik kollarına aldı ve kendi içine çekti. Bir yeteneği vardı.

Bu yıkıcı duyguları zararsız hale getirmek için, ama acı veriyordu.

Birkaç saniye sonra Talin ona şaşkın bir bakış attı. "Nesin sen?"
Bir suçlama değil ama bir tür

Bir çocuğun sorabileceği masum bir soru.

Bu kadının yaşadıklarından şüphelendiği için Sascha'yı şaşırtmıştı. "Bir empat." Açıkladı

Bunun ne anlama geldiğini. "Rahatsız ettiysem özür dilerim, bazen sormayı unutuyorum." Hediye çok güçlüydü, çok

İçgüdüsel.

"Ne kadar saf bir hediye." Talin'in yüzü şaşkınlığa yakın bir ifadeyle doldu. "Bu hiçbir zaman

kötülük?"

"Olumsuz duygulara karşı herkes kadar savunmasızım," diye itiraf etti Sascha, "ama empati onların

içimi kemiriyor."

"Benim yaptığım gibi mi?" Talin'in bakışları dolaysızdı. "Benden hoşlanmıyorsun, değil mi?"

Sascha bu sorunun açık ve netliğı karşısında bir an şaşkınlık hissetti. Bunu bir utanç duygusu - geçen yıl öğrendiğı onca şeyden sonra, otomatik olarak

insanla zayıfı bir tutuyordu. Talin güçlü değilse hiçbir şeydi. "Seni sevmediğimden değil. Seni tanımıyorum.

Seni nasıl yargılayabilirim?"

"Ama?" Talin vücudunu, Sascha'ya bir kadının kırılğan gururunu hatırlatan bir şekilde tutarak itti.

Sürüdeki genç erkekler. Ancak Talin çocuk değildi; duyguları çok yaşlıydı, çok fazla

Zaman.

"Clay benim çocuklarımdan biri." Sascha bile onun ses tonundaki korumacılığın derinliğine şaşırmıştı.

Lucas'ın Pack'ten bahsederken sesinde sık sık duyduğu şeyi. "Yalnız yürümeyi seçiyor.

ve bu beni endişelendiriyor. Faith ile artan arkadaşlığının bir şeyleri değiştireceğini umuyordum,

onu bize geri getir."

Talin yutkundu, bir yandan Sascha'nın Clay'i hakkına içerliyor, bir yandan da Clay'i önemseydiği için neredeyse şiddetle seviniyordu.

onu böylesine kararlılıkla seven arkadaşları vardı. "Ama şimdi onu aşağı çekiyorum."

"Kil öncülük eder, nadiren takip eder." Kardinalin sözleri hafif, gözleri vakurdu. "Ama ne yaparsan yap

"Onu uyandırdığınız şeytanlar, duygularını karartmaya başladılar bile."

Talin kendini savunmak istedi ama Sascha'nın haklı olduğunu biliyordu - yanında getirdiği şeyler

Clay'in geçmişte bıraktığı çok şey vardı. "Özür

dilerim." "Hayır, değilsin." Sascha'nın bakışları

deliciydi.

Talin çenesinin gerildiğini hissetti. "Duygularımı gözetleme."

"Zorunda değilim." Diğer kadın başını biraz yana eğdi. "Senin nasıl olduğunu görmelisin

onu izlemek. Ne açlık ama Talin."

Renk yanaklarını doldurmakla tehdit ediyordu. "Aramızda olan her şey bizim işimiz. Senin buna hakkın yok.

müdahale edin."

Sascha öfkelenmek yerine gülümsedi, kahkahasını bastırarak. "Sürü Birdir.

Paket

Aile. Müdahale hayatın bir gerçeği. Buna alışın."

Talin'in öfkesi saf bir suçluluk duygusuna dönüştü. "Gerçekten üzgünüm," dedi omuzları çökerek. "I

uzak durmalıyım." Clay . O . Hikayenin . "Bu işe geri dönmeye hakkım yoktu.

onun hayatı."

"Belki, belki de değil," diye esrarengiz bir yanıt verdi. "Ama Talin, senin şu kalkanların var ya? Onlar bir çeşit

travma geğirmiş çocukların geliştirdiği kalkanlar."

Talin o nazik, çok nazik sestten fiziksel bir adım geri çekildi. Bu öyle bir sest ki

Ağla, ığlık at ve güven. "Beni manipüle etmeye alışma."

"Değilim." O ürkütücü gece gökyüzü gözlerinde sadece gerçek vardı. "Ben bir zihin şifacısıyım. Eğer karar verirsen

Yaptığını düşündüğün her şey için affedilmeyi hak ediyorsan, senin yanında olacağım."

"Faydası yok," dedi, sesi düzdü. "Ben ölüyorum." Zaman her saniye daha da hızlanıyordu.

Kardinal sessiz bir sitemle başını salladı. "Bazı yaraların iyileşmesi gerekir, ne kadar

zaman geçti ya da ne kadar zaman kaldı."

Talin yere baktı, anıların, acının ve vahşi bir ruh halinin girdabında zar zor görebiliyordu.

Dünyasını yok etmekle tehdit eden bir ihtiyaç. "Sonra," diye fısıldadı, bunu neden söylediğini bile bilmiyordu.

İmtiyaz. "Sonra." Jon'u bulduktan sonra. "Belki."

Clay, Lucas'ı kadınların mahremiyetine izin verecek kadar uzaktan takip ama in onların hizasında kaldı.

görüş alanından. "Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkürler." Talin'i üst kata gönderdikten sonra telefon etmişti.

eve ilk geldiğinde.

"Sen de aynısını yapardın." Lucas ormanın zeminine oturup sırtını yakındaki bir ağaca dayadı.

Ağaç gövdesi.

Clay aynı pozisyonu kırk beş derece sola doğru aldı; bu pozisyon ona inin

konuştular. Ama ikisi de birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Yapraklar hışırdadı, küçük hayvanlar gitti

Gökyüzünde orman yeşili ile kesişen ağır bir gri vardı.

"Aradığım kız o," dedi Lucas fısıldayan sessizliğe doğru.

"Şimdi de geleceği mi görüyorsun? Şimdi bana onun benim tek gerçek aşkım olduğunu mu söyleyeceksin?" Küstahça sözler ama

cam parçaları gibi kesilmiş.

Lucas homurdandı. "Hayır. Demek istediğim, ilk tanıştığınızda Faith'in sana onu hatırlattığını söylemiştin.

, değil mi?"

Clay o gün Faith'e hırlamış, bu yüzden neredeyse Vaughn'la kavga edecekti. "Evet.

Burada

"Boy dışında pek benzerlik yok." Talin'in esmerine karşılık Faith kızıl saçlı, insanına karşılık Psy'ydi.

"Ama ikisi de inatçı ve-" Başını iki yana salladı. "Birbirlerine hiç benzemiyorlar. Belki de sadece

ne gördüğümü gör."

"Belki," diye kabul etti Lucas. "Uzun zamandır bu Talin'e takılıp kalmışsın. Böyle bir şey insanı

adam biraz deli."

Clay, Lucas'la Talin hakkında hiç konuşmamıştı. Şimdi de sessiz kalmıştı.

Lucas bir bacağını uzattı ve dizinden bükülü kalan bacağına kolunu dayadı "Bilmiyorum.

ama seni tanıyorum. Ve bir adamın peşinde şeytanlar olduğunu bilirim."

Clay bekledi.

"Sürüdeki kadınlar senden hoşlanıyor, aktif olarak seni arıyorlar. Neden zahmet ettiklerini bilmiyorum." Sırıttı.

"Dorian gibi güzel değilsin ki."

Clay homurdandı ama ruh hali hafifledi. Dorian'ı sörfçü görünüşü yüzünden azarlamak tanıdık bir eğlenceydi. "Ne istiyorsun?"

"Hiç istikrarlı bir ortaklığın olmamış." "Luc, sen lanet bir dedikoducusun."

Bir kahkaha havlaması. "En iyi adamlarımdan birinin, nöbetçilerimden birinin,

hiçbir zaman bir dişiye karşı sahiplenici olmamıştım, biraz bile."

"Sascha'ya kadar sen de hiç yapmamıştın."

"Kesinlikle." Lucas'ın ses tonu, arkadaşı için hissettiklerinden hiçbir şey saklamıyordu. "Talin'in her yerinde sen vardın."

"Aramızdaki şey basit bir şey değil." Çok fazla geçmiş, çok fazla acı, çok fazla sır.

eke

Ben hala konuşmayınca umutsuzluğa kapıldı... Bahse girerim Zeke nedenini asla anlayamamıştı.

Tally konuşmayı bırakmıştı. Clay biliyordu. Ve bu onu yeniden parçalara ayırdı. "İçimi döndürüyor

dışarı."

"Önemli kadınların bunu yapmanın bir yolu vardır." Lucas kaşlarını çattı. "Bir çift kadın gibi konuşuyoruz,

duygular hakkında konuşmak. Sanırım Sascha'nın üzerimde kötü bir etkisi var."

"Bunu sen başlattın." Ama bu tartışma ona, vücudunu tıkayan pislikleri temizlemek için ihtiyaç duyduğu zamanı vermişti.

Aklını. "Bir konuda benden yardım istedi." Kaybolmalarla ilgili gerçekleri ortaya koydu.

"İhtiyacım olacak

normal görevlerimin dışında zaman." İzin istemedi çünkü sürüleri bu şekilde çalışmıyordu. Lucas

nöbetçilerini güçlerinden dolayı seçmişti. Hepsi gösteriyi yönetmek için mükemmel bir yeteneğe sahipti.

işler gitti.

Diğer baskın kedilerden hiçbirinin onun egemenliğine meydan okumamış olması Luc hakkında bir şeyler söylüyordu. Kil

Bunu hiç düşünmemişti bile - yalnız yürümeye çok alışkındı ve bir alfa fiziksel ve

sürüsünün duygusal merkezi. "Cian'la kadro hakkında konuşmamı ister misin?"

"Ben organize ederim," diye teklif etti Lucas. "Kit bazı kolay şeyleri yapabilir - bu onun eğitimi için iyi olacaktır." O da

geleceğin alfasının kokusunu taşıyan uzun boylu, kumral saçlı gençten bahsediyordu. "Ben olsam onu

Rina, ama ablasının yanında olmasını ona güvenmediğimizin bir işareti olarak görebilir."

Clay bir süre bunu düşündü. "Eğer nöbet rotalarımı değiştirirseniz, deneyimli askerler

Cian Kit'le birlikte koşabilir, ona ipleri gösterebilir." Yaşlı adam hem güçlü hem de

Hasta. "Eğitmen ve danışman olmayı tercih etmeseydi hâlâ bir nöbetçi olurdu."

Lucas onaylar gibi bir ses çıkardı. "İşe yaramalı. Kit beni eğitenin Cian olduğunu biliyor, o yüzden

Ona bebek bakıyorum diye ağlayamaz." Ormanın ritmini dinlerken başka bir sessizlik, onların

hayvan yarıları memnun. "Senin Talin, o bir insan. Kırılgan."

Ve Clay, kontrolüne rağmen - çoğu insanın gördüğü tek şey olacak kadar büyük bir kontrol - acımasızca

fiziksel, bir Dönüşen için bile. "Ona zarar vermeyeceğim." "Vereceğini düşünüyor."

Lucas'ın Talin'in ürkekliğini fark etmiş olması onu şaşırtmamıştı. "Ben beyaz atlı prens değilim. O

bunu herkesten daha iyi bilir." Aradan geçen yirmi yıl kana bulanmış bağı azaltmamıştı.

Her ne kadar çarpık bir hal almış olsa da. "Bunu atlatacaktır." Başka hiçbir seçenek kabul edilemezdi.

"Hayvanlarımız dokunulmazsa açlıktan ölür, Clay." Lucas'ın ses tonu böyle bir şeyin sonuçlarını hatırlatıyordu.

açlık. "Size bunu vermek istemeyen bir kadınla ilişki içinde olmanız sizin için sağlıklı değil.

Bu tür şeylerin bir erkeği ne kadar mahvedebileceğini öğrenmek istiyorsanız Vaughn'a sorun."

"Sen ve Vaughn ikiniz de Psy'a kur yaptınız," dedi. "En azından Tally duygularını saklamaya çalışmıyor."

O

onu öfkeliendirebilirdi ama onun da kendisine karşı hislerinin aynı derecede güçlü olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu.

"O yüzden geri çekil."

"İyi bir noktaya değindin." Lucas omuz silkti. "Senin kadının, senin kararın."

Evet, Tally onundu. Koruması için. Sahip olmak ona aitti. Leopar bundan eskiden olduğu gibi şimdi de emindi.

ilk tanıştıkları gün. Bu onu ikinci acımasız gerçeğe karşı kör etmemişti; kız ondan kaçmıştı ve

diğer erkeklerin kollarına.

Onun kızıydı. Ama Clay onu affedebileceğinden emin değildi.

Talin kahvesinin üstünden Clay'e baktı. Yine Joe'nun Barı'nda olmalarına rağmen Clay de

Max'in gelmesini beklerken kahve içmeye devam

ettiler. "Max'i ne zamandır tanıyorsun?" diye sordu.

Soru, Sascha ve Lucas'ın ininden ayrılmasından bu yana sorduğu tüm sorular gibiydi

O gün. Net, duygusuz, açık. Bu durum, onu bir sürü yere götürdüğünde bile değişmemişti.

başka bir Shine ile görüşmesi gerektiğini söyledikten sonra, izi sürülemeyen bir araçla

Çocuklar.

İhbarda bulunmaya hazırlanırken iş yükünü istikrarlı bir şekilde azalttığı için, bunların hiçbirini

çocuklar aslında onun doğrudan bakımı altındaydı. Jon ahıra yerleştirmek zorunda kaldığı son çocuktuktu.

durum. San Francisco Shine Guardian Rangi'ydi, ancak ailevi bir acil durum nedeniyle

Yeni Zelandada, ve çocukların katilini arama işini onun ellerine bırakmak zorunda kalmıştı. O da

Clay'e onu gezdirirken bunları söylemişti ama Clay'in yanıtları tek heceliydi.

hiç cevap vermedi. Soğuk mesafe, sinirlerini onun için için yanan öfkesinden daha kolay etkiliyordu.

dışarıda kaldı.

Eğer bencil olmayan bir kadın olsaydı, onu terk ederdi. Clay onun nihai ölümünü

ondan nefret etse daha iyi olurdu. Ama Talin onun o kadar da iyi bir insan olmadığını keşfetti. Korkunç derecede bencildi.

Clay'e geldi. Clay'in sorusuna cevap vermek yerine, "Seni rahatsız eden ne?" diye sordu.

Ormanın gölgesindeki o güzel gözler, yırtıcı bir hayvanın gözlerini kırpmadan ona bakıyordu. "Dikkatli ol, Talin.

Bu uyuyan leoparı uyandırmak istemezsiniz."

"Belki de öyle." Kahve fincanını kenara itti, kan dolaşımında adrenalin yükseliyordu.

"Belki ben

gerçek Clay'i görmek istiyorum."

Kahkahası alaycıydı. "Onu gördün, hatırladın mı? Pençeleri ve kanı görünce kaçtın."

"Çocuktum," dedi bu kez susturulmak istemeyerek. "Sekiz yaşındaydım ve koruyucu ailem vardı.

babamın beyni yüzüme sıçradı. Ve bu bana zaten yaptıklarından sonraydı.

Affedersiniz.

Bütün bu olanlar birkaç yara izi bıraktı."

Gözlerini kırıştırdı ve bu tembel, tam bir kedi hareketiydi. "Birdenbire omurganı nereden buldun?

Aniden mi?"

"Beni çok kızdırıyorsun!" Sinirli bir nefes verdi. "Keşke pençelerim olsaydı. Onları kullanırdım

gözlerini oyarım." Bunca yıldır şiddete hiç bu kadar yakın olmamıştı.

Clay ayağa kalktı.

Kalbi tekledi.

Kızın ne hissettiğini çok iyi anladığını belli eden karanlık bir gülümsemeyle yanına geldi ve kızın yanına oturdu

Onu duvarla adamın kaslı taş gövdesi arasına hapsetti. "Konuşmaya devam et."

Bu bir

meydan

okumaydı.

Özellikle de adam bir elini arkasına götürüp parmaklarını kapattığında korku onu boğmakla tehdit ediyordu

ensesinin üzerinden. "Sesini mi kaybettin, Tally?"

Alaycı ses hafızasındaki kötücül bulanıklığı dağıttı. Elini adamın kalçasına koyarak

Tırnaklarını. Niyeti ona kendisini kışkırtmamasını öğretmekti. Ancak kasları, onun kadar

Kaya gibi esnek. "Kahretsin."

"Böyle bir dil." Onu da kalabalıklaştırdı, iri, tehlikeli ve ona birazdan fazla kızgındı.

"Ama kalçamı okşamaya devam et, belki o küçük insan pençelerini başka yerlerimde kullanmana izin veririm.

anatomi."

Elini adamın ağır sıcaklığından çekerken yanaklarını kırmızı bir renk kapladı. "Kes şunu." Parmakları

ensesini sıktı ve bu öylesine sahiplenici, bölgesel bir hareketti ki, içindeki kadınsı bağımsızlık

isyan etti. "Beni istemiyorsunuz. Ben kullanılmış malım, unuttun mu?"

BÖLÜM 12

Clay'in tüm vücudu kıpırdamadan durdu ve şaşkınlıkla gözleri tam karşısındaki kediye kaydı. Vahşi.

Vahşi.

İnsanlık dışı. O gün Orrin'in yatak odasında olduğu gibi. Katliam anıları - canlı, mükemmel

-Aklına bir anda o şok geçiren kız geldi ve en yakın arkadaşını dehşete düşürdü.

ona saldıracak, pençelerini ve dişlerini onu parçalara ayırmak için kullanacaktı. "C-Clay." Sesindeki o istemsiz

tutukluktan nefret ediyordu.

"Clay."

Onu uyarmadan serbest bıraktı. "Merak etme, küçük kuş. Beni canavar olarak gören bir kadını becermek

yapılacak ilk on şey listemde yok." Sert sözler, daha da sert bir ton. "İnsan gibi davranmamı istiyorsun"- acımasız bir feragat, annesinin ondan ne talep ettiğini hatırlatan bir şey

- "Denemeyin

Bu ilişkinin statükosunu değiştirmek. Bana geldin çünkü yardımınıza ihtiyacın vardı. Ben de sana yardım ediyorum.

Çünkü sen bir zamanlar tanıdığım bir çocuktun. bu."

Talin çok önemli bir sınavı geçemediğini biliyordu. Sadece saatler önce, bu bilgi onu

Sessizdi, içten içe ağlıyordu. Şimdi içinde gizli bir öfke uyanıyordu.
"Hiç adil değil," diye fısıldadı.

"Belki

Olmamı istediğin gibi değilim, belki bazı hatalar yaptım, ama kim gitti
ve seni Tanrı yaptı?

Beni yargılamaya hakkınız yok. Benim Clay'im, en iyi arkadaşım olan
çocuk, bunu asla yapmazdı."

"Yo!"

Clay'in söyleyebileceği her şey, Max'in kapının yanındaki
pozisyonundan seslenmesiyle kayboldu. Ya da bu

Clay yakınına eğilip nefesi kulağına değene kadar ne düşündüğünü
bilmiyordu. "Bunu daha sonra tartışırız.

Ne zaman

yalnızız."

İşte o zaman uyuyan leoparı uyandırmayı kesinlikle başardığını fark .

Ve,

Kabadayılık bir yana, onunla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri
yoktu.

"Güzel yer." Max Clay'in elini sıktı, sonra kabinin diğer tarafına kaydı.
"Sanırım ben de

Eğer senin tarafından temize çıkarılmamış olsaydım, kapıda sessizce
geri çevrilir miydim?" "Sessiz sedasız bir şey olmazdı."

Max yüzünü kaplayan yorgunluğa rağmen sırıttı. "Tam bana göre bir
yer."

İleride kaslı olacağı izlenimi veren ince yapılı genç bir erkek masanın yanında durdu ve bir bira koydu.

Max'in önünde. Dolgun dudakları ve egzotik Akdeniz kemik yapısıyla yüzü çarpıcı olsa da

mavi ve siyah gözlüğü ön plandaydı. Clay'in gözleriyle karşılaştığında rengi soldu.

"Nasıl

battım mı?"

Talin birden o siyah saçlı şapkayı tanıdı. Dışarı çıkarılan gençlerden biriydi.

İki gece önce barda.

"Sonra konuşuruz." Clay, yüzünü buruşturan çocuğu kovdu ama daha fazla uzatmadan oradan ayrıldı.

"Burada hizmet etmek zorunda bırakılarak zaten cezalandırılmıyor mu?" sordu.

Clay'i kışkırttıktan sonra onun radarına girmemenin daha iyi olacağı konusunda uyardı.

gözünü korkutup susturmasına izin vermeden önce

cehennemde bir gün geçirdi. "Ben Nico'nun eğitmeniyim."

Bu onun kafasını karıştırdı ama Max başıyla onayladı. "Bir ceza vardır, bir de senin tarafından

üstün." Paltosunu silkerek önündeki koyu altın renkli sıvıdan uzun bir yudum aldı.

"Kahretsin, bu

iyi hissettiriyor. Daha iyi olan tek şey önümüzdeki yirmi dört saat boyunca yatağa düşmek olurdu."

"Max davayı New York'tan takip etti," dedi Talin yanındaki leopara.

"Yetkiyi nasıl aldın?" Clay'in ses tonunda sahiplenici bir karanlık vardı. sadece onun içindi.

Max koltuğun suni derisine yaslandı, gülümsemesi alaycıydı. "Arkadaşlarım var. İyi insanlar.

Ama sen

Bunu zaten biliyorsun, beni kontrol ." "Emin olmalıydım."

"Yeterince adil."

"Soruşturmanıza Psy müdahalesi oldu mu?" Clay'in kalçası onunkine bastırdı ve o da

bir nefesi ısırdı. Her hareket ettiğinde, ona gücünü ve yırtıcı doğasını hatırlatıyordu. Ama daha fazlası

Bundan da öte, temas onun içindeki sıcak, sıkı şeyleri çekiştiriyor, onu yok etmekle tehdit eden bir açlık yaratıyordu.

yeni ilişkilerinin zaten kırılğan olan dengesi.

"Hayır." Max'in sesi onun dalgın düşüncelerini böldü. "Genelde bir suçla ilgili olmadığı sürece rahatsız etmezler.

Irkları için kayıp ya da kazanç." Birasından bir yudum daha aldı. "Ama birileri gizlice benim

ilerleme."

"Nereden biliyorsun?" Talin sordu, vücudunun adamın sert erkeksiliğine verdiği tepkiyle savaşıarak

sanki onun alanını işgal etmeye hakkı varmış gibi oturuyordu.

"Dosyalarım bazı gelişmiş güvenlik yazılımları yükledim ve bunlar yetkisiz erişimi gösteriyor. Dosyalarımı

gerçek dosyalar başka yerde, yani zarar ."

"Patronun mu?" Clay sordu.

"Hayır. Yetkili erişimi var." Dedektif birasını bitirdi ve şişeyi bir bardak altlığına bıraktı

Vanuatu'nun sıcak denizlerinin reklamını yapıyor. "Dürüst olmak gerekirse, hiç kimse bu davayla fazla ilgilenmiyor.

yüzey. Ama hackleme bir uzman tarafından yapıldı. Yazılım olmasaydı bunu fark edemezdim."

"Yazılımı kim sağladı?"

Max'in gözleri parladı. " komik. Shine Vakfı'ydı."

"Ne!" Sözcük yüksek sesle ağzından kaçtı. Yüzü renklenmiş Talin sesini alçalttı - ama garip bir şekilde

diğer müşteriler dönmüştü. "Ne zaman?"

"Yaklaşık sekiz ay önce." Max kollarını yukarı itti. "Bu soruşturmayı almamın sebebi onlar. Onlar

birkaç telefon görüşmesi yaptım ve atandım."

Clay ona alaycı bir bakış fırlattı. "Belki de Shine sandığınız kadar aziz bir kıyafet değildir."

"Yanlış bir şey yapmadılar," diye karşılık verdi, ancak Max'in açıklaması onu yeterince rahatsız etmişti.

Clay'in agresif ruh hali hakkındaki keskin farkındalığını köreltti. "Karşılığında senden bir şey istediler mi?"

"Onları bilgilendirmek için." Max omuz silkti. "Ama bunu tüm kurbanların aileleri ve Mickey için yapıyorum, Iain,

Diana ve Jon, bu. Onlara fazladan bir şey vermiyorum."

Bu onu biraz daha iyi hissettirdi. "Bu gece bize anlatacağın şeyler..."

"Gizli." Kalabalık barda etrafına bakındı. "Burada bir sürü keskin Dönüşen kulağı var."

Clay başını salladı. "Kimse kulak misafiri olamaz. Kabinin içine yerleştirilmiş hoparlörler düşük frekanslı bir uğultu gönderiyor. Ses. İçeri girebilir ama dışarı çıkamaz."

"Etkileyici." Max bir kaşını kaldırdı. "Frekansı gerçekten duyabiliyor musun?"

Talin bunu da merak ediyordu. Çocukken Clay'in yetenekleri onu çok mutlu etmişti. Birden fazla kez

sırf onu okşamak istediği için bir leopara dönüşmüştü - şimdi düşününce,

inanılmaz derecede eğlendirici bir hoşgörü . Acaba bir gün

Onu tekrar okşadı. Karnındaki uyuklayan ihtiyaç o kadar çabuk alevlendi ki, hem cinsel hem de

derin, yoğun duygusal. Bunun ne kadar bencilce olduğu umurunda değildi - Clay'ini geri istiyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Clay. "Frekans işitme duyumuzun altında ama işe yarıyor. Bu yüzden kimse

Bağırdığında döndüm." Bu sonuncusu ona yönelikti.

"Şaşırdım." Onun bakışlarında için için yanan korları yakaladı; daha önceki kışkırtmasını ve ne kadar çılgınca olsa da bundan memnundu. Onun o kara kara düşünen öfkesine maruz kalmak

görmezden gelinmekten daha iyidir.

Başka tarafa bakarak, ama kolu şimdi onunkine sürtünerek, Max'e başını salladı. "Talin'in dairesi.

Herhangi bir şey?"

"Kan, özür dilerim Talin. Mickey'nindi."

Talin'in midesi isyan etmekle tehdit ederken, Clay'in eli onun kalçasının üzerine kapandı. Sertçe sıktı.

bulantısını kesmeye yetti ve dikkatini onun yerine varlığının sıcak gücüne çekti.

Sevgi dolu

elini onun elinin üzerine koydu. Adamın teni onunkinden daha sıcaktı, içindeki soğuğu ısıtıyordu.

Kemikler.

"Sen git," dedi Max'e. "Tally bunu halledebilir."

Max ona baktı, tanık olduğu zalimlik yüzünden bakışları morarmıştı. "O haklı mı? Bu kötü olacak."

Eli Clay'in elini sıktı. Ses çıkarmadan teması kesti, kolunu kaldırdı ve omuzlarına doladı. Çok basit bir hareketti ama başka hiçbir erkeğe izin vermemişti. Çok fazla hissettirmişti

Bir kafes gibi... ve diğerlerinin hiçbirisi onun boynunu tek bir şiddetli hareketle kırabilecek kapasitede değildi.

Ama şu anda, her zaman Clay'in kollarında bulunduğu güvenliğin anısı, yırtılma anınınkinden daha ağır basıyordu.

ve bir canavarın tiz çığlıkları. Onun kokusunu kanının , hücrelerine kadar çekti.

"Ben

hazır."

Max tekrar sormadı. "Dairende başka pek bir şey yoktu. Elimizdeki kanıtlar

çocukların kendileri." Durakladı ve devam etmeden önce bir elini yüzünde gezdirdi. "Görünen model

Diana ve Iain'e kadar her üç haftada bir cinayet

işleniyordu." "Bunun gerçek bir model olduğunu

düşünmüyor musun?" Clay sordu.

"Tüm kurbanları bulduğumuzdan emin değilim," dedi Max. "Mickey'yi bulmak,

Iain ve Diana'nın birbirlerine bu kadar yakın olmaları -iki hafta arayla- bu teoriyi destekliyor."

"Herhangi bir coğrafi model var mı?" Clay bir yırtıcının keskin zekasıyla sordu, derin sesi gürlüyordu

Kemiklerinde titreşen, aynı anda hem rahatlatıcı hem de onun başka bir şey olduğuna dair bir uyarı.

Güzel olduğu kadar ölümcüldü de.

"Hayır," diye yanıtladı Max. "San Francisco'dayım çünkü bilinen son ceset çöplüğü orası. Diana

New York'tan alınmış ama burada lain ile birlikte bulunmuş. New York'taki son suçlunuzdu, değil mi?

Talin?"

"Mickey'i aldıktan sonra, evet." Tanrım, çocuklarının kırık ve kanlar içinde olduğunu düşünmek acı veriyordu.

"Resmi olarak, Di

"Yatılı okula kabul sonra artık bir Gardiyan'a ihtiyacı yoktu." Ama o

hâlâ sık sık sohbet etmek için arıyordu, hâlâ Talin'in kızıydı. "Atletizm takımında olmayı çok severdi."

Talin kıvrıldı

bir elini Clay'in karnının sertliğine dayadı, zihni Diana'nın kahkahasının sesiyle doldu. Clay

hiçbir şey söylemedi ama başparmağı boynunun hassas derisini okşayacak şekilde elini kaydırды.

"Jon'u da sayarsan dört Shine çocuğu," diye mırıldandı. "'Aynı havuzda balık tutma' lafını yutmuyorum.

Tartışma, Tally."

Shine'a olan sadakati onu itiraz etmeye itti ama mantıklı olmaya çalıştı. "Ama yedi kişi daha vardı, hepsi

bağlantısız," diye hatırlattı ona.

"Benim de sana söylemem gereken bu," dedi Max.

Dehşet, midesinin çukurunda yavaş ve sinsi bir şekilde ortaya çıktı. Eğer Shine kötüyse, o zaman bu ne anlama geliyordu?

onu? Sevdiği çocukları ölüme mi götürüyordu?

Max masanın bir kenarındaki yer fıstığı kasesine uzandı. "Sakıncası var mı?" Başlarını salladıklarında,

fındıkları toplayıp masanın üzerine yerleştirmeye başladı. "On beş kişinin öldüğü doğrulandı."

"On beş mi?" Eli kasıldı, Clay'in tişörtünü kavradı. "Bu kadar çok mu?"

"Sanırım daha fazlası var." On beş fıstığı saydıktan sonra kaseyi bir kenara itti ve

masanın ortasındaki tuzluk. "Bu on beş taneyi sadece için buldum. Çoğu zaman çocuklar

böyle kaybolduğunda kimse kayıp ihbarında bulunmaz. Bulunduklarında ise çoğu zaman görmek için çok geç oluyor.

yumuşak doku hasarı."

"Yumuşak doku, bağlantın bu mu?" Clay, Talin'in kendini zorlayamadığı şeyi sordu.

"Evet," diye yanıtladı Max, "ama her seferinde bir adım. Bu"-bir fındık aldı-"ilk onaylanmış

Kurban. Harish, sekiz yaşında. Bir yıl önce öldü, yani bu olay düşündüğümüzden daha uzun süredir devam ediyor. Bir yıl önce ölmüş.

Adli tıp ekibi ayakkabısının içinde Shine Foundation Guardian'a ait bir kart buldu. Guardian doğruladı

kaçırılmadan iki gün önce çocuğa yaklaşmış." Max fıstığı yaklaşık beş santimetre

tuzluktan.

Talin'in dehşet duygusu bin kat arttı.

"İkinci kurban doğrulandı: Miu Li, on üç yaşında, on bir ay önce öldü. Shine'da çalışıyordu.

Oklahoma tesisi. Bazı testler yapıldı, takip sistemine girildi ve ortadan kayboldu." Şu fıstık,

tuzluğa yaklaştırdı. "Üç numaralı kurban: Hana Takuya, on dört yaşında, okuldaki ilk yılında.

hızlandırılmış kurs Japonya-Kore Savaş Dulları Vakfı tarafından finanse edilmektedir. En büyük bağışçısı Shine'dır.

"Dördüncü ve beşinci kurbanlar, on yaşındaki Depe Lacroix ve on dört yaşındaki Zoe Charles, beni attılar çünkü

Shine ile hiçbir bağlantısı yokmuş gibi görünüyordu. Ta ki," dedi, ağzı acımasız bir ifadeyle, "ailelerinin izini sürdüm ve

Her ikisinin de vakıf tarafından dinlenen küçük kardeşleri olduğunu öğrendi. Mantıklı görünüyor ki Shine

Büyük çocuklara da yaklaşmış ve reddedilmiş olmalılar."

Max on beş kurbanın hepsini Shine'a bağlayana kadar bu şekilde devam etti.

"Aman Tanrım." Aklı inanmayı reddediyordu. "Ama Shine iyi... Çocuklara yardım ediyorlar. Bana yardım ettiler."

O

nadiren güvenirdi, ama onlara parça güven vermişti.

Clay onu şaşırtarak, "H    iyi olabilirler," dedi. "Bir k  tebek fikrini düşünmüş .

temelde."

Max başını salladı. "Ya şöyle ya da Shine çok k  t şeyler için kullanılan kurnaz bir paravan. Ama bundan şüpheliyim. Eğer sen

Çocukları avlamak için milyonlarca dolarlık bir vakıf kurmaktan daha ucuz yollar var.

Gerçek ne olursa olsun, bu bizim en iyi ipucumuz."

"Kafa kafaya saldıramazsın." Talin çaresizce   ne doğru eğildi. "Eğer çok yaklaştığını düşünürlerse,

Jon'u   ldrebilirler." Umut, diye düşündü, umut. Johnny D h    hayattaydı.

"Biliyorum." Max tuzluğa vurdu. "İşte oradaydın gerekiyordu. Shine'da yasal bir 'işin' var. Senden içeri girmeni, g  zm kulağım olmanı isteyecektim."

"Ama şimdi , bu çok tehlikeli." Clay kolunu kadının beline dolamak için aşağı kaydırđı,

Elini bariz bir b  lgesel jestle kalçasının üzerinde gezdirdi. "İçeri girmesi s  z konusu değil."

Kadın . "Dur bakalım. Sen dikte edemezsin-"

"O haklı," diye araya girdi Max. "Eğer bu bir k  tebekse ve tüm organizasyonun kirli olduğu bir durum değilse, bu

oldukça yükseklerde olmalı. Bu pi kurusu belli ki etraftan gelen   n temas raporlarına .

ülke. Ya işe yarar bir şey görmediğinizden emin olacak ya da sizi tamamen susturacaktır."

"Erkekler," diye mırıldandı, onlara katılıyordu ama Clay'in kibirli açıklamaları karşısında bunu göstermekten çekiniyordu.

"Tamam, içeri girmesem bile bir şekilde içeriden bilgi almamız gerekiyor."

"Orada güvendiğin biri var mı?" Max sordu.

"Dev-Devraj Santos," dedi tereddüt etmeden. Clay'in eli kalçasında sıkılaştı. O da karşılık olarak

kaşlarını çattı. "O iyi bir adam."

"Aynı zamanda yönetmen." Max'in yüzü asıktı.

"Hayır. O bize yardım edecek." Clay'e döndü. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Anlat ona."

Gergin bir saniyenin ardından başını salladı. "Talin'in insanlar hakkındaki içgüdüleri saf altındır."

Ona tekrar Talin dediğini fark ettiğinde bile onun desteği içini ısıttı. Sadece birlikte olmuşlardı

Bir gün ve bunun bela anlamına geldiğini zaten biliyordu. İçini garip bir coşku kapladı.

Max'in dikkatini çekti. "şey bu değil, değil mi?"

Max başını salladı. "İlk şey, kesinlikle benden, adli tabipten ve birkaç dedektiften başka kimse

Güven bunu bilir. Cesetlerin hepsinde bazı organlar eksikti." Bu

çok fazlaydı. Kalbi göğsünde donmuş gibi hissetti.

"Hangi organlar?" Clay'in eli kalçasını okşadı, onu şok halinden sertçe günümüze geri döndü. "Karaborsadan bahsediyor olabilir miyiz?"

Talin nereye gittiğini gördü. Dünya yapay ve klonlanmış canlılar alanında çok yol kat etmiş olsa da

organlar, insan vücudunun bazı kısımları tıp biliminin mükemmel organlar yaratma çabalarına meydan okumaya devam etti.

kopyalar. Buna ek olarak, toplumun küçük bir kesimi klonlanmış organlar yerine donör organlarını tercih ediyordu.

"Yaptı mı

kalbi mi yoksa gözleri mi alırlar?" Kahkaha ve umut dolu o gözleri hatırlamamak mümkün değildi.

Max başını salladı. "Ama bence bu uzaklaştırmalar gerçek hedef için bir paravandı, bizi başka yöne çekmek için

dikkatini tam da bu yöne çekmiştir."

"Anlamıyorum." Talin kaşlarını çatı. "Kalpler en pahalı ve klonlanması en zor olanlardır ve gözler

yakın takip edin."

Clay aniden yırtıcı bir hayvana dönüştü. "Henüz bahsetmediğiniz çok karmaşık bir organ daha var."

Talin adamların gözlerinin kilitlenmesini izledi, karanlık gerçeğin aralarından geçtiğini hissetti. Ama zihni bunu reddetti

bağlantıyı kurdu. "Ne?" diye sordu hayal kırıklığıyla.

"Beyin, Talin." Max'in ses tonu sessiz bir kederle doluydu. "Tüm kurbanlar bir beyin ameliyatı için yeterince erken bulundu.

yumuşak doku analizinde beyinleri kayıptı."

Clay, Talin'in şokunu ve acısını hissetmişti. Kalbini yerinden sökmekle tehdit ediyordu.

"Ne kadar iyi

ameliyat mıydı?" diye sordu, ona daha sıkı sarılarak.

"En . Bu organize bir operasyon, tek başına bir kaçık değil, özellikle de

Kurbanların coğrafi dağılımı, cesetlerin atılma takvimi ve kanıt eksikliği - çocuklar

Tek bir lif dışında vücutlarında hiçbir iz yok." "Olayları

daraltmaya yardımcı oluyor mu?"

"Belirli bir yere değil ama bu malzeme yüksek teknolojili cerrahi laboratuvarlarında kullanılıyor." Max bir elini

saçlarını karıştırdı. "Kurbanlar bir tür tıbbi tesise götürülmüşler ve bahse girerim aynı yerd.

Her vakada bir tane, yani herhangi bir alarm verilmeden eyalet sınırları ötesine nakledildiler. Şaplaklar

organizasyonun."

"İşkence gördüler mi?" Talin'in sesi çığdı, sanki sessizce çığlık atıyormuş gibiydi.

Clay'in leoparı onun ıstırabının kokusundan hoşlanmayarak pençelerini büktü. "Hadi, Tally. Bunu yapmana gerek yok.

Bunu biliyorum."

"Evet, biliyorum." Kadın yutkundu ve başını kaldırıp baktığında, adam onun gözlerinin donuk gri olduğunu gördü.

Ateş halkası soluk bronzla dönüştü. "Bize bu çocukların neden kaçırıldığını, sapkınlıklarını

katilleri yönlendiriyor. Eğer bunu bilirsek, risk altında olabilecek diğer çocukların listesini daraltabiliriz."

"Neyse ne. Elimdeki her şeyi sana göndereceğim." Max, masanın üzerine serdiği fıstıkları bir kenara itti.

yumruğunu sıktı. "Bu çocukları bilirsin, düşünme şekilleri.

özledim."

"Peki ya Jon'u arama çalışmaları?" Kalbi kırılmıştı ama Di, Mickey ve diğerleri çoktan ölmüştü.

Onların adaleti bekleyebilirdi. "Önce o gelmeli."

Clay dudaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Jon'u bana bırak." Bu bir sözdü. "Seni özellikle istemiyorum

Max'in dosyalarına bakmak, kurbanlara ne yapıldığını görmek," diye itiraf etti, sesi sertti, "ama

onları gözden geçirin. Çocuğun yerini bulmamıza yardımcı olabilir."

Jon için savaşı konusunda Max'e bile güvenmiyordu ama Jon'la eski ritmine dönmek korkutucu derecede kolaydı.

Clay. "Tamam." Bir çocuğa zarar gelmesine asla izin vermezdi.

"Bu beni Shine bağlantısını takip etmek için serbest bırakacak." Max gözlerini ovuşturdu. "Sadece Tanrı'ya dua ediyorum

Biz bu işi başka çocuk kaçırmayalım."

Talin bu düşünce karşısında midesinin düğümlendiğini hissetti. "Tüm bunları paylaştığın için teşekkür ederim Max."

"Neden ?" Clay'in gözleri dikkatliydi, onu öylesine sahiplenmişti ki kadınsı içgüdüleri

uyarı kıvılcımı. "Bu gizli bir bilgi."

"Buraya gelmeden önce bu kasabayı araştırdım." Max bir insan olabilirdi ama Clay'in bakışlarını sağlam bir şekilde tutuyordu.

güven. "Psy'in bariz varlığının yanı sıra, Dark River ve Snow Dancer San Francisco'yu kontrol ediyor.

Ve"-ses tonu değişti, daha keskinleşti-"Psy'nin gerçekten bir şey yapıp yapmadığı konusunda jüri son zamanlarda

kediler ve kurtlardan daha fazla etkiye sahip olmaya devam ediyor."

BÖLÜM 13

Talin'in ağzı kurudu. Psy büyük metropollerde tek güç olduklarından emindi,

rakiplerini ortadan kaldırma konusunda acımasızdı. Ama Max haklıysa, o zaman bir arkadaşından yardım istememişti,

Ama güçlü bağlantıları olan bir adamın. Bu onu sarstı. Ya Clay onun Dark River'la olan bağlantısı yüzünden mi ona geldi?

Clay, parmakları onun kalçasını okşarken, "Her zaman bizden bu işe karışmamızı istemeye niyetliydin," diye karşılık verdi. Kadın

bunun bilinçsiz bir hareket olduğunu hissetmeseydi itiraz ederdi. Ve rahatsız edici olduğu kadar

Duyguları, hoşuna gitti.

"Önce kıdemli sürü üyelerinden biriyle tanışmak istedim. Değişkenler kendilerine yardım eder.

kayıp insan çocuklarıyla uğraşırdın." Max'in ses tonu açıktı.

"Yine de asıl soruya cevap vermiyor."

"Desteğe ihtiyacım var." Max'in ağzı buruştu. "Dediğim gibi, İcra bu davayı öncelikli olarak görmüyor."

Talin öfkesinin arttığını hissetti ama sessizliğini korudu. Bunların hiçbirisi Max'in suçu değildi.

"Bu konuda tek başına olduğunu mu ?" Clay elini aşağı yukarı kaydırıp okşayarak sordu

onu titretmekle tehdit etti. Yerinden kıpırdandı ama bu sadece onu daha da yaklaştırdı, vücudunun her ikisinin de sıcaklığı

bir uyarı ve baştan çıkarıcı bir rahatlık.

"Bu şehirde gerekirse devreye girecek bazı dostlarım var," diye yanıtladı Max, "ama evet. M.E.'ler

Genelde olağandışı cinayetlerden heyecan duyarım ve organların çıkarılmasıyla birlikte bunlar da bu kategoriye girerdi, ama tek anladığım

Bu seferkiler rakamlardan oluşan raporlardı. Bir yerlerden baskı geliyor ama ne bileyim.

nerede. Özellikle de Shine temizse." Bira şişesinin kenarına vurdu.

"Ve," devam etti, "bu çocukların beyinlerini farklı kılan her neyse, elimizde yok.

birlikte çalışmak. Ölümden önce alınan bazı tıbbi taramaları ele geçirebildim.

Değerlendirmeyi parlat. Belki adli tabiplerin fark etmediğı bir şeyi fark edersiniz. Zor olmayacak. Onların bile

baktım." Alaycı bir gülümseme. "İcra, büyük koruyucular."

"Benim tıp eğitimim yok." Hayal kırıklığına uğramış bir halde elini tekrar Clay'in tişörtüne bastırdı.

yumuşak malzemeyi avucunun içine aldı.

"Birini tanıyorum." Clay elini cesurca kızın kalçasına götürüp sıkmadan önce parmakları kıpırdamadı.

Karnı farkındalıkla gerilmişti, tişörtünü bıraktı ama ona sarılmış halde kaldı, ona ihtiyacı vardı

Aralarında büyüyen şeyden korktuğundan daha fazla. "Benimle herhangi bir sorunun var

dosyaları paylaşır mısın?"

"Senden yardım istedim. Sana güvenmek zorundayım." Max'in yüzü düşünceli bir aldı. "Birini biliyorsun

Psy'da her zaman hayranlık duyduğum şey?"

Konuşmanın yönünün aniden değişmesiyle irkilen Talin, "Ne?" diye sordu.

"Buz gibi piçlerden oluşan bir ırk olabilirler ama çocuklarını istismar etmezler. Ben hiç duymadım

bir Psy evinde cinsel ya da fiziksel istismar. Bu kadar alçalmayı biz hayvan ırklarına bırakın."

"Etkilenme." Clay'in sesi bastırılmış bir öfkeyle titriyordu. "İstismara doğumdan itibaren başlıyorlar. Psy

duygusuz doğmazlar, buna şartlandırılmışlardır. Çocuklarının itaat etmekten başka seçeneği yok-

reddetme

seni rehabilite eder." Max

kaşlarını çattı.

"Rehabilitasyon mu?"

"Süreç hafızayı siliyor, zihinsel kapasiteyi yok ediyor, temelde onları yürüyen sebzelere dönüştürüyor."

"Tanrım." Max başını salladı. "Ama bununla bile, daha iyisini yapmadıklarına ikna olmadım.

bir seçim. Dövülerek öldürülenler onların çocukları değil."

O gece geç saatlerde Clay'in inine vardıklarında Talin hâlâ Max'in onlara anlattıklarıyla boğuşuyordu. O

Tank'ın panelindeki bir şeyi itti. "İnin savunmasını etkisiz hale getirdim. Kışını içeri sokmadan önce

tam burada horlamaya başla."

"Horlayan ben değilim," diye mırıldanarak araçtan uzaklaştı ve inine girdi.

Karanlık, tamamen .

"Işıklar." Nefesi panik içinde kesik kesik gelmeye başladı. "Tam güç."

Hiçbir şey yok.

Boğucu bir korku boğazını sarmakla tehdit ediyordu, duvarı tırmalayıp bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordu.

bilgisayar paneli. Bunu bugün daha önce gördüğünden emindi. Tanrım, onu bulmak zorundaydı. Karanlıktı.

sarıyor. Suffoca- "Talin, nefes al."

Etrafında döndü ve onu görünce nefesi kesildi. Gözleri gece gibi parlıyordu, ürkütücü bir yeşil-gümüş.

tamamen kedi. "Karanlıkta görebiliyorsun!"

"Tabii ki yapabilirim." Bunu dünyadaki en normal şeymiş gibi söyledi. "Panel senin için beş inç

Sola. Orta ped."

Bulduğunda sakinmiş gibi davranmaya çalıştı ve ardından merkezi tuşa bastı. Tavandan bir ışık döküldü

Fikstür. "Ses aktivasyonunuz yok."

Homurdandı. "Burası bir saraya benziyor mu?" Bir duraklama. "Yarın teknisyenlerden birine taktıracağım."

"Hayır, yok-"

"Halledeceğimi söyledim." Ses tonundan kavga etmek için yanıp tutuştuğu anlaşılıyordu.

Bunun yerine zarafet göstermeye karar verdi. "Teşekkür ."

Gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken kaşlarını çatı.

Neredeyse hiç durmayan kalp atışları bir kez daha keskin bir sıçrama yaptı. "Ne yapıyorsun?"

"Sana saldırmıyorum." Gömleği kanepa görevi gören büyük minderlerden birinin üzerine atmak için döndü.

"Koşuya çıkıyorum. Vites değiştirdiğimde kıyafetlerimin parçalanmamasını tercih ederim."

"Oh." Gözlerini adamın sırtında değişen kaslardan alamıyordu. Clay her zaman güçlüydü, ama

Şimdi... şimdi onu bir dal gibi kırabilirdi. Yine de bunu düşünürken bile, onun

Güzellik. Parmak uçları karıncalandı, kalçaları sıkıştı. Elini uzatıp göğüs kafesinin üstündeki dövmenin izini sürmek istedi.

sol omzunu, tatmak istedi-

"Pislik." Elleri kot pantolonunun çitçitına gitti.

Sıçradı, kalbi tamamen yeni bir nedenden dolayı hızla çarpıyordu.
"Konuşmamız gerek."

"Uyuman gerek." Kaslarla dolu göğsünü ortaya çıkararak ona doğru yürüdü. Koyu renk saç bukleleri

o tatlı, parlak teni okşadı, içgüdüsel bir erkek tarzıyla aşağıya doğru indi. "Yukarı çık." Onun

Çenesi , gözleri öfkeyle parlıyordu.

Çenesi düştü. "Bana hâlâ kızgınsın. Tanrım, çok inatçısın!"

"Kızgın olmaktan çok daha fazlasıyım." Dönerek ayakkabılarını tekmeledi ve kot pantolonunu çıkarmaya başladı. "Ben

konuşarak. Dikiz şovu istemiyorsanız gidin."

Yanaklarının alev alev yandığını hissedebiliyordu. "Şu anda senden pek hoşlanmıyorum."

"Güzel. Hislerimiz karşılıklı." Kot pantolonunu aşağı iter gibi yaptı.

Merdivene doğru koştu, adamın alaycı bakışlarını sırtında hissedebiliyordu. Büyük bir kısmı onu izlemek istiyordu.

onun değişimini, formu değişirken renk ve ışığın çarpıcı parıltısını deneyimlemek için, sonra vahşi

bir leoparla yüz yüze olmanın sarhoşluğu. Ama başka bir parçası da

Çılgılık. Tanıdığı Clay'in en azından bir konuda değişmediği açıktı. O da

nadiren açık bir öfkeyle patlardı, ama dostum, kara kara düşünebilirdi!

"Ya biri gelirse?" diye sordu ikinci katta güvende olduğunda.

"Kimse yapmayacak." Ses tonu onu sorgulamaya

cesaretlendiriyordu. "Ama ya-"

"nc kattaki kapıyı yukarı çekin ve i güvenlik tuzağını etkinleştirin.
Panel, nc kattaki

tuzak kapısı. Bu cy sızden uzak tutacaktır."

Gözleri kısıldı. "Güzel. İyi geceler." Yanıt yok. "Umarım seni bir ayı
yer."

Yukarıdan bir hırıltı geldi.

Memnun bir şekilde gülümseyerek nc kata doğru ilerledi. Panel
tam olarak söylediği yerdeydi.

olmak. Açtı ve bir göz attı. Gözleri genişledi. Bu ciddi bir gvenlikti.
Etkinleştirildiğinde, bu

tüm bölümü lazerler tarafından kuşatılacaktı. Bu bariyeri geçmeye
alışan herkes

erişim kodu bir uyarı alacaktı. Eğer geri ekilmezlerse, kendilerini küçük
parçalara ayrılmış olarak bulacaklardı.

et ve kan küpleri. Deşset verici.

Ama bu onu güvende hissettirdi.

Leopar formunda hızlı ve güçlü olan Clay sonsuza kadar koşmak
istiyordu ama eve yakın durdu.

Bu

onun menziliydi ve her hava değişimini, her hayvanı, her kokuyu . Daha önce evde olurdu

Talin'e hiç kimse ulaşamadı.

şu anda gerçek tehdit oydu.

Leopar kısa, asık suratlı bir kükreme çıkardı. Orman yaratıkları donakaldı.

Ama o da bu gece avlanmıyordu.

Talin'e kızgındı. Barda kendisine dokunmasına izin vermişti, ama vücudundaki gerginliği hissetmişti - sanki

Kendini şiddete hazırlıyordu. Bu temkinlilik sürekli bir hakaretti ve onu çileden çıkartıyordu. Bu öfke

şu anda bir tasma üzerindeydi, serbest kalmakla tehdit etti ve onu onu yapabilecek bir öfkeye dönüştü.

Onu canavar olmakla suçladı.

Tehlike çok gerçekti... Çünkü o sürüsündeki diğerleri gibi değildi.

Bu onun yarı insan kanı değildi. Dark River'da başka melezler de vardı. Hayır, bu onun

Bir yırtıcının ruhunu inanılmaz derecede yaralayan bir çevrede büyüdü. Onca yıl kapana kısılmış

apartmanların boğucu duvarları arasında geçirdiği zamanın bedelini ödedi. Hayvan dışarı çıkmak istiyordu, kontrol istiyordu.

Ama ironik bir şekilde, sürüdeki herkesten daha iyi insan gibi davranabiliyordu.

Sessiz sakın.

Onun içindeki leoparı görmek ve annesini kusurlarına rağmen sevdiği için Isla'yı ağlatmıştı,

leoparı gömdü ve bu sırada kendini sakat bıraktı. Değişkenler insan değildi ve

Hayvan. İkisi de öyleydi. İkisi de olmak zorundaydılar. Biri olup diğeri olmamak, bir tür ampütasyondur. Yine de çocukluğunun büyük bölümünde tamamen insanmış gibi davranmıştı.

Ancak geçtiğimiz on yıl içinde leopar yarısı kaybettiği zamanı telafi etmişti. Hâlâ bir leopar gibi davranabiliyordu.

ama kana susamışlığı ve hayvani vahşiliği her gün her saniye kan dolaşımına karışıyordu.

Yırtıcı bir hayvan olan leopar, en güçlü olanın hayatta kalmasının soğuk mantığında yanlış bir şey görmüyordu.

Hiç çekinmeden öldürmeye istekli ve muktedirdi. Ve Clay özellikle gitmesini istemiyordu.

Asıl tehlike buydu.

Lucas bunu hiç söylememişti. Nate'in de yoktu. Ama iki adam da bilmeliydi ki Vaughn olsa da

daha dışa dönük bir hayvanken, Clay haydutlaşmaya en yakın olardı... asla

Yine insan.

Öfkeli bir hırıltıyla başını sallayarak, türünün ölümcül zarafetiyle bir ağaca tırmandı ve yüksek bir dala uzandı.

Talin'in yatak odasındaki ışığı görebiliyordu. Eğer dönerse

ona dokunma hakkını kaybedecekti. Haydutluk yapmak, hayvana kayıtsız şartsız teslim olmak demektir.

insanlığını unuttu. Ama bir haydutun zihninde bir zamanlar olduğu kişiye dair hiçbir şey olmasa da, bir kıvılcım

bilgi kalmıştı. Bir haydut saldırdığında, kaçınılmaz olarak bir zamanlar Sürü olanların peşine düşerdi.

Clay yıllardır canavarıyla savaşıyordu. On dört , insanlık dışı

Isla'nın kırılğan zihni tarafından ona dayatılan kontrol, onu değiştirmişti. Ne yapacağını öğrenmişti.

ne yapabileceğini, kanın ve korkunun tadını öğrendi. Bir parçasının bundan hoşlandığını öğrendi.

Bundan zevk aldım.

Dört yıl boyunca kilit altında tutulmak hayvanı daha da öfkelen-dirmişti. Evden çıktığı gün

Çocuk tesisi, kanlı bir ava çıkmıştı. Üç geyik avlamıştı ve bu kör şans sayesinde olmuştu.

onların dönüşen değil, gerçek hayvanlar olduğunu anlamıştı. O zamanlar, kaybolmuş ve ne anlama geldiğini bilmeden

İkisi arasındaki farkı nasıl ayırt edeceğini bilmiyordu. Daha da önemlisi, gözleri kör olmuştu.

On sekiz yıl boyunca bastırılmış kan açlığıyla ilgilenmek.

Zamanla bu açlığı kontrol etmekte daha iyi hale gelmişti. Bir Karanlık Nehir nöbetçisi olduğu gerçeği

bu kontrolle konuştu. Ama içinde zonklayan bir ihtiyaç vardı. Tally'nin onun için en iyisi olduğunu biliyordu.

kırılganlık, onu uçuruma itebilecek tetikleyici. Onun için hissettikleri-
koruyuculuk, fke,

Sevgi, hepsi yakıcı bir güveçte birbirine karışmıştı. Kız her irkildiğinde, adam ona bir adım daha yaklaşıyordu.

haydutlaşıyordu. Ama bugün ona doğru eğilmişti ve bunun daha da öngörülemez bir etkisi oldu.

Aşırı, kr edici, şiddetli cinsel ekim.

Hayatına geri döndüğü andan itibaren bir erkeğin bir kadına çekildiği gibi ona çekilmişti,

Ama onun küçük bir güven hareketiyle, bu çekim iğdsn tırmalayan bir arzuya dönüşmüştü,

sahiplenme, damgalama ihtiyacıyla sikini sertleştirdi. Ama Tally'yi tanıyordu. Cinsel olarak ihanete uğramıştı.

onu koruması gereken insanlar tarafından. Onun için güven ve seks bağdaşmazdı. Eğer onu iterse

son damlasına eşit olabilir.

Bir de diğer adamlar vardı. O kadar oklardı ki isimlerini hatırlayamıyordu.

Tekrar kükredi, sesi acımasızdı.

Neden? Tally neden kendini bu kadar ucuza satmıştı?

Uykunun sarmallarında kaybolan Talin kaşlarını çattı, döndü ve sonra tekrar yerine oturdu. Birkaç dakika sonra, o da yaptı

Tekrar. Ve tekrar.

Korku, yüzündeki uyku bozdu, vücudunu ürpertti ve boğazına kilitlendi.

Nefes , . Çığlık atmadı. O asla çığlık atmazdı. Hiç olmadı. Çocukken bile Çocuk.

Beş uzun dakika boyunca, adrenalin pompalayarak orada oturdu ve iyi aydınlatılmış her köşesini inceledi.

odaya girdi. Ancak kimsenin kapıyı açmadığından, o sırada içeri kimsenin girmediğinden emin olduğunda

uyuyordu, yataktan kalkıp eşofmanının ve atletinin üzerine bir hırka giydi mi?

Kombo.

Odanın dışındaki banyoya girerek yüzüne biraz su çarptı, sonra saçlarını arkasına topladı.

dışarı çıkmadan önce kulaklarını çınlattı. Başucundaki saat ona saatin sabahın dördü olduğunu söylüyordu.

Korkmuş bir çocuğun yatak odasının kapısının yıllarca gıcırdayarak açıldığı gece vakti.

İğrenç anılardan arınmak için başını sallayarak güvenlik paneline gitti ve lazerleri kapattı. O

bir fincan sıcak çikolata istedi. Belki de Larkspurs onun şeytanlarını kovamamıştı, belki de o

onu istedikleri gibi sevmelerine izin vermemişlerdi ama bazen ona yardım etmişlerdi. Anne Larkspur

hafif bir uykucu olduğunu fark etmişti - Talin'in sessiz rağmen.
Geçirmiş oldukları o geceler

Mutfakta oturup sıcak çikolata içmek Talin'in Clay'den sonraki hayatının en güzel anılarından bazılarıydı.

Daha önce, hayatındaki tek iyi şey, tek harika şey oydu.

Kapağı çekip açarak aşağıya baktı. Clay ışığı açık bırakmıştı ama onu göremiyordu.

olduğu yerde. Sessiz adımlarla aşağıya doğru ilerledi. Dibe ulaştığında, etrafı taradı.

oda. Diğer tarafta, pencerenin altında birkaç minder vardı ama oda başka türlü boştu. Clay'in alt katta yatıyor olması gerektiğini fark etti. Kaşlarını çattı. Alt kattaki minderler

İlk kat çok büyüktü ama o iri bir adamdı. Bunların üzerinde uyumak rahat olamaz. Belki de bir

katlanabilir yatak.

Merakı neredeyse ikinci kapağı açmasına neden ama kendini durdurdu. Işığı açtı

yumuşaktan süper parlaklığa, mutfağa yöneldi ve malzemeleri aramaya başladı. O

süt ve şeker buldu ama çikolata bulamadı.

"Aptal," diye mırıldandı nefesinin altında. Clay tatlıları hiç sevmezdi. On birinci yaş günü için İsla

ona bir kutu akma Godiva ikolatası vermişti. Hepsini Talin'e vermişti. O da kendine

onları mideye indirdim. Ve her dakikasını sevdim.

Süte baktı, sadece sıcak bir bardak içmeyi düşünüyordu. Ama o sıcak çikolata istiyordu!

Gözleri yaşardı. Aptal. Aptalca. Ancak duygusal tepki hız kazanmaya devam etti. O bir

Bilmediğı bir evde, neredeyse tamamen yabancı olan bir Clay ile, birisi onun azizliğini ezmişti.

duvarlarına kan sıçramıştı ve çocukları ölüyordu. Tek istediğı bir anlığına nefes almaktı.

Aşağıda bir şey kımıldadı ve onu kendine acıma çıkardı.

Gözlerini ovuşturdu ve Clay yukarı tırmanırken sırtını tezgâha dayayarak bekledi. Saçları karmakarışıkı.

ve pek de iyi bir hali içinde görünmüyordu. Yukarı çıkmadan önce kot pantolonunu giymişti ama üst kısmı

Düğmeleri açıldı, kot pantolonu kalçalarına tehlikeli bir şekilde oturmuştu. Bu da kafasını karıştıran başka bir şeydi -Clay'e karşı duyduğu bu ani cinsel ekim.

Entelektüel olarak bunu anlayabiliyordu. Güzel erkeklerin iyi örneğıydi. Kadınlar muhtemelen

Her tarafına sürünmesine izin verilmesi için yalvardı. Buna düşüncelere dalmış cinselliğı de ekleyince

vücut tepki verdi. Ama bu Clay'di. Onun arkadaşıydı. şey, ona kızgın olmadığı zamanlar. Elini yumruk yaptı.

Elleri, şu anda ona bağırırssa gözyaşlarına boğulabileceğinin dehşetle farkındaydı. "Uyandırdıysam zr dilerim

sen."

Bir elini saçlarının arasından geçirdi ve esnedi, bu hareket onu büyüleyen tembel bir kedi zarafetiyle doluydu.

"Kedi gibi yürüyorsun. Ben zaten uyanıktım."

"Ah." Titreme tehlikesi geçiren alt dudağını ısırđı. "Hiç ikolatanız yok."

"Tanrım, o tatlıya olan düşkünlüğün hiç geçmedi

mi?" Başını salladı, hl biraz kırılğan

hissediordu.

 uzun adımla aralarındaki mesafeyi kapattı. "ekil."

Adam eğilip daha önce aamadığı yüksek bir dolabı açtığında gözlerini kocaman açarak yana kaydı.

Uzan. Gz adamın sağ pazusuna, oradaki dövmeye takıldı;  kesik çizgi, ona

Lucas Hunter'ın yüzündeki işaretler. "Ne zaman dövme yaptırdın?"

Tek tepkisi bir homurtu oldu. Merakla, gözüne çarpan dövmeyi kontrol etmek için adamın sırtına baktı

Daha nce. İşte oradaydı, sol omzunun arkasında, zarif bir şekilde detaylandırılmış bir leopar uykuda kıvrılmıştı.

Hayvan ve insan bir arada, diye düşündü, onun leoparı olduğu gibi kabul etme ihtiyaını anlıyordu.

Çocukken bunu yapmasına hiç izin verilmemişti. "Kediyi sevdim," dedi, onun ilk dolabı kapatmasını izlerken ve

aç. "Kim yaptı bunu?"

"İslahevinden tanıdığım bir adam, başarılı bir ressama dönüştü," diye mırıldandı. "Nereye koydum ben bunu?"

Umutları artınca, parmak uçlarında durup içeri bakmaya çalıştı. "Çikolata mı?"

Boşluğun derinliklerine uzandı. "Çikolata." Elini uzatarak avucuna bir kalıp tatlı bitter çikolata koydu.

Onu öpebilirdi, büyüyen suratı ve her şeyiyle. "Şimdi çikolata sever misin?"

"Tabii ki hayır. Bu şeye dayanamıyorum." Dolabı kapattı ve kalçasını tezgâha yasladı.

"Ancak Sascha'nın onunla bir aşk ilişkisi var. Onu bana o verdi." Sesi şaşkındı.

"Belki de senden hoşlandığı içindir?" Talin, sütü küçük ısıtma ünitesinde ısıtmaya ayarlayarak önerdi.

Tahminen bir eko jeneratör tarafından çalıştırılıyordu. Clay'in evindeki her şey

Ormanın hassas ekolojisini göz önünde bulundurarak. "Seni mutlu etmek istedi ve muhtemelen bunun

herkes çikolatayı sever."

"Sanırım." Tekrar esnedi ama ondan sadece iki adım ötede durduğu yerden kıpırdamadı.

erkeksi güzellik. "Bunu çok yapar mısın?"

"Çoğunlukla her gece," diye itiraf etti. "Pek uyuyamıyorum." "O zaman daha fazla çikolata almam gerekecek."

"Hayır." Barı açarken başını kaldırıp baktı. "Burada kalamam." Gözleri parlıyordu. "Neden? Seni ısıracağımdan mı korkuyorsun?" "Zaten yaptın," diye hatırlattı ona kaşlarını çatarak.

"Hayatta kalmışsın." O anda sesi bir kediye çok benziyordu.

"Neden kalamayacağımı biliyorsun. Birbirimizi kızdırıp duruyoruz. Burası pek de huzurlu bir ortam değil."

"Ne zaman barışa bu kadar takıldın?" Sütü başıyla işaret etti. "Çikolatayı koy."

"Ne? Oh." Birkaç parça kopardı ve içine attı. "Bu türden iyi sıcak çikolata olur.

Diğerlerinden bazılarının tadı tuhaf oluyor."

Önündeki çekmeceye uzanarak ona tahta bir kaşık verdi. Karıştırmaya başladı, zengin karışımı içine çekti.

kokusunu iç çekerek ciğerlerine çekti. "Cennet."

Clay bir şey söylemeyince ona baktı. Adam onu öyle bir bakışla izliyordu ki

değerlendiriyordu... ve çok şehvetliydi. Kalbi ve yakıcı göz temasını keserek saçlarını topladı.

kulağının arkasından büküldüğünde geri döndü. "Yapma."

Adamın durgun duruşuna bir parça elik girmişti, sanki kız reddederek onun lanet olası erkeklerinden birini itmişti.

düğmeler. "Neden olmasın?"

Sorusundaki küstahlık onu ayağa kaldırdı. "Çünkü!"

"Sen açıkça cinsel bir kadınsın. Ben bir erkeğim. Sen beni istiyorsun. Ben de seni istiyorum. Sorun nedir?"

Isıtma ünitesini kapatırken eli titredi. "Seni istediğimi kim söyledi?"
Eliyle damlayan

ona kaşık.

Göğsüne bir damla sıcak çikolata isabet edince irkildi ama kıpırdamadı. "Uyarılma kokusunu alabiliyorum Talin.

Alırsın

"Beni her yarı çıplak gördüğünde ateşleniyorsun."

Vücudunda alevlenen erotik ihtiyaç utanç vericiydi.
Belki de bu onun aptallığını açıklıyordu.

sonraki sözler. "Belki de her yarı çıplak erkek için böyle hissediyordumdur."

Kıpırdamadan durdu, o kadar hareketsizleşti ki kız kendini bir canavarın karşısındaki küçük bir orman yaratığı gibi hissetti.

Av. "Yani benim için bacaklarını açmakta bir sorun yaşamayacaksın, değil mi?"

BÖLÜM 14

Kaşığı büyük bir dikkatle tezgâhın üzerine koyan Talin, sehpadan bir fincan aldı. "Git buradan."

Clay öfke bekliyordu. Bu sakın mesafe onu bıraktı. Sesi çok odaklanmış, çok kontrollü geliyordu,

Psy da olabilirdi. "Talin, bana bak."

Tencereyi ocaktan aldı ve içeceğini bardağa doldurdu. Adam, kadın sıcak suyu bardağa koyana kadar bekledi.

bileğini tutmadan önce nesneyi güvenli bir şekilde lavaboya bıraktı. Cildi nemli ve soğuktu. "Talin?"

"Ne?" baktı, yüzü daha önce hiç görmediği bir şekilde dingindi. Tally'nin çok fazla enerjisi vardı,

O kadar sessiz olamayacak kadar çok duygu.

Canavarı onu kokladı, korkunç derecede yanlış bir şey buldu. "Talin, ben kimim?"

"Clay," dedi ama elini çekmedi, zaten alışkın olduğu tepkilerden hiçbirini göstermedi.

ondan beklemiyordum. Sakinliği ürkütücüydü, doğal değildi. "Artık gidebilir miyim?"

Çocuksu soru karşısında kaşlarını çattı. Ses tonu da ritmi gibi değişmişti. Sesi sanki bir

kendisinin altı yaşındaki versiyonu. "Tally, tatlım, misin?"

"Elbette öyleyim, şapşal." Gülümsedi ve bu o tatlı, masum Tally gülümsemesiydi. Durdurduğu

çok uzun zaman önce gülümsüyordu. "Sıcak çikolatamı

istiyorum." "Git şu minderlere otur. Ben sana getiririm."

Bakışlarını odanın diğer ucuna kadar takip etti. "Burası kulüp eviniz mi?"

"Evet." Soğuk korku kalbini sıkıştırdı. "Devam et, bebeğim."

Mutlak bir güvenle gülümseyerek bir mindere gitti ve bacaklarından birini altına sıkıştırarak oturdu. O aldı

içkisini aldı ve ona götürdü. O da gülümseyerek kabul etti. "Yum. Sıcak çikolata yapmayı öğrendin mi?

Clay?"

Rasyonel aklı onun telaffuzunun ve sözdiziminin de gerilediğini fark etti, ama tek görebildiği

Gözlerindeki bakış. Bu bakışı, bu gözleri daha önce de görmüştü. Bu Tally'nin yirmi yıl önceki haliydi.

yıllar önce. Ham dehşet, leoparın zihninin içinde şaşkın daireler çizmesine neden oldu.

"Başardın, Tally," dedi, nazik olma çabasıyla sahip olduğu tüm şefkati toplayarak

onun için. "Hatırlamıyor musun?"

kaşlarını çattı. "Hayır, aptal! İzin " Gözleri buğulandı. Sıcak çikolatasından bir yudum aldı,

Sonra... hiçbir şey. Hareket etmedi. Nefes alışını görmeseydi, ne olduğunu anlayamazdı.

hayattaydı.

"Tally?" Onun yanağına dokundu. Yanıt yok. Umutsuzluğa kapılan leopar paniklemeye başlamıştı.

yüz. "Tally, !" Son kelime bir hırıltıydı.

Göz kırptı. Sonra tekrar, sanki büyük bir çaba harcamış gibi. Elleri titremeye başladı. Daha önce kupayı kaptı

Tally onu düşürdü, o da kenara koydu. "Tally, lanet olsun, hemen şimdi bana geri dön."

Alnında çizgiler belirdi. "Bana... emir verme..." Başını salladı, ona bir kedi yavrusunu hatırlattı

ıslaklığı silkeleyerek. "Clay?"

"Ben buradayım." Ona sarılmak istiyordu ama tepkisinden korkuyordu. "Ben buradayım."

Ona gözleri korkmuştu. "Buraya nasıl geldim? Tezgâhtaydım." Panik kenarda

sözleri, derisini ısırın sivri parçalar.

"Bir şey oldu." Pozisyon değiştirdi, bacaklarını dizlerinden bükerek onun önünde oturdu,

kıvrılmış vücudunu etkili bir şekilde paranteze alıyor.

"Bir bölüm mü?" Saçlarını geriye itecekmiş gibi uzandı, durdu, elini yumruk yaptı ve

karnına bastırdı. "Ne yaptım ben?"

"Ne hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun?"

Bir duraksamadan sonra yanaklarında bir kızarıklık belirdi. "Biz-" kısıktı.

"Hayır!" dedi hemen. "Hayır, bebeğim. Sadece iki ya da en fazla üç dakika oldu. Bak, ikolatan hâlâ sıcak." O itti yüzündeki o kederli ifadeyi silmek için bir şeyler yapma ihtiyacı

duyuyordu.

Parmaklarını etrafına doladı ve rahatlayarak iç çekti. "Bazen öyle şeyler ki-" Yüzü yara bere içindeydi

en acımasız acıyla bitti. "Bazen garip odalarda uyanıyorum. Sonra kliniklere gitmek zorunda kalıyorum.

aşılarımın güncel olduğundan emin olmak istiyorum ve doktorlar bana bir fahişeymişim gibi bakıyor."

Sonuncusu

kırık bir fısıltıydı.

Koruyucu öfke ses tellerini tırmaladı. Tally'ye odaklanarak kükremeye karşı koydu.

"Güvendesin

Burada. En azından bu tür bir istismardan." Kızın incinmiş, kaybolmuş bakışı kalbini paramparça ediyordu, leopar

Adam ihtiyacı olan şefkati bulmak için mücadele ederken acı içinde titriyordu. "Bana bunu bildiğini söyle, bebeğim."

Sarsıntılı bir baş sallama. "Çok korkuyorum çünkü uyandığımda hafızamın olduğu yerde siyah bir boşluk var.

olmalı. Lütfen bana ne yaptığımı söyleyin ki hayal etmek zorunda

kalmayayım." "Çok kötü bir şey değil. Çocuk gibi konuştun."

Bu onu ürkütmüş gibiydi. "Ne?"

"Sesin altı yaşındaymışsın gibi geliyordu."

"O yıl kötü bir şey oldu." Sesi alçaldı, bir fısıltıya dönüştü.

Leoparın öfke çılgınlığını yuttu - eğer Tally bunu atlatabildiyse, o zaman kendisi de duyabilirdi.

onu. Çünkü ne derse desin, o zaman onu hayal kırıklığına uğratmıştı. "Daha önce bu tür bir gerileme yaşadın mı?"

Başını iki yana salladı. " kadarıyla hayır. Nöbetler kötüleşmeye başladığında uzmanlardan biri bana bir takip cihazı taktırdı. Çoğu zaman-" Yutkundu ve çikolatasından biraz içti. "Bu

Cinsel. Çoğu zaman cinsel. Her zaman seks değil ama rol yapmak. Farklı davranmak. Farklı giyinmek."

Pençeleri derisinden yavaşça dışarı çıktı. Onları geri çekilmeye zorlamak zorunda kaldı. "Bu yüzden mi tüm o

erkekler?"

Yüzü üzgündü. "Beni tekrar masum göstermeye çalışma. Masum değilim. Hiçbir zaman olmadım."

"O zamanlar çocuktun. Sorumluluk sahibi değildin."

"Ama yetişkin davranışlarımdan ben sorumluydum. Ve yattım. Bunu silemezsiniz!" diye ağladı.

"Bu olaylar sadece son bir buçuk yılda bu kadar kötüleşti. Doktorlar bunlara disosiyatif diyorlar.

Devletler. Az önce olanları tanımlamak için pek çok psikolojik kelime vardır ancak çoğu insan

bir füğ gibi."

Bu konuda hiçbir şey bilmiyordu, kendini karanlıkta ırpınıyormuş gibi hissediyordu. Daha da kötüsu

Koruma ihtiyacına karışan bu acı verici, vahşı öfkeydi. Tanrım, ama ona kızgındı.

Kendisine nasıl kötü davrandığını. Kimsenin, hatta kendisinin bile bir başkasını incitmeye hakkı olmadığını bilmiyor muydu?

onun muydu? Ve Talin de onundu, yirmi beş yıl önce ilk kez ona bulaşmaya cesaret ettiğı o günden beri öyleydi.

yaralı bir leopar gibi. "Bana bu fğleri anlat," diye bağırdı. "Anlat ki anlayayım."

"Biliyor muyum bilmiyorum." Bir kenara koyması için bardağı ona verdi.

Kendini çok az bir farkla onu ezmekten alıkoydu. "Bildiğiniz şeylerle başlayın."

"Tamam." Sakinleştirici bir nefes aldı. "Fğ bir kişı otomatik pilottadır, doktorlar bu şekilde

bana açıkladı. Yürüyebiliyorlar, konuşabiliyorlar, hatta araba kullanmak gibi karmaşık şeyler yapabiliyorlar, ama bilinçleri olmadan.

Kontrol."

Ona sarılmayı o kadar çok istiyordu ki canı acıyordu ama mesafesini korudu. "Birini harekete geçiren nedir?"

Omuz silkkti. "Kimse kesin olarak bilmiyor. Bazı insanlar için bu bir beyin dengesizliğı-

Hormonal,

biyolojik, bir tümör. Diğerleri içinse stresle ilgili görünüyor."

"Sizin durumunuzda hangisi?"

"Bilmiyorum. Ama hastalık ne kadar ilerlerse o kadar kötü oluyorlar, yani muhtemelen biyolojik."

"Oldukça sert kavga ediyorduk, Tally." Aralarındaki cinsel ateşi nasıl körüklediğinden öğreniyordu.

onun için çok fazla olacağını bildiğinde. Ama ikinci kez ona geri çekilmesini emretmişti,

Leopar onu ele geçirmişti, öfkeliydi ve kadar sahipleniciydi ki karşı koyamıyordu. Çok yaklaşmıştı.

tehlikeli olmaya başladı. Hem de çok tehlikeli. "Herkesi strese sokmaya yeter."

"Evet." Yutkundu, derin bir nefes daha aldı. "Doktorlar bunun bir karışım bile olabileceğini söylediler.

Biyolojik problemler beni hastalığa karşı daha savunmasız hale getiriyor. Psikolojik - beynim zaten tehlikede, bu yüzden bir fügen etkilemek için daha az baskı gerekiyor."

Mantıklı kalmak için bir çabaydı. "Takip cihazlarını taktığınızda herhangi bir tetikleyiciyi izole edebildiniz mi?"

"Pek sayılmaz." Dizlerini yukarı çekti ve çenesini dayadı, garip bir şekilde çocuksu görünüyordu. Bu

Sadece birkaç dakika önce tanık olduğu gerilemeden sonra tedirgin edici. "Bazen hiçbir şeydir. Ya da sanki

Hiçbir şey. Bir keresinde bir jet treninin ortasında etrafta insanlar varken bayılmıştım. Normal bir şekilde alışverişe gittim,

sonra Central Park'ta bir saat oturdum."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Evet. Tuhaf, değil mi?" Başını iki yana salladı. "Keşke tüm bölümler böyle olsaydı. Ama sanırım biliyorsun

değiller. Bir keresinde Harlem'de bir barda iki yabancıyla taksiye binmek üzereyken uyandım."

Gözlerindeki kırmızı camlar yanmaya başlamıştı ama bu gece ondan uzaklaşırsa

Çok kırılğan bir şeyi kırmak. " et."

"Yataklar, bazen yataklarda uyanıyorum. Tanımadığım adamların yanında." Gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. "Bundan nefret ediyorum!

Kendimden nefret ediyorum! Ama bunu durduramıyorum!"

"şşş." Bir elini saçlarında gezdirdi, onu inciten şeyi incitme ihtiyaıyla titriyordu. Ama bu hastalık

Onunla alay ediyor, asla yaralayamayacağı bu kadının bedeninde saklanıyordu.

"Bazen elektrik kesintileri yarım gün sürüyor. Bildiğim en uzun kesinti on altı saat sürmüştü."

O

şimdi ciddi ciddi ağlıyordu, içini kanatan derin, hıkırıklı hıçkırıklar.

"Buraya gel, Tally." Sesini yumuşatmaya çalıştı ama o böyle biri değildi. Sesi sert çıktı, neredeyse bir

Hırıltı. ", bebeğim."

Biraz daha yaklaştı. Dikkatlice, vücudu ile bükülmüş dizleri arasındaki boşluğu kapattı, bir

Bir eli kızın saçlarını okşarken, diğer elini öyle sıkı yumruk yapmıştı ki, avucundaki kesiklerden kan akıyordu

pençeleri deriyi ısırarak için kırılırken.

Karanlık Nehir'e katıldığından beri sürüye göz kulak olması, onu koruması öğretilmişti. O da

Doğal bir görev gibi, tüm öfkesini ve kızgınlığını kendisini daha iyi bir adam gibi hissettirecek bir şeye dönüştürüyordu. Onun

Sürü arkadaşları onu yalnız biri olarak görebilirdi ama hiçbir yardım için ona gelmekte tereddüt etmezdi. Ama bu gece o

onun için en önemli olan kişi için hiçbir şey yapamazdı. Ne kadar kötü çatıştırlarsa çatışsınlar ya da

Ona ne kadar kızgın olursa olsun, onu koruması gerekiyordu.
"Bebeğim, sana yardım etmem gerek."

"Yapma," diye fısıldadı, "bana bir hasta gibi davranma. "İsla gibi.

Onun asla söylemeyeceği sözleri duydu. "Hasta olmak için bana çok fazla dudak veriyorsun. Sen Tally'sin."

savaşmak, onun güvenliğini sağlamak için. "Sascha'yı aramamı ister misin?"

Bunu sormaktan gurur duymuyordu.

Tally'nin acısını azaltacaksa değil, yardım için paketleyin. "Bu tür şeylerde iyidir."

Talin alt dudağını tekrar ısırarak, daha önceki ısırıklardan zaten şişmiş olan dudağını. Acıyı öpmek, dudağını yalamak istedi.

dilini koydu. Leopar neden yapmadığını anlayamadı.

"Hayır demek istiyorum," diye yanıtladı Talin bir yandan iç savaşını sürdürürken. "Onu tanımıyorum. O bir yabancı

ve... şey, benim hakkımda ne hissettiğinden emin değilim."

Basmakalıp sözlerden nefret edeceğini bildiği için ona gerçeği söyledi. "Onda hiç hoşnutsuzluk kokusu almadım ve

Koku alma konusunda çok iyiyimdir."

"Bu benden hoşlandığı anlamına gelmez." Talin derin bir nefes aldı ve daha dik oturdu. "Kimsenin benden

beni hiç sevmeyecek. Bak sana ne yapıyorum." Eli yumruğunun üzerinde gezindi. "Kanıyorsun."

Yumruğunu bıraktı ve parmaklarını esneterek onun dokunuşunun sıcaklığını içine çekti. "Bu ilk kez olmuyor ve

sonuncusu olmayacak. Bunun için endişelenmeyin."

"Sürün senin için endişeleniyor," diye ısrar etti. "Hayatına çiçekler ve kelebekler getirdiğim söylenemez."

Ona sıkı bir gülümseme verdi. "O şeylerle ne yapacağımı bildiğimden emin değilim zaten." Kıza teslim olmak

Leoparın ihtiyaçlarını karşılayan adam, sağlam eliyle onun yanağını okşadı. "Ben neysem oyum. Bunu biliyorlar.

Eğer onlar

endişeleniyorsanız, kontrol edemediğiniz şeyler yüzündendir."

Eli onunkinin üzerine uzandı, yumuşak ve kırılıyordu. "Ama kim olduğunun bir kısmı benim ve senin yaptıkların yüzünden.

benim için."

"Bu her iki taraf için de geçerli - senin kim olduğunun bir kısmı benim yaptıklarım yüzünden. "Ve onun yapamadıkları.

Kızın eli onun elini sıkarken, gözleri kararırken, o ince bronz halka neredeyse

griye karşı kedi parlaklığında.

"Bunu aşabileceğimizi düşünüyor musun?"

Omuz silkti, leoparı güç kazanırken, içinde şiddetli bir cinsel açlık ortaya çıktı.

dokunuşunun inceliği, kokusunun yumuşak sıcaklığı. Leoparın onu işaretlemesi gerekiyordu, ikna etmek için

kendisi iyiydi. "Yapmak zorunda olduğumuzu kim söyledi?"

Kaşlarını çatı. "Aramızda beyaz bir fil varmış gibi Clay."

"Hayır." Elini yanağından boynunun yan tarafına götürdü, kapadı. Dikkatli ol, dedi kendi kendine.

gücünüze dikkat edin. "Bu, bunun farkında olmadığımız anlamına gelir. Ki bu kesinlikle doğru değil."

Kaşları çatıldı. "Bu konuda konuşmaktan bıktığını mı söylüyorsun?"

"Konuşmak hiçbir şeyi çözmez." Kadının nabzını hissedebiliyordu, zamanın dışında sertçe atıyordu. Panikle mi atıyordu?

Yoksa başka bir şey mi? İkincisi olduğundan emindi - şu anda ondan korkmuyordu. "Benim hiç

kadınların bunu yapmayı neden bu kadar çok sevdiği hakkında bir fikrim yok."

"Seni konuşturmam iyi bir şey, yalnız kalsan konuşmayı unutturdun," dedi Talin, alay etmeye çalışarak.

"Ben de senin Sascha'nla konuşacağım." Zihni kontrolden çıkmaya devam ederse kimseye faydası olmazdı. "Ama

şimdi olmaz." Böylesine büyük bir dezavantaja sahipken olmazdı. Kardinal Psy çok sakindi, çok

zarif bir güzelliğe sahipti, Talin onun yanında kendini bir serçe gibi hissediyordu.

Clay'in gözleri onun dudaklarındaydı ve birden bütün bunları neyin başlattığını hatırladı.

Avuç ileri

nemlendi. "Sana bana bakmamanı söylemiştim."

Göz kırptı ama bu, avından çok emin olan bir yırtıcının yavaş ve tembel göz kırpışıydı. "Bu seni neden rahatsız ediyor?

Çok mu?"

"nk bana dokunurken bile benden nefret ediyorsun." Adamın zengin, şehvetli yeşilinde gerçeği gördü

gözlerini. "İtiraf et, yaptığım şey için benden nefret ediyorsun."

"Neden?" Kesin bir talep, eli kızın boynunun yanında kenetli kaldı. "Niye verdin

"Korumanız gereken şeyleri elinizden mi alıyorsunuz?"

Bu soru boğazında duygusal bir kayanın düğümlenmesine neden oldu. "Gitmeme izin verecek misin?"

Cevabı başparmağını teninde gezdirmek oldu.

"Clay." Adamın gözleri bu kez ona odaklandığında nefesini çekti. Kedi açıkça kontrolü ele almıştı.

Mantıksız korkusu tavan yaptı ama yine boyun eğmeyi reddetti.
"Gözdağı vermek bende hiç işe yaramadı."

Boğazından alçak sesle hırladı. "Lanet soruya cevap ver."

"Bunu bir şeyler hissetmek için yaptım," diye tersledi, ona hırlamak istiyordu. "Hayatım boyunca bir şeyler

Hiçbir şey. Larkspurs'u sevemedim, arkadaş edinemedim, rol yapmaktan başka bir şey yapamadım!"

"Peki ya sen?" Eli kızın boynunda sıkılaştı.

Vücudunu soğuk terler kapladı ama o yine de kalmaya devam etti.
"Hayır. Kendimi hiç bu kadar ölü hissetmemiştim.

o yatakları. Çocukken yaptığım gibi zihnime girdim - böylece bedenim orada değilken ben orada olacaktım.

kullanıldı."

Sanki kız onu gafil gibi gözleri tekrar insana kayd. "O zaman neden yapmaya devam ediyorsun?"

"Çünkü iyi olduğum tek bu olduğunu düşünüyordum." Açık bir yanıt ve tamamen gerçek. "Berbat durumdaydım

Kalk, Clay. Orrin'in bana yaptıkları içimi burktu. İçime koyduğu o zehri atlatamadım.

kafamın içine. Bana bir fahişeden başka bir şey olmadığımı söyleyen sesini duymaya devam ettim."

"Onu öldürdüğüme memnunum," dedi Clay, sesi o kadar sessizdi ki bıçak gibi kesiliyordu. "Keşke daha sabırlı olsaydım. I

nce sikini koparıp yedirmeliydim."

Midesi kazındı ama koşmaktan, Clay'i hayal kırıklığına uğratmaktan o kadar yorulmuştu ki. Belki de zayıftı,

Kırılmıştı, insandı ama korkak değildi. Artık değil. Küçük bir hamle yaparak elini onun elinin üzerine koydu.

Diz. Temas ettiğinde ona geri dönmüş gibi görünüyordu.

"Bırak gitsin," diye fısıldadı, gözleri adamın yüzündeki sert erkeksi çizgilerin üzerinde geziniyordu. "Zehirlemesine izin verme

sen de. Sonunda zgrlğme

kavuştu." "Kurtuldun mu?"

"Sekiz yıldır bir erkeğin yatağını paylaşmayı tercih etmedim. Bu yüzden fügler çok acıtıyor," diye itiraf etti. Yalanlar için zaman geçti. "Artık daha değeri olduğumu biliyorum. Bir süre gittiğim terapist

bunu görmeme yardımcı oldu. Ama beni gerçekten kurtaran Shine'daki çocuklar oldu.

-Bu şekilde devam karar vermemin

nedeni onlardı."

Onu izledi; soğukkanlı, tehlikeli bir avcıydı ve öfkesi onu aşılmaz bir kalkan gibi kaplamıştı.

"Biroğ bizimle aynı ya da daha kötü yerlerden geliyor ve devam ediyorlar, savaşmaya devam ediyorlar. Nasıl

Eğer güçlü olmasaydım, yardım etmeyi, yol göstermeyi düşünebilir miydim?

Aynı şeyi yapacak kadar mı?" Yutkundu. "Cesaretleri ve yürekleri var ve onlar benim . Daha fazla ölmelerine izin veremem Clay. I

yapamam."

"Sana söyledim, Jon denen çocuğu senin için bulacağım."

"Yapacağını biliyorum." Ona olan güveni sadece çocukluk anılarına değil, aynı zamanda büyümesine de dayanıyordu.

Olduğu adamın bilgisi. Güçlü. Koruyucu. Güzel. Ve biraz vahşiden daha fazlası.

"Güveniyorum

Sen." Sahip olduğunu bildiğinden daha fazla cesaret gerektiren bir itiraf.

Gözlerinin derinliklerinde alevler vardı. "Yatağa geri mi dönüyorsun?"

"Hayır." Bunun nereye merak ederek gerildi. Dönüşen olmayama nasıl yapılacağını biliyordu.

Bir erkeğin gözlerindeki arzuyu okumak.

Sanki dile gelmeyen korkusunu duymuş gibi ayağa kalktı ve elini uzattı.

"Gel o zaman. Sana göstereceğim

ormanımın bir kısmını. Buradan çıkmam gerek."

Kalbi gülümsedi, o meydan okuyan umut durdurulamaz bir cehennem gibi ruhuna yayıldı. "Bu hoşuma giderdi."

BÖLÜM 15

Ashaya masasının üzerine yansıtılan holografik haritaya baktı. Laboratuvarının yerini gösteriyordu.

Yakındaki kasaba ve çiftliklerle ilişki. "Laboratuvarın keşfedilmeyeceğinden emin misiniz?" diye sordu adama.

Işık parçacıklarından oluşan şeffaf duvarın diğer tarafında.

Meclis Üyesi Ming LeBon başıyla onayladı. "Etrafınız dönümlerce mısır tarlaları, sadece tek bir, görünüşe göre kullanılmayan, erişim yolu. Yukarıdan bakıldığında, laboratuvar yıkık dökük bir çiftlik evi gibi görünüyor."

"Benim güvenim sizinkini yansıtmıyorsa beni bağışlayın." Projeksiyonu sonlandırdı. "Bana güvence verdin

önceki laboratuvar güvenliydi. Sabotajcılar içeri girmekte, bombalarını patlatmakta ve

orijinal prototipi yok etmek. Hedefli psişik saldırının en iyi birkaç adamımı öldürdüğünden bahsetmiyorum bile.

bilim insanları."

"Bu benim açımdan talihsiz bir hataydı," diye itiraf etti Ming, bir adamın duygusuz güveniyle

O kadar ölümcüldü ki, çoğu insan onun adını fısıltıyla söylerdi. Psy duyguları hissetmeyebilir, diye düşündü Ashaya, ama

Klinik ırkından olanlar bile hayatlarına değer veriyordu.

"Bu hata," diye devam etti Ming, "tekrarlanmayacak." Gözleri bir kardinalinkiler gibiydi ama

Ming'in gözlerinde diğerlerine göre daha az beyaz yıldız vardı. Sıvı siyah gözlerini dolduruyordu, sadece bir ya da iki

iğne ucu kadar ışık.

Gözlerinin benzersizliği bilinen bir gerçek değildi - çoğu insan Ming LeBon'un gözleri hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Fiziksel görünüşü. Psy Ağı'nda gerçek bir gölgeydi. Ashaya onun bu şekilde görünmesinin tek sebebinin

Onu görmesine izin vermesinin nedeni Konsey'in onu tamamen kontrol altında tuttuğunu bilmesiydi.

Bir insan ya da değişkeni bu kadar kızdırabilirdi. manipüle edildi. Ashaya insan ya da şekil değiştiren değildi. Korku, öfke ya da herhangi bir olumsuz duygu hissetmiyordu. Ama bu, onun da aynı fikirde olduğu anlamına gelmiyordu.

Meclis Üyesi. "Bana güvenlik özelliklerini açıklayın," dedi.

"Senin işin içeride. Memurlarım güvenlikle ilgilenecek."

"Saygısızlık etmek istemem ama katılmıyorum." Eğer şimdi geri adım atarsa, her şey biterdi. "Her ihtimale karşı seçenekleri bilmem gerekiyor."

Acil bir durum söz konusu olduğunda, güvenli bir şekilde stabilize etmek için birlikte çalışacağım değişkenleri doğru bir şekilde hesaba katmanın hiçbir yolu yoktur.

prototiplerin taşınması. Bir yangın, depremden daha farklı bir müdahale gerektirecektir."

Ming gözlerini kırpmadan onu izledi. İri yarı bir adam olmamasına rağmen varlığı odayı dolduruyordu. Kelime

Aklına gelen şey . Kompakt ve şık, suikastçı olmadan önce olduğu gibi

Konsey. "Birdenbire güvenlikle çok ilgilenmeye başladınız."

"Kendini koruma." Başka tarafa bakmadı. "Bir nceki laboratuvara yapılan saldırı bana, bu laboratuvardaki tek

kendi güvenliğim konusunda güvenebileceğim bir

kişi." "Kamayı dşnmediğinden emin misin?"

Ashaya Psy dünyasının soğuk makinelerinde bu kadar kolay sarsılmamıştı.

"Sen

Bunun gerçek bir tehdit olduğuna inanıyorsanız, itaat edeceğimi garanti etmiş olursunuz."

"Doğru. Ve Sessizliği bozmadığın sürece, aptalca, duygusal şeyler yapmaya eğilimli bir kadın değilsin.

hatalar."

Bu vurgunun çok bilinçli yapıldığını biliyordu. "Sizi temin , şartlanmam bozulmadı." Daha da fazlası

Protokol'den resmen mezun olduğu günden daha fazla. Hiçbir şey hissetmedi. Buz vardı.

Duygusal kalp bir insanda ya da Dönüşen bir kadında olabilirdi. "Ben kararımı verdim ve

onlara sadık kalmak için."

Bir kez başını salladı, ışık saçlarının saf beyazına vuruyordu. Onun doğuştan

O salar, o ten. Vücudundaki pigmentasyon eksikliği muhtemelen gözlerini açıklıyordu, ama Ming

Kelimenin gerçek anlamıyla bir albino değildi. Hayır, renksiz ve çok fazla renksiz arasında garip bir çizgide duruyordu.

Renk. Saçları ve teni beyazdı, ancak yüzünün sol tarafında yayılan bir doğum lekesi vardı.

Taze kan.

"Fiziksel kusurlarım ilginı çekiyor," dedi o tuhaf aksanlı sesiyle.

kökenlerini saptamak.

"Tamamen bilimsel bir bakış açısıyla." Doğru bir ifade. "Neden dzelttirmediniz? Bu olurdu

basit bir prosedür." Psy dış görünüşe pek önem vermese de, ciddi kusurlar kabul edilemezdi. O

bu gerçeği çok iyi biliyordu. Tek istisna, yüksek Degrade glerle doğanlar içindi.

zihin. Ancak bu muafiyet sadece bir yere . Psy'nin ne kronik hasta çocukları ne de talihsiz

Kendiliğinden mutasyonların kurbanları. Bu da Ming'in neden genetik kusurlarını göstermeyi seçtiğini merak etmesine neden oldu.

"Bu gle ilgili," diye cevap verdi, oysa kadın sessizlik bekliyordu. "Ne arasındaki fark

insanların algısı ve

gerçeklik." Bu bir tehdit

miydi? "Anlıyorum."

"Hayır, yok." Ses tonu değişmedi. "Ama gördüğüm kadarıyla Protokol'e karşı çıkmaya devam ediyorsun.

I."

"Görüşlerimi asla gizlemedim." Tüm bireyselliği boğma ve birçok kişiyi tek bir kişiye dönüştürme fikri

ayrıcalıklı bir azınlık tarafından kontrol edilmesi, desteklemek istediği bir şey değildi. "Bu konudaki duruşumu

bu projenin başına geçmesi istendi."

"Sen her zaman bu iş için en iyi M-Psy oldun."

Yani Konsey onun hayır diyemeyeceğinden emin olmuştu. "İlginç bir paradoks, ama bu benim ne demek istediğimi kanıtlıyor - kaçış bir sorun değil."

"Hayır."

Ming'in güveni haklıydı. Ne de olsa Konsey, Keenan'ı onun devam etmesine karşı bir sigorta olarak tutuyordu.

işbirliği.

Oğlunu kucakladılar.

BÖLÜM 16

Clay ona binmesini söylediğinde Talin hala Clay ile geçirdiği gece saatlerinin şaşkınlığıyla parlıyordu

Tank. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu son kahvaltı tabaklarını kaldırırken. "Gitmem gerek

bu dosyalar aracılığıyla." Max sözünü tutmuştu. İcra verileri bir saat önce gelmişti.

"Tıp eğitimi almış birini görmek için. Sizin için otopsi raporlarını inceleyebilirler." O başladı

Çıktısını aldığı kopyaları topladı.

"Haklısın." Eşyalarının geri kalanını topladı. "Böylece çocuklar arasındaki ortak noktaları bulmaya konsantre olabilirim." Kendine bunun yardımcı olacağını söyledi. Sadece tekerleklerini döndürmüyordu

Jon yaralanırken. "Clay, korkuyorum."

"Üzülme. Onu bulacağız." Bununla birlikte onu dışarıya ve araca götürdü, dosyaları arabanın bagajına koydu.

Arka koltukta. Adam tamamen iş adamıydı, ona bir geyik sürüsünün uyuduğu ay ışığıyla kaplı bir açıklığın büyüsunü gösteren adamdan eser kalmamıştı, sesi kulağına sıcak bir fısıltı gibi geliyordu.

"Tamsyn sürü şifacısı ama zamanda tıp diploması da var."

Hafifçe başını salladı. Orman koşusu bir yana, dün gece her ikisinde de duygusal yaralar bırakmıştı.

Yola çıktıklarında Clay ona sert bir bakış fırlattı. "Dilini ısırmayı bırak, Talin. Hiç yakışmıyor

sen."

Yani gün ışığında Talin'e geri mi dönmüştü? "Düşünceli olmaya çalışıyordum."

"Dediğim gibi, sana yakışmıyor." Aracı, daha önce kullandığı yoldan farklı bir orman yoluna yönlendirdi.

inine varmak için kullanmışlardı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Duygular hakkında konuşmaktan hoşlanmadığını sanıyordum."

Ona dişlerini gösterdi.

Gülümsedi, şimdi onun derisinin altına girdiği için mutluydu. "Ben iyiyim. Çok çabuk toparlanma eğilimindeyim.

bir bölüm." Ya bu olacaktı ya da hayattan vazgeçecekti. Vücuduna değer vermemiş olsa da

olması gerektiği gibi, Clay'in ona vermek için savaştığı hayata değer veriyordu. Eğer Orrin'i öldürmeseydi, diğer

Adam onu en acımasız şekilde kullanacak, sonra da diğerleriyle aynı mezarlığa gömecekti.

"Gelinler."

"Talin?"

Anılarından bir ürperti ile geri döndü. "Üzgünüm, yün toplama. Beni dışarı çıkardığın için teşekkür ederim.

Dün gece. Gerçekten yardımcı oldu." Gecenin içinde bu kadar çok hayat, bu kadar çok güzellik olduğunu hiç bilmiyordu.

"Daha önce düşündüğün şey bu değildi. Hurdalıktı, değil mi?"

Nereden bildiğini sormasına gerek yoktu. "Bu bizim kâbusumuz, değil mi?" Başka hiç kimse anlamayı umut edemezdi. "Cesetleri bulduktan sonra,
Orada nasıl oynadığımızı düşünürdüm. Mezarlarının üstünde."

"Evet." Sesi gerçekçiydi. "Ama o hurdalığa iyi bir şey getirdin.

Belki de onlar

hissettim. Belki de huzur içinde yatmalarına yardımcı olmuştur."

Bu onun söylemesini bekleyeceği son şeydi. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Sen gerçekten

Böyle mi

düşünüyorsun?"

"Neden

olmasın?"

Evet, diye düşündü, neden olmasın? "Tüm cesetlerin kimliklerini tespit edebildiler mi?"

Baba Larkspur onu

takıntılı geldikten sonra davayı takip etmeye başladı. Haklıydı. Çok daha uzun süre.

uçuruma geri düşerdi.

"Evet." Clay'in elleri direksiyonun üzerinde sıkılaştı. "Hepsi doğduklarında DNA bankasına kaydedilmişti."

"Sevindim. İki mezarlarını ziyaret ettim," diye itiraf etti.

"Ben de öyle." Sesi sertleşti. "Bana öldüğün söylendikten sonra."

Aralarındaki gerilim katlanılabilir olmaktan çıkıp kesici bir hal aldı. "Bunu aştığımızı sanıyordum." Dün gece

onun için hiçbir şey ifade etmiyor muydu? "Daha kaç kez özür dilememi istiyorsun?" Suçluluk duygusu onu eziyordu.

"Özür istemiyorum. Hiç istemedim." Nispeten açık bir yola saptı. Bu bir şey ifade etmiyordu.

Her iki tarafta da uzun ve sık ağaçlar vardı ve onları koyu yeşil bir tünelin içinde engelliyorlardı. "Ben bir

açıklama."

"Sana söyledim," dedi dişlerini sıkarak. "İyi bir yerde değildim. Biraz boşluğa ihtiyacım vardı.

Sen çok

Patronluk taslıyorsun, her şeyi geçiriyorsun ve benim olmaya ihtiyacım var."

Ona bir bakış daha fırlattı. "Bunda doğruluk payı olabilir ama her şey değil. Neden, Tally? Neden?

bana öldüğünü söyledin

mi?" "Clay-"

"Neden?"

"İstemiyorum-"

"Neden?"

"Çünkü beni terk ettin!" diye bağırdı, uçurumun kenarına sürüklenmişti. "Beni terk ettin!"

Clay Tank'ı sarsarak durdurdu, beyni sersemleyerek sessizliğe gömüldü.

"Her zaman yanımda olacağına söz ," diye fısıldadı kendine sarılarak.
"Sonra da gittin."

O

başını salladı ve yutkundu. "Başka seçeneğin olmadığını biliyorum.
Tutuklanmıştın. Ama bunun bir önemi yoktu.

Güvendiğim tek kişi sendin, bunu biliyor musun Clay?
Sadece bir tane. Sonra sen gittin.

ve yine yabancılarla yalnızdım. Sana çok kızmıştım!"

Bunca zaman, Orrin'i öldürdüğü için kendisinden nefret ettiğine
inanmıştı, yaptığı şeyin şiddetinden nefret etmişti.

Öyleydi. "Seni hayal kırıklığına uğrattım," dedi, onun suçlamasını kabul
ederek.

"Yapma," diye fısıldadı. "Bu kadar nazik olma. Bu beni daha da kötü
hissettiriyor."

"'Hoş' benim için geçerli bir kelime değil." Leoparın sesini
renklendirmesine izin verdi. "Yani cehennem gibi kızgındın

Neden bana sadece kaybolmamı söylemedin? Neden bu kadar
uzağa gidelim?" "Bana bunu sorma." Pencereden dışarı baktı.

Uzandı ve elini kızın ensesinde birleştirdi. "Bana bak."

"Hayır."

"Tally, şimdi beni kızdırmanın sırası değil."

"Emirlerini alıp gidebilirsin-"

Hırıltısını bastırarak, boşta kalan koluyla onu köşede engellemek için koltuğun diğer geçti.

avucunu başının yanına indirdi. "Az önce söylediklerinizi tekrar etmek ister misiniz?"

Tally'nin iri gözleri ona bakıyordu. Başka hiç kimsenin gözleri onunkiler gibi değildi. Güneş ışığının altında

Kehribar rengi neredeyse kayboluyor gibiydi ama burada, ormanın karanlığında sıcak bir şekilde parlıyorlardı.

"Sana hakaret ediyordum," dedi, o ateş ve şafak gözlerinde tanıdığı kızın yankıları parlıyordu. "Ve

"Kontrolünü kaybetmeni sağladıysam bunu çok iyi yapıyorsun demektir."

Onun korkusunun kokusunu alabiliyordu ama yerinden kıpırdamamıştı. "Benden neden korkuyorsun? Biliyorsun, asla bir çürük koymam

vücudunda." Durakladı, o küçük bedendeki irade gücüne güvenmeye karar verdi ve itti .

"Şey, ben

bir durumda olabilir."

"Ne?" Gözlerini kırıştırdı. "Bana asla zarar vermezsin."

"Yaparım demedim. Seni morartabileceğimi söyledim." Eğildi ve o yumuşak, tatlı ağzını ısırdı.

Şok olmuş bir nefes almaktan başka bir şey yapamadan geri çekildi. "Seks sırasında ısırabilirim."

Kokusunda reddetme yoktu. Bağırsakları çözüldü. Bu bir riskti, aralarındaki kırılğan yeni bağ üzerine kurulmuştu.

güven ve leoparın pençeleme ihtiyacı.

"Seninle seks yapmayacağım." Sesi soluk soluğaydı. "Hayır. Asla olmaz."

"Neden olmasın?" Onu tekrar ısırmak istedi. "Neyim var benim?"

"Esmer erkeklerden hoşlanmıyorum."

Bu onu bir an için durdurdu. Ta ki havadaki aldatmacayı fark edene kadar. "Yalan söylemek günahdır, Tally sevgilim." Onun

leopar rahatlamış, onun kendisine olan duyarlılığının farkına vararak yatışmıştı.

"Kibirlisin, saldırgansın ve kaşlarını çok fazla çatıyorsun."

Elini ensesinde biraz sıktı. Sonra başını eğdi ve kızın tüm kıvrımlarını yaladı.

Alt dudağını. Kadın titredi ve adamın göğsünü itti. "Yalamak yok. Kesinlikle yalamak yok."

"Neden olmasın?" Kadının gözlerinin etrafındaki kehribar halkada alevlerin yarıştığını gördüğünden neredeyse emindi.

"Ben bir kediyeim. I

her türlü yeri yalamak gibi."

Yanakları . "Beni o şekilde istemiyorsun." "Ne şekilde?

"Cinsel olarak." Sanki kelimeleri zorla zorundaymış gibi görünüyordu. "Diğerleriyle yaptığım şey yüzünden benden nefret ediyorsun.

erkekler, hatırladın mı?"

Hem insan hem de kedi kıskanç öfkenin keskin ucuyla boğuşmaya devam etti ama... "Senden nasıl nefret edebilirim?"

Dün gece bana söylediklerinden sonra mı? Başa çıkmayı öğreniyorum."

Ağzı bir karış açıldı, sonra da kapandı. "Evet, doğru."

"Hey." Kokusunu alabildiği tek şey o olana kadar yaklaştı. "Deniyorum. Biraz daha cesaretlendirici olabilirsin."

"Neden?" Dudakları sert bir çizgi halinde aşağı doğru bastırdı. "Böylece her şeyi bağışlayan leopar oynayabilirsin ve

Ayaklarına kapanabilir miyim? Sakın bana bakire olduğunu söyleme!"

"Senden bıktım artık," diye tehdit etti, içinde öyle bir hayat hissi vardı ki sarhoş olmuştu

üzerinde. Tally ile kavga etmek, başka bir kadınla herhangi bir şey yapmaktan daha eğlenceliydi. "Bunun

seksle ilgili." "Uh-

huh."

"Kendine zarar verdin, Tally. Kendine ne yaptın lan sen-" Kelimelerini ısırarak söyledi.

Orrin mezardan geri döndü. "Beni gerçekten kızdıran da bu. Ve evet, belki de fazla sahipleniciyim

ama siktir et. Birkaç çiçek için Faith'in gözlerini oymaya hazırdın."

Sessizce oturdu, isyan etti.

"Affetme konusunda eşit düşünüyorum."

Dar gözlü bir bakış. " nasıl?"

"Ben senin başka erkeklerle birlikte olmanı bu şekilde idare etmeye çalışacağım, sen de seni bu durumdan kurtaramadığım için beni affetmeye çalışacaksın.

Orrin yıllar önce sana zarar verdiğinde."

Arabada sessizlik. Çok derin. Çok acı verici.

"Nereden bildin?" diye , yüzünde öyle çıplak bir kırılganlık vardı ki leopar ürperdi

darbenin altında. "Sen söyleyene kadar bilmiyordum bile."

"Çünkü ben de kendimi affedemiyorum." Onu öptü ve öpüşü yumuşaktı, bir fısıltı gibiydi. "Özür dilerim, Tally. Ben üzgünüm.

Üzgünüm."

Talin'in kalbi binlerce parçaya bölündü. Bir sarsıntıyla kollarını Talin'in iri bedenine doladı.

Sebeplerin ötesinde taptığı bu adam. Parmakları adamın sırtına gömüldü ve yüzünü onun yüzüne gömdü.

Kalbinin güçlü atışını kulağının dibinde duyabiliyordu. "Seni asla suçlamadım," diye fısıldadı.

"Bilinçli olarak değil."

Koltuğa yaslandı ve neredeyse kucağına gelene kadar onu da yanına aldı. "Her şeye sahipsin

beni suçlamaya hakkın yok."

"Hayır, Clay. Biz çocuktuk."

"Şimdi doğruyu söyle, bebeğim. Seni sadece ben ve orman duyacak."

Uzun dakikalar boyunca cevap vermedi, ağaçların sessizliğinin etraflarına yerleşmesine izin verdi. Uzun yıllar boyunca

O öfke ve acı düğümünü içinde tuttu, iltihaplanmasına izin verdi, kimseyle paylaşmadı. Ve tüm bu zaman boyunca

Kendi kendine iyi olduğunu, başaracağını söylüyordu. Ama nasıl başarabilirdi ki?

"Adını söyledim," diye fısıldadı, o kadar acı verici bir yara açmıştı ki, daha önce hiç ışık görmemişti

günün. "Her şey başladığında ağlayacak kimsem yoktu. Ama tanıştıktan sonra ilk kez olduğunda

senin adını söyledi."

Clay'in kolları onu sıkıyor, nefesini kesmekle tehdit ediyordu ama o şikâyet etmedi.

"Belki de seni suçladım," diye itiraf etti, sözlerinin onu ne kadar yaraladığını bildiği için içi kan ağlıyordu.

"Ama bu o kadar basit bir şey değildi. Sen hayatımdaki en önemli şeydin. Seni korumak istedim,

Ben de. Bu yüzden sana gerçeği hiç söylemedim." Çok fazla katman, çok fazla acı. "Ve beni suçluyorsun

sessizlik."

"Olanlar için değil, Tally. Asla o yüzden değil."

Ama onun kendisine yardım etme şansını elinden aldığı için kendisini suçladığını biliyordu. "Ben yine de

aynı seçim." Bu an, bu an, dürüstlikle ilgiliydi. "Orrin'e söyleseydim seni öldürürdüm.

ve sen onun peşinden geldin. Tanıştığımızda çok gençtin." Dokuz yaşında ve çoğunlukla deri ve

Kemik, sanki büyüyen vücuduna ayak uyduracak kadar yiyemiyormuş gibi. Sert olmadığını söylemiyorum ama Orrin bir katildi.

"Ben bir leoparım," dedi. "Kadınlarımız için her şeydir. Sana zarar vermektense ölmeyi tercih ederim. Sakın

bir daha beni korumaya çalışmayın."

"Bunun için söz veremem." O onun hayatıydı. Bu kadar basitti.

"Sen ." Dişleri kızın kulağını sıyırdı. "İtaatkâr olmalısın."

Misilleme olarak dişlerini onun üzerinde kullanmak istedi. "Bu hiç işe yaradı mı?"

"Sen beş yaşındayken işe yaramıştı."

Bu onu güldürdü ve canını yaksa da iyi de oldu - gerçeği kabul etmesiyle, ki bu gerçek

bir kadının değil, bir çocuğunkiydi, onu geçmişe bağlayan prangaları çözmüştü. Ama o bile

Güldü, sözlerinin Clay üzerindeki etkisini merak etti ve endişelendi. O koruyucu ve sadık biriydi.

Bir hataya. Ayrıca, patlamadan önce saatlerce, günlerce, bazen haftalarca kaynayabilen bir öfkesi vardı. Eğer

Bu öfke içe döndü... Hayır!

Çenesini tuttu. Bunun güzel, harika Clay'inin başına gelmesine izin veremezdi. Bu lanet hastalığın

onu öldürmeye çalışacaktı. Clay'in gözlerine ışığı geri getirene kadar onun kazanmasına izin vermeyecekti.

BÖLÜM 17

Clay'le arabada güven içinde yalnızken, ona yardım edeceğine dair söz vermek kolay olmuştu. Şimdi ise Talin

Sürü arkadaşlarının huzurunda kibrine şaşıtı kaldı. Belli ki Dark River'ın çok sevilen ve saygı duyulan bir üyesiydi. Onun müdahalesine ihtiyacı olduğunu düşünmesine sebep olan neydi?

Sonra Nathan'la birlikte durduğu yerden ona baktı ve paniği yatıştı. Ne kadar olursa olsun

O bu leoparlara aitti, ama önce ona aitti. "Onun bir kadına bu şekilde baktığını hiç görmemiştim."

İrkilerek dönüp yanında duran uzun boylu esmer kadına baktı. Clay onu sürünün şifacısı Tamsyn olarak tanıtmıştı. Nathan onun eşiydi. "Bunu söylemek zorunda değilsin,"

O

mutfak tezgahına yaslanarak başladı.

"Merak etmeyin." Diğer kadın başını salladı. "Şifacı olabilirim ama yumuşak başlı biri değilim.

Sadece sor

Kit ve Cory." Pencereden dışarıya, sürü halinde koşuyor gibi görünen iki gence başıyla işaret etti.

ikizleri. "Çikolatalı kurabiye istiyorlar, bebek bakıcılığı yapıyorlar." Sırıttı.

Talin kendini gülümserken buldu. "Mükemmel bir ticaret."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Tamsyn'in gözleri , gerçek kahverengiden çok karamela yakın, alışılmadık bir renkteydi.

"Ve

Daha önce de söylediğim gibi, bunu nazik olmak için yapmıyordum. Eğer Clay için bir tehdit olsaydın, seni

Karanlık Nehir toprakları benim."

"Deneyebilirdin." Kimse onu Clay'den ayıramayacaktı.

"Aferin kızıma." Tamsyn'in sırtı genişledi. "Sascha senin omurgalı olduğunu söyledi. Senden hoşlanıyor."

Talin gardını düşürmedi, ancak içindeki terk edilmiş çocuk bu küçük kabul işareti karşısında eridi

Clay'in yeni ailesinden. "Öyle mi? Onun için yeterince iyi olmadığını düşünmüyor musun?"

"Hmm, şey, şimdi, belki de değilsin."

Talin'in duymak istediği şey bu değildi, ancak bunun gerçek olduğunu biliyordu.

"Ama," diye devam etti şifacı, "Sascha da işe başladıklarında Lucas için pek iyi değildi.

Onun bir Psy'ye aşık olmasıyla ilgili çok hararetli tartışmalar oldu."

Talin bu leoparlar tarafından fırlatılıp duruyordu. "Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Nihayetinde, başkalarının ne düşündüğü hiç fark etmez. Karanlık Nehir adamları kendi

kendi zihinleri." Şifacının yüz ifadesi dalgınlaştı. "Ama bu burnumu sokmayacağım anlamına gelmiyor.

Bunu bilmelisiniz - biz kendimizinkilere karşı delicesine korumacıyız."

Arka kapı büyük bir gürültüyle açıldı ve gençlerden biri kafasını içeri uzattı. "Meyve suyu?"

Onun

sesi ağlamaklıydı.

Tamsyn soğutucuya doğru giderken parmağını salladı. "Borçların giderek artıyor, Cory."

"Kurabiyeler konusunda bizi resmen kazıkladınız -Julian ve Roman uyuşturucu kullanan iblisler gibiler. Onlar hiç

Duralım mı?"

Talin çocuğun şaşkına dönmüştü; yalın bir sevginin parlak bir çizgisiydi bu. O gençler

hiç bu kadar mutlak ve tam bir güvenle gülümsemediğini biliyordu.

Yanına giden Tamsyn, eline soğuk ve neredeyse renksiz bir sürahi tutuşturdu.

aynı saçlarını topladı. "Sen de tamamen aynıydın."

"Hadi ama Tammy. Güzel bir kızın önünde benim hakkımda bebek hikayeleri anlatma."

Talin tam arkasını dönüp o kızı arayacaktı ki, adamın kendisine baktığını fark etti.

Ukala

Yüzündeki çekicilik gülümsememeyi imkansız kılıyordu. Tıpkı Jon'da olduğu gibi. Gülümsemesi donuklaştı.

"O senin için çok yaşlı." Clay onun yanına gelirken sesi rahatlamıştı.
"Git onunla oyna

kendi yaşınızdaki kızlar."

Cory, Tamsyn'in uzattığı gözlüğü aldı. "Hah! Kit'e onun için ateşli olduğunu söylemiştim!" Neşeli bir bakış

Yüzünü buruşturarak kapıdan çıktı ve koşarak diğerlerinin yanına gitti.

Çocuğun Clay'in duygularını tahmin etmesi karşısında yüzünün kızardığını hisseden kız ne diyeceğini ya da nereye gideceğini bilemedi.

Bak. Onu bir sürtük olarak düşündüğü sürece, kendini düşünmeye zorladı, bunu yapmamak kolaydı.

kendi tepkilerini çok derinlemesine inceledi. Neden sahip olamayacağı şeylerle kendine eziyet etsin ki?

Ama arabada geçirdiği dakikaların yıkıcı dürüstlüğünden sonra, belki de bir şeyler olabileceğini düşünmeye başlamıştı.

Umut. Onu öpme arzusunu açıkça ifade etmişti, ama bu kafa karıştırıcı ihtiyaç bir yana, kadın ne yapıyordu

İstiyor muydun? Bir erkekle yatarken hiç korku hissetmiyordu. Daha da kötüsü, duygu yokluğu vardı. Ama

Clay... çok fazla duygu, zihninde, kalbinde kaos.

Ona dokunursa hisseder miydi? Ya ? Zihni ürperdi. Cehennemde hiçbir şekilde izin vermiyordu

Seksin çirkin izolasyonu yeni ilişkilerini lekeleyecekti. Eğer birlikte yatarlarsa ve bu onu

kendi içinde bir yerde, buna dayanamazdı. Clay de bunu bilirdi. Bu onu yaralayabilirdi. O da

bunu ona yapamazdı.

Hayır, Clay onun arkadaşı olarak kalmalıydı. Cinsel olmayan.

Güvende. Sonsuza kadar. "Hey." Adamın eli sırtının alt kısmına

dokundu ve kızın sıçramasına neden oldu.

Hızla dönerek onunla yüzleşti. "Çocuklar dışarıdayken Tamsyn'e otopsi raporlarını göstermeliyiz.

ve kesintisiz konuşabiliriz."

Orman gölgesindeki gözleri keskinleşti. "Ben de az önce öyle dedim."

"Oh."

"Kafanın içinde neler oluyor? Kokun doğru değil."

Terini, korkusunu, mutlaklığını tadabilen insanların huzurunda olmak onu rahatsız ediyordu.

Bu ilişkiyi mahvetme düşüncesi dehşete düşürdü. "Bu zaten doğru değil, unuttun mu?" Başka bir şey yoksa,

acı bir mizahla, sinsi hastalığın zihnini kemirmesinin iyi bir bahane olduğunu düşündü.

Alnında kaş çatma çizgileri belirdi. "Bu farklı."

"Raporlar."

"Bunları ona çoktan verdim." Arkasındaki büyük mutfak masasına başıyla işaret etti.

Döndüğünde Tamsyn'i sayfaları karıştırırken buldu. Nate yanında durmuş, Tamsyn'in sırtını tutuyordu.

Sandalye. "Tammy belirgin bir şey görmüyor," dedi başını kaldırarak, "ama Talin'in

raporları onunla birlikte."

"Elbette. En azından yaraları yeni ve eski olarak ayırabileceğim." Bu onu parçalara ayıracaktı ama o

Jon için, belki de henüz bilmedikleri diğer kayıp çocuklar için bunu yapmaları gerekiyordu.

"Sen bunu yaparken," dedi Clay ona, gözleri rahatsız edici bir şekilde onun yüz ifadesine odaklanmıştı, "biz de

Jon'un izini . Kokuyu kaybettiğiniz yerden başlayacağız."

Ona yerini çoktan söyledikten sonra başıyla onayladı. "Teşekkür ederim." Kendine güvenerek söyleyebildiği tek şey buydu.

onu dibe çekmekle tehdit eden türbülansa ihanet etmeden. Hamile bir duraksamadan sonra

ve Tamsyn'in karşısına oturdu.

Şifacı, eşine veda öpücüğü vermek için başını eğdi ve Talin, o ortamda bulunmaktan utanarak başka tarafa baktı.

çok güzel bir şeyin varlığı. Bir zamanlar sevilmişti, bunu biliyordu. Clay onu sevmiştir.

Ve

Ne yaptığına bak.

Sonra iri bir erkek eli başının arkasına dokundu ve kadın irkilerek başını kaldırdı. Öpücük

Dudaklarının üzerinde gezinirken nefesini tuttu, şaşkınlığını paramparça etti. Teni biraz pürüzlüydü.

Ağız saf istekle doluydu... ve öpücüğü o kadar doğruyd ki canımı yaktı. Bir saniye sonra kapıdan çıkmıştı. Titreyen parmaklarını dudaklarına götürdü, adamın uyandırdığı duyguların gücünden biraz daha fazla korkuyordu.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Tamsyn'in sesi nazikti ama büyüğü bozdu.

Elini bıraktı, anıyı kimsenin ondan çalamayacağı bir yere saklamak istiyordu.

"Konuşun

Ne hakkında?"

Şifacı başını salladı. "Hazır olduğunuzda burada olacağım. Şimdi bana bu çocuktan bahset."

Talin, Tamsyn'in masanın ortasına yaydığı dosyaya baktı. Mickey'nindi. Öfke onu vurdu

şiddetli bir telaş içindeydi ve kendini toparlamak için uzun saniyeler boyunca gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Açtığında

Tamsyn'i önüne bir fincan sıcak çikolata koyarken buldu.

Minnettarlıkla, diğer kadın yerine otururken ellerini bardağın etrafına sardı. "Sen her zaman

insanlarla ilgilenmek?"

"Bu benim bir parçam," diye basit bir cevap verdi. "Biraz daha zaman ister misin?"

"Hayır." Kaçırılar aynı şekilde davranırsa Jon'un elinde çok az şey kalmıştı. "Tıbbi raporu tercüme edebilir misin?"

jargon mu?"

"Evet."

Sonraki beş dakika boyunca Tammy'nin Mickey'nin yaralarını tarif edişini dinledi. Şaşırtıcı bir şekilde

dayak ölümden sonra gerçekleşmiş gibi görünüyordu. "Muhtemelen başka bir şeyi gizlemek için," dedi Tamsyn. "Ama

eğer öyleyse, denize düştüler."

Mickey'nin yüzünün nasıl un ufak edildiğini hatırlayınca Talin'in içi yandı. "Sence o

organların çıkarılması sonucu öldürüldü mü?"

"Muhtemelen." Şifacının yüzünü öfke kapladı. "Keşke size acı çekmediğini söyleyebilseydim, ama size söyleyebileceğim şey

ölümü muhtemelen acısız oldu. Prosedür için anestezi almış olmalı.

hareket etmesini engelledi. Bu güzel çocuk uykuya daldı ve bir daha hiç uyanmadı."

Talin ağlamadı. Buna hakkı yoktu. Bunu yapan canavar ya da canavarlar

özgürce dolaşmak. "Organ çıkarma işlemi mi?"

Tamsyn hemen, "Dayak bile üst düzey ameliyat izlerini gizleyemedi," dedi.

"Yapabiliriz

karaborsa organ satışlarına bakıyor

olabilir." "Max bunun kırmızı bir ringa

balığı olduğunu düşünüyor." Tamsyn'in

kaşları kalktı. "Max mi?"

"Yetkili dedektif," diye açıkladı.

"Ah, doğru ya. Bir an için beni korkuttun. Clay pek iyi paylaşımcı değildir."

Midesindeki öfke ve dehşet çukuru buza dönüşme tehdidiyle karşı karşıyaydı. Hayır, Clay iyi paylaşmıyordu.

Ve hayır.

Ne kadar unutmaya çalışsa da, derinlerde bir yerde bir parçası onun kendisini tekrar terk etmesini bekliyordu. Fakat

Şu anda bunların hiçbiri önemli değildi. "Clay ve Max bunun beyinle ilgili olduğunu düşünüyor."

Tamsyn Mickey'nin vahşice parçalanmış yüzünün ve vücudunun fotoğraflarını eline aldı. "Hmm. Biliyor musun, bir şey var

Bu görüntülerde bir terslik var, ne olduğunu anlayamıyorum... İcra patologları

Buna ne dersin?"

"fazla zaman harcamadılar. Sadece sokak çöpü, bilirsiniz."

Tamsyn'in gözleri birdenbire saf leopara dönmüştü; bu sıcak insan derisinin altında bir leoparın kalbinin yattığını hatırlatıyordu.

bir avcı. "Bu çocukları sokak süprüntüsü olarak tanımlayan herkesi pençelerimle yakalamak isterim."

"Ben de öyle." Parmaklarını esnetti. "Pençelerim olmayabilir ama bıçak kullanabilirim."

Tamsyn'in gözleri bir anda insana döndü. "Sesin çok emin geliyor."

"Beni evlat edinen kardeşlerimden biri -Tanner- geliştüğimde bana bıçak kullanmayı öğretti ve

erkekler bana tuhaf tuhaf bakıyorlardı."

"Kardeşler." Bu tek kelimede zengin bir sevgi vardı.

Talin, Tanner'ın bu davranışının kendisi için ne kadar önemli olduğunu hiç düşünmemişti ama şimdi gülümsedi.

"Hiç var mı?"

"Gerek yok. Bütün sürü beni izliyordu." Fotoğrafları yere bıraktı, sonra ayağa kalktı.

"I

düşünmem gerek." Talin'i şaşırtarak tezgâha gitti ve bazı malzemeler çıkarmaya başladı

pişirme türü. "Bence böylesi daha iyi," dedi Talin'in yüz ifadesini fark ederek. "Bütün Toprak Ana

rutin benim için çalışıyor."

Kendini küçümseyen bir tonda söylenmiş olsa da, Tammy'nin olduğu kişiden son derece memnun olduğu açıktı.

Talin bu tür bir huzur, bu tür bir kendini kabullenme için yanıp tutuşuyordu. "Ben de yemek yapmayı severim," derken buldu kendini.

Genelde hiçbir şey paylaşmazdı. "Eskiden üvey babamla yapardım."

"Yardım etmek ister misin?" Tamsyn'in gözleri parladı. "Bir yemek arkadaşı isterim. Ve eğer sen de

kurabiyeleri, kekleri bitirebilirim. Kit ve Cory'nin ekstra bir şeyi hak ettiğini düşünüyorum."

Talin tereddüt etti. "Bu çocukların neden hedef alınmış olabileceği üzerinde çalışmam gerekiyor."

"Bunu ayaklarının üzerinde de yapabilirsin, karıştırarak" - burnuna bir bitter çikolata getirdi,

kokuyu içine çekti-"ya da çikolata doğramak."

"Pis dövüşüyorsun." Sandalyesini geriye iten Talin oraya doğru yürüdü. Evet, o sırada bile çocukları düşünebiliyordu.

Bunu o yaptı. Sorun çocukları düşünmek değildi. Onlar zihnindeki hayaletlerdi.

ve gece, ona fısıldıyor, ona yalvarıyor.

O piçleri yakalayacağız, diye söz verdi onlara, bilinçaltında Clay'i de yeminine dahil etmişti. Ve biz de geleceğiz.

Senin için Johnny D. Biraz daha dayan.

BÖLÜM 18

Jonquil koridordaki ayakkabı seslerini duyabiliyordu. Kulakları her zaman iyi işitmiştir.

Daha iyi

iyiden de öte. Hayatını birden fazla kez kurtarmış, canına okunmasını bile önlemişti.

daha fazla kez. Ama bugün tehlikenin yaklaştığını ve kaçacak yeri olmadığını biliyordu.

Gurur duymak için her hakka sahiptir. Dik dur.

Talin'in sesi kafasında bir kırbaç gibiydi. Bunu ona aptalca bir ödül için aday gösterildiği gün söylemişti.

şehir madalyası. Tek yaptığı, korkmuş küçük bir çocuğu alevler içindeki bir binadan çıkarmaktı. Küçük yanıklar

çok fazla canı yanmamıştı bile. Ama ona bir ödül vermek istemişlerdi. O da bunu planlıyordu.

Sanki madalyası olması ekibinin umurundaymış gibi. Ama sonra Talin geldi.

ona aptal bir takım elbise giydirdi ve saçını taradı.

İşte o zaman ona kambur durmayı bırakmasını ve gururlu olmasını söylemişti.

Kahretsin, eğer o

ve o değersiz teneke parçasını lanet olası belediye başkanından aldı. Aptalca. Ama o asla

Madalyayı önemli eşyalarının olduğu zulasına sakladı. Zulasının hâlâ bıraktığı yerde olduğunu umuyordu.

Bu cehennem çukurundan çıktığında. Çıkacaktı da. Talin'den özür dilemesi gerekiyordu.

Ayak sesleri yaklaşıyordu. Yaklaşıyordu. Kapısının durdular.

Korku boğazının arkasını kapladı, ama kendini dik tuttu, sırtı dik, başı yukarıda.

Onlar

onu incitebilirdi, ama onu kırmalarına izin vermezdi.

Kapı kayarak açıldı ve iki figür ortaya çıktı. Gözleri ışığa alışmadan önce bir an için şöyle düşündü

beyaza boyandı. Sonra bütünü oluşturan unsurları birbirinden ayırdı. Elleri

eldivenli, yüzleri beyaz cerrahi maskelerle kaplı ve bir hastanede gördüğü gibi beyaz önlükler giiyorlardı.

Klinikte bir kez.

Tek renk noktaları tenleri, gözleri ve saçlarıydı. Soldaki uzun boylu olanın teni koyu renkti.

Dişlerinizi birbirine yapıştıran türden, gerçekten kalın şekerleme rengindeydi. Hepsi bir çeşit

Parlıyordu, zengindi ve ona zarar vermek için orada olduğunu bilmeseydi güzel olabilirdi.

Gözleri

Saçları tuhaf, soluk mavimsi bir griydi, tıpkı bir kurdunki gibi, diye düşündü, o kadar koyu kahverengiydi ki neredeyse siyahtı.

Ona Mavi adını vermeye karar verdi.

Sağdakinin koyu sarı saçları, ela gözleri ve bazılarında gördüğü türden altın rengi bir teni vardı.

zengin bronzlaşmış bebekler, ama asla ellerine antiseptik sıkılmış gibi görünen bir kadın üzerinde

titriyordu, o kadar temizdi.

"Bu ." Konuşan Sarışın'dı ama Jon tartışmadan dışarı çıkarken -kavga etmenin faydası yoktu

Olayın iç öğrenmeden önce, işin başında Mavi'nin olduğundan emindi. O kadın

Kalçaları, seksi olması gereken ciddi kıvrımları vardı ama yürüyüşünde, duruşunda bir vardı.

onu izledi.

Aslında, her ikisinde de tuhaf bir şeyler vardı. Yürümeye başlamadan önce

Doğrudan yüzlerine baktı ve kendisine bakan hiçbir şey olmadığına yemin edebilirdi. O gözler.

Ölü gözler. Onlar . Ona bazı sokak kızlarında gördüğü gözleri hatırlatıyorlardı,

artık tam olarak orada olmayanları.

Ama bu hiç mantıklı değildi. Bu kadınlar bilim insanı gibi giyinmişlerdi, sokak profesyonelleri gibi değil.

Sonra bir köşeyi döndüler ve o çığlıkları duydu. "Tanrım," fısıldadı. "Bu küçük bir kız."

Cevap yok.

"Ne tür canavarlarsınız siz?" Soğukkanlı davranmak istemişti ama lanet olsun, bazı şeyler vardı

Eğer insan olsaydın yapmazdın.

Mavi omzunun üzerinden ona baktı ve onun insan olmadığını anladı, hem de hiç.

"Biz

kabuslarınızdan sorumlu olan canavarları." Sonra bir kapı açtı. "İçeri gel."

BÖLÜM 19

Clay dükkân sahibine başıyla selam verdi ve koşarak Nate'in elektrik direğinin yanında beklediği yere gitti.

"Tally yaptı

iyi bir iş. O adam Jon'u gördüğünü doğruladı. Çocuğu hatırlıyor."

"Kim istemez ki?" Nate, Talin'in dairesinden kurtardığı holo-slide'a baktı. Üzerinde bir

Bir tarafında sivri bir çatlak vardı ama onun dışında hasar görmemişti. "Dorian'dan bile daha güzel."

Bu doğrudu. Çocuk sorgusuz sualsiz erkekti, ama aynı zamanda podyuma çıkacak kadar yakışıklı. "Sokakta böyle bir çocuk -" Gut sıkıca, bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Yanlış yöne

bakıyor olabiliriz."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm, bu yüzden çete dövmesini kontrol ettim." Nate örümcek ağı desenine dokundu

Çocuğun boynu, uzun beyaz-sarı saçları tarafından yarı gizlenmişti. "Crawler'lar oyuncak çetesi değildir. Eğer çocuk

Orada hayatta kaldı, beyni ve cesareti var. Onu banka soyguncusu olarak kariyer yaparken görebilirim ama

vücudunu satan profesyonel."

Clay'in hissettiği öfkeli tiksinti Nate'in yüzüne de yansımıştı. Dark River için çocuklar her şeydi. Onlar

yavruları korumak için ölümüne savaşıyordu, ama iki adam da romantik değildi. Clay'in de bildiği gibi

Dönüşenler de bazen yetersiz kalabiliyordu. İnsanlar da öyle. İronik bir şekilde, Max'in de söylediği gibi

soğuk, acımasız Psy, onlara en iyi şekilde bakıyor gibi görünüyordu. Sessizliğin zorla dayatılması dışında. Psy sokak çocukları, Psy yetimleri ya da Psy çocuk fahişeleri yoktu.

Clay sokağın aşağısına, köşede sırtarak takılan gençlere baktı.

okulda olmaları gerekirken punk kabadayılığı yapıyorlar. "Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama Psy

tek bir şey."

"Evet," diye onayladı Nate, gençler onlara temkinli bakışlar dağılmaya başlarken bile. "Hiç görmüyoruz

çocuklarının böyle ortalıkta dolaşmasını istemez. Ama Konsey'in görmemizi istemediği hiçbir şeyi görmüyoruz. Belki de

sadece hatalarını silerler."

"Muhtemelen haklısın. Sascha'ya hata dediler." Ve her ne kadar o

Clay, Sascha'ya ve onun fazla anlayışlı yeteneğine mesafesini korusa da, onun iyi bir şey, bu dünyaya getirilmeye değer bir şey olduğunu biliyordu.

"Evet." Nate sert bir nefes verdi. "Bak, Jon'u aradığımızı haber vereceğim.

Biz

Buradaki iş insanlarıyla iyi bir ağ kurdum."

Clay başıyla onayladı. İnsan ve yırtıcı olmayan Dönüşen dükkân sahipleri, Dark River'a

sürünün çetelere karşı korunması. Zamanla, Dark River'ın evi temizlemesiyle birlikte

suç şebekelerinin kendi topraklarında faaliyet göstermesiyle, bu ilişki daha az güdümlü bir ilişkiye dönüşmüştü.

gereklilik ve daha çok ortak çıkarlar. "Sen bunu yaparken, ben de aşağıya iniyorum."

Nate yüzünü buruşturdu. "Orası tüylerimi ürpertiyor. İyi eğlenceler."

Down Below tam anlamıyla buydu. İnatçı bir sıkıntıyla ilgilenmekten kaynaklanan kısa bir gecikmeden sonra, Clay

bir arka buldu, eski bir rögar kapağını kaldırıp açtı ve dar geçide düştü

onu kullanılmayan metro tünellerinin paramparça kalıntılarına götürecekti. Yüz ve

Yirmi yıl önce bu tüneller ve onları kullanan trenler teknolojinin zirvesiydi. Sonra

Yirminci yüzyılın sonlarında meydana gelen sismik olaylar, daha güvenli alanlarda yeniliklere yol açmıştır.

ulaşım yöntemleri. Şehrin şık, berrak gökyüzü yolları metroları gölgede bırakmıştı.

Toprağa karşı öksürerek rögar kapağını arkasından kapattı. Bu iyi bir şeydi.

Bir kedinin gece görüşüne sahipti çünkü burası zifiri karanlıktı. Tally bundan nefret ederdi, diye düşündü.

Onun

leopar da pek memnun değildi.

Aşağıya ve tünellere doğru ilerlerken, Farelerin fısıltılarını duyabiliyordu. Onlar

Liderlerini, evlerini istila eden yırtıcıyla uğraşması için bırakarak kaçıştılar. Clay biliyordu ki

saldırıya uğrama tehlikesi Nehir Aşağı Aşağı'nın sakinlerine göz kulak oluyordu ve

Sıçanlar çoğunlukla kendi başlarına bir sürü oluşturmuş uyumsuz insanlardan başka bir şey değildi.

İsim -Fareler- yanlış bir isimlendirmeydi. Aşağıda yaşayanlardan sadece üçü aslında Dönüşen'di.

Şimdi o üç kişiden biri karanlığın içinden çıktı. "Bu yoldan geçmek için izniniz yok.

Gidin." Jilet gibi keskin köpek dişleri parladı.

"Tiyatroyu bırak, Teijan." Clay kollarını kavuşturdu ve tünelin duvarına .

"Clay?" Teijan bir adım daha yaklaştı. "Seni tanıyamadım, kokunun her yerinde insan kokusu var."

Sıçanların üstün bir koku alma duyusu vardı, bu yüzden Clay Teijan'ın değerlendirmesinden şüphe etmedi. Ama bu bir sürprizdi. Çünkü

Bir erkeğin bir kadının kokusuyla bu kadar derinden damgalanması için genellikle cinsel bir ilişki gerekirdi.

Ama sonra

Yine de o ve Tally çocukluklarından beri birbirlerine aittlerdi. Leopar telaşlanmamıştı.

Onun bu kadar yakınımda olması fikri. "Alanınız nasıl?"

Teijan'ın siyaha yakın gözleri bir o yana bir bu yana gidip geliyordu; bu hareket yukarıda aldatıldığını gösterirdi. İçinde

tüneller çok daha incelikli bir eylemdi. "Demek istediğin, 'Lucas'ın üzerinde tuttuğum

Acı mı?"

Clay omuz silkti. "Statünüz geçici çünkü Dark River'a tam bağlılık yemini tercih ettiniz."

Yırtıcı Dönüşenlerin dünyası affetmeyen bir dünyaydı. Müttefikler ve düşmanlar vardı.

Gri çizgiler

çok .

Teijan vücudunu hayvan formunu andıran sarsıntılı hareketlerle kaydırdı. "Neden burada olduğumuzu biliyorsun.

Karanlık Nehir'e tam bağlılık gösterirsek, senin kanınla kurtlara bağlanmış oluruz.

onlarla bağ kurmak. Ve hem Karanlık Nehir hem de Kar Dansçısı'nın, hedeflerine biraz şişman hedefler koymanın bir yolu var.

sırtlar."

"Biz yırtıcı olmayan hayvanları ya da insanları top yemi olarak kullanmayız," diye karşılık verdi Clay.

Teijan'ın önceki duruşu.

"Sıçanlar tam olarak yırtıcı değildir." Dişlerini gösterdi.

"Ama bütün bir koloniniz olsa bile San Francisco'yu kontrol edecek kadar güçlü değilsiniz." Basit bir gerçek

farklı hayvanlarının fiziksel özelliklerine ve doğal besin zincirine göre belirlenir. "Bunu kilitliyoruz

Şehir düştü, Teijan. Kararınızı vermek için dört haftanız daha var. Ya bizimle müttefik olursun ya da gidersin."

Psy Council tarafından Dark River'ın müttefiklerinden birine düzenlenen yıkıcı saldırıdan önce

Geyik sürüsü Sıçanlar uğraşamayacak kadar zayıftı. Şimdi olası bir güç ve bir akım oldular.

Zayıflık - Psy ile olan bu soğuk savaşın çok şiddetli bir çatışmaya dönüşmesi ihtimaline karşı tünellerin izlenmesi gerekiyordu.

Gerçek bir tane. Ancak Fareler bağlılık yemini etmedikçe, sözlerine güvenilemezdi.

Teijan, "Burayı Karanlık Nehir'den önce yönetiyorduk," diye tersledi.

"Hayır, Psy yukarıda yürürken siz aşağıda sinmiştiniz," diye karşılık verdi Clay acımasızca. "Bizimle boy ölçüşemezsin."

Bir insan onun sözlerini aşağılama olarak algılayabilirdi ama Dönüşenler hâkimiyetten anlardı.

"Teijan şimdi, "Bağlılık yemini edersek, çağrıldığınızda yardımınıza gelmek zorunda kalır mıyız? Ve

kurtlara' mı?"

"Evet. Sırayla size geleceğiz."

Bir duraklama. "Bir kedi bir fareyi koruyacak mı?"

Clay sıırttı. "Fare kediye ısırmaıa çalışmadığı sürece." İhanete müsamaha gsterilmeyecekti.

Diğer Dönüşen'in gözleri parladı. "O zaman belki de Lucas'la konuşmalım."

"Ona söyleyeceğim." Cebine uzanarak Jonquil'in resminin bir kopyasını çıkardı. "şu anda bana bir

İyilik. Bu fotoğrafı bizimkilere göster, bir şey gören var mı diye sor."

Teijan onu insanlık dışı bir hareket patlamasıyla aldı. "Bir iyilik mi? Emir değil mi?"

"Bir iyilik." Clay duvarı itti. "Bir avcıdan diğerine."

Keskin bir gülümseme, dişlerle dolu. Sıçanların sorunu buydu; çok fazla aşağıda yaşıyorlardı,

İnsanlıklarını unutarak. Bu yüzden şehirde kendi türlerinden sadece üç kişi kalmıştı. Diğerleri

haydut olduktan sonra avlandı.

Clay, geçen yıl Dahlia'nın Teijan'dan önce Down Below'un yedi sakinini öldürmeyi başardığını hatırladı

eski sevgilisinin boğazını kesmişti. Bu, Clay'in eski sevgilisinin

Neredeyse alındı. Neredeyse. şimdi Tally'nin öpücüğüne sahipti ve bundan asla vazgemeyecekti. Gülümsedi,

Bu sabah ayrıldıklarında ne yaptığını merak ediyordu. Dudaklarında hl onun tadını alabiliyordu.

kahve, baharat ve saf kadın ateşi.

"Soracağım," dedi Teijan sonunda. "Sizinle ittifak yaparsak evimizin güvende olacağına yemin eder misiniz?"

"Lanet olsun Teijan, bu tüneller çatlaklarla dolu ama seni dışarı atmak için hiçbir şey yapmayacağız."

Bu

İttifak, hiyerarşiyi olarak tesis edecek ve bir arada yaşamayı mümkün kılacaktır. Bu anlaşma olmadan, bir kez

süre , Fareler ölmüştü. Tartışma yok. İkinci şans yok. Acımasız bir yasa, ama

Yırtıcı Dönüşenlerin değişken dünyasında barışı korudu.

Sıçanların çoktan ölmemiş olmalarının tek nedeni Lucas'ın kan açlığını daha iyi kontrol edebilmesiydi.

ve onlarca yıl öncesini düşündü - on yıl önce, Dark River'ın

ilk kez kaslarını esnetmeye başladığında, Aşağı Aşağı'nın tuhaf sakinlerinde potansiyel görmüştü.

"Tüneller sağlam." Teijan'ın sesinde gurur vardı. "Onları onarmaya devam ediyoruz."

"O zaman iyi olacaksın. istemiyoruz."

Bir duraklama, sonra, "Bir şeyler oluyor. Şehrin altında her yerdeyiz - bodrumlar, garajlar, tüneller, ev temelleri - ve bazen duymamamız gereken fısıltılar duyuyoruz."

Clay'in düşündüğü gibi -Lucas çok zekiydi. "Detay var mı?"

"Bir suikast. Psy hedefi," diye ekledi Clay leopar gibi hareketsiz kalınca. "Kesinlikle onlardan biri."

Üst düzey biri. Suikastı kimin planladığını söyleyemem ama bu soğukkanlı grupla işler daha da sallantıda.

dışarıdan görüldüğünden daha fazla."

"Endişelenmemiz gereken bir şey var mı?" Teijan'ın verdiği bilgiler çok önemliydi.

Eğer

Psy patlamaya yaklaşıyordu, Dark River ve Snow Dancer'ın hazırlanmak için bunu bilmeleri gerekiyordu,

Çünkü ister beğenin ister , psişik ırk dünya ekosisteminde hayati bir yer işgal ediyordu. "İsimleri aldın mı?"

"Anthony Kyriakus diye birinden bahsettiler," diye atıldı. "Adını hiç duymadım. Onlardan biri olmalı."

Clay dikkat kesildi. "Emin misin?" Anthony Faith'in babasıydı ve sessiz ve sakin bir grubun muhtemel lideriydi.

Psy Konseyi'ne karşı devrim. Faith ve Vaughn dışında sadece nöbetçiler ve Dark River'ın

Alfa çifti bu ölümcül sırrı biliyordu.

"Evet. Ama hedefin o olup olmadığını bilmiyorum." Gözleri elindeki fotoğrafa kaydı. "Bu çocukta bir şeyler var, farklı biri. Ne bakacağım." Karanlık bir kayboldu.

Adımlarını tekrarlayan Clay, kendini rögardan dışarı çekti ve cep telefonunu kullanarak şu numarayı aradı

Vaughn. "Faith'e babasını uyarmasını söyle."

Vaughn, "İçimden bir ses hedef o olsa bile, sağ çıkacak olanın Anthony olacağını söylüyor," diye söylendi.

"O bir

sert orospu çocuğu."

"Eğer onu görürseniz, Psy Net'teki genel hava durumu hakkında bir fikir edinmeye çalışın."

"Son konuştuğumuzda fırtına rüzgarlarının arttığını söyledi. Bu diğer asi, Hayalet.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde ciddi hasar gördü." Metalin taşa çarpma sesi, sanki Vaughn

onlar konuşurken heykel yapmaya devam etti. "Senin hakkında duyduğum şey ne?"

"Ne?"

"Bir kadınla mı birlikte oldun?"

Clay kaşlarını çatdı. "Seni hiç ilgilendirmez."

"Bunu Faith'e söyle, sana karşı bir şeyler hissediyor." Jaguarın ses tonunda saf eğlence vardı. "O senin

bir koruyucuya ihtiyacın var. Ona senin bir pitbulun ihtiyacı olduğu kadar bir koruyucuya ihtiyacın olduğunu söyledim."

"Teşekkürler." Bunu kastetmişti. Talin, ne söylediğine bakmaksızın Onun söz konusu olduğu yerde çok sahipleniciydi. Başka bir kadının müdahalesine iyi tepki vermezdi.

Telefon görüşmesini sonlandıran Clay, Dark River'ın orta büyüklükte bir ofiste bulunan iş merkezine doğru yola çıktı

Çin mahallesine yakın bir bina. Lucas'ın bugün orada olması gerekiyordu. Bir şirketin yöneticileriyle toplantısı vardı.

insan şirketi. Projede inşaat şefi olarak görev yapan Clay'in başlangıçta

katılmak.

Lucas'ın yönetici asistanı Ria, Clay Lucas'ın evinin dış kısmına girdiğinde masasında çalışıyordu.

Ofis.

"Özgür mü?"

Gülümsedi. "Toplantı birkaç dakika önce sona erdi."

"Teşekkürler." Kapıyı hızlıca çaldıktan sonra içeri girdi, Lucas'ın kokusunu çoktan almış olacağını biliyordu.

Diğer adam müşteriler için ayırdığı siyah deri sentetik koltuklardan birinde oturuyordu. "Bir koltuk kapın

Bu sandviçi bitiriyorum."

Clay karşı koltuğa yığıldı ama rahatlayamadı, aklı Talin'deydi ve ona ne yapacağını düşünüyordu.

bu çocuğu zamanında bulamadılar.

"Al bakalım." Lucas ona bir elma

fırlattı.

Refleksle yakalayıp ısırıldı. "Sanki bu çocuk buhar olup uçtu." Clay, dünyanın en iyi

Sürüdeki sabırlı avcılar, ama bugün kendini tehlikeli bir şekilde gergin hissediyordu.

"Şimdiye ne buldun?" Sandviçini bitiren Lucas bir şişe su aldı.

Clay gerçekleri ortaya koyduktan sonra kapıya doğru baktı. "Nate burada."

Diğer nöbetçi içeri girmeden önce kapıyı çaldı. Yiyecekleri görünce gözleri parladı.

"Açlıktan ölüyorum. sevdiğim bir şey bulamadım."

"Çünkü Tammy'nin alışkınsın." Lucas elindeki sandviç tabağını ona doğru itti.

"Benim de sana Sıçanlar hakkında söyleyeceklerim var." Clay, Teijan'ın söylediklerini tekrarladı.

Bu süreçte elma.

"Sen ne ?" Lucas sordu.

"Ciddi olduğunu söylüyorum." Bir çift kraker aldı. "Son konuştuğumuzda bunu ima etti ama ben

"Ona tam bir anlaşma dışında hiçbir şeyi kabul etmeyeceğimizi söyledim." Bir anlaşma, gerçek bir ittifak değil, çünkü Sıçanlar

Karanlık Nehir'in gücüne eşit değildi. Bu anlaşma, Dark River'ın sadece Snow Dancer ile yaptığı bir anlaşmaydı.

Bir anlaşma

zayıf grubun itaatkâr statüsünün kabul edilmesi ve güçlü tarafın

Gerekirse yardım sağlayın.

"Bana gelmek zorunda." Lucas bir şişe su aldı ve Nate'in önüne koydu.

Clay'in yönlendirmesi. "iniyorum, bu bir imtiyaz. Barker'ı mesajı iletmesi için gönderin."

Nate ısırıldığı krakerin etrafında, "Ben hallederim," dedi. "Bu işe yarar, yerleşik bir casusumuz olur

Ağ. Şehrin kontrolünü ilk ele geçirdiğimizde Sıçanlar konusunda seninle tartışmıştım."

Lucas omuz silkti. "Hesaplanmış bir kumar. Psy'lar, onların Psy'lar olduğunu anlasaydı kötü sonuçlanabilirdi.

ama yapmadılar. Şimdi biz de bundan faydalanıyoruz. Bu akşam bir toplantı yapıp buna karar verelim.

Benim yerim."

"Nate'in olsun," dedi Clay. "Talin'i yalnız bırakamam." Ve henüz kendisine gösterilecek kadar güvenilmiyordu.

Alfa çiftinin ininin yerini. Onu Tammy'nin evine götürmesinin tek nedeni

bir dizi parti tarafından zaten iyi biliniyordu. Bu yüzden bir polis tarafından 24 saat korunuyordu.

Çoğu ziyaretçinin hiç görmediği askerlerin rotasyonu.

"Bana uyar," dedi Nate. "Çocuklar zaten bu gece büyükanne ve büyükbabalarını görmeye gidecekler."

"Talin toplantıya katılamıyor." Lucas Clay'in gözleriyle karşılaştı. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet," dedi ama leopar karşı çıkmak için pençelerini bücktü.
Onun koruyucu hayvan kalbi

Sürü tarafından kayıtsız şartsız kabul edilmesini istiyordu ki bu
imkânsız bir görevdi. Şimdi, her zamankinden daha fazla, Dark River

sırları konusunda kime güvendiğine dikkat etmek zorundaydı. Çünkü
sadece Psy izlemekle kalmıyordu.

Dönüşen ve insan casuslar. "Biz aşağıda buluşurken o üst kattaki yatak
odalarından birinde kalabilir."

"Pekâlâ." Lucas Nate'e baktı. "Peki bu çocuk hakkında ne öğrendin?"

"Çocuk akıllı baş belası, ama son hırsızlık suçlamasına kadar
burnunu temiz tuttu."

Eğlence

gözlerinde dans etti. "Süslü bir kadın parfümü çalmaya çalıştı."

Clay bir küfür savurdu. "Tally için. Aptal çocuk. Bir saniye içinde onun
peşine düşeceğini bilmeliydi,

yakalanmamış olsa bile."

"Evet, hangi çocuk aşık olduğunda düzgün düşünür ki?" Nate Clay'e
keskin bir bakış fırlattı. "Ben bir tane biliyorum.

Çok fazla düşünmeyen birkaç adam da var."

Clay yemlenmeyi reddetti. "Hiçbir şey kırmızı bayrak göndermiyor,
ama bu organize bir iş olsaydı göndermezdi.

grup."

"Bir şey var," dedi Nate. "Konuştuğum herkes çocuğun çok güzel bir sesi olduğundan bahsetti. Bir tanesi

Adam yarı hipnotize olmuş gibi hissettiğini

söyledi." "Bu bize hiçbir şey anlatmıyor."

Lucas kaşlarını çattı.

Clay'in içindeki leopar önemli bir şeyin ipucunu yakalamıştı ama bunu tam olarak saptayamıyordu. "Bu bir faktör

Karışıma ekleyin," dedi ve gitmek için ayağa kalktı. "Bu arada Luc, askerlerden birinden

benim için bir paket hazırlar mısın?"

Alfa bir kaşını kaldırdı. "Elbette. Özel bir talimatınız var mı?" Clay

ona detayları anlattı. "Ona zarar vermeyin." Henüz değil.

Clay, Nate'le birlikte eve döndükleri anda Tally'yi yanına çekmemek için kendini zor tuttu.

Onun

Canavar ısırmak, tatmak, onun gür Tally kokusunu ciğerlerine çekmek istiyordu. Kendisini tatmin etmek için

kendi koltuğunun yanındaki koltuğa oturdu ve bir kolunu sandalyesinin arkasına koydu. "Jon'un iyi bir sesi olduğunu duyduk,"

dedi, gözleriyle onun yüz hatlarını takip ederek. "Peki ya diğer çocuklar?"

Bakışları Mickey'ninkilerle çarpıştı ve Mickey açlığının derinliğini okuduğunu gördü. "Mickey bile yapamadı

Karaoke," dedi, alt dudağını ısırırken yanakları kızarmıştı. Sandalyesinin arkasını kavrayarak

görevi devralmasını engellemek.

"İşte bu teori de gitti." Nate arkadaşının yanındaki sandalyeye çöktü.

Tamsyn onu sevgiyle karşılayarak öptü. "Talin çocukların profillerini çıkardı, ama benim elime pek bir şey geçmedi.

Otopsi fotoğraflarında bir şey var. Sadece ne olduğunu bulamıyorum."

Clay tam fotoğraflara bakacaktı ki Talin'in hazırladığı listeler dikkatini çekti,

Mickey ve Diana'nın isimlerinin yanına not ettiği özellikler. İain için olan da neredeyse onun kadar ayrıntılıydı.

Boylarından bilinen hobilerine kadar her şeyi listeliyordu. Heyecan kanında ateşlendi, bir adamın kesici ısırtığı

Av başladı.

"Ne görüyorsun?" Talin ona doğru eğildi, vücudu yumuşak, tatlı bir ağırlıktı.

Birdenbire onu almasına ve sonuçlarına lanet etmesine bir saniye kalmıştı.

BÖLÜM 20

Aralarındaki yeni güveni rayından çıkarmakla tehdit vahşi sahiplenme duygusunu bastırdı.

önündeki sayfalara odaklandı. "Mickey şarkı söyleyemezdi ama burada matematikçi olduğu yazıyor.

dahi. Müzik ve matematik bağlantılı değil mi?"

"Sanırım öyle." Kaşlarını çattı. "Ama Iain'in profiline bakın, dil konusunda bir dahiydi."

Clay parmaklarını kadının sandalyesinin arkalığında çözdü ve parmaklarını kadının çıplak teninde gezdirdi.

Kolsuz bluz, ihtiyacının açlık sınırına teslim oldu. "Bunun gibi bilgileriniz var mı - Max'in kitabında olmayan şeyler

Kişisel olarak tanımadığınız çocukların dosyalarını mı?" Parmak uçlarının altında kadın pürüzsüz, esnek ve okşanabilirdi.

"Bütün gün etrafı aradım," dedi, teması kesmeden. "Merak etme, çok gizli tuttum.

Anahtar. Bu çocukların çoğunun Shine ile bağlantı kurdukları şubelerde hala açık dava dosyaları var.

verileri kontrol eden bir ofis çalışanı gibi davrandım. Bazen bunun yerine bilinen son okullarını aradım."

Kağıtlarını karıştırdı.

"Tamam, bir kız harika bir ressamdı. Bir diğerinin ise ölçüsüz tasarım becerileri vardı." Talin çok iyi biliyordu ki

Clay'in parmakları kolundan ve omzundan geçerek ensesini okşadı. Onsuz geçen onca saatten sonra

onun yakınlığına karşı son derece duyarlıydı. Bundan da öte, onun dokunuşuna ihtiyacı vardı. Bu dokunuş onu demirlemişti bile.

savunmasını paramparça etti.

"Başka ne var?" Sesi gürültülüydü.

Düşüncelerini yeniden düzenlemek için çabaladı. "Diana olağanüstü bir koşucuydu. Sanat, spor, matematik... Güçlü yönleri her yerde, hiçbir bağlantı yok." Hayal kırıklığını gizlemesi imkânsızdı.

Clay'in eli kızın ensesine dolandı ve kız onun bu bölgesel hareketin farkında bile olmadığını hissetti. "Peki ya diğerleri?"

"Kayıtlarım eksik ama iki kişinin daha en iyi sporculardan olduğunu biliyorum," dedi kendi kafası karışmış bir şekilde.

tepki vermişti. Aynı anda hem bunun ima ettiklerine karşı temkinli hem de daha fazlası için açlık duyuyordu.

"Bu çocuk

her MCAT sınavında başarılı oldu-"

"Ne?" Tamsyn araya girdi. "Bu çok özel bir test. Tıp fakültesine başvuruları sıralamak için kullanılır."

Talin o kadar şaşırmıştı ki, Clay'in sahiplenici dokunuşunun karanlık sıcaklığını neredeyse unutuyordu. Neredeyse. "Verildi

diğer pek çok testle birlikte. Nelerde iyi olduklarını anlamak için."

"Ama bu çok zor." Tamsyn başını salladı. "Bunu başarabilen tek kişi M-Psy ve bu anlaşılabilir bir şey çünkü çoğu

vücudun içini görmek."

"Bu çocuk bir insandı." Talin'in bundan hiç şüphesi yoktu. "Shine'la ilgili içime sinmeyen tek şey de bu. Dönüşenlere yardım etmek için görev alanlarını genişletmeyecekler."

"Üstün yetenekli insan çocuklar," dedi Clay, sesi sakinleşerek. "Bağlantı bu."

Tammy'nin bakışları keskinleşti. "Peki ya sen Talin? Senin hediyen neydi?"

"Ben mi?" Omuz silkti. "Çok özel bir şey değil. Ezberci bir hafızam var." Hastalığın onu yediği zamanlar hariç.

delikler vardı ama bunu düşünmek istemiyordu. Vücudu onu reddederken odaklanmak yeterince zordu.

Zihninin emirleri, tensel açlığın sinir bozucu derinliği ile teni gerildi. O hissetmek istemedi

Clay'e olan arzusu. Arkadaşlıklarının böylesine geri dönülmez bir şekilde değişeceğini düşünmek onu panikletmişti.

"Ben asla

hiçbir şeyi unutma."

Clay onun ensesini serbest bırakarak yukarı uzandı ve atkuyruğunu çekiştirdi.

Kız ona ürkek bir bakış attığında, adam

"Bu çok özel, Tally. Başka kaç kişi bunu söyleyebilir?"

Çocukluk lakabını kullanacak kadar eğilmediği her seferinde bunu hâlâ kalbine inen bir tekme gibi hissediyordu. Kadın

başka hiç kimseye bu hakkı tanımamıştı. "Ama eğer haklıysan," dedi, zihni gürleyen bir dalgayla berraklaşarak

"Demek ki üstün yetenekli çocukları işe alan Shine. Bu çocukları ayıran onlar.

çocukları genel nüfustan ayırarak onları hedef haline getiriyor."

Clay onun içinde hissedebildiği sarsılmış acıdan hoşlanmayarak onu kendi tarafına doğru kucakladı. Onu desteklemişti.

Ama kız hiç karşı koymadan geldi. Onu kucağına çekmemek için elinden gelen tek şey . "I

"Bunun bir köstebek olduğunu düşündüğünü biliyorum," diye mırıldandı, "ama bunun bir temel olabileceğine dair küçük bir ihtimal bile var mı?

bir bütün olarak?"

"Hayır." Yaşadığı şoku üzerinden atar gibi başını salladı. "Hayır, umursuyorlar. Tüm Muhafızlar-

Bu benim

eski Shine çocuklarıyız. Bizler, suçlamalarımızı bulmak için dünyayı parçalayacak insanlarız. Iain'in

Gardiyan Rangi, şu anda büyük bir aile kriziyle uğraşıyor, ancak her gün iki kez benimle iletişime geçerek

güncellemeler.

"Kaçırılan diğer çocukların çoğunun henüz atanmış Koruyucuları yoktu, yoksa inanın bana

cevaplar için çığlık atan bir sürü var. Eğer Shine kolay bir av isteseydi, insanları seçmezdi.

çocuklara göz kulak olmamız gibi."

Leopar, onun himayesi altındakilere olan şiddetli bağılılığını takdir ediyordu. Ama bu sadece bir yere kadar.

-Yakında

Jonu bulduklarında, ne gerekiyorsa yüz uzmanla görüşecekti. O ölemezdi.

Hikayenin sonu. Gözleri kısıldı. "Çocuklarından üçü kaçırıldı, Tally. Neden, eğer özlenmeyecek

olanları arıyorlarsa?"

"Haklısın." Eli titredi. "Jon'un açıklaması kolay - resmi bir Muhafız'ı asla kabul etmedi. I

sadece davranışlarını düzeltmesi için onu zorladım." Clay, ona bir şeyler vermeye çalışmanın onu nasıl yıprattığını görebiliyordu.

Jon'un daha iyi bir hayatı , onu tehlikeye atabilirdi. Jon, Jon'u tekrar öpmeye karar verdiğinde

yalnızdılar. "Resmi kayıtlarda ben onun sokak bağlantısı olarak görünüyorum, başka bir şey değil."

Başını salladı. "Mickey ve Diana?"

Derin bir nefes alan Talin'in göğsü kabardı. "Mickey, o kayıtlarda benimdi. Neden bilmiyorum ama

hedef alınmıştı." Rahatlamak için Clay'e dokunmak istedi, bunu yapmamak için elini yumruk yaptı

Yine de onun kucağına daha sıkı sarıldı. "Di, neredeyse eminim ki yanlış zamanda yanlış yerdeydim.

yanlış zamanda. Kolay av."

"Bu belli bir kontrol eksikliğine işaret ediyor," diye araya girdi Nate. "Diğer her şey saat hassasiyetine işaret ediyor."

Clay kaşlarını çattı. "Yapı olabilir."

"Ya da," diye önerdi Tamsyn, "kendilerine aşırı güvenmeye başladılar. Belirli bir şeyi almaya başlamış olabilirler

Güvenli bir hedef beklemek yerine istedikleri çocukları bulabilirler."

"Belki," diye kabul etti Nate, gözleri niyetliydi. "İşin özü, Shine'ın, seninle olan ilişkilerinin nedenini bırakmasını sağlamalısın.

Üstün yetenekli olarak adlandırılacak çocukları ayırın." "Hepsi öyle değil," diye belirtti.

Clay elini onun kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi, bu rahatlatıcı ama aynı zamanda rahatsız edici bir hareketti. "Belki değil, ama nedenini bilmemiz gereken yeterince insan var."

"Organizasyonda yeterince yüksek bir yerde değilim. Dev beni tanıyor ama-" Bir şey olduğu için ayrıldı

biyledi. "Bu da ne? Kahretsin." Pantolonunun cebini küçük gümüş bir telefon çıkardı.

"The

"Rangi'ye göz kulak olduğum çocuklarda bu numara var." Telefonu açıp kulağına götürdü. "Ben Talin."

O kadar yakındı ki Clay tepkiyi yakalamakta hiç zorlanmadı. Tüm vücudu alarma geçti. Bir saniye sonra,

Talin'in eli onunkini kavramak için uzandı. "Bu gece mi?" Kadın ona , gözleri şoktan kocaman olmuştu.

Başını salladı.

"Evet, tamam. Saat kaçta?" Bir duraklama. "Pekâlâ. Seninle sonra konuşuruz." Telefonu kapattı.

"Vay, bu

garipti."

Kedisi havada duyduklarının tonunu değiştirirken Clay parmaklarını onunkilere daha sıkı doladı,

tadını düşündüm.

Tamsyn, "İsmini duyamadım," dedi. "Kimdi o?"

Talin bakakaldı. "Masanın diğer tarafından her şeyi duydun mu?"

"Özür dilerim." Şifacı yüzünü buruşturdu. "Kötü bir davranıştı ama insan seviyesinde konuşmak bizim için oldukça gürültülü."

"Sanırım bir kulaklığa yatırım yapmam gerekiyor." Ses tonu kırınlıktan ziyade meraklıydı.

Clay onun zaten uzun vadeli düşündüğünün farkında olup olmadığını merak etti. İçinde çok sıkı bir şey

bir parça açıldı.

Kız sessiz kalınca Nate, "İsim," diye dürtükledi.

"Clay." Gözlerinde muziplikle ona baktı. Tally her zamanki gibi kendini toparlamıştı.

Ama o

Yine de daha sonra onu sevmeye niyetliydi. Bakımı altındakileri kaybetmenin acısını atlatabilmek

Yani acıması durmuştu. " şerefe nail olmak ister misin?"

Diğerlerine sataştığı için ona kaşlarını çattı. Pişmanlık duymadan sıırttı. "Devraj'dı

Santos," dedi, kedisi bu küçük eğlenceden keyif alıyordu. Sürü arkadaşlarını şaşırtabilirdi

-O değildi.

Onlar için ikinci doğa olan bu tür oyunlara düşkünlükleriyle tanınırlardı. Ama Talin her zaman

imkânsızı oynamak. Bu ana kadar eski ilişkilerinin bu yönünü ne kadar özlediğini bilmiyordu.

Anında.

"Garip kelimesi bunu tanımlamıyor," diye mırıldandı Nate. "Onun hakkında konuşuyoruz ve o arıyor. Onun bir

F-Psy?"

Talin güldü. "Hayır, o daha çok bir insan - çok sinirli olduğunu ve sekreter tutamadığını duydum." Parmağının alt kısmını ovuşturdu. başparmağını Clay'in ellerinin iç içe geçtiği yerde

gezdirdi. "The

Buradan yaklaşık bir saat uzaklıkta bir restoranda dokuz kişilik bir toplantı var."

Boğazında bir sızı hisseden Clay, Nate'e baktı. "Sürü toplantısını altıya ertelersek

Talin ile sekiz gibi."

"Aramaları ben yaparım." Nate ayağa kalktı. "Tammy, bir el atmaya ne dersin?" Ses tonunda öyle bir samimiyet vardı ki

Derin ve gerçek, kendini anlatmak için kelimelere ihtiyaç duymuyordu.

Talin boğazındaki yumruyu yuttu ve dönmeden önce diğeri çiftin yukarı çıkmasını bekledi.

"Clay, Dev'in yalnız gelmem gerektiğini söylediğini duydun."

Başını salladı ve başparmağını onun avucunda gezdirebilmek için ellerini kavuşturdu.

Yanakları renklendi. "O zaman kamyonetini ödün

alabilir miyim?" "Hayır." Yumuşak, çok yumuşaktı.

Alnında çizgiler oluştu. "Neden olmasın?" Elini ekiştirdi.

Bıramayı reddetti. "Dev seninle birlikte olacağımı çok iyi biliyor."

"Ve bunu biliyorsun çünkü sen de bir kâhinsin?" Sırıttı.

O sırıtışı dudaklarından öpmek istedi. O da öyle yaptı. Kız irkilerek küçük bir inilti çıkardı ve sonra

Meraklı bir durgunluk çöktü üzerine. İtmedi, zorlamadı ama geri de çekilmedi. Yapabilirdi

Bunu tek bir hamle yaparak yapabilirdi ama . Bu yüzden onu öptü, lezzetli bir şekilde ısırıldı.

alt dudağını cezbetti, sonra dilini küçük yaranın üzerinde yaladı.

"Yalamak yok demiştim," diye fısıldadı ağzının içine, boştaki eli omzuna kapanırken.

Elindekini sıktı. "Beğenmedin mi?"

"Bu benim için hiçbir zaman önemli bir konu olmadı," dedi.

ıslak dudakları öpmek. "Hoşlanmak için benim de dahil olmam gerekir."

Ona yüz­süz bir siki­kten baş­ka bir şey ol­ma­dığını söylemeye cüret etti­ği için onu ısır­mak istedi.

İlkel, çok hayvani, duygularını çıplak bıraktı. "Biz zaten işin içindeyiz." Kızın cevap vermesini bekledi.

Aynı olmasaydı, yalanını öpüp başına koyardı.

"Evet." Kız onun bakışlarına gözünü kırpmadan karşılık verdi. "Bedenimin tepki vermesini sağlıyorsun."

Neredeyse gülümsüyordu. Talin'i tanıyor, yaralarının derinliğini anlıyordu. Cesedi ölü kalacaktı.

Onunla duygusal bir bağ kurmamış olsaydı, akıllı, bağımsız bir yetişkin olarak

Kadın. Geçmişteki bağları her şeye rağmen ayakta kalmıştı ama bu bağ, çocuklarının anılarına dayanıyordu.

olmuştu. Ama bu, dönüştüğü kadının işbirliğini gerektiren bir şeydi. Ve bu

onun açısından sabır gerektiriyordu. Nefis, yürek burkan bir sabır.

Elini bırakarak uzandı ve başparmağını kızın ağzına . Bu onun en sevdiği şeylerden biriydi.

vücudunun parçaları. "Soruma cevap vermedin."

"Ne?"

Kızın sesindeki o küçük aksaklık, soğukkanlılığındaki o kırılma hoşuna gitmişti.

Onun Tally'si sertti, ama o

ona tekrar güvenmeye başlamıştı. Bu güveni bu sefer çok iyi kazanacaktı. Ona nasıl izin verdiğine dair anılar

ilk seferinde ruh halini karartmakla tehdit etti ama onları savuşturdu. Bu an bir şey hakkındaydı

tatlı, seksi, basit bir öpücük. Gözlerinin tekrar kızın ağzının dolgun kıvrımlarında gezinmesine izin verdi. "Sana sordum

yalamayı sevmedi."

Titrek bir nefes çekti, göğüsleri sessiz bir davetle yükseldi. "Fark eder mi?"

"Tabii ki evet." Bir kolunu kadının sandalyesinin arkalığını kavramak için hareket ettirirken, diğer kolunu baştan çıkarıcının üzerine kapattı

kalçasından. "Çünkü eğer hoşuna gitmezse, yeni numaralar öğrenmem gerekecek. Bunu yapmayı seviyorum, planlarım var

vücudundaki her çili yalayarak geçeceğim."

Teni sıcaktan kızardı, gözleri ürkütücü bir dokunuş açlığıyla parladı. "Ne zaman bu kadar

Sözlü mü?"

Gülümsedi, yavaşça, memnun. "Söyleyecek bir şeyim olduğunda konuşurum. Sorudan kaçmayı bırak."

"Tamam." Öne sarsılarak dilini adamın alt dudağında gezdirdi.

Bir sıcak, ıslak vuruş ve onun horozu o kadar sertti ki granitten yapılmış gibi hissettirdi. "Hoşuna gitti."

İhtiyaçtan ağırlaşan bedeni ona doğru eğilmeye başladı.

Dudakları birbirine değmeden hemen önce, "Dudaktan,"

dedi. Adam gözlerini kırıştırdı. "Vücut mu?"

"Vücudun çoğu kısmı muhtemelen iyi olurdu," cevap verdi, ağzı onunkine değerken.

"Ama

orada

değil."

Onun karşısındaki utangaçlığına şaşırmıştı yıllar geçmiş olsa da hiç yabancılik çekmemişlerdi-.

Koştı.

Dudakları çenesinde gezindi ve hafifçe boynuna sokuldu. Elini omzundan kaldırıp onun omzuna bastırdı.

Saçlarını. Diğer elini sandalyenin arkasından çekip göğüslerine doğru götürmek cazip geliyordu,

ama onu olduğu yerde tuttu, eli kolu bağlıydı. Yavaş. Bu bir baştan çıkarma olmalıydı, bedeni değil.

tek başına ama zihnen de. Tally'yi bir kez kaybetmişti. Onu bir daha terk ederse lanet olsun.

"Neden olmasın?" diye fısıldadı boynuna doğru, teninin yemyeşil dişiliğini tatmak için dilini çıkardı.

Sarsıldı ama sonra, onu şaşırtacak şekilde, keskin küçük insan dişleriyle kulağını ısırıldı. Daha önce hiç

Pantolonuna dökülmesinden endişe etmesine gerek yoktu. "Soruyu unutmadım." Ama Tally'nin bir anda

onu yatakta çıldırtacaktı. Tanrım, sabırsızlanıyordu.

"Bu çok...şey, her şey çok utanç verici ve onursuz görünüyor."

Bu duymayı beklediği son şeydi. Leopar nasıl tepki vereceğinden pek emin değildi. "Peki, şimdi," dedi

sesini geri aldıktan sonra, "bu bir meydan okuma duyduysam eğer" dedi.

Eli adamın saçlarında kenetlendi. "Öyle olsun istemedim." Sesi çok genç ve çok dürüst geliyordu.

Beklenmedik bir şekilde, o da aynı şekilde hissetti. "Bana izin vermeye ne dersin? Bir kereliğine?"

Tam o anda, o bir

sevgilisini arka koltuğa oturtmaya çalışan bir genç. Ama eğer o kişi Tally olsaydı, asla flört etmezdi.

başka biriyle bu şekilde. O da yapmamıştı. Bunu içten içe biliyordu.

"Clay. "Yüzü adamın yanağına sıcak bir şekilde değiyordu, boynundaki tendonlar gerilmişti. "Biz gitmiyoruz

Orada. Sana söylemiştim."

Boynundan yukarı doğru öpmeye başladı. "Sadece bir kez," dedi, kulağının kıvrımının altına bir öpücük kondurarak

ve onun duyarlı ürpertisini içime çekiyorum. "Zaman sınırı bile koyabilirsin."

"Kes şunu." Ama adam çenesini kemirip tekrar dudaklarına doğru ilerlerken kadın onu durdurmak için hiçbir çaba göstermedi.

ağız. "Birlikte yatmayacağız."

"Peki, seninle mutfak masasında yapabiliriz," diye mırıldandı, nabzının hızlı atışında boğulurken.

Kendi gök gürültüsünü yankıladı. "Ya da belki ellerin ve dizlerin üzerinde minderlerin üzerinde.

Hoşuma gitti.

Bu."

İnledi ve öpücük bu sefer açık, sıcak ve ıslaktı. Ayrıldıklarında, gözleri kocaman, dudakları morarmış. "Hayır."

Leoparın dişlerini gösterme dürtüsüne boyun eğdi. "Neden olmasın? Birlikte iyiyiz." Ve eminim ki

Cehennem başka erkeklere dokunmayacaktı. Boğazında bir hırıltı yükseldi.

"Sen benim arkadaşımsın." Kaşlarını çattı. "Seks bunu ."

O inatçı ağza, o anlamlı gözlere baktı ve birdenbire onun ne yapamadığını anladı.

söyle. Seks çocukluğunu mahvetmiş, onu kadar kötü yaralamıştı ki kendine zarar vermek için bir silah olarak kullanmıştı.

Ona göre bu iyi bir şey değildi, bu ilişkiye girmesine izin verilebilecek bir şey değildi.

Çünkü sonunda bu ilişkinin önemli olduğunu anlamıştı.

Canavarı sakinleşti. Bu teslimiyetin değil, avını ölçüp biçen bir yırtıcının sakinliği idi. "Ben sağlıklı bir

yetişkin erkek," diye başladı.

"Ve senin de ihtiyaçların var." Yüzündeki bütün yumuşaklık kayboldu.
"Bana nutuk çekmeyi bırak.

başka bir yerden alacaksın. Doğru mu anladım?"

BÖLÜM 21

Clay gülmenin kabalık olacağına karar verdi. Eğer bir leopar olsaydı, ona

Şimdi pençeleri. "Pek sayılmaz."

"Ne, yeni bir gelişme mi oldu?" diye . "Erkeklerin hepsi aynı."

"Sağlıklı bir yetişkin Dönüşen erkek olarak," diye devam etti, onun bakışlarını görmezden gelerek, "dokunmak hayatımın bir parçası.

Yapmayacağım.

Eğer almazsam deliye dönerim - uzun yıllar çantasız yaşamak bana nasıl gideceğimi öğretti

Karanlık Nehir'in çoğunun kanıksadığı türden bir dokunuş olmadan."

Gözlerini kısarak onu izlemeye devam etti.

"Ama," dedi, "bu benim için önemli." Yalnız biri olarak bilinirdi ama bu hiçbir zaman dışlanma anlamına gelmemişti. Değil

Dark River'da. "Çocukluğumdaki gibi."

Kollarını kavuşturdu. "Az önce gençken çok fazla olmamasına alıştığınızı söyledin."

"Hayır, sürünün kabul ettiği türden bir dokunuş olmadan yaşamaya alıştığımı söyledim," diye düzeltti. "I

aklımı başımda tutacak başka bir dokunuş vardı. Sen vardın."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi, kolları iki yanına düşmüştü.

Ama kızın hatırladığını görebiliyordu. Onun kucağına emeklediği onca zaman, ikisi de

Ona sarılırken tek kelime etmedi ve şehrin kırık kenarları üzerinde güneşin batışını izlediler. Bütün bunlar

Ona hiç sarılmıştı. Bütün o günler boyunca elini tutmuş, onu güvenli bir şekilde

Hurdalık.

"Bu dostluktu." Gözleri anılarla doldu. "Sen benim en iyi arkadaşımydın."

"Hâlâ öyleyim." Öfkeyle söylemiş olabileceği şeylere rağmen her zaman öyleydi.

"Peki, neden...?"

"Tek istediğin bu mu? Arkadaş olmamız mı?"

Bir tereddüt, sonra başını salladı. "Arkadaş." Talin'in bu ilişkinin saf, lekesiz bir şey olmasına ihtiyacı vardı.

şehvet ve onun doğurduğu kötülük tarafından.

"Ve eğer senden bir dost dokunuşuna ihtiyacım olursa, bunu bana verir misin?"

Kedinin doğasından çekinerek onun yüzüne baktı. "Arkadaşlar öpüşmez."

"Aslında, sürü arkadaşına verilen küçük bir öpücük normal kabul edilir," dedi ona, "ama bunu

Eğer seni rahatsız ediyorsa. Daha önce yaptığınız şeyleri soruyorum."

Kucaklaşmalar, dostça temaslara, beklentisiz, seksin kara lekesi olmadan. "Evet." Gülümsedi ve

kollarını ona doladı. "Evet." Kendisi de

ona sarıldı. "Güzel."

Gülümsemesi yüzünü çatlatmak üzereydi. Bu işe yarayabilir. Suyu kirletme arzusu olmadan, belki

İkisi de yaptıkları hataları unutabilir ve bir zamanlar sahip oldukları masumiyete geri dönebilirlerdi.

Aralarında.

Clay Tanrı'dan ne yaptığını bildiğini umuyordu. Nate ve Tamsyn'in oturma odasındaki halının üzerinde otururken

Odada bacakları önünde yayılmış bir şekilde dururken, hayal kırıklığı içinde yüksek sesle inlememek için elinden gelen tek şey buydu. Bir kaç

Tally saatler önce bir arkadaşının dokunuşunu kabul etmişti. Ya bir sevgilinin dokunuşunu kabul edecek adımı hiç atmadıysa?

Ve onun sevgilisi olmaya çalışacaktı, bundan .

Leopar mantığına göre, o onun arkadaşıydı, bu nedenle onun her dokunuşu bir arkadaş dokunuşuydu. Bu biraz kedi

onunla oynaması ve yavaşça, çok yavaşça, onu aralarında seks olduğuna ikna etmesi için ona alan verdi.

iyi olan her şeyi kaybetmek anlamına gelmek zorunda değildi. Düşünmeyi reddettiği şey, bu konuda başarısız olabileceğiydi.

çaba.

Mercy'nin sesi düşüncelerini böldü: "Üzgünüm, geciktim."

Onun gelişiyle birlikte tüm nöbetçiler -Klay, Vaughn, Nate, Dorian ve Mercy- oradaydı. Lucas oturuyordu.

Clay'in karşısındaki katta, Sascha onun arkasındaki kanepeye kıvrılmıştı. Vaughn'un arkadaşı Faith de genellikle toplantıya katılırdı ama bugün Tamsyn ve Tally ile üst katta oturmaya karar vermişti. Clay biraz endişeliydi

Bu konuda. Sonra yine, diye düşündü sahiplenici bir gurur patlamasıyla, Tally kendi başının çaresine

bakabilecek durumdaydı.

"Tamam," dedi Lucas, "bu Sıçanlar hakkında." Gerçekleri ortaya koydu. "Onların teklifini kabul edip

"Tünellerde serbestçe dolaşıyorlar mı?"

"Bize rapor verecekler mi?" Mercy oturduğu koltuktan sordu.

Lucas başıyla onayladı. "Anlaşma, ynetimresmen kabul edilmesi anlamına geliyor."

"Büyük bir karar," dedi Nate, "başka bir yırtıcının, zayıf yırtıcının bile bölgemize girmesine izin vermek."

"Saldırganlaşırlarsa anlaşma olur." Lucas'ın yüzü buz gibi pratikti. "Bir gün içinde ölmüş olacaklar.

saat."

"Stratejik olarak," dedi Vaughn, "menzilleri en savunmasız noktalarımızdan biri - canavarlarımız bundan hoşlanmıyor

Orada. Eğer Psy bundan faydalanmak için hakkımızda yeterince şey öğrenirse, çok fazla şey yapabilirler.

hasar." Döndü. "Clay?"

"Katılıyorum." Garip bir şekilde, canavarının saldırgan cazibesine rağmen, nöbetçilere getirdiği şey buydu - insanlığı tarafından şekillendirilmiş bir bakış açısı. Bunun nedeni genetik mirasından ziyade

On dört yılını tamamen insan gibi davranarak geçirmişti. Bu insan tarafı leoparın ötesine bakabilirdi.

bölgesel içgüdüler. "Teijan sağlam biri, bu yüzden karar vermesi bu kadar uzun sürdü. Anlaşmayı bozmayacaktır.

yapmayız." Sıçanın içinde, onu ilk bakışta yargılayanları şaşırtabilecek bir onur damarı vardı.

canavarının doğası.

Dorian zaman yanında taşıdığı çakısını parmaklarının içinde ve üzerinde oynatmaya başladı.

beyaz şimşek gibi. "Teijan ile bilgi ticareti yaptım. Adamları en iyi savaşçılar değil ama

mükemmel casuslar. İnsan üyeler de dahil."

Lucas bir kaşını kaldırdı. "Birini tanımak için biri mi

gerekir?" Dorian'ın sırtışı cıvı cıvıldı. "Onun gibi bir

şey."

Sascha, "Resmi bir anlaşmayı görüşmek üzere yaptığımız ilk toplantıda, temkinli olsalar da bana dürüst davrandılar," dedi,

ilk kez konuşuyor. "Teijan sadakatini kolay kolay ama bir ittifaka ihanet edeceğini sanmıyorum.

ya da. Onda çok gurur verici bir şey var."

"Bu profesyonel bir görüş mü?" Dorian sordu. "Onu okudun mu, Sascha sevgilim?"

Sascha sarışın nöbetçiye kaşlarını çatdı. "Bu hiç etik olmaz. İçgüdülerim onun güvenilir olduğunu söylüyor."

Dorian omuz silkti. "İçgüdüleriniz bir empatinkiler."

Clay de aynı fikirdeydi. Sascha bilinçli bir okuma yapmamış olabilirdi ama bir şeyler yakalamış olmalıydı.

bu açıklamayı yapmasına neden olan şey. "Belki de Teijan ve arkadaşlarıyla bir toplantı daha yapmalısın.

insanlar."

"Onları okumuyorum." Sascha'nın kaşları daha da çatıldı.

Lucas uzanıp saç örgüsünün ucunu çekiştirdi. "Lanet olası etik."

"Toplantıya gideceğim," dedi, elini tokatlayarak, ama dudaklarının kenarında bir gülümsemeyle, "ve sana izin vereceğim

Ne düşündüğümü biliyorum, ama bu benim fikrim olacak, başka bir şey değil."

"Tanrım, Lucas," diye mırıldandı Dorian, "onu yoldan çıkardığını söylediğini sanıyordum."

Sascha ona bir yastık fırlattı. Lucas gülerek Dorian'ın karşılık veren yaylım ateşini yakaladı. "Dostuma sataşmayı bırak.

Huysuz bir kadın havasında." Mercy'nin alçak

hırıltısı havayı doldurdu.

Dorian homurdandı. "Kısa çektiğin için kızgınsın."

"Neden kurtlarla irtibatı ben sağlamak zorundayım?" Mercy talep etti.

"Riley tam bir sopa gibi

Çamur, istiyorum-" Ellerini pençeledi ve vahşi sesler çıkardı.

Dorian, "Sana bir bıçak ödünç veririm," dedi. "Böylece kız gibi tırnaklarını kirletmezsin."

Mercy, Dorian'ın savuşturduğu bir hamleyle onu yakaladı.
Yine de onu

güldüğü için onu yere yapıştırdı.

Clay sırttan sürü arkadaşlarına baktı ve Tally'nin bu çembere ait olduğunu anladı. O artık onun kızıydı.

Hiç kimse ya da hiçbir şey -ne korkuları ne de o lanet hastalık- onu ondan uzak tutamayacaktı.

Talin Sascha'nın zor biri olduğunu düşünmüştü ama Lucas'ın eşinin Faith'e karşı hiçbir üstünlüğü yoktu. Küçük, kıvrımlı

Kızıl saçlı kızın gözleri Sascha'ninkilerle aynıydı ama benzerlik burada sona eriyordu. Faith'in gülümsemesi nadirdi.

Talin'in tanıdığı tanımlanamaz bir karanlığa sahipti - çünkü içinde aynı şeyin yankılarını taşıyordu

kendisi.

"Clay'i çocukluğundan beri tanıyor muydun?" Üst kattaki büyük salonda otururlarken Faith sordu.

"O

senden hiç bahsetmedim."

Talin önce bir acı, ardından da bir kızgınlık hissetti. Bu kadın kimdi ki ona Clay hakkında soru soruyordu?

"Şaşırtıcı değil, gerçekten. Birbirimizi son gördüğümüzde çok gençtik."
Ama onun yanına gelmişti

hayatının her günü.

Tamsyn, Faith ve Talin'in arasındaki koltukta oturduğu yerden, "Seni biliyordum," dedi.

O

Talin'e Clay'in gözlerini hatırlatan yeşil bir yün kullanarak bir şeyler örüyordu. "'Benim Tally'm,' bu onun

seni aradım."

"Biliyor muydun?" Faith kaşlarını çattı, ifadesi kadar inceydi ki, sanki henüz duygularını paylaşmayı öğrenmemiş gibiydi.

kalkanları olmayan duygular. "Elbette, onu çok daha uzun zamandır tanıyorsunuz."

Tamsyn konuşurken örgü örmeye devam etti. "Evet ama sizinle çok çabuk iyi arkadaş oldu. Sen

bir çeşit sihir olmalı."

Talin'i vuran kıskançlık vahşi bir yaratıktı, yırtıyor, parçalıyor ve şiddetlendiriyordu. "Sanırım

çaresiz kadınlar için bir şey geliştirdi." Şirret yorum, o daha durduramadan ağzından çıkmıştı.

Tamsyn'in örgü şişleri durakladı, sonra devam etti. Faith bir kaşını kaldırdı. "Sana benim ne olduğumu düşündüren

Çaresiz mi?" Gülümsemesi buz gibiydi.

Talin geri adım atmıyordu, hele Faith'in ona attığı yumruklardan sonra. "Bir dokunuş gibi görünüyorsun

Onu Clay'den uzak tutmaya alış.

"Sen ve Clay. Yani bir ilişki mi var?"

"Evet." Bu tek kelimeyle Talin kendi içinde köklü bir değişim hissetti.

"Eğer yapman gereken bir şey varsa

dans etmek yerine yüzüme söyleyin."

Tamsyn'in iğneleri tamamen durdu ama Faith irkilmedi. "Geleceği görüyorum. Bazen bir şeyler görüyorum

benim için önemli olan insanlar hakkında."

Bu, Talin'in fkmesini başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar yok etti.

"Ne?" diye fısıldadı. "Ben ne yapıyorum

Clay'e?"

"Bilmiyorum." Faith'in cevabı sessizdi, sesi o kadar berraktı ki Talin'e Jon'unkini hatırlattı.

"Ama

Bildiğim tek şey geleceğin henüz değişmediği."

"Bu ne anlama geliyor?" ngrcy sarsmak, bilmecelerle konuşmayı bırakmasını istiyordu.

"Bu demek oluyor ki, her ne olursan ol, henüz onun son sınırı geçmesini engelleyecek kadın değilsin.

..insanlığını kaybetmekten."

BÖLÜM 22

Max saldırıyı engellemek için döndüğünde bir an için çok geçti.

Sadist bir sürü halinde üzerine çullandılar, tekmelediler ve yumrukladılar. Bağırmadılar, çığlık atmadılar ve

mutlak sessizlik başlı başına bir tehditti. Karşı koydu ama çok fazlaydılar. Bir süre sonra, dünyası

tekrarlayan bir indirgenmiş.

Etin ete çarpması, derinin asfalta sürtünmesi, ağır, acılı nefesler. Sıcak bir damlama

Yüzünden kan akıyordu.

Ateşlenen bir silahın sesi. Sonra... hiçbir şey.

BÖLÜM 23

Clay aşağıya, mutfağa indiğinde Talin'in yüzüne bir kez baktı ve onun aklını kaçırdığını anladı.

Faith ile kafa kafaya. Aralarında bir metre kadar boşluk bırakarak durdu. Kaşlarını çatarak

mesafe bıraktı ve onun sert, soğuk elini tuttu. Kadın elini çekmeye çalıştığında, adam kendine hareket etmesi gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldı.

medeni. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

Bu onun dudaklarını sıkıca bastırmasına neden oldu, ama onunla mücadele etmeyi bıraktı.

"Bana ne olduğunu anlatacak mısın?" Sessizlik. "Peki. Faith'e soracağım."

Gözleri kısıldı. "Ona aşık mısın?"

Kadınlar fikirleri nereden buluyordu? "O Vaughn'un eşi." "Yani?"

"Ne olmuş yani?" Clay bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Sürü arkadaşlarının birbirlerinin işine karışması

yap. Bundan pek hoşlanmıyorum ama yaşamayı

öğreniyorsun." "Senin üzerinde hakları olduğunu

düşünüyor."

İşte bu ilginçti. "Sahiplenici tarafın yine ortaya çıkıyor, Tally."

"Kes ." Elini çekiştirdi.

Gitmesine izin vermeyi reddetti. "Onun benim üzerimde hakları var," dedi. "Tıpkı benim Sascha üzerinde haklarım olduğu gibi ya da

Tamsyn. Bu kendinize bakmakla ilgili. Onlar sürü." "Ve ben değilim."

"Henüz değil." Kokusu teninde kalıcı bir iz olana kadar ona sahip olmak isteyen adam, onu kendine çekti.

Kapıya doğru. ", toplantıya zamanında gitmemiz gerekiyor."

Anlaşıldığı kadarıyla bolca zamanları vardı. Restorana giren Clay, Talin'in konuşmasına izin verdi.

O da

Yolculuk sırasında sessizdi ve onu kendi içinde bir şeyler düşündüğünü bilecek kadar iyi tanıyordu.

Başını. Bu tehlikeli olabilirdi, ama oyunu devam ettirmek için oynuyordu ve ona yalan söylemeyecekti.

Dikkat dağıtmak

İkna ederken asla yalan söylemezdi.

"Buraya biriyle buluşmaya geldik," dedi şef .

Sert adam önce Talin'in kot pantolonuna ve üstüne geçirdiğı ince V yakalı kazağı baktı,

Kot pantolonu ve beyaz tişörtüyle Clay'in yanına gitmeden önce. "Sanırım yanlış kurumu seçtiniz," dedi.

burnu o kadar yukarıdaydı ki, burnunun üzerinden onları görebilmesi bir mucizeydi. "En yakın bar iki

bloklar bitti."

Clay, Talin'in ne yapacağını görmek için bekledi. Kulaklarından çıkan buharı neredeyse .

"Nerede bu

en yakın işsizlik bürosuna?" Sakarin tatlı ve oh-so-masum. Tanrım, kız onu tahrik ediyordu.

sinirlendi.

"Bilmediğimden eminim." Bir koklama.

"Konuklarına böyle davranırsan çok yakında sen de böyle davranacaksın." Sesi çeliğe dönüştü. "Olabilirim

herkes."

Adam sırtıttı. "Kıyafetlerin seni veriyor, canım. Eğer senin üstünde bir yerde oynayacaksan

İstasyon, sana daha iyi bir kostüm bulmanı öneririm. Ve," diye alay etti, "daha kibar bir arkadaş."

Bu son söz Tally'nin gözlerini kışmasına neden oldu. "Neden, seni katı boyunlu hıyar.

Benim yol arkadaşım, senin gibi

kibirli bir züppenin bin tanesine

bedeldir."

Clay bundan keyif alıyordu ama kimse onun önünde Talin'e hakaret etmemişti. "Hey, Tally."

Omzunun üzerinden baktı. "Ne?" Sesi hırlamaya yakındı.

"Sence ona ne kadar zarif olabileceğimi göstermeli miyim?" Uzayan köpek dişlerinin hızlı bir parıltısı, kedi yeşili gözler.

Şef yüzü arkasından bembeyaz kesildi. Clay

kahkahalarını güçlükle zapt etti.

Talin onun koluna vurdu. "Terbiyeli ol, hiç yardımcı olmuyorsun."
Dikkatini şef garsona geri verdi. "Şimdi,

Nerede kalmıştık? İyi misin? Çok solgun görünüyorsun."

"Ben iyiyim." Korkusu Clay'in duyularını tahriş eden şef garson
parmağını ekranda gezdirdi

küçük bilgisayar tabletinden. "Kiminle buluşacağınızı söylemiştiniz?"

"Bay Devraj Santos."

Adam konuşurken sesi kısıktı. "Bay Santos özel yemek odalarımızdan
birini tuttu. Eğer

beni takip edeceksin."

Diğer adamın arkasından merdivenleri tırmanırlarken Clay elini Talin'in
beline koydu. "Sanmıyorum

Benden hoşlanıyor," diye kulağına fısıldadı.

"Sana terbiyeli olmanı söylediğimi sanıyordum," diye tısladı. "Neden
böyle tepki verdi?"

"Çünkü"- onun eğlenen ruh halini hissederek çenesine bir öpücük
kondurdu

-"Benim büyük, kötü bir kedicik

olduğumu anladı."

Durup adama baktı ama bakışları sıcak değildi. "Burası bir leopar
kasabası, sana alışkın olmalılar.

Size karşı gelen insanlara ne yaparsınız?"

"Biz onları yemeyiz... yani, pek sık değil," diye alay etti. "Ama itibar kullanışlı bir şeydir." Gerçek şuydu

insanların kedilerin şehrin birçok önemli bölgesini kontrol ettiğini fark etmeye başladığını söyledi. "Elimizde devasa

nüfuz." Ancak, Dark River bir haydut çetesi değil, disiplinli bir birim olduğu için, kural olarak

Bu güçle gösteriş yapmak.

Öte yandan, kıdemli sürü üyelerinden birinin ara sıra yaptığı hatırlatmalar -bu gece yaptığı gibi- kimsenin rehavete kapılmamasını sağlıyordu.

Bu gerçekleştiğinde, diğer yırtıcılar da içeri girmeye çalışacaktı,

İnsan, Dönüşen ve Psy. "Hayatı zorlaştıracabileceğimizi biliyorlar." "Mafya gibi mi?" Elini uzatıp adamın saçlarını düzeltti, ses tonu sevecendi.

İlginin altında kendini beğenmişti. "Hey, biz koruma parası istemiyoruz." Ve takip etmediler

küçük bir intikam, ama şef garson bunu bilmiyordu. "Ayrıca, çimento ayakkabılar geçen yüzyılda kaldı."

," diye fısıldadı ve tekrar tırmanmaya başladı. "O zavallı adamın ödünü kopardın."

"Bunu hak etti." Eliyle kızın kalçasını sıktı, kızın ısırmaya gerçekten karşı olup olmadığını merak ediyordu.

-Çünkü

Dişlerini onun poposunun tatlı cazibesine karşı denemek için can atıyordu. "Benden başka hiç kimse

senin için ne ifade ediyor?"

Kadın gözlerini devirdi ama adam onun gülümsemeye çalıştığını gördü. "Aynen öyle, kedicik." Bu gülümseme onun kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Biraz komikti ama beni bu konuda ararsan bunu inkar ederim."

Merdivenleri çıktıklarında, şef garsonu yolun ortasındaki açık bir kapının önünde dururken buldular.

koridora çıktı. Clay'le arasındaki mesafeyi korumaya dikkat ederek, "Eğer içeride beklemek isterseniz," dedi, "Mr.

Santos gelir gelmez yukarı çıksın."

"Teşekkür ederim," dedi Talin.

Clay, Talin'den önce diğer adama ava çıkmış bir avcının soğukkanlı gülümsemesini verecek kadar durakladı

onu içeri sürükledi ve kapıyı kapattı. "Yeter."

Kadının kendisine emir verebilecek kadar rahat olmasından hoşlanan adam, odada ikinci bir çıkış aradı. Pencere yüksekteydi. ama yeterince büyüktü. Talin'le birlikte dışarı tırmanabilirdi.

Geri. Tatmin olmuş bir şekilde, kadının kapıya yaslandığı yere doğru yürüdü.

"Çoğu insan adam kadar kötü tepki vermez," dedi ve kollarını iki yana açarak

başını. Kızın kendini kapana kısılmış hissetmemesi için yeterince yer bıraktı ama yine de kız yerinde kalınca leoparı mırıldandı. "Bizi hayvan olarak gören insanlardan biri olmalı. Muhtemelen

canlı geyik eti sipariş etmemi istedi."

"O yüksek ve kibirli ses tonunu takınma." Parmağını onun göğsüne soktu. "Bilmiyorsan tabii

İnsanları av olarak gören herhangi bir Dönüşen."

Yüzünü buruşturdu. "Haklısınız. Bazı yırtıcı türler, insanları diğer canlılarla aynı gruba koyma eğilimindedir.

sığır ve geyik." Hayvan formunda bile bir Dönüşen'in zihni yarı insan olduğu için güvende tutulan avlar.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu, sesi sertti.

"Sanırım dilinin keskin kenarını hissetmek istemiyorum." Kapıyı iterek, tuvalete doğru yürüdü.

Kare masanın batı tarafına geçip bir sandalye çekti. Bu pozisyon ona, masanın bir ucundan

iki çıkışa da göz kulak oluyor. "Oturun leydim."

Yanına yaklaştı, ona yukarıdan aşağıya baktı. "Komik, Clay'e benziyorsun."

Sessiz bir soruyla çenesini yukarı kaldırdı.

"Büyüleyici oluyorsun."

Doğasındaki acımasız sahipleniciliğin onu ele geçirmesini engellemek için nasıl bir kontrol gerektiğini bilseydi,

dehşete düşerdi. Otururken elleri sandalyenin arkalığına kenetlendi, yüksek kuyruğu

saçları parmaklarına sürtünüyordu. Bilinçli olarak fark etmediğini bilmesine rağmen, onun

arkasına geçmesine izin vermek, ilkel bir güven eylemiydi ve kadının savunmasız ensesini ortaya çıkarıyordu.

Boyun.

Eğilip o kaymak gibi tene bir öpücük kondurmak istedi. Tally'nin orada çilleri yoktu.

"Don't

Endişelenme," diyerek onu temin etti, bu keşif ilgisini çekmişti.

"Yakında huysuz ve iletişimsiz halime geri .

yeterli."

"Aptal." Adam onun yanına, kapıya en yakın tarafa otururken kadın güldü. Hiç kimse

ona ulaşmanın bir yolunu arıyordu. Günaha boyun eğmek ve onunla oynamak için uzanmak üzereydi.

ayak seslerini duyduğunda saçından bir tutam koparmıştı. Ayağa kalkarak kapıya gitti ve açtı.

Uzun boylu bir adam -koyu renk saçlı, koyu renk gözlü, omuz kılıfında muhtemel bir silah- merdivenlerden çıkarken

şef garson. Clay onun restoran çalışanını kovduğunu ve doğrudan kapıya yöneldiğini duydu. "Siz

Clay Bennett." Ona ulaşan adam elini uzattı.

"Ve sen de bu sabah bana kuyruk takmaya çalışan o herif olmalısın."

Talin'in soluğunu duydu ama duymazdan geldi, dikkatini Santos'un tepkisine verdi.

Birbirlerine. Adam çok düzgündü, hakkını vermeliydi. İfadesinde en ufak bir şaşkınlık belirtisi yoktu.

"Sesin çok emin geliyor."

"Kanarya gibi öterdi." Clay aşağıya önce kuyruğunun icabına bakmıştı.

"Ah." Santos bir kaşını kaldırdı. "Bu ondan bir bildiri gelmemesini açıklıyor. Hâlâ hayatta mı?"

"Şimdilik." Clay geri çekilerek diğer adamın içeri girmesine izin verdi ama Talin'e erişimini engelledi.

Santos kapıyı kapattı. "Talin, iyi görünüyorsun." "Uh-huh."

Clay, patronunun şık kesimli takım elbisesini inceleyen Talin'in şüpheli ifadesini görmekten memnun oldu.

Adam

kurumsal bir köpekbalığı gibi görünüyordu, ama Clay'in hayvanı onu çok daha ilginç bir şey olarak gördü - yırtıcı bir hayvan

insan derisi giydirilmiş.

Onlara anlamsız bir gülümseme veren Santos yerine oturdu. "Belki de önce sipariş vermeliyiz?"

Clay sandalyesine geri döndü. "Zaten yemek yedik ama kahve iyi gelebilir."

Talin menü defterini aldı ve her ikisi için de seçim girdi. "Ben de kahve alacağım.

Belki bir dilim

pasta."

"Yemek yediğim için beni mazur görün. Oldukça yoğun bir gün geçirdim." Santos seçimlerini yaptı ve onları gönderdi

Talin'in gönderdiği gibi. "Özel bir hastaneden geliyorum." "Çocuklardan biri mi?" Talin'in endişesi havayı renklendirdi.

"Korkarım Max artık oyunda değil."

Clay onun ses tonuyla gerildi. "Ne oldu?"

"Saldırıya uğradı." Santos'un gözleri dümdüz, ölümcül bir hal aldı. "Bilincini kaybetmesi için dövülmüş."

Talin dehşet dolu bir nefes çekti. "O-"

"Birkaç kemiği kırılmış ve kafatasında şişlik var, ancak bir doktorun müdahalesi sayesinde hayatta.

sivil düşünceli bireylerden oluşan bir grup." Shine müdürü bir kart uzattı. "Bu özel bir tesis

Ne olduğunu anladıktan sonra onu buraya taşıdık. Burası devlet hastanelerinden çok daha güvenli."

Clay karta baktı ve bölgeyi tanıdı. "Ona kimin saldırdığı hakkında bir fikrin var mı?"

"Talin'in evini tahrip eden kişi ya da kişilerle aynı kişi ya da kişiler olduğunu düşünüyoruz.

bize bir şey söyle." Kollarını önünde kavuşturdu ve gülümsedi. Dişlerle dolu bir köpekbalığı gülümsemesiydi. "O

Yine de birini yakalamışlar. Diğerleri cesedi aldı, ama kan sıçraması ve geride kalan dokulara bakılırsa

bir kafa vuruşuydu."

Clay, Max'ten görünce şaşırdı ve polisin hedef alınmasına çok kızdı. "Dur tahmin edeyim.

-DNA

'bilinmeyen kayıt' olarak geri geldi?"

"Elbette. Ancak ırkın insan olduğunu tespit edebildik." Masanın üzerine koyduğu eli

sıktı. "Kayıp olsun ya da olmasın, saldırı Max'i ve dolayısıyla Enforcement'ı

Denklem. Tamamen iyileşeceğine inanıyoruz ancak o zamana kadar en iyi kaynağımız siz olacaksınız."

Talin titrek bir nefes aldı ama bir sonraki sorusu sertti. "Dev, sürekli 'biz'den bahsediyorsun.

ve

"Bizim. Diğerleri kim?"

"Shine'ın destekçileri. Kurulu onlar kontrol ediyor."

Clay duvarların içinden gelen bir ses duydu ve bunun bir yük asansörü olduğunu belirledi, muhtemelen

Restoranın menülerinde "eski dünya" cazibesinin reklamı yapılıyordu. "Tally, bu şerefe nail olur musun?"

Onda hiç

Devraj Santos'a sırtını dönmeye niyeti yok.

Elini adamın kalçasına hızlıca, adrenalin uyandıran bir şekilde dokundurdu ve ayağa kalktı. "Sadece bunu beklemeye başlama

her gün."

O tabakları almaya giderken Santos olduğu yerde kaldı. "Teşekkür ederim," dedi Talin tabakları

masanın üzerine koydu. Kadın tekrar yerine oturana kadar tabağına uzanmaya çalışmadı. Görünmeye çalışmak

Dost canlısı. Zararsız. Evet, doğru.

"Neden başka bir polise gitmek yerine bize geldin?" Clay kahvesini görmezden gelerek sordu. "Bizim şansımız

bir şeye sahip olmak sıfıra yakındır."

"Bir süredir Dark River'a ilgi duyuyoruz." Santos makarnasından bir ısırık aldı. "Şaşırdınız mı?

açık sözlülüğümden dolayı."

"Evet." Clay'i daha da şaşırtan şey, Santos'u daha az güvenli olan koltuğa oturmaya zorlamış olmasına rağmen

Diğer adam çıkışları görebilmek için sandalyesine kurnazca bir açı vermişti. İlginç. Beklediği

masa jokeyi ve bir asker oldu.

"Anlamıyorum." Talin artık iştahının kalmadığı belli olan pastayı bir kenara itti. "Ben sanıyordum ki

Bu toplantı kayıp çocuklarla ilgiliydi, Dark River'la değil."

Santos'un yüzü soğuk, tehlikeli bir maskeye dönüştü. ". Ama kaçırılmalar daha büyük bir sorunun parçası."

"Shine onların arkasında mı?" Talin hiç düşünmeden sordu.

"Onları sokaktan çekmiyoruz ama sorumluluk sahibiyiz."

BÖLÜM 24

"Neden?" Talin fısıldadı. "Neden onlara zarar verdin?"

"Çocukları öldürmüyoruz." Diğer adam çatalını yere bıraktı, yemeğini bitirmiş olmasına rağmen

tatsız bir konu. Başka bir ihanet eylemi. Askerler ellerinden geldiğince yemek yediler. "Biz sorumluyuz çünkü

onları tanımlamakta çok iyi. Bu noktada, birileri bu bilgiyi diğerlerine sızdırıyor."

Clay bir şeyi anlayamıyordu. "Bildiğim kadarıyla Shine'ın çok fazla siyasi gücü var.

Enforcement ile daha çok mu zorluyorsun?"

"Bu güvenli bir sistem değil - her saat sızıntılar oluyor." Santos uzun bir su içti.

"Biz

Max'i seçtik çünkü Psy müdahalesine ve bütünlüğüne karşı doğal bir kalkanı var. Onun gibi çok fazla

ona. İcra'ya baskı yapmak bu durumda yarardan çok zarar getirirdi."

"Neden?" Talin ısrar etti. "Bu çocukları bulmak için başka kimse bir şey yapmıyor."

"Tam tersine, başından beri deniyoruz." Derisi elmacık kemiklerinin üzerinde gerildi.

"Ama bizim

Düşman saklanmakta çok iyi. Bu yüzden asker toplamayı bıraktık."

"Ben de bunu merak ediyordum," diye mırıldandı Talin. "Aylardır sokak ekiplerini göndermiyorsunuz."

"Daha fazla çocuğu parmaklama riskini alamayız." Başını iki yana salladı. "Biz de çocuklarımızı korumaya çalışıyoruz."

ama bu çocukları bilirsiniz. Çoğu kendi ritimlerine göre hareket ediyor."

Talin itiraz etmedi. "Bize ne anlatabilirsin?"

"Yetenekleri yüzünden götürülüyorlar." Talin, "Bunu zaten biliyorduk," diye karşılık verdi.

"Onları Psy'ın aldığını düşünüyoruz."

Clay bu beklenmedik habere rağmen yüzünü ifadesiz . "Neden?"

"Bu çocuklar insanlığın sunabileceği en iyi şeyleri temsil ediyor. Onlar cephaneliğimizdeki en parlak yıldızlar."

Psy gücüne potansiyel bir tehdit." Talin'e başını salladı. "Gördüğünüz her şeyi hatırlama"

neredeyse başlı başına bir Psy yeteneği."

Buraya kadar doğru, ama Clay buna inanmadı. Talin de öyle görünüyordu. "Yetenekli"

dünyanın dört bir yanındaki çocuklar. Hatta birçoğu özel okullarda eğitim görüyor. Neden sadece

Parlayan çocuklar?"

"Çünkü"-Santos'un sesi sertleşti- "sırtlarına boğa gözü çizdik."

Clay, onlara hiçbir şey söylemeyen bir cevap, diye düşündü. "Dark River'a bu ilgi neden?"

"Psy bağlantılarınız var." Diğer adam sandalyesinde arkasına yaslandı ama iki elini de

Görünürde. "Alfanız bir kardinalle çiftleşti. Sascha Duncan'ın annesi Nikita bir Konsey Üyesi."

"O ilişki sona erdi," dedi Clay, hiçbir sırrı ifşa etmediğini bilerek. Nikita'nın

Sascha'yı artık kızı olarak görmediğini açıkça ifade etti.

"Ayrıca dünyanın en güçlü F-Psy'si olan Faith NightStar var. Psy Net ile devam eden bağlantıları var."

"Hizmetlerini taşeronu veriyor." Clay omuz silkti. "Ağda değil." En büyük bilgi arşivi

sadece Psy'ın ona bağlandığı kişiler tarafından erişilebiliyordu. Sascha ve Faith, Dark River'a iltica

ettiklerinde bu bağlantıyı kesmişlerdi.

"Bu, bağlantıda olan diğer kişilerle iletişim halinde olmadığı anlamına gelmez."

Durakladı ama Clay kalmaya devam etti.

Sessiz. "Karar verici faktör, Karanlık Nehir'in hem yukarı çıkabileceğini hem de çıkmaya istekli olduğunu göstermiş olmasıdır.

Psy'a karşı. Vakfın destekçileri, Psy'a karşı bir araştırma yapmamıza yardım edebileceğinize .

ve çocuklar için kurtarma operasyonu."

"Clay'e ulaşmak için beni takip etmiş olman gerekiyordu, yani sürünün yardım etmeyi çoktan kabul ettiğini biliyorsun."

Talin

dedi, saçmalıkları direkt bir şekilde keserek. "Teorilerinizi bize basit bir telefon görüşmesiyle anlatabilirdiniz."

Santos'un dudakları, onlara beş para etmez bir şey vermediği gerçeğine yaptığı gönderme karşısında kıvrıldı. "I

Dark River'ın eylemlerine vakfın desteğini ifade etmek istedim. Tam bir işbirliği içinde olacağız."

Clay, "Casusları ayıklamak için insanları Shine'ın içine yerleştirmek istiyoruz," dedi.

"Buna izin veremeyiz, ancak suçluyu köşeye sıkıştırmak için mümkün olan tüm önlemleri alıyoruz."

"Tam işbirliğinin güzel bir tanımı," diye mırıldandı Talin.

"Yani özetle, zaten bilmediğimiz bir yok ve bize izin vermeye mi geldiniz?" Clay

leoparın kibrinin ortaya izin verdi. "Bu doğru mu?"

Santos'un eli masa örtüsünü yumrukladı. "Paylaşmaya hazır olmadığımız şeyler var."

"Kayıp çocuklarla ilgili tüm dosyalara ne dersiniz?" Talin'in sesi sertti. "Max'e verdiklerin

tahrif edilmiştir."

Santos bu kez şaşkınlığını gizleyemedi. "Her şeyi öylece hatırlamıyorsun, değil mi Talin? Sen

Bir desen bulana kadar parçaları yeniden dzenlersin. Yeteneklerinin bu yönünü unutmuşum."

"Soruya cevap ver. Ona dosyaları getirebilir misin yoksa göründüğünden daha da mı işe yaramazsın?"

Diğerk adamın gözleri suikastçı soğukluğuna dönüştü. "Dikkatli olun Bay Bennett. Ben sandığınız kadar kolay bir av değılim.

Ben."

"Bence siz şirket kılığına girmiş bir kurtsunuz ama araştırmaya gelince, bize hiçbir şey vermediniz. Ya da

ya da bu içten kurtulun."

"Bunlar bizim ocuklarımız." Santos'un sesinde Clay'in beklemediğı bir korumacılık vardı.

"Yaptığımız her şey

onları güvende tutmaktır."

"O zaman bana dosyaları ver," diye Talin. "Kendin söyledin, kalıplar görüyorum. Belki bir şeyler görürüm

Çocukları bulmamıza yardım edecek."

Shine yöneticisi birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. "Basılı kopyaları yarın sabaha kadar Dark River'in Çin Mahallesi'ndeki merkezine kargolayacağım. Ezberledikten sonra onları imha edin."

O itti

sandalyesine geri döndü. "Yetişmem gereken bir uçak var."

Clay ayağ a kalktı. "Bir şey bulursak sizi ararız."

"Sana verebileceğimi vereceğim." Sofistike maskesi, acımasız iç yüzünü göstermek için kaydı. "Burada

ama benim gözetimimde daha fazla çocuğun ölmesine izin vermeyeceğim." Görünüşe göre

Başka bir şey söyleyecekti ama sonra Talin'e baktı. "Dosyaları bilgi at gözlükleri olmadan okuyun. Hadi

Bakalım hangi kalıpları bulacaksınız."

Dev aramayı yapmadan önce ses yalıtımlı kiralık arabasına binene kadar bekledi. "Hafife almışsın

onları."

"Risk alamayız-"

"Evet, yapabiliriz." Eli telefonu ezmekle tehdit ediyordu. "Çocuklar ölüyor."

"Dark River'ın bu bilgileri emanet etmek için yeterince güvenli olup olmadığını bilmemiz gerekiyor."

"Kimin öğreneceğinden korkuyorsun?" Telefonu ön cama fırlatmasına ramak kalmıştı. "Onlar zaten biliyor. Bu yüzden çocuklarımızı alıyorlar!"

Tankı inin yanındaki saklanma yerine park ettiklerinde Talin sinirli ve yorgundu.

O vardı

Max'i ziyaret etmek istemişti ama Clay, Max'i tehlikeye atabilecekleri gerekçesiyle bu fikri reddetmişti.

tam tersi. Bunun yerine, güvenli bir hattan arama yapmış ve Max'in bilincinin yerinde olmadığı ama durumunun stabil olduğu söylenmişti.

Önemsediği kişileri koruyamamaktan dolayı hayal kırıklığına . "Dev'in Jon'u bulmamıza yardım edebilecek şeyleri saklıyor!"

"Bize çok önemli bir bilgi verdi," dedi Clay, yürürken eli kızın belindeydi İnine doğru. "Psy."

Adamın kurtuldu. Teni onun rahatsız edici bir şekilde tepki verdi - çünkü cesur

Faith'e yaptığı açıklama bir yana, ne istediğinden emin değildi. Sadece Clay'i kaybedemeyeceğini söyledi. "Biz

Psy bağlantısı olduğuna dair bir kanıtımız yok. Max iyi bir polis, öyle bir şey olsaydı bulurdu."

Clay kapıyı açtı ve ışıkları yakmak için yeni kurulan sesli aktivasyon sistemini kullandı.

"Max'le aranızda ne var? O iyi, ben daha kötü yaralandım ve hayatta kaldım," diye mırıldandı.

o girdikten sonra. "Ne, adamdan hoşlanıyor musun?"

Onun bu kadar kötü yaralandığını duyunca kalbi tekledi ama bunu sakladı. "Beni delirtiyorsun!"

Dönerek merdivene doğru yöneldi. "Ben sadece onun iyi, güvenilir, düşünceli

adam. Biliyorsun, çok daha kötüsünü yapabilirdim!"

Clay homurdandı ve onu merdivenden yukarı kadar takip etti. "Güzel. Güvenilir. Düşünceli," diye taklit etti.

"Yapar

ayakkabı derisi kadar heyecan verici geliyor."

"Belki de heyecan istemiyorumdur," dedi dişlerini sıkarak, bu duruma nasıl düştüklerini merak ederek

konuşma. Dönerek onunla yüzleşti. "Belki de normal olmak

istiyorumdur." "Normal mi?" Ses tonu sinirli ve tehlikeliydi.

Günler sonra ilk kez biraz ihtiyatlı davrandığını hissetti. Clay de yorgun ve sinirliydi. Muhtemelen

onu zorlamamalıydı. İlk dokunuşlarında irkilen kadın bunu yapmazdı. Biraz da ona

Talin şaşkınlıkla onun artık o kadın olmadığını fark etti. "Normal," tekrarladı. "Güzel, insan gibi bir

yalama gibi sapıkça takıntıları olmayan bir erkek arkadaş." Clay

ona doğru bir adım attı. "Sapıkça mı?"

Bir adım geri çekildi. "Uh-huh."

"İnsan mı?"

"Kesinlikle insan. Pençe yok. Hırlama yok. Keskin dişler yok." Sesini o kadar sertleştirdi ki neredeyse

kendine inanıyordu. "Normal. Sıradan." Hiç şeyler. "Beyaz çit."

Clay'in gözleri siyaha yakın bir karanlığa büründü ve sinsice ilerleyişini durdurdu. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Zorla söyledi. "Dışarıda olmaktan yorulдум."

Clay'in içgüdüleri uyandı. "Bana söylemediğin şey ne, bebeğim?"

"Hiçbir şey." Önce başını kaldırıp sonra arkasına baktı. "Yatağa gitmem gerek."

"Sıradan insan erkek arkadaşını hayal edebileceğin bir yer mi?" Bir kez daha ona doğru ilerledi.

Bir insan erkeğini tercih edebileceğine dair yaşadığı şok, duygularının çıplak yoğunluğu altında kayboldu.

gözlerinde dönüyordu. "Belki de kendini kötü şeylerin asla olmadığı güvenli küçük bir fantezi dünyasında hayal edeceksin.

ne olacak?"

Adam ona ulaştığında ellerini kaldırdı. Avuç içleri düz bir şekilde göğsüne çarptı. "Bunun nesi yanlış? At

En azından insanlar deli gibi korumacı davranıp bana olmadığımı söylemez-" Ağzını kapattı ama adam

yeterince duydum.

O ince kadınsı ellerden birini kaldırdı ve dudaklarını sırayla her bir parmak ucuna bastırdı.

Kalp atışlarının hızlanması, kırılabilir kemikleri, ona olan güveni. Bu sonuncusu onu paramparça etti.

"İnsan

aileler de aynı derecede bölgeci olabilir."

Başını iki yana salladı. "Siz yırtıcı değişkenler işi bir üst seviyeye taşıyorsunuz. Kendimi sanki bir

eldiven."

Bu beklenmedik bir itiraftı. Tanıdığı Tally onun için üzölmek için fazla zaman harcamazdı.

kendisi. Ama, derin bir şefkat dalgasıyla fark etti ki, tek bir seferde çok fazla şok yaşamıştı.

gün. "Sen benimsin. Bu yüzden mükemmelsin."

Dudakları seğıirdi. "Aptal."

"Belki." Onun parmaklarını kemirdi. "Kabul , sürünün gücü arkanızda olacak Biz

Bizimkilerden birini asla boğıulmaya terk etme. Asla. "

"Kabul edilmeyeceğim Clay," diye fısıldadı, başını onun göğsüne yasladı, bir eli hala

onun. "Diğer kadınların yanında kendimi pis bir sokak çocuğı gibi hissediyorum, burnumu cama dayamış seninle

diğer tarafa. Ben yer değıştiremem, Psy güçlerim yok."

Bu görüntü kalbini kırdı. "Kadınlar sana bir şey mi söyledi?"

"Unut gitsin." Geri çekildi. "Bir 'vay başıma gelenler' anı yaşıyordum. Bunu aşım."

O daha iyi biliyordu. "Tally."

Dudaklarını birbirine bastırdı. Adam bekledi. Nefesini dışarı üfledi. "İyi! Benim hakkımda sorguya çekildim

sana karşı niyetim."

Kollarını beline dolayarak onu kendine doğru çekti. "Peki senin niyetin ne?"

mırıldandı, eğilip dudaklarını onunkilere değdirdi. "Beni erdemimden mahrum etmeyi mi planlıyorsun? Ben

Hatta kibarca sor."

Derin bir nefes alırken göğüsleri ona doğru yükseldi. "Ciddi ol. Beni asla kabul etmeyecekler." Kadın

ellerini tekrar göğsüne koydu ve sanki onun gücünü test ediyormuş gibi parmaklarını açtı. Bu hoşuna gitti.

"Bazılarımız başlangıçta Sascha'ya işkence etmek istedi."

Parmakları ona batıyordu. Bu daha da hoşuna gitti. "Ne? Neden?" diye sordu.

"Bir Psy seri katili Dorian'ın kız kardeşini öldürmüştü. Sascha'nın bilgi sahibi olabileceğini düşündük.

Paket

öfkeleni ve hedef haline geldi-Dorian neredeyse onun boğazını . Faith'e gelince, ilk kez

tanıştığımızda, onu psikopat bir ırkın parçası olmakla suçlamıştım."

"Asla tahmin edemezdim." Parmakları doğruldu, dalgınca okşadı - mırlamak istiyordu. "Nasıl oldu da

Sascha ve Faith Dark River'ın bu kadar parçası oldular mı?"

"Sadakatlerini kanıtladılar."

"Beni kabul etmeleri için benim de aynısını yapmam gerekiyor." İç çekerek alnını onun göğsüne dayadı. "Öyle mi?

Bir insanın insanları ısırması da normal mi?"

Tally'nin kendisine ne kadar kolay sarıldığını fark edip merak ederek sırıttı. "Yatağına git, Tally.

Yorgun ve huysuzsun." Kulağının ucunu öptü. Canavarın açlığı jilet gibi keskin bir bıçaktı ama

bu temasla yatışmıştı. Fark etmezdi. Clay, Tally hazır olana kadar onu almayacaktı.

ona gelmek için. Bir daha asla onun gözlerinde kendisinden korktuğunu görmek istemedi. Bu onu ilk seferinde neredeyse öldürüyordu.

bu .

Yüzünü ona sürttü. "Olabilirim, ama bunu belirtmek zorunda değilsin." Ama onun tavsiyesine uydu

ve . "Yarın sabah görüşür müyüz?"

"Sabah erkenden." Aşağıya inmeden önce kızın güvenli bir şekilde odasına girmesini bekledi ve

Bir çağrı yapmak için ana iletişim paneli.

Vaughn cevap verirken kaşlarını çatmıştı, saçları uykuda birbirine karışmıştı. "Ne oldu? Bir sorun mu var?"

"Faith'le konuşmam gerek."

Diğer nöbetçinin kaşları daha da çatıldı. "Eşimle konuşmak istediğin için mi beni yataktan kaldırdın?"

Bu tür şeylere karşı yasalar var." İnce bir el onun çıplak omzuna ve ardından Faith'in yüzüne dokundu

ekranda Vaughn'un yanında belirdi.

"Clay? Ne oldu?"

"Mesele şu ki, Talin'i rahat bırakmanı istiyorum." Tally kendi başının çaresine bakabilirdi ama bu

yapmalıydı. Tam olarak bunu yaparak çok uzun zaman geçirmişti. Artık ona başka birinin bakmasının zamanı gelmişti.

Faith'in gözlerinde hakaret yerine endişe belirdi. "Ben senin arkadaşınım."

"Umurumda" diye eklemeyen

önce düşünceleriyle boğuşuyor

gibi ydi. "Vaughn," diye hırladı

Clay.

Vaughn arkadaşının şakağına bir öpücük kondurdu. ", Red. Sana hayatın gerçeklerini açıklayacağım."

"Bekle-Faith, yakın zamanda Ağ Zihni ile mi konuştun?" Ağ Zihni, uzayda yaşayan bir neo-duyguydu.

Psy Net - bir dereceye kadar Net'ti - ve Faith'i seviyordu. Kaçırılmalarda Psy parmağı olup olmadığı konusunda mükemmel bir bilgi kaynağı olabilirdi.

Faith başını salladı. "Benimle temasa geçmemek için dikkatli davrandığını hissediyorum. Bunun nedeni Konsey Üyesi'nin

Krychek onun hareketlerini takip etmekte çok iyidir ve konuşabildiğı gerçeğini ele vermek istemez.

"Psy'a Net dışında."

Clay bu kayıp karşısında omuz silkti. Faith onunla bağlantı kurabilmiş olsa bile, neo-duyguyla iletişim kurmak zordu. "Teşekkürler."

"Clay," dedi Faith, yüzü acı içindeydi, "senin mutlu olmanı istiyorum."

"Tally beni mutlu ediyor." İçindeki doğruluk ekranı kapattı. Bu doğrudu-

Tally

onu çileden çıkarabilir, kızdırabilir ve hayal kırıklığına uğratabilirdi, ama aynı zamanda onu başka hiç kimsenin yapmadığı şekilde mutlu etti. O

onun için de aynısını yapmak istedi.

Bu düşünceyle, kendisine ihtiyacı olması ihtimaline karşı ikinci katta yatmaya karar verdi. Daha önce

Önceki gece yaşadığı olay hakkında çok fazla konuşmadı -görünüşe göre bunu görmezden gelmeye çalışıyordu-

ama

Gerçek şu ki, onun sorunu her neyse, daha da kötüye gidiyordu. Ve o olduğu zamanın aksine

On dört, Clay onun için canavarı öldüremedi.

Pençeleri dışarı fırladı. Canı cehenneme! Tally'ye yardım etmek için gerekirse bir M-Psy'yi kaçırdı. O

onun için hiçbir sınırı yoktu. Yoktu.

Bu rüya Talin'in yıllardır gördüğü bir rüyaydı. Ona musallat olan diğer şeylerin aksine, bu

bir kabus değildi. Neredeyse huzurluydu.

Siyah bir alanda süzülüyordu, bedeni cansızdı. Ara sıra yıldızlar selamlamak için titreşiyordu, ama

Karanlığın içinden dokunan canlı gökkuşağı telleri gerçekten dikkatini çekmişti.

Görünüşe göre

neredeyse canlı, ısıltılı bir yaramazlıkla dolu.

Her zamanki gibi durdu, uzandı, bir tele dokundu. Ve her zaman olduğu gibi, o an

huzur kayboldu. İhtiyaç vücudunda hızla ilerliyordu, öyle derin, ağırlı, anlaşılmaz bir ihtiyaç ki

Onu ruhunun derinliklerine kadar sarsmış, sarsılarak uyanmasını sağlamış, gece havasını... bir şey, önemli bir şey için kavramasını sağlamıştı.

Ama orada boşluktan başka bir şey yoktu, hareketsizlikten başka bir şey yoktu.

Kalbi küt küt atarak başucundaki küçük saate baktı. Sabahın dördü. Onun kişisel cadı saati.

O

Kendi kendine burada kalması gerektiğini söyledi. Aşağıya inerse Clay'i rahatsız edecekti, kulakları çok iyi duyuyordu.

Böylece fark edilmeden hareket edebilecekti. Bir dal pencereye doğru kaydı ve pencereye gölgeler düşürdü.

Oda.

Onu korkutmadılar. Orman Clay'in eviydi. Güvenlik ve güçten . Tıpkı onun gibi.

Burada yalnız kalmak istemediğini itiraf ederek yataktan kalktı ve bir çift şort giydi.

atleti ve külotuyla eşofman altı giydi. Genelde koşmaya hazır olduğu kıyafetlerle uyurdu ama

Clay'in yanında olduğu iki gecenin ardından kendini şımartacak kadar güvende hissetti. Hazırdı, kapıyı açtı ve

aşağı inmeye başladı.

"Tally?"

Uykulu mırıltıdan irkilerek gözlerini kısarak karanlığa baktı.
Gece parlayan gözler ona bakıyordu.

Pencerenin altında, karanlıktan korkmayı unutturacak kadar dikkatini
dağıtıyordu. "Clay?"

"Hmm." Gözleri kapalıydı ama konumlarından yerde bir yatak
hazırladığı anlaşılıyordu.

Onun varlığına tamamen hazırlıksızdı, merdivenin ortasında duraksadı.

"Uyuyamıyor musun?" Gözleri tekrar açıldı.

Başını salladı, adamın kendisini gayet iyi görebildiğini fark etti.

"Buraya gel." Tembel bir erkeksi davetti bu.

BÖLÜM 25

O ses. Derin. Uyku ile Husky... ve çok baştan çıkarıcı bir kötü ipucu.

Titredi, göğüs uçları atletin yumuşak pamuğunda sıkılaştı. Ondan kendisi olmasını istemişti.

Ama o anda vücudunun istediği şey arkadaşlık değildi. Panikleyerek merdiveni kavradı.

çaresiz ellerle. "Yapmamalıyım." ", Tally."

Sesi o kadar uykulu, o kadar ikna edici geliyordu ki tereddüt etti. Onunla bir süre oturmanın ne zararı olabilirdi ki?

ne kadar süre? Ve o da uslu duracağına söz vermişti. Kendi kendine bunun bir hayal kırıklığı olmadığını söyledi.

Vücudunun en hassas bölgeleri. "Zorlukla görebiliyorum." Küçük, dikkatli adımlarla tuvalete doğru ilerledi.

yatağının ayağı.

"Ortam ışığı çok az," diye mırıldandı. "Işıklar açık, gece ayarı."

Yumuşak bir parıltı mutfak alanını aydınlattı. Bu düşüncesi için ona tapıyordu ama bunu halledebileceğine karar verdi.

"Işıklar kapalı. Ben iyiyim. Sadece gözlerini kapatma."

Tenin üzerinde kayan çarşafların baştan çıkarıcı sesi. "Sana duvarın yanında bir yer yaptım."

Başka bir şey beklemiyordu -Clay asla onun savunmasız açık tarafında olmasına izin vermezdi.

Yatak. Dizlerinin üzerine çökerek, çok iyi görünen bir yatağın etrafını ve üzerini yokladı.

yapılmış bir şilte. "Çok rahat," dedi kendini duvarla Clay'in arasına yerleştirirken. Yatağın alt kısmı

Yatak sertti ama çarşafın üzerine kalın kuş tüyü bir yorgan atmıştı. "Bir yatakta olmak gibi

bulut."

"Mmm." Eli kızın kalçasına dokundu ve sırtı kızın lezzetli sıcaklığına değene kadar onu hareket ettirdi.

Göğsünü.

Kendini çekmesine izin verdi, adamın yumuşak bir battaniyeyle üzerini örtmesine ve kaslı bir kalçasını onunkinin arasına sokmasına izin verdi,

Gücünü ona sarmasına izin verdi. Sadece bu da değil, onun kolunda kendini oldukça rahat hissetti.

başının altına kaymış. "Uyanık mısın?" Çok ateşliydi ve tam anlamıyla erkek gibi kokuyordu.

kelime. Tadının da onun kadar güzel olup olmadığını görmek için adamın tenini yalamak istediğini fark edince yüzü kızardı.

kokuyordu. "Clay?"

Beline dolanan kol onu sıktı. "Uyuyorum."

Bu huysuz yanıt karşısında gülümsedi ve ona daha da sıkı sarıldı. Bir öpücük bıraktı

boynunun kıvrımından horlarmış gibi yaptı. Gülümsemesi sıırtmaya d6nüştü. "Konuşmak istiyorum." Max hakkında,

Çocuklar hakkında, hiçbir şey ve her şey hakkında. Onun hoşgörölü ruh halini hissederek parmaklarını oynatmaya cesaret etti

Kolunun üzerinde, içindeki açlığı bastırmaya, ona duyduğı bu ihtiyacı yatıştırmaya çalışıyordu.

". "

Boğazından kısık bir sesle homurdandı ve onu kendisiyle, daha doğrusu sert duvarla yüzleşene kadar bedensel olarak kaydıldı.

göğsünü okşadı. Sonra ellerinden biri kadının ensesine doğru uzandı ve yanağını adamın sıcak tenine bastıldı.

"Uyu."

Ellerini göğüslerinin esnek gücüne dayayarak tartışmak için ağzını açtığında

esneme onu ele geçıldı. "İstemiyorum," diye mırıldandı, adamın eliyle sırtının alt kısmını ovduğunun farkındaydı.

diğer eliyle. Yavaş daireler güzeldi... Uzuvarlarını ağır ve rahat hissettiriyordu. Güvende.

Clay, Tally'nin reddetmesinden dakikalar sonra uykuya teslim olduğunu hissetti. Bu onu gülümsetebilirdi.

onu tekrar uyandırma ve sikiindeki acıyı hafifletme dürtüsüyle savaşıyordu. Leopar sarhoştı

onun kokusu. Bir erkeğin bir kadını tadabileceğı her şekilde onu tatmaya teşvik etti. Yalamak istiyordu.

ısırmak, ham hayvan sıcaklığıyla içine girmek için.

Sabır, dedi kendi kendine. Daha birkaç gün önce ondan korkuyordu ve şimdi onun kollarında uyuyordu.

Tally

onun için ne olduğunu hatırlıyordu. Yakında, çocukluk anıları mutlak güvenle birleşecekti.

Yetişkin arzusunun sıvı sıcaklığına. Tanrım, onun uyarılma kokusu saatlerce içebileceği bir uyuşturucuydu.

Günün birinde onun da tadına bakacak kadar meraklanacaktı. O zaman onun tarzını oynayacaklardı.

Oyunlar.

Bu gece ona sarılacaktı ve uyandığında, onu ne olduğunu merak etmesine yetecek kadar kızdıracaktı

geldi. Vücudundaki ağır sızıya rağmen yavaşça ve memnun bir şekilde gülümseyerek gözlerini kapattı.

ve uykunun onu etkisi altına almasına izin verdi.

Ama işler plana göre gitmedi. Leopar, onun sıkıntısının ilk işaretinde pençeleriyle canlandı.

Birdcall

Havayı doldurdu, oda şafak ışığının başıboş ışınlarıyla aydınlandı, ama tek görebildiği sırt üstü yatan Talin'di, gözleri

kapalıydı, nefesi işkence geliyordu.

"Talin, ," diye emretti en sert sesiyle.

Gözleri birden açıldı, bulut grisi şiddetli bir panikle siyaha dönüştü. Nefes alıp vermesi kötüleşti.

Sertliği neredeyse metalik olan yutkunma sesi.

"Kes ." Bir eliyle kızın yüzünü kavradı. "Aşırı heyecanlanıyorsun. Sakin ol."

Tehlikeli derecede sığ üç nefes daha aldıktan sonra ona odaklanmış gibi göründü ve başını salladı. Adam onu izledi.

Kendini kontrol altına almaya çalıştı, hava ondan kaçmaya devam ettiğinde korkusunu hissetti. Elini kaldırdı

boynu ve gözleri ona yalvarıyordu. "C-c-can't," demeyi bir şekilde başardı ve adam bunu fark etti

psikolojik bir sorun değildi.

"Solunum yolunuzu tıkayan bir şey mi var?" diye sordu, dehşete kapılmıştı ama tepkilerini kontrol altında tutması gerektiğini biliyordu.

Kontrol. Tally'nin düşünmesine ihtiyacı vardı.

Başını salladı, sonra elini de kaldırıp avuç avuç birbirine kenetledi, o olağanüstü gözleri öfkeyle Odaklanmış. İnce kehribar halka sabah ışığında erimiş altın gibi parlıyordu.

"Solunum yolunuz gibi mi hissediyorsunuz?"

Kadının başını sallaması üzerine elini yanağından çekti ve oturur pozisyona geçti. Sonra ellerini onun altına koydu.

Omuzlarından tuttu, onun da kalkmasına yardım etti. Pencerenin altındaki duvara yaslanmış , gözleri

Bir eli boğazında çırpınıyordu. "Bu

daha mı iyi?"

Başını salladı ve diğer eliyle ona uzandı. Onu tuttu, zihni hızla çalışıyordu. Tamsyn'in güncel tuttuğu bir ilk yardım çantasında acil tıbbi malzemeleri vardı. Ayrıca bazı tıbbi eğitimleri de vardı- Şifacılarına ulaşana kadar kendisini ya da başka bir sürü arkadaşını iyileştirmeye yetecek kadar.

Ama ne

Talin'in şu anda yaşadığı şey kanayan bir yara ya da kırık bir kola yakın bir şey değildi.

"Geri döneceğim, bebeğim." Bu sözle onu bırakan adam, koşarak yatağın altından tıbbi kiti aldı.

Lavaboya gitti, sonra da cep telefonunu kahvaltı masasının üzerine bıraktığı yerden aldı.

Delme

Tamsyn'in numarası Tally'nin yanına geri döndüğünde, nefes alışının kötüleştiğini gördü.

Cildi

rengini kaybetmeye başlamıştı.

", Tally." Parmaklarını kızın boğazında gezdirdi. "Benim için ." Bir emirdi, rica değil.

Gözlerini açık tutmak için mücadele ederek, birinin cevap vermesini beklerken elini onun bileğine kapattı

aradı. Cevaplanacağını biliyordu; şifacıları olarak Tamsyn'le irtibat asla kopmazdı.

"Clay, ne ?" Sesi geldi, tamamen işle ilgiliydi.

"Talin'de bir sorun var. Nefes alamıyor. Sanki boğazı kapanmış gibi."

"Herhangi bir

tıkanıklık var mı?"

"Hayır diyor."

"Önemli bir alerjisi var mı?"

"Hayır, hiçbir şey," dedi onun sorusunun hemen ardından, bunu çocukluğundan beri biliyordu.

"Ona sorun, bu onun geliştirebileceği bir şey."

"Bebeğim, büyük alerjiler mi?"

Başını bir kez daha salladı, bu seferki yavaş ve ağırdı. Dudaklarında mavinin soluk izleri belirdi.

"Hiçbir şey," diye tekrarladı, sonra bir anısı canlandı. "Ama eskiden küçük bir polen alerjisi vardı.

Eskiden hapşıırırdı." "Kalp

atışları nasıl?"

Parmaklarını boynundaki nabza bastırdı, her düzensiz atışta kontrolü daha da zorlaşıyordu. "Çok

lanet olası yavaş."

"Telefonu ona doğru çevir ki yüzünü görebileyim."

Clay emredileni yaptı, sonra telefonu tekrar kulağına götürdü. "Tammy?"

"Kit sende mi?" Sesi sakın ve kendinden emindi.

"Evet." .

"Kapağın sol üst tarafında önceden yüklenmiş küçük bir basınç enjektörü var."

Hemen gördü. Yerleşik yuvasından kaydırarak çıkardı ve kapağını kapattı. "Nerede?" Ne olduğunu sormadı.

ne yapabileceğini. Zaman yoktu.

"Bekle. Doğru olduğundan emin ol. Yanında 'epinefrin' yazıyor mu?"

Talin'in göz kapaklarının inip kalktığını gördü. Eli bileğinden düştü. Leopar onun içinde tırmaladı

dışarı çıkmaya, ona ulaşmaya çalışıyordu. "Evet!"

"Yap . Kalçasına. Clay, seni uyarmalıyım, bu çılgınca bir tahmin. Bu tamamen yanlış bir şey

olabilir, ona zarar verebilir."

"Başka seçeneğimiz yok. Bir şey yapmazsak ölür." Pençelerini kullanarak eşofmanında bir delik açtı,

enjektörü kızın cildine bastırdı ve düğmeye bastı. Şeffaf tüp ilaçtan arındı

bir anda. Hayatının en uzun üç saniyesi boyunca hiçbir şey olmadı. Sonra Talin sarsıldı ve gözleri

parladı. Bir saniye sonra eli körlemesine ona doğru uzandı.

Onu kavradı, sıkıca tuttu. "Nefes al, bebeğim. Lütfen, Tally, nefes al. Nefes al. "

Parmaklarını onunkilerin etrafında kenetleyerek derin bir nefes çekti. Sonra bir nefes daha.

"İşe yarıyor mu?" Tamsyn sordu.

"Evet," diye fısıldadı, kalbinin etrafında lanet bir yumruk. "Evet."

"Onu kontrol ediyorum. Onu sıcak tutun, sıvı verin."

Clay telefonu yere koyduğunun farkında bile değildi, bakışları Talin'inkilere kilitlenmişti.

Kadının gözünden süzülen tek bir damla gözyaşını görmek içini parçaladı.

Adam onu tutmayı bıraktığında, kız

küçük, savunmasız bir ses çıkardı. "Şşş. Sana sarılmam lazım." Sırtını duvara yaslayarak yerleşti

Yanında, onu kucağına çekti.

Adam onu kendine çektiğinde, başını çenesinin altına sıkıştırdığında, kucaklaması bu tarafa doğru olduğunda şikayet etmedi.

çürükler. İkisi de konuşmadı. Kadın yavaş ve derin nefes aldı, adam da ona sarıldı.

Rahatlatıcı sesler. Sonunda yumruklarından biri adamın göğsüne indi. Sanki onu damgalamış gibi yanıyordu. "Yapabilirim

nefes al."

"Güzel." Leopar dışarı çıkmak için mücadele ederken konuşmak zordu. "Bana ne verdin?"

Pençeleri patlamak üzereyken kontrolü geri aldı. "Bir doz epi."

"Bir Şeye karşı bu kadar kötü alerjim mi var?"

Onu öpmek, almak ve kendisini onu kaybetmediğine ikna etmek istiyordu. "Bunu ilk kez yapıyorsun

nasıl bir tepki?"

Başını salladı. "Bu mantıklı değil. Bir bağlantısı olmalı-"

"Tammy seni kontrol etmeye geliyor," diye araya girdi, o lanet hastalık hakkında konuşmaya hazır değildi.

son dakikaların dehşeti. "Bundan sonrasını göreceğiz."

Talin, başını kaldırıp ona bakabilecek hale gelene kadar

kımıldadı. "Ben iyiyim." "Neredeyse  l yordun."

Parmakları adamın tıraŐsız çenesinde gezindi. "Beni çekip çıkaracağını biliyordum."

" lemezsin." Bu bir emirdi.

O iri gri gözlerini kırpıŐtırdı, ateş halkası parlıyordu. "Elimden geleni yapacağım."

Mantıksız davrandığını biliyordu ama leopar kontrolü ele almıştı ve mantık ya da

Sebep. Hayvanın tek istediği, hiçbir Şeyin silemeyeceği bir seviyede hayatta olduğunu bilmekti. "Ben

sözümü tutmayacağım."

Gözleri büyüdü ama hangisi olduğunu sormadı. Bunun yerine yüzünü ona doğru eğdi ve o da

Dilini dudaklarının kenarında gezdirdi, kadın açıldı, sıcak ve vericiydi ve ona aitti. İnkâr edilemez, geri dönölmez bir şekilde onun.

Ne düşünürse düşünsün ya da ondan nasıl kaçarsa kaçsın, Talin hep öyleydi ve hep öyle kalacaktı,

Onun. Dilini onunkine değdirirken, onu kendine bağlarken kesinliğini hissetmesine izin verdi.

sahip olduğu her şeyi aldığı ve daha fazlasını talep ettiği güvenle.

Talin, Clay'in ağzının içine girmesiyle yeni bir tür nefessizliğin içine çöktüğünü hissetti.

bariz bir sahiplik damgası olarak. Başka bir erkeğe asla izin vermeyeceği bir öpücüktü. Bu öpücük

bedenle ilgili değildi. Bu ruhla ilgiliydi. Onu çırılçıplak soyuyor, savunmasını parçalıyor, kalbini kırıyordu. "Clay." Bir yalvarış, ondan istediği sözleri tutamayacağını hatırlatan bir hatırlatma.

yapmak. Beynini kemiren sinsi hastalık kontrol edebileceğinin ötesindeydi.

Buna karşılık olarak alt dudağını ısırdı ve kız şikayetçi bir ses çıkarınca tekrar yaptı.

Aç

İçindeki kadınsı kibir, belirsiz geleceğe dair tüm düşünceleri silip süpürdü. O da karşılık verdi. O

irkilmiş görünüyordu, tepkisi -dikkatli bir hareketsizlik- çok kediceydi. Öpücüğe gülümseyerek onu ısırdı.

Ağzını açıp dilini onunkine dolamadan önce kazanmaya niyetli olduğu bir düelloya girişti.

Bu, Clay'in o büyük, sıcak ellerini vücudunda gezdirip bir tanesini alt tarafına koymasından önceydi.

diğeri ise ensesinin etrafında kıvrılmıştı. Tutuş o kadar tescilli, o kadar saldırgandı ki

onu korkutup diğer yöne kaçmasını sağladı. Bunun yerine, içinde karanlık ve cinsel bir ateş yaktı.

İhtiyacı alev alev yanıyordu. Onun içinde eridi, ağrıyan göğüslerini onun göğsünün sert duvarına bastırdı.

Ağzının içine mırıldandı.

Meme uçları titreşimle ani bir zevkle sarsıldı ve geri çekildi. "Mırılıyor musun?"

Gülümsemesi saf kedi idi. "Sadece senin için."

İlişkilerindeki bu tehlikeli, kaçınılmaz tırmanışa karşı içinde barındırmış olabileceği her türlü direnç

ayaklarının dibinde kocaman bir havuza dönüştü. Çekici olmaya çalışıyordu. Clay hiç kimse için çekicilik yapmazdı.

Görünüşe göre, o hariç. Onun çenesine bir öpücük kondurdu. "Bu kadar seksi olmayı bırak."

Gülümsemesi genişledi ve elini ensesinden saçlarına doğru kaydırarak başını geriye doğru çekti, böylece

onu tekrar öptü. Meme uçlarını ovuşturduğunu fark ettiğinde kor alev aldı.

ona karşı. Aldırmıyor gibiydi - yine o mırıldanma şeyini yapıyordu. Elini aşağı indirdi.

kıçını kavradı ve pozisyonunu değiştirerek adamın üzerine oturduğunu görününce irkildi. Adam yeniden yerleşirken

kız bir iniltiyi bastırdı. Adamın ereksiyonunun sert çıkıntısı şimdi tam arasındaki ıslak sıcaklığa bastırıyordu.

Kalçaları.

pşmeyi keserek, dudaklar ıslak, nefes tırtıklı, bir elini kaldırdı ve bir eliyle ağzının şeklini çizdi.

parmak. "Beni acele ettiriyorsun."

"Ben sabırlı bir adam değilim," diye pişmanlık duymadan cevap verdi, parmağını çenesinden aşağıya doğru izlerken.

Boğazını. "Dokunduğumuzda hissediyorsun bebeğim," diyerek onun en derin korkularından birini sildi. "Bu olacak

Çok iyi. Kokunu alabiliyorum, çok sıcak ve ıslaksın, çok hazırsın." Kulağını ısırdı. "Seni boşaltmama izin ver.

Ben olacağım.

iyi, fazla yalamayacağım."

Bu şakacı istek kalçalarının sıkılmasına, göğüslerinin şişmesine neden oldu. "Clay."

Boğazına sokuldu, tadına baktı

onun zarif erkek kokusu. "Ya bunu yaparsak ve sonra... sonra işler yolunda gitmezse?"

"Yapacaklar."

"Ama ya yapmazlarsa?" diye sordu, onun inatılığının bunu belirlemesine izin vermeyi reddederek. O konuyu amamıştı

Tank'taki o patlayıcı tartışmadan beri karışık geçmişı vardı ama bu unuttuğu anlamına gelmiyordu.

Clay, ihanet olarak gördüğü şeyi kabullenemeyecek kadar . Bu bilgiyi onun

Ona her baktığında gözlerini kaçırıyordu. "Arkadaşlığını kaybedemem." Arasında duran tek şey buydu.

ve o kadar büyük bir ıssızlık ki, hayatta kalamayacağını biliyordu. Bu sefer değil.

"Tally, benden kaçmaya çalıştın ve bak nereye düştün." Tekrar dudağını ısırđı, serbest bıraktı

şehvetli acıyı yaladı. "Bana ihtiyacın olursa her zaman yanında olacağım."

Bu onun sorusunu yanıtlamadı ama o bir şey söyleyemedi adam elini göğsünün üzerine kapattı.

"Clay!" Yarı şaşkın, yarı neşeli bir haykırıştı.

Parmaklarının kızın üzerinde hareket etmesini izlemek için eğilirken, beline doladığı koluyla onu yerinde tuttu.

ince örtülü et. "Üstünü çıkar."

Düşünmekte gerçekten zorlanıyordu. "Hayır. Yavaşla."

Adamın cevabı boynunun altındaki çukura bir öpücük kondurmak oldu. Sonra o noktayı yaladı,

Uyluklarının arasındaki ihtiyaca doğru his okları fırlatıyordu. Sanki bu yeterli değilmiş gibi

sert, erkeksi bir onaylamayla göğsüne masaj yapmaya devam etti. Onun dokunuşundaki sahiplenmeyi anlamak için sertçe "Benim" demesine gerek yoktu.

Vücudu, adamın ona hissettirdiklerinin etkisiyle titriyor, hisler durmaksızın çarpıyordu

zihninde. Sınıra doğru sürüklenerek elini onun elinin üzerine koydu. "Hazır değilim." Zevk yeterli değildi, değil mi?

Kendisinin bir parçasını ona kapalı tuttuğunda. "Özür dilerim." Aralarına koyduğu geçmiş için. Geçmiş için.

söz veremediği geleceği

Boynuna doğru bir öpücük kondurdu. "Olma." Kız ne dediğinden emin olamadan tekrar dudaklarına yapıştı.

söyledi. "Ben sadece oynuyorum. Tamsyn yolda geliyor."

O yeşil gözlerdeki çocuksu yaramazlık onu çok mutlu etmişti.

onu yönlendiriyor. "Beni bir kez daha öp o zaman. "Beni içten içe öldüren hastalığı unuttur bana.

Dışarı. Ama en önemlisi, bana artık güvenmediğini unuttur.

BÖLÜM 26

Ashaya'nın yeraltı laboratuvarından aydınlığa çıktığı ilk gün, dışarı çıkarken durduruldu

Eski çiftlik evinin içine gizlenmiş asansör.

"Hanımefendi, dışarıda bulunma izniniz yok." Güvenlik görevlisi standart siyah

Güvenlik üniforması ama bir omzunda Ming'in amblemi var - savaşta kilitlenmiş iki yılan.

"Hayır," diye kabul etti. "Ama öte yandan, kaçmaya teşebbüs etmediğim sürece, herhangi bir şey yapmaya yetkiniz yok.

Şahsıma karşı bir eylem. Düşünmeye ihtiyacım var ve bunu dışarıda daha iyi yapıyorum." "Gözetim-"

"-gökyüzünden engellendi, kendi uydularımız hariç hepsi başka yönlere itildi. Ve hiçbir

"Beni görmek isteyen kimse yok." Sadece mısır, uçsuz bucaksız bahar yeşili mısır sıraları. "Bana eşlik edebilirsin."

Askeri bir baş sallama. "buyurun."

Savaşı kazandığına dair bir yanılsama içinde değildi. Ming'e telepati yaparken sadece zaman kazanıyordu.

daha fazla talimat için. Beklenen zihinsel dokunuş, o sahaya adım attıktan sadece birkaç saniye sonra geldi.

aldatıcı bir şekilde yıpranmış görünen

verandada. Meclis üyesi, dedi ki.

Ashaya, doğrudan bir emre itaatsizlik ediyorsun. Ming'in zihninden gelen ses kristal netliğindeydi. Ya

Ya hâlâ ülkedeydi ya da telepatik güçleri daha önce düşündüğünden daha güçlüydü.

Kuralların asla tutmayacağını bilmeliydin. Merdivenlerden aşağıya doğru yürüdü ve

Mısır, her hareketini izleyen korumanın bilincinde. Psikolojik bir kusurum var.

rehabilitasyona tabi tutuldu. Çünkü o, bazen ölümcül olan

yan etkiler. Ancak, bu kalkan sonsuza kadar sürmeyecekti.

Klostrofobi eğiliminiz laboratuvar tasarlanırken göz önünde bulunduruldu. Tamamen açık.

Ve yeraltında. Bir keresinde yeraltına gömülmüştü. Kalıcı bir iz bırakmıştı. Kusur

Dikkatli gerektiğini bildiği için, bunun herhangi bir şekilde zayıflatıcı olmadığını, ancak net düşünmeyi sağladığını söyledi.

uzun bir süre aşağıda kaldıktan sonra zorlaşır.

O halde kusurlu olan bizim tasarımıdır, diye havalı bir Psy mantığıyla kabul etti.

Psikiyatri konsültasyonu

yeteneklerinizin, yerleşim planı ve zihinsel gücünüz göz önüne alındığında konumdan etkilenmeyeceğini düşünüyoruz.

Danışman haklıydı - yeteneklerim olumsuz etkilenmedi etkilendi. Zayıflığını kabul etmek onu öldürtür. Bu daha çok verimlilikle ilgili bir durum. Tek ihtiyacım olan düzenli olarak bir ya da iki saat

retkenliği en üst düzeyde tutmak için.

Ming düşünür gibi durakladı. Güvenlik riski yok. Buna izin vereceğim.

Teşekkür ederim. Ayrıca muhafızın beni takip etmemesini tercih ederim. Onun varlığı dikkatimi dağıtıyor. İşimin önemli bir kısmını kafamda yapıyorum. Bu kadarı doğruydu ve Ming'in onlar konuşurken eriştiğinden kuşku duyulmayan kayıtlar da bunu kanıtlıyordu.

Küçük bir duraklama daha. Anlaştık. Tüm bölgeyi güvenlik altına aldık. Tehditlerin en incesi. Mükemmel.

Dikkatli ol, Ashaya. Çok şey senin çalışmana bağlı.

Keenan'a gizli bir gndermeydi. Ama bu duygusal bir tehdit değildi, o kadar kolay bir şey değildi.

Anne sevgisi insanlar ve Dönüşenler içindi. Ashaya'yı başka şeyler yönlendirirdi. Ming bunu çok iyi biliyordu.

Ama artık dışarıdaydı. Her seferinde bir dakikalık adım. O bir M- Psy'dı.

Zihnindeki DNA. Sabır onun en güçlü .

Dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca Psy'ı birbirine bağlayan psişik ağ Psy Net'in derinliklerinde, Hayalet

Çok az anlam ifade eden bir bilgiye rastladı - insan kaçırıldığına dair fısıltılar

Çocuklar. Psy Net'te söylenen hiçbir şey onu terk etmedi, ancak bu fısıltının henüz parçalanmamış olması ve

Ağ'ın dokusu tarafından emilmeye başlaması, bunun yeni olduğu anlamına geliyordu. Bu bilgi onu duraksattı.

Psy Konseyi'ni iktidardan indirmeye ve halkını Sessizlik'ten kurtarmaya kararlı bir dönekti.

Bu yanlıştı. Bu özgürlük adına cinayet işlemişti ve bu olay sona ermeden önce daha birçok kez bunu yapacaktı.

her yerde. Ama o hâlâ Psy'ydı. Hiçbir şey hissetmiyordu, ne sevgi, ne ilgi, ne de nefret. Hiçbir şey hissetmiyordu.

Bu beklenmedik veri parçacığını değerlendirdiğinde, buz gibi bir zihinle yetiştirilmiş bir adamın

Yalnızca mantık ve akıl. Dokunma, zar zor anladığı bir şeydi.

biliniyordu. Sonunda, bulduğu şeyin mantıksızlığı onu kararlı kıldı.

Bu keşfi, güvendiği tek insana iletmek üzere . Peder Xavier Perez

bir Tanrı adamıydı, ama aynı zamanda bir askerdi. Ve kendine has nedenlerden dolayı, savaşta Hayalet'in müttefikiydi.

Ashaya Aleine ve Konsey'in Protokol I'i yürürlüğe koymasını engellemek için.

Kararını veren Hayalet, kaçırılma olaylarını zihninden kovdu ve çok daha büyük bir şeye odaklandı,

tüm Psy Ağrı'nı bozma potansiyeli olan bir şey, bir Konsey Üyesi'ne suikast.

BÖLÜM 27

Tamsyn elindeki son aletleri de kaldırdı ve Talin'in yanındaki sandalyede arkasına yaslandı. Hem Clay hem de

Nate -kulak misafiri olmadan sessizce konuşuyordu- yaklaştı.

"Sende yanlış bir şey bulamıyorum." Tamsyn bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Alerji testlerinin hepsi

Negatif ve piyasadaki en iyi ekipmana sahibim." "Hemen anlayabiliyor musun?"

"Evet. Bu da geriye iki olasılık bırakıyor. Birincisi, alerjiniz her neyse o kadar nadirdir ki

bilgisayarın analiz programı-"

Talin başını salladı ve Clay'in eli omzuna rahatlayarak iç çekti. Çok doğru hissettirmişti, yani ne

ihtiyacı vardı. "Aklıma hiçbir şey gelmiyor-"

"Peki ya bir orman organizması?" Clay araya girdi. "Tally'nin vücuduna göre bu yeni bir çevre.

endişeliyim."

Bu kez başını sallayan Tamsyn oldu. "Yine de bir bilinmeyen olarak ortaya çıkmalıydı.

İşte bu.

Sorun şu ki, hiçbir şey almıyorum."

"İkinci olasılık nedir?" Talin sordu.

"Hiç de alerjik bir reaksiyon değilmiş. Epi konusunda şansımız yaver gitti." Tamsyn kaşlarını çattı.

"Nasılsın

şimdi nasıl

hissediyorsun?"

"İyyim."

"Kalp çarpıntısı, mide bulantısı ya da olağan dışı bir şey yok mu?"

Talin'in kalbi kesinlikle hızlı atıyordu, ama bunun ilaçla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey

Parmak uçlarını köprücük kemiği boyunca gezdiren adam. Kedinin bunu bir şey olarak görüp görmediğini merak etti.

davranıyor. "Hayır. Yan etkisi yok."

şıfacı sinirli bir nefes verdi. "Durumunuzdan bir anlam çıkaramıyorum. Ben de aynı fikirdeyim.

Clay, tarama için bir M-Psy'ye gitmen gerekiyor. Sorun şu ki, henüz güvendiğimiz biri yok.

Sascha ve Faith sürüye katıldığından beri bir şeyler hissediyoruz."

"şimdilik iyyim." Talin ölmek istemiyordu. Ama hayatını tehlikeye atarsa kendisiyle de yaşayamazdı.

Jon'unkinden önce. Bu korkmadığı ya da kızmadığı anlamına .
"Benim sorunlarımla daha sonra ilgileneceğiz.

Jon'u bulduk."

Clay bir şey söylemedi ama leoparın vahşi enerjisinin teninde dolaştığını hissedebiliyordu.

O

Ona çok kızgındı.

İki saat sonra Talin, Dark River'in iş merkezinde bulunan küçük bir toplantı odasına girdi ve içgüdüsel olarak

Clay'in içinde kopan fırtınanın farkındaydı. Onu, Dev'in teslim ettiği dosyaların bulunduğu odaya yerleştirdi.

"Gidip bazı şeyleri kontrol etmem gerekiyor. Bir şeye ihtiyacın olursa Ria'ya sor. Lucas'ın asistanı." O da

ona iletişim panelinde basması gereken tuşu gösterdi. "Yönlendirildin mi?" Başını salladı. "Her şeyi hatırlıyorum. Unuttun mu?"

Bu küçük şakaya gülmek yerine odadan çıkmak için döndü. Hayal kırıklığı onun üzerinde çiçek açtı

dilini çıkardı ve kara kara düşünebiliyorsa, kendisinin de somurtabileceğine karar verdi. "Hey!"

Yumuşak, duygusal bir kedi hareketiyle döndü ve dudaklarına sert, sahiplenici bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Ben şımarıklık yapma."

Adam giderken parmaklarını dudaklarına götürdü, gülümsemek istiyordu; adam onun üzerine karanlık ve sessiz çökmüş olabilirdi.

Ama bir öpücük almadan gitmemişti. Umut, kalbinde hayata meydan okumak için mücadele etti. Evet, içindeki sahiplenici leopar

Clay ona karşı temkinli davranmaya devam etti. Ve evet, acımasız bir dürüstlikle itiraf etti, bir parçası onun

onu tekrar terk et.

O mesafe, o gizli korkular, acı veriyor.

Ama yine de yavaş adımlarla bir araya geliyorlardı, aralarındaki bağ çocukluklarında olduğundan çok daha güçlü ve samimiydi. Bu harika bir sürprizdi; ayrı geçen onca yıldan sonra

ona gelmeye korkuyordu, keşfettiği adamın gerçeğinin sonsuza dek onu lekeleyeceğinden korkuyordu.

hayatının en mutlu anıları.

Yetişkin Clay'i gençlerden daha çok sevebileceği hiç aklına gelmemişti ama

İşte oradaydı. Arkadaşının büyüdüğü adam, onu büyülemişti, düşünceli öfkesi, karanlık öpücükleri,

hayvan korumacılığı ve hepsi. Memnuniyetle, duyguları karşılıklı görünüyordu. Ama ayrılık

ikisini de yaraladı. Bu hastalık onu öldürmeyi başarırsa Clay'e ne yapacaktı?

...Gelecek henüz değişmedi.

Clay'in büyüyen ilişkileri yüzünden insanlığını kaybedebileceği düşüncesi onu dehşete düşürüyordu. Eli sıkıştı. Hayır, diye düşündü, hayır. Gelecek sabit değildi. Onun düşmesine izin vermeyecekti. Kapı çalındı.

onu döndürdü.

Açıldığında, ağzının etrafında gülme çizgileri olan ve elinde bir çay tepsisi bulunan güzel bir esmer ortaya çıktı. "Ben

Ria ve ben çok meraklı ."

Bu tanışma Talin'i etkisiz hale getirmiş, çalkalanan duygularını kahkaha attıran bir verimlilikle kesip atmıştı. "Ben

Talin."

Ria tepsiyi masaya koydu. "Clay'in misin yani?" "O

zaten benim."

Diğer kadın sıırttı. "Oooh, senden hoşlandım. Yine de beklediğim gibi biri olmadığınızı itiraf etmeliyim."

"Oh?"

"Sen insansın. O... bir kedi için bile çok yoğun." Talin cevap veremeden gözleri büyüdü. "Alınmayın! Ben de insanım."

Talin bu fırsatın üzerine atladı. "Bir leopar sürüsünün içinde insan olmak nasıl bir şey?"

"Bize karşı daha dikkatli olmak zorundalar, daha kolay kırılıyoruz," dedi Ria samimi bir sıcaklıkla.

Talin, Clay'in ona karşı kendini tutması fikrinden hoşlanmamıştı. "Evet."

"Ama biliyorsunuz, insan erkekleri de kadınların yanında kendilerine dikkat etmek zorunda. Onlar daha büyük, daha güçlü,

ırkı ne olursa olsun." Omuz silkti. "Bu adamların da endişelenmesi gereken pençeleri ve dişleri var."

"Huh." Pratik açıklama tamamen mantıklıydı. "Ve," diye ekledi

Ria, "onlara karşı da dikkatli olmalıyız."

Talin kaşlarının yükseldiğini hissetti. "Clay'e ya da herhangi bir Dönüşen'e ne yapabilirim ki?"

"Bir düşünün, işitme duyuları çok hassas, yeterince yüksek sesle bağırırsak kulak zarlarını patlatırız." O

yüzünü buruşturdu. "Bunu zor yoldan

öğrendim." "O-"

"İyileşti. Tanrı'ya şükür. Ve benimle çiftleşti, o yüzden çok kızmadı." Acı bir gülümseme. "Her ne kadar çekip çıkarsa da

Arada sırada ona nazik davrandığım için bana takılırdı."

Talin, Clay'in inanılmaz duyularının dezavantajlarını hiç düşünmemişti. "Sanırım parfüm bitti o zaman?" O

yalamayı, tatmayı nasıl sevdiğini düşündü ve vücudunun içten dışa doğru ısındığını hissetti.

Ria burnunu kıvırdı. "Değişen almalısın. Clay'e seçtir çünkü

Heck hiçbir şeyin kokusunu alamayacak."

Talin yavaş bir nefes verdi. "Her iki taraftan da al ve ver." Aynen diğer ilişkilerde olduğu gibi.

"Evet. Ah, evet," diye ekledi Ria, "deri ayrıcalıkları konusunda dikkatli ol." Talin diğerine

Kadın boş boş bakınca gözlerini devirdi. "Eminim Clay sana kendi hakkıymış gibi dokunmuştur?

Anlaşıldı." O

bir cevap beklemedi. "Sürüye dokunmak kolaymış gibi görünebilir ama aslında

çok, çok seçici. Özellikle baskın erkek ve dişiler sorun olmadığına dair bir işaret bekleyin." O

saatine baktı. "Kahretsin, gitmem gerek. Bugünlerde bir öğle yemeği yemeliyiz."

Ria el sallayarak veda ederken Talin, "hoşuma gider," dedi.

Ria'nın kendisine aktardığı bilgi yığınına düşünmek cazip geliyordu ama odaklanması gerektiğini biliyordu. Bu

Clay'in boynundaki parfüm kokusunu burnuna kışkırtıcı görüntüsünü kovmak çok daha zordu, bu yüzden

küçük bir yazı defteri hazırlarken onu da yanına aldı, eski bir kalem kaptı ve ilk kâğıda uzandı.

Dev'in gönderdiği dosyalar. Jonquil'inmiş.

BÖLÜM 28

Jonquil kollarındaki ince iğne izlerine baktı ve kolay kurtulduğunu anladı. Kurt gözlü

Mavi adını verdiği kadın ona çığlık attıracak hiçbir şey yapmamış, onu hiç incitmemişti.

Aslında,

Ziyaret ettiği günden beri tüm çığlıklar kesilmişti. Bunun ne anlama geldiğini merak edemeyecek kadar dehşete düşmüştü.

Kan, deri ve saç örnekleri almış, ona binlerce soru sormuş gibi hissettiren cevaplar vermesini sağlamıştı.

Bugün

beyin taramasına girmesi gerekiyordu. Blue'nun asıl ilgilendiği şeyin bu olduğunu hissediyordu.

Yine de onun ya da Sarışın'ın ifadelerinden bunu anlamanız mümkün değildi. Onlar en soğuk ve en

buz gibi insanlardı. Onların ne olduğunu biliyordu elbette. Bilmediği şey ise ondan ne istedikleriydi.

Ama hiçbir şekilde belirsizliğinin ortaya çıkmasına izin vermeyecekti. Talin ona daha iyisini öğretmişti. Bu düşünce

Aklında, kapıya geldiklerinde dimdik ve gururlu bir şekilde bekliyordu - Sarışın ve tanımadığı bir erkek. Hayır.

Kurt mavisi gözleri ve pürüzsüz çikolata teni olan bir kadın.

Jonquil fiziksel bir dövüşte adamı dümdüz edebileceğini düşündü, sorun yoktu. Ama bu insanlar

bedenleriyle. Akıllarıyla savaşıyorlardı. Uzun zamandır sokaklarda olduğu için

yanlış taraflarına geçenler için son sonuçlar. Tıpkı Sal'ın o gruba bir oyun oynamaya çalıştığı zamanki gibi.

onu satın almak istemişti. Beyni kulaklarından dışarı sızarken bulunmuştu.

"Ben hazırım." Sesine aldanıp aldanmayacaklarını görmek için uğraşmadı. Belli bir şekilde konuştuğunda,

Her şey yavaş ve kolaydı, insanlar buna gerçekten kapılmış gibiydi, ama Blue bunu biliyordu, uyarmıştı

diğerlerinde denememesini söyledi. Sadece işe yaramayacağını değil, ölüm belgesini de imzalayacağını söylemişti.

Ona inanmaya karar vermişti... şimdilik.

Sarışın başını salladı. "İşbirliğiniz not edildi."

Bunun ona işkence ederken anestezi verecekleri anlamına gelip gelmediğini merak etti. Ağzını açtı

Blue'yu sordu, sonra onu hücreye geri gönderdikten sonra söylediklerini hatırlayarak kapattı.

Ben hiç burada olmadım. Bu konuda sessizliğini koruyacaksın.

Neden? Sen benim için kimsin?

Sana acı vermeyen kadın.

Yeterince doğru, diye düşündü, erkeğin gözlerindeki sürüngen ışığının çok farkındaydı. Soğuk ya da değil, bu adam

insanlara zarar veriyordu. Jon'un hisleri ona kaç, kaç, kaç diye bağıırıyordu! Ama kaçacak hiçbir yer yoktu -henüz değil- bu yüzden onları koridorda takip etti.

Yürürken adama Kertenkele demeye karar verdi. Herkes için gizli isimleri vardı, Talin için bile.

O da

adının histerik olduğunu düşündü, diye düşündü, tehdit karşısında cesaretini korumaya çalışarak

Lizard'dan yayılıyor.

"Lütfen girin." Sarışın bir kapıyı iterek açtı.

İçeride birkaç adım durduktan sonra kaşlarını çattı. "Bu da ne böyle?" Karşısında bir sandalye vardı ama bir tanesi bağlıydı.

Tecrübesiz gözlerine bile acı vaat eden cihazlara.

"Beyninizi daha iyi anlamamızı sağlayacak bir makine." Kapı arkasından kapanırken Kertenkele

ilk kez konuştu, sesi soğuktu... ölüydü.

Jonquil'in midesinde bir bulantı hissi vardı. Blue'nun buna izin vermediğini biliyordu. Gözlerini

Sarışın, gözlerinde sessiz bir soruyla.

Yüz ifadesi değişmedi. "Sandalyeye oturun."

"Hayır." Keskin bir acı kafatasına saplandı ve sendelemesine neden oldu. Ama çığlık atmadı.

Sarışın Kertenkele'ye baktı. "Belki de diğerlerinden birini kullanmalıyız?"

"Sadece bir tane kaldı. Ekranı aç."

Sandalyenin arkasındaki duvar aniden opaktan berraklığa dönüşürken Jon başını ellerinin arasına aldı.

Diğer tarafta küçük bir kız vardı. Uzak köşede kambur oturuyordu, dizlerini yukarı çekmişti.

göğsüne doğru. Gözleri onunkilerle buluştu. Büyük, kahverengi, dayanılmaz bir korku ve -onu görünce- çaresizlikle dolu

Umut ışığı.

Kertenkele ona, "Eğer işbirliği yapmazsan, onu kullanırız," dedi.

Jon kaçmadan önce o piçi öldürmesi gerektiğine karar verdi. "Neden umursadığımı sanıyorsun?"

"Sen insansın."

Ve Jon bu sefer çılgılık atılacağını biliyordu.

BÖLÜM 29

Teijan yer üstünde Clay'i bekliyordu, şık ve bakımlı görünüyordu, ufak tefek bir adamdı, sağlam bir

güç aurası. "Merhaba Clay."

"Teijan." Dudaklarında hâlâ Talin'in tadını alabiliyordu, ekşi ve tanıdık. Bu onun sahiplenme içgüdülerini yatıştırdı ama

Çocuğu bulana kadar tıbbi yardım almayı reddettiği için ona daha az kızgın değildi.

"Dün gece buralarda bir adama saldırılmasıyla ilgili bir şey biliyor musunuz diye soracaktım?"

"Polis mi?" Teijan'ın simsiyah gözlerinde saf bir şaşkınlık kıvılcımı parladı. "Benim halkımdan bir grup

etkinliğe." Ağzı acımasız bir çizgi halinde sertleşti. "Çoğu kabadayıları bilir.

Korktular.

sağlık görevlilerini çağırdı."

"Bir şey gören var mı?" Sıçanların daha önce aşağıda kaybolmuş olabileceklerini biliyordu.

Kendilerine sık sık çöp muamelesi yapan bir kanundan çekinerek gelmişlerdi. Yine de bir polisin hayatını kurtarmışlardı.

kendileri için kazanç. Max'in bunu bildiğinden emin olacaktı.

"Hayır." Ellerini iki yana açtı. "Karanlıktı ve onlar insan, insan gözleri var. Suyi'nin bahsettiği

haydutlar kiralık kas gücü gibi görünüyordu."

Clay de bekliyordu. Eğer adam kaçırma olaylarının arkasında bir Psy varsa, o Psy'in

Konsej'in sahip olduğu güce erişebilirdi, aksi takdirde Max şimdiye kadar ölmüş olurdu.

beyinleri jöleye dönüştü. Ama bunun Nikita Duncan'ın şehrinde, onun haberi olmadan gerçekleşiyor olması

-Nikita'nın etkisiz insan haydutları tutmasına gerek yoktu- tam olarak ne kadar kötü olduğunu merak etmesine neden oldu.

Psy Net'e bir şeyler girmişti. "Peki," diye Teijan'a baktı, "bu çağrı neden?"

"Çocuk," dedi Teijan, "çocuklardan biri onu sokakta kaybolurken gördüğünü söylüyor."

Leoparı ilgiyle doğruldu. "Onun kaçırıldığını mı gördü?"

"Hayır, onun kaybolduğunu görmüş." Teijan ince kemikli eliyle bir hareket yaptı. "Puf.

Gibi

sihir. Onun sözleri."

Clay'in içindeki her şey durdu. Eğer kaçırılan kişi ışınlanma yeteneğine sahip bir telekinetikse, bu hiç mantıklı değildi,

kirli işleri yaptırmak için insan kiralamasına gerek kalmazdı. Bu kadar güçlü bir T k-Psy

insan vücudu çok az çaba ile.

"İlk başta ona inanmadık." Teijan kaşlarını çattı. "Ama sonra çocuğun resminin neden bizi rahatsız ettiğini anladım.

ben ve benimkiler çok."

"Neden?"

"O insan değil. Dönüşen değil. O Psy değil. O daha önce gördüğüm herkesten daha farklı.

tanıştık."

Talin okuduğu şeyin büyüklüğünü zar zor kavrayabiliyordu. Dev ona gerçeği söylememiş olabilirdi ama

Gerçeği kendisinin bulması için ihtiyacı olan şeyi ona vermişti.

Kapı açılıp Clay içeri girdiğinde orada öylece şaşkın şaşkın duruyordu. "İnanmayacaksınız ama

Bu," dedi ve onu masaya doğru çekti.

"Dene beni." Adamın ses tonundaki keskinlik, ince bir çivi gibi kadının omurgasını sıyırdı.

Başını kaldırıp baktı ve adamın yüzündeki öfkeli ifadeyi geç de olsa fark etti. Bu ifadenin ona yönelik olmadığı belliydi.

onu. "Sorun nedir?"

"Önce sen." Eli kızın at kuyruğunun dolandı ve yumruğunun arasından saçlarını okşadı. Sonra yaptı

tekrar, yukarıdan aşağıya.

Şaşırtıcı bir şekilde, onun rahatladığını hissedebiliyordu. Ve bu onu rahatlattı. Deri ayrıcalıkları, diye düşündü

içten içe gülümsedi. "Pekâlâ. İşte, bak." Masanın üzerine eğildi, adamın saçlarıyla oynadığının farkındaydı.

ona önemli sayfaları gösterdi.

"Aile ağaçları," diye mırıldandı. "Detaylı."

Başıyla onayladı. Saçları adamın elinden kaydı ama bir saniye sonra saçlarını tekrar yakaladığında bir çekiştirme hissetti. Saçları

okşamak garip bir şekilde rahatlatıcıydı. "Görünüşe göre Shine son nesillerin çok ötesine geçmiş."

Clay, Talin'in gözlerindeki şiddetli ışığa kapıldı. Zekâsı sıcak ve seksi bir şekilde parlıyordu. "Her şey için

onlardan?"

"Evet." Sırıttı. "Sanki tek tek çocukların değil de ailelerin izini sürüyorlarmış gibi."

"Shine bütün aileleri almaz."

"Pek emin değilim. Bak." Belirli bir plağa dokundu. "Bu üç kardeşli ailede bir çocukta Shine var

ama üçü de izleniyor. Diğer ikisinin yalnız bırakılmasının tek sebebi

başka burslar da var."

"Hepsi durum böyle olamaz."

"Hayır. Ancak çizelgelere dikkatlice bakarsanız, fonlanmamış veya takip edilmemiş olanların çoğunun

Aslında üvey kardeşler. Kan bağlarını takip ediyorlar."

Clay, Talin'in saçlarını yumruğunun geçirmeyi bıraktı ama yumuşak, ipeksi saçları avucunun içinde tutmaya devam etti. "Bu

çok şeyi açıklıyor."

Alnında çizgiler oluştu. "Neden ne demek istediğimi zaten bildiğin hissine kapılıyorum?"

Saçlarını çekiştirerek başını yukarı kaldırdı. Sonra onu öptü. Dudakların dudaklarda kısa, geçici bir fırçası

kediyi kışkırttı, sonunda tehlikeli olacak bir şekilde kızdırdı ve baştan çıkardı. Ama henüz değil. O

hala geri çekilecek kadar kontrolü vardı. "Şüphelerim var ama kanıtım yok."

Gözleri kendini beğenmiş bir kediyi andırıyordu. "Soy ağaçlarının başlarına bakın."

Sonunda kızın saçlarını serbest bıraktı ve böylece çizelgeleri açabildi. "Belirgin bir şey görmüyorum."

"Çünkü öyle değil." Belirli bir sayfayı eline aldı. "Bu Jon'un plağı. Ona bakıyordum

Bu sabah aklıma Duchslaya Yurev adını daha önce duyduğum - okuduğum- geldi. O en üstte

bu ağacın. Bir araştırma yaptım." Masanın yan tarafına yerleştirilmiş bilgisayarı işaret etti. "Yurev biriydi

kendi kuşağının en büyük beyinlerinden biri. Genetik hakkında bu kadar çok şey bilmemizin yarı nedeni o."

Clay tabloya bakarak, "Çocuğun tam adı Jonquil Alexi Duchslaya," dedi. "Tamam, bu atalarımızdan kalma bir isim.

isim. Alışılmadık bir şey değil."

"Hayır, ama tahmin et ne oldu." Çizelgede bir çizgi çizdi. "Jonquil, Yurev'in geriye kalan tek doğrudan torunu."

İçini bir heyecan kapladı. "Yurev insan mıydı?"

"Hayır." Sonraki sözleri bir fısıltı gibiydi. "O bir kardinal telepattı." "Lanet olsun."

"Evet."

Bir dakika boyunca birbirlerine baktılar. "Peki ya diğer isimler?"

Yüzü düştü. "Hiçbir şey yok. Sanki sistemden silinmiş gibiler.
-Yurev'i yeni fark ettim

Çünkü on beş yaşındayken okuduğum baskısı tükenmiş bir ders kitabında ondan bahsediliyordu. Sıkılmışım ve

kütüphanede okumadığım son fiziksel kitaptı." "İnek."

Dilini ona doğru uzattı. "Sanırım Yurev tamamen yok edilemeyecek kadar ünlü-

gerçi sen

elektronik ders kitaplarının hiçbirinde yer almıyor, yarım yüzyıldan uzun bir süredir de yer almıyor. İnternet bile

Veritabanlarında onunla ilgili çok az şey var. Eğer onun izini sürmek bu kadar zorsa, Shine'ın diğerlerini nasıl bulduğuna dair hiçbir fikrim yok."

"Belki de," diye mırıldandı, "bir başlangıç yapmışlardır, belli bir noktaya kadar bir listeleri vardır."

". " Tally masanın üzerindeki kâğıt yığınının küçük bir defter çıkardı.
"Aileye bakın

ağaçlar, isimlerin yanında listelenen yerler de var. Yaklaşık iki nesil
geriye, bazen üç,

dağılmaya başlarlar."

"Bir diaspora." Clay bir nefes verdi. "Yurev tek Psy değildi."

"Hayır," dedi. "Bunu kanıtlayamam ama uyuyor. Öldürülen çocukların
hepsi bir şekilde yetenekliydi.

Psy." Dev'in sözlerinin yankısı karşısında ağzı açık kaldı. "Dev bize
söylemeden bize anlatıyordu."

"Birisi ağzını tıkamaya çalışıyor ama bundan memnun olduğunu
sanmıyorum." "Hemen sonuca varabileceğimizi düşünmüyor
musun?"

Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "İçgüdülerim haklı olduğumuzu
söylüyor ama tek bir isim yeterli değil."

"Ve," diye belirtti Talin, "bir zamanlar Psiler de bizim gibiydi. Yani
insanlarla evlendiler ve

Değişkenler. Tuhaf bir şey değildi." Ses tonu daha az kesinleşti.
"Birçoğumuzda muhtemelen Psy

geçmişimizdeki kan."

"Lucas'ın eminim." Arkasını dönerek masaya ve bir kolunu

beline doladı ve ellerini otomatik olarak onun omuzlarına koyduğunda
çok sevindi. "Bir Psy'ye ihtiyacımız var

perspektifi."

Kadının vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti ama cevabı başını sallamak oldu. "Haklısın. Burada ya da-"

"Sascha'nın buralarda olması muhtemel." Erkekti, ama aptal değildi - Tally'nin canını sıkmanın bir anlamı yoktu.

İnanç. Kedi, sahiplenme duygusunun sıcaklığıyla tüylerini diken diken etti. "Yeni bir geliştirme anlaşılmamız var.

bir Psy şirketi."

"Psy?" Meraktan ona doğru eğilmişti. "Kendi işlerini yapmayı sevdiklerini sanıyordum.

Ben de

"Psy ile rekabet edersen ölürsün" diye söylentiler duydum.

Dudağının kıvrımını izlemek için uzanmaktan kendini alamadı. Ona dişlerini gösteriyormuş gibi yaptı. Onun

Aleti aniden ihtiyaçtan gerildi ama onu masaya yatırıp açlığını giderme dürtüsüne direndi.

"Dark River Nikita'nın annesi için bir proje yürüttü. Kâr çok büyüktü."

"Bu büyük bir değişim," diye mırıldandı Talin, kalp atışları onun okşayan parmak uçlarının altında sabitti ama kokusu

uyarılmanın enfes ısırlığıyla. Zihni henüz karar vermemiş olabilirdi ama vücudu

onun. "Acaba siz bunun farkında mısınız?"

"Oh, farkındayız." Clay, kızın bu olaydan herhangi bir kötü etki görmediğine dair açık işaretler karşısında rahatladı

Sabah. "Ama düşmana haber vermenin bir anlamı yok."

"Sanki bir savaşmış gibi konuşuyorsun."

"Kesinlikle öyle. Ve bu çocuklar" -dosyaları işaret etti- "kurbanlardan bazıları."

Bu onu sarstı. "Burada bildiğimden daha fazlası olduğunu hissediyorum." Ama o sormadı. Adam

ya ona güvenirdi ya da güvenmezdi.

Onu kalçalarının arasına çekti, bir eli aşağı kayarak sırtının alt kısmına bastırdı.

"Bu

Soğukkanlı davranmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu. "Öfkeyle parmağınızı vurursanız işe yaramaz."

Yere baktı ve kızardı. "Bu hiç hoş değildi."

Keskin leopar dişleriyle boynunu sıyıran bir uyarı. "Sana bilmek istediğın her şeyi anlatacağım." Onun

Tıraşsız çenesi, V yakalı kazağının açıkta bıraktığı teni törpüledi. "Ama şu anda odaklanmamız gereken

Bu konuda. Diğır şeyleri sonra konuşuruz." Aynı üçgen boyunca bir dizi öpücük kondurdu.

Et. "Çiller. Onları saymak istiyorum."

"İlk milyondan sonra saymayı unutacaksın." Kalbi göğsünün içinden fırlayacakmış gibi hissediyordu.

O mu?

onun için ne ifade ettiğı hakkında bir fikri var mıydı? O öyle düşünmüyordu.

"Git diğlerlerini getir." Bu ona kendini toparlaması, kalbini yeniden bir araya getirmesi için zaman kazandıracaktı.

"Ara

Faith de öyle." Yüzünü buruşturdu ve ensesindeki kısa saçları çekti.
"Ben bebek değilim. Onunla başa çıkabilirim."

Ona eğlenen bir bakış fırlattı. "Çok olgunca."

"Shuddup. Git hadi."

"Onları buradan arayabilirim." Tam olarak bunu yapmaya başladı.
"Sascha bir saat içinde burada olacak."

Faith'in bir işi var, o yüzden olgun davranmana gerek yok." "Gerçekten hiç hoş değil." Masaya tekrar oturmaya başladı.

Clay onun elinden tuttu ve kapiya doğru çekti. "Önce yemek yiyeceğiz."

"Ama-"

"Öğle yemeği yedin mi?"

Yalan söylemeyi düşündü ama adamın onu biliyordu.

"Hayır." "Saat üç oldu."

"Yemek yedin mi?" diye karşılık

verdi. Adamın yanıtı

homurdanmak oldu.

Adamın arkasından kaşlarını çatarak onu koridordan aşağı çekmesine ve ürkmüş olduğunu düşündüğü birkaç kişinin yanından geçmesine izin verdi.

onun sürü arkadaşlarıydı. "Soruma cevap ver."

"Ben bir erkeğim. Sen küçük ve zayıfsın. Farklı kurallar geçerli."

"Tüm o-!" diye bağırdı. "İşte bu . Bu sefer seni öldüreceğim."

Önlerindeki kadın vücudunu koridorun kenarına dayamış, bilgisayar tabletini bir oyuncak gibi havaya kaldırmıştı.

Kalkan, gözleri kafasından fırlama tehlikesiyle karşı

karşıyaydı. "Clay, yemin ederim, eğer yapmazsan-"

Adam öyle aniden durdu ki, kadın neredeyse adamın sırtına çarpacaktı. Dönerek, onu korkutucu bir bakışla

Bak. "Terbiyeli ol." Soğukkanlı, sakın, itaatsizlik etmesi için onu cesaretlendiren bir ses.

Ağzı açık kaldı. "Sözünü geri al yoksa seninle hiçbir yere gitmem."

"Beni nasıl durduracaksın?" Gülümsemesi saf, kibirli bir kediymi.

Uyandırılması zor, çabuk sönen, ama uyanırken dumanı üstünde tüten öfkesi tümüyle alevlendi. O

Gülümsedi, kolunu okşadı. "Ah, Clay sevgilim, eğer bana bu olay yüzünden sinirli hissettiğini söyleseydin

senin... sorunların, yaygara koparmazdım." Etrafındaki şekil değiştirenlerin

fısıldanan her kelimeyi duymak.

"Tally." Uyarıcı bir hırıltıydı.

"Yani için utanç verici olmalı... bu kadar büyük bir adam olduğun için." Ses tonu her türlü imayı içeriyordu

şeylerin. "Dün gece bir sapmaydı, eminim. Ve eğer değilse, her zaman haplar vardır."

Nefes sesleri koridorda bir aşağı bir yukarı duyuluyordu.

Clay'in gözleri alev parlıyordu. "Sana sapkınlığı göstereceğim, seni velet."

Döndü ve onlara ters ters baktı.

Sanki her bir yüzü ezberliyormuş gibi.

Birdenbire herkesin gidecek başka bir yeri . Ancak koridoru korkutarak boşalttıktan sonra

ona geri dön. "Eminim komik olduğunu

düşünüyorsundur." Sırıttı. "Evet."

"Umarım sana ne kadar büyük olduğumu kanıtlarken hâlâ böyle düşünüyorsundur."

Gözleri istemsizce pantolonuna kayd ve onu biraz fazla zorlamış olabileceğini fark etti.

"Şimdi, Clay..."

Vücudunu onunkine bastırarak, bir koluyla ona sarıldı ve dudaklarıyla konuşmak için eğildi

kulağına eğildi. "Şimdi, Tally," diye taklit

etti. "Kabadayı."

"Velet."

Talin, bu tanıdık değiş tokuş karşısında aralarında başka bir şeyin "yerine oturduğunu" hissetti. Clay'in ifadesi

onun da bunu hissettiğini söyledi. Başı dönerek adamın boğazına bir öpücük kondurdu, bu sevgi dolu hareket tamamen spontane gelişmişti. "Acıktım."

"Ben de öyle." Ses tonu tembel bir davet gibiydi. "Beni ne zaman besleyeceksin?"

Bacaklarının arasına nemli bir sıcaklık hücum etti. Tanrı merhamet etsin ama mantıklı hiçbir şey hatırlayamıyordu.

Clay'le cinsel ilişkiye girmeme sebepleri.

BÖLÜM 30

Yemekten döndüklerinde Sascha ve Lucas çoktan toplantı odasına girmişlerdi.

"İşte sen

onlar. Biz de sizi bekliyorduk."

Sascha'nın sesindeki inanılmaz sıcaklık karşısında gülümsemekten başka bir şey yapmak mümkün değildi. "Clay

burayı yemeye karar verdi."

"Evet," dedi Sascha, kaşlarını çatarak, "bazı sorunlar yaşadığınızı duyduğum." Son kelime sempatik bir fısıltıydı.

Talin, Clay'in arkasından sertleştiğini hissetti ve Sascha'yı düzeltmek üzereydi ki, Clay'in parıltısını fark etti.

Kardinalin gözlerindeki mizah.

"Dikkatli iyi olur Clay," dedi Lucas kapıya en yakın tarafta oturduğu yerden, ayakları

Masa ve sandalye geriye doğru devrildi. "Siz farkına bile varmadan gençlerden faydalı tavsiyeler almaya başlayacaksınız."

Clay bir eliyle Talin'in ensesini kavradı. "Başın çok büyük belada."

Gülüştü diğerlerinin sırtımasına neden oldu. "Bu senin kendi hatandı."

"Bunu sonra konuşuruz." Onu bir sandalyeye doğru itti - Sascha'nın az önce oturduğu yanındaki

masanın diğerk tarafında.

Clay sol taraflarındaki duvara yaslanmayı tercih ederken o oturdu. İçindeki yaramazlık, Clay'in

kâğıtlara odaklandı. Jon'un kaçırılmasının üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmişti. Bunu aklından çıkarmadan

Sascha'ya güncel bilgiler alırken bilgileri gözden geçirdi. "Diğerk Psy'leri seçebileceğini umuyordum.

isimler."

"Bu uzak bir ihtimal." Sascha tam bir hayal kırıklığı sesi çıkardı. "Eğerk Psy Net'e bağlanırsam-"

"Ki bir daha asla ." Lucas'ın ses tonu çakmaktaşımdan daha sertti.

Sascha arkadaşına kaşlarını çatarak baktı. "Sözüm kabaca kesilmeden önce de söylediğim gibi" -bir kaş çatma daha,

Lucas buna sırtarak karşılık verdi: "Eğerk internete bağlı olsaydım, Belirli bir arama yapabilirim, ancak

Artık dışarıda olduğum için, verilerim okulu bırakmadan önce bildiklerime dayanıyor."

"Kütüphane işleri ne olacak?" Lucas sordu.

Sascha başını salladı. "İnsan kütüphanelerinde araştırma yapıyordum," diye açıkladı Talin'e. "Lucas haklı, ben

oradan bazı isimler tanıyor olabilir..." Sesi , gözleri belirli bir tabloya takıldı.

Lucas sandalyesini yere doğru eğdi. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı ama ses tonu aksini söylüyordu.

Ayağa kalkan Lucas masanın etrafından dolaşarak Sascha'nın diğer tarafına doğru eğildi, Clay de aynısını yaptı

Talin'le birlikte. İki adamın büyüklüğü ve varlığından etkilenmek çok kolay olurdu. İkisi de

büyüktü. İkisi de inkar edilemez derecede tehlikeliydi. Ama Talin kendini inanılmaz derecede güvende hissediyordu. Çünkü bu adamlar

kadınlarına değer veriyorlardı.

Bu vahiy onu şok etti. O kadar basit ve bir o kadar da güçlüydü ki, şu sonucu çürütüyordu

Bir durumdaki şiddet kaçınılmaz olarak başka bir durumda şiddete yol açıyordu. Talin en güçlü engellerinden birinin

Clay'in bir gün kontrolünü kaybedip ona zarar vereceği endişesi artık yoktu. Hatta

Şimdi de kızın at kuyruğuyla yapmayı sevdiği o şeyi yapıyordu.

Sahiplenici bir hareket. Ama aynı zamanda derin bir şefkat eylemi.

Boğazında ıslak bir düğüm haline gelen duygularla Sascha'ya odaklanmaya çalıştı. "Ne görüyorsun?"

Kardinalin gece gökyüzüne bakan gözleri Talin'inkilerle çarpıştı ve Talin ilk kez huzur değil, kafa karışıklığı gördü. "Önce bana diğer aile ağaçlarını gösterebilir misin?"

"İşte Mickey için olan." Onun adını söylemek için kendini zorladı. Hatırlanmayı, yası tutulmayı hak ediyordu. "Jon'un ki en karmaşık olanlardan biriydi, ama hepsi oldukça derinlemesine."

"Haklısın," diye mırıldandı Lucas, çıktılardan birini parmaklarken. "Bu lanet olasıca şeyi nasıl izleyebildiler?"

bu kadar akraba ve torun var mı?"

Clay, "En kolay açıklama, birinin en başından beri kayıt tutuyor olması," dedi. "Değişkenler gibi

yap."

"Öyle mi?" Talin ve Sascha aynı anda sordular.

Clay onun atkuyruğunu bıraktı, ama tepesinden tekrar okşadı. Kalbi sıkışmıştı. "Elbette," dedi Clay.

Sessiz, güç dolu bir ses. "Sürü tarihçisi bunu her zaman yapar."

"Olası kalıtsal hastalıklar da dahil olmak üzere genetiği izlemenin geçmişte sahip olduğumuz en iyi yolu bu."

Lucas ekledi.

"İzole edilmiş çiftçi toplulukları gibi," dedi Talin, zihni yıllar öncesine uçarak. "Larkspurs

soyağaçları aile İncil'inin ön kısmına yazılmıştır."

Lucas, Sascha'nın daha önce baktığı dosyayı eline aldı. "Sascha?"

"Evet."

" nedir?" "Kesinlikle."

Talin başını kaldırıp Clay'e baktı. "Ne hakkında mırıldandıklarını biliyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Çiftleşmişler."

Garip bir şekilde Talin anlıyordu. Çiftler için farklı kurallar geçerliydi, özellikle de

Lucas ve Sascha gibi. Aralarındaki bağ, neredeyse gözle görülür bir saf duygu .

kıskançlıktan incindim.

"Tally." Clay onun at kuyruğunu çekiştirirdi.

Yukarı baktı, alfa çiftinin aksine Clay'le ayrı kaldıklarını biliyordu. Zihninde şunları gördü

cam bir köprünün iki ucunda. Birbirlerine ulaşamazlarsa onları bekleyen uçurumu .

ama aradaki mesafeyi sonsuza dek kapatacak adımları atamıyordu. "Otur," dedi ona kızarak

Bu kadar sahiplenici olduğu için, onu bir daha asla terk etmeyeceğine dair verdiği söze güvenemeyecek kadar korktuğu için kendine kızdı.

"Boynumu ağrıyorsun."

Kızın keskinliği karşısında bir kaşını kaldırdı ama bir koltuk kaptı ve gözünü kızıdan

Kapı. Bu güvenli yerde bile Clay . Şaşırmamıştı, Clay herhangi bir şey için fazla korumacıydı.

başka bir şekilde. Bir anlık öfkesi bir yana, onu olduğu gibi seviyordu. O istemedi

Clay'i değiştir. Tanrım, hayır. Sadece onun gizli kalbine, saklı tuttuğu kısmına ulaşmak istiyordu... çünkü bir zamanlar onu içinden söküp çıkarmıştı.

"Talin." Sascha'nın ses tonu, ikisinin de tüm dikkatini vermesini sağlayacak kadar ciddi idi. "Eğer güvenebilirsek

bu kayıtlar, o zaman haklısınız, bir Psy bağlantısı var gibi görünüyor. İsimler değil - gerçi birkaç tanesi

Bunlar alarm zillerini çaldırıyor - önemini fark etmemiş olabileceğiniz bir şey." Eli

tuttuğu çarşafı sıkıca sarıldı. "Tüm bu ağaçlar yüz ila yüz beş yıl arasında başlar

önce."

"Lanet olsun," diye fısıldadı Clay, ayağını sandalyenin basamağından indirip koluyla oturacak şekilde kayarak

arka tarafta. Talin sormadan önce açıkladı. "Bu, Psy'nin bir şeyler yapmaya başladığı

çocuklarını hissetmemeleri için şartlandırıyorlar."

"Sence bazıları mıdır?" diye sordu, sonra Sascha'nın bir tanesinin kenarını parmakladığını fark etti.

Ağaç. "Sascha?"

"Bu konuda gerçekten emin olamıyorum." Sesi tereddütlüydü. "Lütfen bunu anlayın."

"Evet. Burada sadece fikir üretiyoruz." Ama cevapların çok yakın olduğunu hissedebiliyordu.

Kardinal başını sallayarak belirli bir ismi işaret etti. "Mika Kumamoto benim büyük büyük büyükanneimin adıydı. Sessizlik yürürlüğe girdiğinde kızı Ai altı yaşındaydı. O oldu

geçiş dönemi çocuklarından biri." Sesinde acı dolu bir zenginlik vardı.

Talin sessiz bir teselli için elini Sascha'nınkinin üzerine koydu. Diğerkadın parmaklarını Talin'in elinin etrafında kıvırdı.

ve konuşmaya devam etti. "Net'ten ayrılmadan önce aile gemişimialdım. Mika'nın dosyası on sekizde duruyor.

Ai'nin doğumundan yıllar sonra. Bunun onun öldüğü anlamına geldiğini düşünmüştüm.

kaydetti. O dönem kaotikti," diye anlattı onlara. "Türkiye'nin Avrupa Birliğı'ne girmesinden on yıldan fazla bir süre sonra

Sessizlik, ancak tam olarak şartlandırılmayan nedeniyle hala sorunlar vardı."

Lucas şimdi eklemleriyle Sascha'nın yanağını okşuyordu ve Sascha ondan g alıyor gibiydi

eşinin dokunuşu. Titreyen bir nefes olarak devam etti: "Ama eğer Mika ortadan kaybolduysa, çünkü

Bu da demek oluyor ki bunu Ai on sekiz yaşına girdikten sonra, yani Sessizlik ilk kez uygulamaya konulduktan sonra yaptı."

"Bu önemli mi?" Talin diğerkadının elini bıraktı ve kendi elini Clay'inkine doladı.

Onun

Kalbi boğazına düğümlenmişti; eğer onlar haklıysa, Jon sandığından çok daha büyük bir tehlike içindeydi.

"Bilmiyorum. Bildiğim tek şey Psy'nin internet dışında hayatta kalamayacağı. Biyolojik geri beslemeye ihtiyacımız var.

bir çeşit sinir ağı tarafından sağlanır. Beyinlerimiz farklı. Bu Mika Kumamoto sadece hayatta kalmadı,

Burada başka bir çocuk sahibi olduğu yazıyor."

Talin Sascha'nın nasıl olup da hâlâ hayatta olduğunu sormadı. Bağlantıyı kurmak için bilmesine gerek yoktu.

"Yani eğer o

atanız olduğuna göre, bağlantı bir ağ olması gerekmez miydi?"

Sascha'nın gözleri umutla parlıyordu. "Kesinlikle. Ve insanlar böyle bir ağ sağlamanın bilinmeyen bir yoluna sahip olmadıkça, bu dışarıda daha fazla Psy olduğu anlamına gelir.

Psy Net."

Talin başını salladı, zihni Sascha'nın göremediği kalıpları hemen görüyordu. "Pek değil-

onlar

hepsi karışık ırktan olurdu." Aile ağacından sonra aile ağacına baktı. "Belki de

Başlangıçta Psy-Psy evlilikleri, ancak Sessizlik yürürlüğe girdikten sonra, şartlandırılmış Psy

istedin, değil mi?"

"Dönek olmadıkları sürece hayır," dedi Sascha, heyecanı azalmıştı.

"Başka kimseyi duymadım

ama bu hiç olmadığı anlamına gelmez."

"Doğru. Ama büyük olasılıkla," diye devam etti Clay, "Ağı terk eden Psy'ların çocukları ve torunları

Dönüşenlerle ya da insanlarla çiftleşirdi."

"Evet." Sascha'nın yenilenen hüznü o kadar ağırdı ki, Talin bunu iliklerinde hissetti. "Sadece şuna inanmak istedim

daha fazla insan sessizlikten kaçmıştı. Eğer bu benim Mika'msa, o zaman kendi çocuğunu terk etti çünkü

Çocuğunun dönüştüğü şeye katlanmak. Bunun ne kadar acı vermiş olabileceğini hayal edebiliyor musunuz?"

"Hadi, kedicik," diye mırıldandı Lucas, ses tonundaki şefkat Talin'in geri dönmesine neden oldu.

Özel bir şey.

Bunu yaparken gözleri Clay'inkilerle buluştu ve karanlık bir şey gördü, öylesine tutkulu bir şeydi ki

yoğunluğun ötesinde. Bu onu sarstı. "Clay?" demekten çok ağzından kaçırdı.

Adamın yanıtı, boştaki elinin başparmağını kadının alt dudağına sürmek oldu. "Daha sonra."

Kendini o cam köprünün sivri ucunda sallanıyormuş gibi hissederek başını salladı ve bakışlarını ona çevirdi

Notlar. Bir an sonra Sascha da masaya geri döndü.

"O halde," diye başladı Lucas, "bunu düşünelim. Açık olan bir şey var: Bazı Psy'lar zaten evli ya da

"Sessizlik başladığında Psy olmayan biriyle çiftleşmişti."

Sascha başını salladı. "Konsey'in arkadaşları birbirinden ayırmasına imkan yoktu."

"Denemiş olabilirler," dedi Lucas, ses tonundaki çeliği gizlemek için hiçbir şey yapmayan umursamaz bir omuz silkmeyle.

"Onları çok uzağa gtremezdi."

Sascha'nın dudakları kıvrıldı. "Yani, çiftleşen çiftler dışarıda kalacaktı ama onlar -en azından

yırtıcı şekil değiştiren eşler- muhtemelen ayrı bir ağa ihtiyaç duymazlardı."

Onun sözleri Talin'in Dark River'ın bir şekilde Sascha ve Faith'e

ihitiya duydukları biofeedback. "Ama insanları sevenler," dedi, "hatta diğer Psy'ler bile

bir ağa ihtiyaç vardı, değil mi? Tabii iki Psy bunu birbirleri için sağlayamazsa?"

"Hayır, arpma etkisi için kritik eşiğe ulaşmıyor."

"İngilizce, Sascha," diye takıldı Clay.

"zr dilerim. Ağdaki milyonlarca zihinle, biofeedback aslında çoğalır, böylece

daha fazla. Aynı prensip daha küçük bir ağ için de geçerlidir. Ama iki tane yeterli değil. Bu

bir-" Sascha o kadar çabuk sözünü kesti ki, Talin onun gizli bir bilgiyi ifşa etmek üzere olduğunu anladı.

Elleri sandalyenin kollarında sıkılaştı. "Odadan çıkmamı ister misiniz?" O izin vermeyecekti

Gerçekle yüz yüze gelmek onu ne kadar kızdırırsa kızdırırsın, gurur Jon'u bulmanın önüne geçemezdi.

Clay onu içeri almadığı için dışarıda kalmıştı. En çok acı veren de buydu.

Clay onun omzundaki sertliğe dokundu. "Kal."

"Kalamaz," dedi Lucas. "Bu bizimle ilgili değil."

"Sorun değil Clay," söze başladı, onun desteğiyle yatışmıştı.

Eli ensesinde, sert ve esnek olmayan bir şekilde kapandı. "O kalıyor. Etrafında konuşun."

İki adam birbirlerine bakarken gergin bir an yaşandı, sonra Sascha bir şeyler fısıldadı

Lucas'a çok alçaktan seslendi ve alfa duruşunu gevşetir gibi oldu. "Tamam."

Clay kısa bir süre başını salladı, Lucas'ın anlamasına sevinmişti. Eğer anlamamış olsaydı, ciddi bir sorun yaşarlardı. Clay, alfasının her sözüne boyun eğdiği için bir nöbetçi değildi. O bir nöbetçiydi.

Çünkü karşılık verip kan akıtabilirdi. Ve Tally için çok daha kötüsünü yapabilirdi. "Sascha?"

"Küçük bir ağdan haberimiz var," dedi Sascha, Clay'in bildiği kadarıyla Laurens ailesinden bahsediyordu.

Kar Dansçıları arasında beklenmedik bir sığınak bulmuştu. "Bu ağ gergin. Bence sayıları

güvenli olanın dış sınırı. Ve ikiden fazla."

Talin'in eli kalçasında sıkıştı. İlk belirtiler ortaya çıktığında onu oraya koyduğunu fark edip etmediğini merak etti.

Saldırganlık odaya girmişti. Uyandırdığı arzu onu çok kızdırmıştı ama leopar

onu bir güvenlik noktası olarak görmesinden memnundu. Ensesindeki tutuşunu hafifletti, ancak kız

sahiplenme hareketine dikkat et.

Dikkatini diğerlerine vermeden önce ona küçük bir gülümseme verdi. Bunun mutlak doğruluğu onu kesti

geçmişi silmek ve onu kendine ait kılmak istiyordu. Sadece onun. Yapması gereken buydu.

hep öyle olmuştur. "Eğer teorimizi hayata geçirirsek," dedi, "bu Shine'ın

Psy soyundan gelen çocuklar, daha olarak Ağ'dan ayrılan Psy'ların torunları

Sessizlik yüzünden."

Gözleri büyüdü. Onu bırakarak dosyaları karıştırmaya başladı. "Bu numaralar.

Ne demek istediklerini anlayamadım. Ama Jon'a Psy kanı taşıyan bir soydan gelen biri olarak bakarsanız, bu çok mantıklı. O

45'lik olarak etiketlenmiş."

"Yüzde kırk beş Psy mı?" Sascha başını salladı. "Peki ya-"

Talin kaçırılan diğer çocukların numaralarını çoktan bulmuştu. "Kırk, otuz altı, otuz dokuz-

hiçbir şey

yüzde otuz beşten daha düşük." Parmakları Dev'in gönderdiği fazladan dosyanın kenarına dokundu. O da

bunun bir hata olduğunu düşündü. "Bu da benimki."

"Sen Psy mısın, Tally?" Clay'in dudakları eğlenerek yukarı kalktı.

"Pek sayılmaz. Bak." Ona adının yanındaki yüzde işaretini gösterdi, ani korkusu

çatık kaşlı bir öfke. "Nokta sıfır üç! Yüzde üç! Bu bir şaka!"
Onun küçük Psy kanı olsa da

"hislerini" açıklıyordu. Büyük olasılıkla, diye içinden homurdandı,
bunlar eski insan sezgilerinin sonucuydu.

"Shine'ın en beni neden işe aldığını merak ediyorum."

Clay'in eğlencesi inançsızlığa dönüştü. "O kadar düşük mü? Peki ya hafızan?"

"Buna göre, anne tarafından büyükbabamın ezberci bir hafızası varmış.
Ve o yüzde yüz

insan." Kalbi sakinleşti. "Biz insanlar yoksun değiliz."

"Bunu biliyorum." Clay kızın saçlarını yumruğunun arasından geçirdi.
"Belki de Shine'a yeterince kredi vermiyoruz.

Olabilir.

çoğunlukla insan çocukları da alıyorlar. Ne de olsa, dönek Psy'ların
çoğu insanlarla evlenmiş olmalı,

Bu yüzden kendilerini Psy olarak düşünemezler."

"Sanırım haklı olabilirsin. Başka bir husus daha var." Önündeki
belgelere baktı.

"Shine çocuklarından bazıları, dosyalar ve organizasyon gibi sıradan
şeyler hakkında endişelenemeyecek kadar yetenekli. Biz

işçi arı tiplerinin boşluğu doldurması, çoğunlukla insan olanları aramak için bir neden daha olabilir.

torunları."

Sascha ona tuhaf bir bakış attı. "Biliyor musun, diğer insanların kendilerinden işçi olarak bahsettiklerini duydum.

dünyanın arıları. Ama ben-" Başını salladı. "Bunu daha sonra tartışırız."

Talin başını salladı. "Dev'le hemen konuşmamız gerek."

"Yalnız yaparsan muhtemelen daha iyi olur. Biz ofisimde bekleyeceğiz," dedi Lucas.

Talin ayağa kalkıp bilgisayar ekranına doğru yürümeden önce çiftleşen çiftin gitmesini bekledi.

Dokunmak

bir anahtarla iletişim işlevini etkinleştirdi.

Clay onun arkasında durmaya gitti ve kız ona doğru yaslandığında, içindeki bir şeyin gevşediğini hissetti.

"Ara onu."

Bir elini Dev'in onun ortasına kolun üzerine koyarak Dev'in sahip olduğu özel kodu girdi.

dosyalarla birlikte gönderildi. "Clay, eğer haklıysak, bu benim yarı Psy olduğum anlamına gelir."

"İnsan kokuyorsun. İnsan tadı alıyorsun." Onun kulağını ısırdı. "Ve sende bir insanın kalbi var. Yapma.

Luc'un bile yüzde üçten fazla Psy kanı taşıdığından eminim."

"Endişelendiğimi nereden anladın?"

Çünkü açıklayamadığı bir yanıyla onu anlıyordu. "Şeffafsın." Elini

Elleri kalçalarında, ekran Devraj Santos'u gösterecek şekilde temizlenirken dikkatini öne doğru çekti.

Derin oluklar diğer adamın ağzını çevreliyordu. "Dosyaları okudun."

"Evet," diye yanıtladı Talin. "Shine Psy soyundan gelenleri mi topluyor?"

Santos şaşırmış gibi yapma zahmetine girmede. "Koleksiyon yapmak değil, yeniden bağ kurmak. Geçmiş

Unutulan - Sessizlik oylandıktan sonra Net'i terk eden Psy - karmaşıktır, ancak temel olarak

Konsej bizi avlamaya başladığında yaklaşık üç nesil önce dağıldık ve kimliklerimizi gizledik."

Clay'in leoparı Shine direktörünün bu ani açık sözlülüğüne güvenmedi. "Bugün çok işbirlikçisiniz."

"Yönetimde bir darbe olduğunu söyleyebiliriz." Çenesi granit gibi sertleşti. "Eskilere gösterdim

Koruyacağımıza söz verdiğimiz çocuklara ne yaptıklarının fotoğrafları. İkisi kalp krizi geçirdi.

Geri kalanlar kontrolü bana devretti." Santos'un ses tonu , ancak gözleri bu durumun bedelini

seçim yapmak zorunda kalmıştı. "Cinayetleri durduracaksa şeytanla işbirliği yaparım."

"Jon'un nerede olduğunu biliyor musun?" Talin sordu.

"Hayır," diye Santos. "Kaçırılma olaylarının arkasında Psy Council'in olduğundan neredeyse eminiz ama

Bu kadar zaman sonra çocukları neden aldıklarını biliyorum. Artık hepimiz karışık kandanız, onlar için bir tehdit sayılmayız.

güç. Organlarımız da geri kalanımız gibi karışıktır; safkan Psy'ların işine yaramaz."

Clay, "Shine'daki köstebeğin yerini bulmaya odaklanın," dedi. "Jon'u bulacağız."

Diğer adamın gözleri onunkilerle buluştu. "O senin çocuğun değil." Sorulmamış bir soru vardı.

Onun için mi?

"O Talin'in." Bu, çocuğun da onun olduğu, Dark River'ın olduğu anlamına geliyordu.

"O orospu çocuğunu bulacağım, bunun için endişelenme. Resmi ya da gayri resmi her Shine çocuğu

şimdi

uyarıldı ve koruma teklif edildi. İşbirliği , durum netleşene kadar gözaltında tutuluyor.

yukarı."

"Onları esir mi tutuyorsunuz?" Talin sordu, sonra ekledi, "İyi."

Dev'in şaşkın yüz ifadesiyle görüşmeyi sonlandıran Talin, Clay'den güç alarak rahatladı.

Bastı

boynunun kıvrımına bir öpücük kondurdu ve vücudu mırıldandı.

ona daha önce

vermiş. "Ev mi?"

"Evet," dedi, ev.

"Sana benimle uğraşmamayı öğretebileceğim yer," diye hırladı.
"İtibarım paramparça oldu."

Adamın önceki oyunlarını bilerek mi gündeme getirdiğini, leoparının Jon'un dışarıda olduğunu, incindiğini, vahşileştiğini bilmenin verdiği ıstıraptan bir an olsun kurtulmasını sağlayıp sağlamadığını merak etti.

"Ben değilim

Senden korkuyorum."

"Öyle olmalısın. Isırırım."

Bu uyarı onun gülümsemesini yırttı. "Bana asla zarar vermezsin." Onun için öldürmüştü, hapsedilmesine izin vermişti.

Onun için, ondan kaçarak ihanet etmesine rağmen onu geri aldı ve şimdi bile, onu terk edebilecekken

en son şekilde tekrar yanında durdu.

Dünyası kendi ekseninde sarsıldı, zihnindeki gizli bir kapı çarparak ardına kadar açıldı. Tüm bu yıllar boyunca

Şiddet izleri yüzünden ondan uzak duruyordu, çünkü onu incitmek istemiyordu.

pek çok şey yüzünden. Ama bu bir anda, bu mutlak netlik anında, biliyordu ki

Gerçek.

Clay'den korktuğu için .

Kaçmıştı çünkü bu kadar çok sevmekten korkuyordu, kıymetlisini kaybedeceği için dehşete düşmüştü.

Clay sonunda onun kim olduğu gerçeğini gördüğünde bunun hediyesini aldı - kullanılmış, atılmış bir çöp parçası, Orrin'in

onu tek bir şey için iyi yapmıştı. Bu yüzden

önce onu terk etmişti.

BÖLÜM 31

Ashaya kayıtları kontrol etti ve yüzden fazla isim buldu. Bu onun sahip olduğundan çok daha fazlaydı.

En karmaşık araştırma fikrinin bile açıklayabileceğinden çok daha fazlası bekleniyordu. Neden

Ming bunun devam etmesine izin mi verdi? Larsen'in araştırma teorileri mantıklı değildi ve ölümcül eğilimleri

Bunun yanı sıra, Konsey gereksiz çabalarla zaman kaybetmemiştir.

Listeyi daha dikkatli bir gözle incelemeye başladı. Listeyi ilk kez görüyordu.

Tıpkı Jonquil Duchslaya ile yaptığı görüşmede olduğu gibi.

Çocuklar. Larsen çok ama çok dikkatli davranmıştı - en azından başlangıçta. Anlayabildiği kadarıyla, çoğunluk

Konsey'in kuzeydeki gizli laboratuvarlarından birinde çocuklar üzerinde deneyler yapılmıştı.

Ancak, tamamen işlevsel hale geldikten sonra operasyon üssü bu laboratuvara taşındı-

onsuz

anlaşma veya bilgi. Sorumlu taraflar sadece kadının statüsünü açıkça göz ardı etmekle kalmamış

Laboratuvarın baş bilim adamı olarak, buraya geldiklerinde, eylemlerini gizlemek için göstermelik bir çabadan daha azını göstermişlerdi.

Onlar

olan bitenden habersiz olduğunu düşünmüş olmalı çünkü özel hayatında çok fazla zaman geçiriyordu.

araştırma alanları.

İşaretin çok uzağında değillerdi ama yanlış nedenlerle. Önemli değildi. Onun gecikmesi yüzünden

Gerçeği fark ettiğinde, laboratuvarında birkaç çocuk ölmüştü. Geriye iki çocuk kalmıştı: Jonquil Duchslaya,

ve kız, Noor Hassan. Ashaya dosyalara baktı ve eğer o da aynı kaderi paylaşırsa, onların da aynı kaderi paylaşacağını .

bunu engellemedi.

Onlara acıımıyordu. O Psy'dı. Hiçbir şey hissetmiyordu. Bununla birlikte, kızlarından birinin

sözde araştırma asistanlarının bunu onun izni olmadan yapması, dizginlerin kimin elinde olduğu konusunda

güç. Bu yüzden Ming'e gidip şikâyet etmeyecekti. Larsen'e de görev vermeyecekti.

Bu beklediği fırsattı. Stratejisi işe yararsa, sadece bunlar değil

Çocuklar hayatta , Psy Council'in artık onu işbirliğine zorlayacak bir şeyi kalmayacaktı.

Aklında bu düşünceyle, onu yukarıya ve dışarıdaki mısır tarlalarına götürerek yolculuğa başladı.

Muhafızlar, tam da planladığı gibi, onun günlük yürüyüşlerine alışmaya başlamışlardı. Tabii ki, onun planı

zemin hazırlamak için çok kısa bir süreye sahip olması, yanlış yönlendirme yapmasını engelledi. Ama acele edemezdi. Jonquil ve Noor buradan canlı çıkamazlarsa.

Bazıları onun çocukların ölmesini istemediğini çünkü bir şekilde vicdanını koruduğunu söyleyebilirdi,

Sessizliğin derinliklerinde bile. Ashaya buna katılmazdı. Onun ne vicdanı ne de kalbi vardı-

onun gibi

Kendi oğlu, Jonquil ve Noor pazarlık kozundan başka bir şey değildi.

Şimdi tek yapması gereken, serbest bırakılmaları için pazarlık yapmaya istekli bir taraf bulmaktı.

BÖLÜM 32

Gece yumuşak bir fısıltıyla çökmüştü ama Talin bunun farkına bile varmamıştı. Küçük kahvaltı masasında .

İnin ikinci katındaydı, zihni hâlâ birkaç saat önce yaşadığı farkındalıkla dönüyordu.

O istedi

İnkâr etmek istemese de, anlaması gereken mutlak bir gerçeğin netliğiyle çınılıyordu. Evet, onun korkusu

Clay'in tiksintiyle ona sırtını dönmesini izlemek davranışlarının temelinde yatıyordu ama bu korku

bir sürü başka konu var.

Clay'den yalanların en acımasızıyla kaçtığında kadınlığın zirvesindeydi; genç, kafası karışık, kaybolmuş. Şimdi görmeye istekli olduğuna göre, kafasının karışıklığı içinde

Clay'in aşkının koruyucu öfkesi ile kıskanç öfkesini karıştırdı. Orrin'de görmüştü. Clay'i umutsuzca özleyen o on iki yaşındaki kız, Clay'in onu yok edeceğinden de korkmuştu.

Eğer onu hayatına geri alırsa güvenini kaybedecekti. Clay'in onu koruduğu, güvende tuttuğu, güldüğü anılar

sahip olduğu tek .

Bu bile hikâyenin tamamı değildi. Bu çok basitti ve saklanmakla işi bitmişti. Affetmeyen

Gerçek şu ki, gençliğine rağmen, bilinçaltında onun kolay lokma olmayacağını biliyor olmalıydı.

sevilecek adam. Hayır, Clay baştan aşağı sert biriydi. Ama onu her şeyini ortaya koyacak kadar sevmiştir.

Akıl sağlığı, özgürlüğü, gururu. Hepsi baskın, yırtıcı bir Dönüşen için çok önemli. O

Şu anda onun için ne hissettiğini bilmiyordu ama pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirme zamanının geldiğini biliyordu.

Sevmek için

ona yetecek kadar. Her ne kılığa girerse girsin, korkunun onu durdurmasına izin vermeyecek kadar.

Clay kendini ikinci kata çekerken hafif bir ses düşüncelerini böldü.
"Kahretsin, az önce bir

Tammy'den bir sürü şeyiyle ilgili keskin bir hatırlatma. Hazırlanmak için 15 dakikan var yoksa geç kalacağız.

Saat altıya yaklaştı bile."

"Yapamam," dedi Talin, masanın üzerine yayılmış kâğıtları göstererek, o zamandan beri neredeyse hiç bakmadığı kâğıtları.

Eve dönüyorum. Suçluluk duygusu bıçak gibi kesildi. "Kaçırdığım bir şey var mı diye bakmalıyım-"

"Sana söyledim," diye araya girdi Clay. "Onunla ilgileniyoruz. Şu anda dışarıda adamlarımız var.

Ben de

Bize çok faydalı bir şey getirebilecek bir Psy bağlantısı buldum. Ama bu dans, bu gece, sürü için çok

önemli."

"Ben Dark River'ın bir parçası değilim." Ve bir sonraki adımını düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Nasıl olacağını bilmiyordu.

kendini nasıl bu kadar açacağını bilmiyordu. "Bir yabancı olacağım."

"Hayır, olmayacaksın. Benimle olacaksın." Yumruk yaptığı elini kızın at kuyruğu boyunca okşadı. "Lütfen, Tally."

Kalbi sıkıştı. Ona Tally diyordu ama ruhunu ona emanet etmiyordu, leoparın temkinliliği

Neredeyse aşılmaz bir kalkanın ardına saklanmıştı ama biliyordu. Onun bilmediğini mi sanıyordu? Aptal, kibirli

leopar. Onu çok iyi tanıyor, görmeyecek kadar çok seviyordu. "'Lütfen' dedin," diye alay etti.

Ne olursa olsun, onu bir daha asla eskisi gibi sevemeyeceğini acı bir şekilde anlamıştı.

"Çok komik."

"Ben istiyorum. Ama eğlenirken kendimi çok suçlu hissedirim-"

"Birkaç saat, hepsi bu. Kafanı toparlamana yardımcı olur." Buna

katılmak zorundaydı. Dikkati dağılmıştı, bu da ona
-"Max'le ilgili bir gelişme var mı?"

"O iyi, bilinci yerinde. Bir sürü arkadaşım gelip fiziksel kontrol yaptı."

Onu ezen ağırlığın bir kısmı hafifledi. "Söyle bana, neden dans ediyorsun?"

"Çiftleşmenin resmi kutsamasını kutlamak için."

"Düğün gibi mi?"

"Çiftleşme evliliğe benzemez. Sonsuza kadar sürer. Çiftleşen çiftler asla birbirlerini terk etmeyi seçmezler" dedi.

"Ölene kadar tam sadakat."

Böyle bir bağlılıktaki güzelliği ve dehşeti düşündükçe ruhu sızlıyordu.
"Neden kutsama eğer

çoktan karar verildi mi?"

"Sürünün kabulünü göstermek için Zach'in eşini Karanlık Nehir'e kabul edin." Gözleri niyetli ve delici bir şekilde büyüdü. "İyi misin, Tally?"

Onu da çok iyi tanıyordu ama bunu hissetmesine izin veremezdi. İncinmişti, yeni öğrendiklerinin -sonsuza dek kaybedebileceği aşkının- aralarına girmesini istemiyordu. "Ben iyiyim. Sadece biraz yorgunum."

Yüz ifadesi . "Orada olmam gerek bebeğim. Ben bir nöbetçiyim."

"Senin varlığın onlar için önemli," dedi, onun dönüştüğü şeyle gurur duyarak. "Anlıyorum. Bırak da kendime geleyim."

Yatak odasına girdiğinde hızla yüzünü ve ellerini yıkadı, ardından en yeni ve en güzel gömleğini giydi

paketlemişti. Beyaz ve uzun kolluydu, sert hatları ince dantel panellerle kırılmıştı.

iki yanından aşağıya. Giydiği kot pantolonu üzerinde bıraktı, ancak saçlarını aşağı indirdi ve taradı. Sonra, bir

küçük fermuarlı bir cep bulana kadar çantasını karıştırdı. Unuttuğunu düşündü.

En son oradan bir şey çıkardığında eli metale değmişti.

"Bingo!" Sahte gümüş küpeleri çıkardı. Bir Kelt tasarımı olan bu küpeler kulağından hafifçe sallanıyordu,

basit kıyafetini giydirdi. Aynanın önünde durup kıyafetlerini giyerken gülümsemesi .

kulaklar.

Jon bunları ona birkaç ay önce vermişti. Ucuzdular -bit pazarından bulmuştu- ama çok şey ifade ediyorlardı, Çünkü hediye düğüst ve zor kazanılmış parayla almıştı. "I

seni unutmadık," diye söz verdi şiddetli bir adanmışlıkla. "Seni unutmadık."

Çünkü sonunda,

Çok uzun zaman sonra leoparının her karanlıkta onun yanında olacağını anlamıştı.

Clay Sürü Çemberi'nin kenarındaki bir ağaca yaslanmış, Nico'nun Talin'i sallamasını izliyordu ki

tanıdık bir varlık hissetti. Sascha aralarında küçük bir mesafe bırakarak onun yanına geldi.

Çoğu Dönüşen dokunmak için can atsa da, onun sıradan temaslardan hoşlanmadığını biliyordu.

"Eğleniyor gibi görünüyor." Clay

başını salladı. "Evet."

"Peki neden burada duruyorsun?"

"Ben iyi bir dansçı değilim."

Sascha kıpırdandı ve onun kollarını kavuşturduğunu anladı. "Bu gece için bahanen bu. Peki ya bütün o

diğer zamanlarda gölgeleri mi seçiyorsunuz?"

"Bu ücretsiz psikanaliz de ne?" Kimsenin, hatta Sascha'nın bile duygularına bakmasını istemediğini açıkça belirtmişti.

"Dikizliyor muydun, Sascha?"

"Aktif olarak bakmam gerekmiyor, bunu biliyorsun. Senin kokuları aldığın gibi ben de duygusal yankıları alıyorum." O

ağacına yaslandı. "Talin size geldiğinden beri işler önemli ölçüde düzeldi.

ama mutlu değilsin." "Sen bir

dahisin."

"Küstahlaşmayı bırak," dedi, sesinde sessiz bir güç vardı. "Bu önemli. Talin'e yardım etmiyorsun.

bu şekilde olmak."

Ona şöyle bir baktı. "Tally benim işim."

"Bir zamanlar öyle olabilirdi," diye cevap verdi. "Ama onu sürüye sen getirdin ve artık o da bizim."

Clay leoparın içinde kıvrılıp çömeldiğini hissetti. "Ne diyorsun sen?"

"Onu seviyoruz. Ona göz kulak olacağız. Size karşı bile."

Cevabını soğuk çelikle yumuşattı. "Talin'e göz kulak olacağım."

"Bilmiyorum." Omuz silkti. "Tek gördüğüm etrafına bu duvar, çok sert, çok kalın. O

ama sadece onu rahat bırakırsan, Clay."

Nico, Talin'i özellikle enerjik bir dönüşle sarsınca Clay kaşlarını çatdı. O bir insandı, Dönüşen değil. O

Çocuk onun daha kolay incinebileceğini hatırladı. Sonra kız güldü ve çocuk rahatladı.

"Dur

Bilmece gibi konuşuyorsun ve bana doğruyu söyle."

Sinirli bir ses. "Tamam. İlişkinizi zehirlemesine izin verdiğiniz şey her neyse, onu ortadan kaldırmanız gerekiyor.

Bunun üzerine. Bu halinle onun için iyi değilsin."

Bu açık sözlü yorum onu şaşkına çevirmişti. Sascha, Dark River'a son derece sadıktı. Talin'in hayatını

Kendisininkinden daha iyi durumda olması ona saygısından dilim daha kazandırdı.

onu kızdırdı. "Ona verebileceğim her şeyi veriyorum. Şimdiye kadar kimseye vermediğim kadar çok."

"Yeterli değil Clay. O da bunu biliyor."

Pençeleri karnını tırmaladı. "O senin gibi değil. Benim emez."

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa bunu kendine söyle." Onun görüş alanına girdi, yeterince uzundu ki

bakışlarıyla buluşmak için başını birkaç santim eğmek zorunda kaldı. "Senin Tally en hassas insanlardan biri.

tanıdığım varlıklar. Bazı istismara uğramış çocuklar bu şekilde olurlar.

Bir odanın ya da ilişkinin duygusal sıcaklığı. Tam olarak ne hissettiğinizi biliyor."

"Sascha!" Lucas Çember'den seslendi. "Clay'le flört etmeyi bırak ve gelip eşinle dans et."

Sırtışı parlak bir çizgiydi.

Sascha döndü, yüzü profilden bile yumuşamıştı. "Söylemem gerekeni söyledim. Gerisi size kalmış."

Sonra Çember'e ve Lucas'ın kollarına doğru yürüdü. Talin, Nico ile dans ediyordu.

Alfa çifti ve Clay, Lucas bir şeyler söylerken onun başını kaldırıp arkadaşına gülümsediğini gördü.

Bu mesafeden bile onun yüzündeki ifadeyi okuyabiliyordu: açlık.

Cinsel değil. Daha derin, daha muhtaç - sanki asla sahip olamayacağını düşündüğü bir şeye tanık oluyormuş gibi. Bu

Sascha'nın söylediklerinden çok daha derin bir yara almıştı.

Ağacı iterek ona doğru yürüdü. Nico onu Talin'in başının üzerinden gördü ve gözleri büyüdü. Kil

hiç dans etmemişti. Genç Talin'e bir şeyler söyledi ve onu serbest bırakarak başka bir eş bulmak için geri çekildi.

Döndü, kendi gözleri de kocaman olmuştu. "Clay?" Kollarını onun beline doladı.

Ellerini nereye koyacağını bilemiyor gibiydi. Birkaç tereddütlü saniyeden sonra, ellerini adamın

ama aralarında yüzüne bakabileceği kadar mesafe bıraktı. "Sorun nedir?"

"Yok bir şey." Onu daha yakına çekmeye çalıştı ama kadın direndi.

"Hiçbir şey sizi birinin kafasını ısıtırıp koparmak istiyormuş gibi göstermez."

"Dans et benimle."

"Clay-"

"Danstan sonra anlatırım." Ona gösterecekti. Bu şekilde acı çekmeye devam edemezdi.

şu anda. "Söz

mü?"

Alçak sesle hırlaması yakındaki yavrulardan birinin ona temkinli bir bakış atmasına neden oldu. Talin gülümsedi ve yanına sokuldu

yanağını onun kalp atışlarına bastıracak kadar.

Şaşkınlıkla yere baktı. Yüz yıl sonra onu tam olarak anlayamayacağını düşündü. İçindeki kedi, böylesine ilgi çekici bir eş düşüncesinden memnun oldu.

Dostum.

Elbette onun eşi olması gerekiyordu. Bir gerçeğin bilinçli olarak farkına vardığında bir şey yerleşti

hep biliyordu. Çiftleşme bağına kabul ettiği anda, ona ait olacaktı.

en tartışılmaz şekilde. Eşler sonsuza kadardı. Hiçbir leopar iki kez çiftleşmez.

Eşleri ölmüş olsa bile.

Kolları refleks olarak etrafında sıkılaştı. "Hey,"

diye yakındı.

"Özür dilerim."

" yok." Hareketli müziğe karşı sallanırken kendi kollarını ona doladı. "I

seninle dans etmek gibi."

"Evet."

Talin, Clay'in nesi olduğunu bilmiyordu ama o tek kelimedeki duygu o kadar çığdı ki

güçlü, kalbi durmak üzereydi. Ona o kadar çok soru sormak istiyordu ki, ama şimdilik kendini tuttu

ve dans ettiler. Mükemmel bir andı, diğerlerinin ötesinde taptığı bu adamla dans etmek.

Eve döndüklerinde saat onu ancak geçmişti. "Çok eğlendim. Ve şimdi kendimi kötü hissediyorum."

Almak

küpelerini çıkardı, dikkatlice iletişim panelinin yanına koydu, sonra o devasa küpelerden birinin üzerine çöktü.

Clay'in kanepesi olarak kullandığı minderler. "Bir şeyler yapmak varken dansa gitmiş olmak çok yanlış geliyor.

bir şey."

"Ne?" Kapıyı kapatarak kadının üzerine yürüdü. "Ne yapıyor olabilirdin?"

"Dosyalara tekrar bakabilirdim."

"Ve zaten on kez görmediğin hiçbir şey görmedin." Başını sallayarak, tam anlamıyla erkeksi bir şekilde onun karşısına oturdu. "İşleri yoluna koyduk. Şimdi bekleyeceğiz-

bazen

"Avlanmanın en iyi yolu, avın yol verdiğinizi düşünmesine izin vermektir."

Onun haklı olduğunu bilerek isteksizce başını salladı. Kişisel olarak yapabileceği başka bir şey yoktu.

Öyleydi.

Clay ve sürüsüne inanma zamanı. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim. Süründen bana yardım etmesini istediğin için."

Neredeyse , neredeyse dokunabiliyordu - en çok gözlerinde olan aynı sıcaklığın yavaşça yükselişi

gecenin. Ve tek odak noktası oydu. Vücudu gerildi. "Bunu

onların kadınları için yapardım."

Vücudunu ele geçirmekle tehdit eden bu ağır sıcaklık varken ima etmek yeterli değildi. "Ben senin

kadın, Clay?"

Cevabını duymayı beklerken orman bile sessizleşmiş gibiydi. O yeşil gözler, çok parlak, çok

güzel, yüzünde, boğazında, göğüslerinin yükselip alçalmasında, kıvrımlarında kayıyordu.

Belini ve bacaklarını kendi altına kıvrırmıştı. Kararsız bir nefes çekti ve vücudu

Hala yırtıcı.

"Buraya gel, Tally." Bu bir emirdi, şehvetli, zengin, erotik.

Kalp atışları boğazında düğümlenirken bacaklarını açtı, içgüdüsel bir farkındalık her santimetrekaresine yayıldı

deri. Söylediği şey, söyleme şekli. Onun aralarındaki bu şeyi kabul etmesini istiyordu.

Tartışmaya yer bırakmayan bir şekilde, onu hayatından çıkarma yönündeki kızlık kararını tersine çeviren bir şekilde.

Farkına bile varmadan harekete geçmişti, kararını çoktan . Onu yeterince sevmek için.

Ne zaman

durduğunda, kendini onun minderinin üzerinde diz çökmüş, bacaklarının kas gücü tarafından

her iki yanında. Ellerini adamın kalkık dizlerinin üzerine koyarak, "Buradayım," dedi.

Parmağını gömleğini kapatan düğme sırasının üzerinde gezdirdi. "Bu gömleği soymak ve görmek istiyorum

göğüslerin."

Nefes almak zorlaşıyordu. "Tamam." Elleri onun üzerinde kenetlendi.

"Bu arkadaşlık değil." Kesin bir ifade, geçmek üzere oldukları ayrım çizgisinin altını çiziyordu.

"Hayır, sorun yok," diye tekrarladı adam onu izlerken.

"Öyle mi?" Bir parmak, göğüs kemiğinin alt kısmını okşamak için bezi kenara itti.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, ona vermek için yanıp tutuşuyordu.

"Bu bir ceza mı, Tally?" Kedi yeşili gözleri çarpışıyordu. "Bana boyun eğiyorsun çünkü

kendine zarar vermek mi istiyorsun? Ben de unutmayı planladığın başka bir yüzsüz mü?"

"Ne?" Elleri kotun pürüzlü yüzeyine çarptı. "Hayır!" Daha önce hiç bu kadar

Seks sırasında Clay'le birlikte hissetmemekten endişeleniyordu. Onunla tamamen meşgul olmaktan başka bir şey yapmak imkansızdı.

Leopar bunu talep ediyordu ve kendi şiddetli açlığı da öyle. "Pes etmiyorum. Bunu seçiyorum çünkü sen

Beni ihtiyaçtan delirt, seni kibirli kedi. Seni işaretlemek istiyorum, dünyanın sana ait olduğunu bildiğinden emin olmak istiyorum.

bana."

O erkek dudakları yumuşamış . "O zaman bana ne istediğini söyle."

Eğer kalbi zaten onun olmasaydı, o anda onu ele geçirebilirdi. Tehlikeli bir durumda olabilir

ruh hali, ama o onundu - belki onun tamamına sahip değildi, ama sahip olduğu şeyi, onunla birlikte besleyecekti.

nefesinde. "Seni görmek istiyorum," diye fısıldadı.

Adamın gözleri kızın bakışlarıyla buluştu. "Ben daha seni neyin memnun edeceğini düşünüyordum.

Fazla sabrım kalmadı."

"Hiçbir zaman çok sabırlı olmadın," diye alay etti, ancak midesi çılınca bir şehvetle gerilmişti.

özlem, acıttı. "Vücudunu görmek bana zevk veriyor."

Gözlerinde şaşkın, garip bir şekilde savunmasız bir ifade vardı, uzandı ve elbisesinin birkaç düğmesini çözdü

gömleğini çıkardı ve yana doğru fırlattı. Bir anda, güzel, çıplak göğsü onun için oradaydı

tat, öp, tadını çıkar. Bu çok baskın erkek az önce ona tam bir ten ayrıcalığı vermişti. Memnuniyetle, düzleşti

Ellerini onun üzerinde gezdiriyor, sıcak, esmer, güzel bir tenle kaplı saf kasların gerilme gücünün tadını çıkarıyordu.

Avuçlarının altında kıvrılan saçların gevrekliği bir başka baştan çıkarıcı duyguydu.

ellerini kalçalarına koyduğunu hissetti ama dikkatini veremeyecek kadar güzelliğine odaklanmıştı.

Asla,

Clay'den önce, sadece bir erkek görmek bile vücudunun kendini penetrasyona hazırlaması için yeterli olmuştu. Ama

Bugün içten dışa doğru eriyordu ve bundan ne kadar da hoşlanıyordu. Parmaklarını onun göğsünde gezdiriyordu,

giysilerini çıkarıp meme uçlarını ovalamanın nasıl bir his olduğunu merak ederken buldu kendini.

onun kaba sıcaklığı. Uyluklarının arasında bir şey kasıldı, aç, ağrıyan bir ihtiyaç yalvardı

Memnun oldum.

Avularında bir titreşim vardı. Alt dudağını ısırdı, saf zevk dalgasıyla savaştı... ve

Bu titreşimin, arzuladığı hisleri yoğunlaştırmaya hizmet edeceğini fark etti.

"Sen

tekrar mırıldanıyor."

Dudakları kıvrıldı. "Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum."

Bu onun yüzünü kızartmalıydı. Ama bu onu daha da ateşlendirdi. "Seninkini görebiliyorum." "Seninkini görebiliyorum.

Pantolonunun fermuarını zorluyordu. Ve büyük. Çok büyük. Vücudu kasıldı ve açıldı, onu fermuarı açmaya zorladı

onu doldurmasına izin verdi. Bu çok iyi acıtacaktı.

"Kollarını indir."

Kafasında dans eden erotik görüntülerle yüzü , adamın düğmelerini açtığını görmek için elini kaldırdı.

Gömlek. "Hayır." Kollarını onun boynuna eğildi. "Önce beni öp."

"Yatakta da mı şımarıklık yapacaksın?" Adamın elleri açık gömleğinin altından kayarak kadının belini tutarken

Kendisini çok seksi hissettiren sıcak, baygın bir öpücükle ağzını aldı.

dünyayı fethetmek.

"Ben de birkaç emir verebilirim," diye mırıldandı.

Elleri aşağı kaydđ, poposunun üzerine kapandı. Sıkışmış. Ellerinden biri kızın poposunu sıktığında kız hâlâ soluk soluğaydı.

O lezzetli nasırlı eller sırtından yukarı ve ön tarafına doğru kaydđ. Nefesini tuttu.

BÖLÜM 33

Sadece göğsüne dokunmadı. Cesur bir sahiplenmeyle tuttu. Orada da sıkıştı. Ve o karar verdi

emrine itaat etmek için. Kollarını indirerek gömleğini çekiştirdi. Dirseklerine yapıştı. Clay tüm gücüyle

avantaj sağlayarak, malzemeyi boştaki eline sardı ve ellerini arkasında tutmak için bir bağ olarak kullandı.

Geri.

"Kısıtlanmaktan hoşlanmıyorum," diye yakındı.

Kadının göğsünü tekrar sıkı, ardından sütyeninin askılarını ve orta kısmını tek bir hamleyle .

keskin pençe, bir saniye sonra geri çekildi. "Seni huzur içinde sevemez miyim?"

Sonra sutyeni gitti ve Clay ona bakıyordu, eli göğüslerinin altında büyük ve kendinden emin bir şekilde yayılmıştı. Kalbi dört nala atıyordu. Her nefes çekişinde, sanki göğüslerini onun için yukarı kaldırıyor gibiydi.

Keyif. Çok büyük değillerdi. Yakın bile değillerdi. Ama şu anda vücudunu ele geçirmiş gibiydiler.

"Elmalar," dedi Clay, gözleri kedi parlaklığında.

Adamın neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Elma mı?"

"Elmaları severim." Koyu renk başını eğdi ve dişlerini bir meme ucuna geçirdi.

Nefes alamıyordu.

Sonra dilini etin üzerinde gezdirdi ve kızın içindeki hava bir açlık ve ihtiyaç patlamasıyla dışarı fırladı.

zevk. Meme ucunu serbest bırakarak, onu iniltiye boğan kavurucu sıcak bir öpücükle göğsünü kavradı.

Bir ara tişörtten kurtuldu ve ellerini adamın saçlarının arasına sokarak sözsüz bir şekilde onu

Ona daha fazlasını ver.

Tanrım, açgözlülük ediyordu. Ama o aldırıyor gibiydi. Yarı sersemlemiş zihnine söz verdi.

telafl etmek istiyordu. Şu anda kendini şımartmak, onun da kendisini şımartmasına izin vermek istiyordu.

Göğüslerinin arasındaki sıcak vadiye bir öpücük kondurdu ve boynuna doğru sokuldu. "Yatağa gitmeliyiz."

Onu öptü, şehvetli dudaklarının cazibesine karşı koyamadı. "Sonra görüşürüz."

"Sonra," diye kabul etti ve onu geriye doğru itti.

Sırtı yumuşak bir yüzeye dokunduğunda, adamın ayağını kullanarak diğer minderi daha yakına fark etti.

Kadın kollarını kaldırdı ve adam onun üzerine çıktı, minderler mükemmel bir yatak oluşturdu. Elleri

Ağzını bir başka yıkıcı öpücükle kaparken boynundan beline kadar okşadı. Daha önce hiç

daha fazla ele geçirilmiş, daha fazla sahiplenilmiş hissettim. Ama ilk kez, sahip olma duygusu şefkat barındırıyordu. Ve biliyordu ki

Clay'le bu derme çatma yatakta olan şey yeni bir şeydi, tanımlanamaz bir şeydi.

Değerli.

Dolaşan avuçlarının altında kasları, en az öpücüğü kadar baştan çıkarıcı olan yavaş bir senfoniyle hareket ediyordu. Kil

büyük omuzlar, ağır kaslar ve muazzam bir güçtü. Parmaklarını adamın içine soktu ve oldukça

fark etmediğinden emindi. "Clay," diye mırıldandı onun ağzına karşı, "bana neyi sevdiğini söyle."

"Daha sert," dedi, alt dudağını ısırarak. "Ben senin gibi yumuşak değilim."

Onu daha sert darbelerle okşadı ve nefesinin kesildiğini memnun oldu. Ama adam ona

Uzun süre bunun tadını çıkardı, başını eğdi ve boynunu emdi.

işaretle. "Çok iyi." Ürperdi.

yanıtı, ellerinden birini kaldırıp büyük bir cesaretle göğüslerini okşamak oldu. Çapkınlık yok

Clay için geçerliydi. Ne istediğini, ne istediğini bilen bir adamın güveniyle okşadı ve alay etti.

Kadın aranıyor.

"Benim," dedi ve emdiği tene bir öpücük kondurdu.

Ve işaretlendiğini biliyordu. "Aynen. Ben paylaşmam." Ona karşı her zaman mantıksız bir şekilde sahiplenici olmuştu. Başka bir kıza gülümsediğinde bile günlerce surat asardı.

Başını kaldırdı. "Ben de öyle." Gözleri saf ateşin buluştu.

Bu, farkına vardı, sonuydu. Ya kendini korumaya devam edecek ya da onu sevme yeminine sadık .

Korku. Diğer bir deyişle, bu bir seçim değildi. Bu yüzden cesaretini topladı ve güvensizliği erken öğrenmiş ve bunu asla tam olarak unutmamış bir kadın için acı verici, kör edici derecede zor bir şey yaptı

Ders. Kalbini yırttı ve o cam köprüden geçmek için son adımı attı. "O sendin.

Her zaman.

Sadece sen." O anda içinde bir şeylerin burkulduğunu ve yeniden şekillendiğini hissetti, sanki

ruhun kendisi şekil değiştirdi, sonra garip his geçti ve kendini yüz yüze buldu.

Clay'in içinde yaşayan yırtıcı hayvan.

Niyetli ifadesi değişmemişti ama gözleri, onun bir parçası olan leoparın gözleriydi.

insan derisi gibi. "Bu da mı?" Adam homurdandı ve kadın derisinin üzerindeki pürüzlülüğü hissetti.

Hem korkutucu hem de akıl almaz derecede erotik bir okşayıştı.

Kan alçak, sıcak yerlere aktı. "Senden korkmuyorum." Bir daha asla ondan korkmayacaktı.

"Bazen sana karşı hissettiklerimden korkuyorum"-ve duygusal bağın gerektireceği bedelden

"Ama bana zarar vermenden korkmuyorum."

Onu tekrar öptü, kadının nefesini kesen bir erkek damgası. "Yeterince uzun sürdü."

Bu söz için onu ısırđı, dişleri bir omzunda keskin bir şekilde kapandı. O durmadan önce bitmişti.

bunu düşünmek için. kez hırladığında, hırıltının göğüslerinde titreştiğini hissetti.

Sonra da

onu ısırđı. Dişleri göğsünün tepe noktasına yaklaştığı anda, kalçalarının sıkışma girişiminde bulunduğunu hissetti. Eğer

Adam aralarında olmasaydı, kadın sıvıyı söndürmek için onları sıkıyor olacaktı.

Onu tehdit eden bir ateş.

Ereksiyonunu ona doğru sallayarak onunla dalga geçerken, onu tekrar ısırđı.

Merhamet! Bunu diğer kıza yaptığında

Göğüs, onu daha sık kışkırtması gerektiğine karar verdi. Ellerini adamın saçlarının arasına sokup çekiştirdi.

"Çok fazla." Çok fazla zevk, çok fazla enfes cinsel sıcaklık.

Göğsüne doğru bir şeyler söyledi ve bu his teninin gerildiğini hissetmesine neden oldu.

Sanki göğüsleri, onu köleleştirmeye kararlı görünen bu seksi değişkeni memnun etmek için şişiyormuş gibi daha da gerildi.

onu. Saçları elinin altında ipek gibi ağırlaşmıştı, çenesi kirli sakallarla pürüzlüydü. Her santimini okşamak istiyordu.

ondan.

Adam vücudunun alt kısmını kaydırıldığında, kadın bacaklarını etrafında kilitledi, adamın gücünü kendine çekerek

onu kontrol edemese de - ya da etmek istemese de - tamamen onun kontrolünde olduğunu biliyordu.

onun emrinde.

Sonunda kızın muhtaç bedenini serbest bırakarak, çil çil kızın kıvrımlı düzlemine kadar öptü.

Karnından. Başını kaldırıp baktığında, adamın erotik güzelliği nefes al. "Tadın güzel. Güzel çillerin var." Sanki bir tanesini tadıyormuş gibi dilini çıkardı. "Mmm."

"Beni delirtiyorsun." Onun vücuduna yönelik açık sözlü erkek takdirinde çok dürüsttü. "Seni düşündüm

sabrının olmadığını söyledi."

". Sen sadece benim için ateşlisin."

Kıpkırmızı arzu perdesinin ardından sırttı. "Öyle mi?" "Evet."

Kendini beğenmiş, çok erkek, çok Clay. Ama sadece onun için.

Dudaklarını bükerek ona bir öpücük gönderdi. "Evet."

Kadının kabul etmesi üzerine, adam kadının vücudunda gezinerek yavaş ve şehvetli bir öpücük kondurdu ve kadının inlemesine neden oldu.

ağzını. Göğüslerinin nemli uçlarına değen göğüs kıllarının verdiği his, aşırı yükü daha da arttırdı.

Hayal ettiği gibi ona sürdü, onu kışkırttı, ikisini de memnun etti. Elleri onun altına kayd

Altta. "Kapalı."

Onu öpmekle o kadar meşguldü ki dinlemiyordu. Adam dişlerini kadının alt dudağında kullandı. Kız da onunkini kullandı.

Bu bir

Çok şehvetli dövüştü ama adam kazandı çünkü kadın da ten tene olmak istiyordu. Her tarafına. Bacaklarının kilidini açarak

arkasından, poposunu yukarı kaldırdı ve kot pantolonunu çözüp çıkarmasına izin verdi. Onları bir kenara fırlattı ve

parmağını külotunun dantel kenarlarında gezdirdi.

"Pembe mi?" Bel bandı boyunca bir sıra öpücük.

O hınzır erkek dudaklarının, vücudunun en özel, en hassas bölgesine bu kadar yakın olduğu görüntüsü karşısında yutkundu.

vücudunu. "Pembeyi severim."

Bacaklarını açarak uyluklarının iç kenarlarını yaladı. Elleri yastığı kavrarken vücudu

Daha önce hiç hissetmediği bir zevkle kıvrıldı. Sonra diğer tarafı yaladı. Ve o zevk

ateş gibi içinde kükredi. Ama her şeye rağmen, onu tuttuğunun, ona dokunduğunun farkındaydı,

Onu okşuyordum.

Oda dönmeyi bıraktığında başını kaldırdı ve sonra tekrar aşağı indirdi. "Oh, adamım."

O

Clay'le birlikte olmanın iyi olacağını, diğer zamanları gölgede bırakıp hiçliğe dönüştüreceğini biliyordu ama

Bu iynin de ötesindeydi, her şeyin ötesindeydi. Tek d   nebildiği, kadınların seksi sevmesine  aşmamalıydı.

Ama

Tabii ki bu seks kadar basit bir şey değildi. Bu... "Oh, adamım." Clay

kıkırdadı. "Tüm söyleyeceğin bu mu?"

"Uh-huh." Beyni lapa gibiydi.

"Bu durumda, konu acağım." Her iki yanına birer öpücük kondurduktan sonra pençelerini kadının i  bacaklarında gezdirdi.

dikkatlice kalçası boyunca. " ak." K lotunun sağ tarafı d   t . " ak." Sol da  yle.

O kadar çabuk, çıplaktı ve adam arasındaydı, o kadar yakındı ki nefesi kızın üzerinde fısıldıyordu

mahrem et. Vücudu aniden sıkı bir yumruk olmuştu, bekliyordu, bekliyordu. Bu onu biraz korkuttu, adamın bu kadar derinden

ona dokunmu tu, onu engellerinden nasıl da kolayca sıyırmı tıama bir söz vermişti ve sözünü tutacaktı

sakla. Talin McKade korkak değildi; bir leoparla dans edebilecek kadar güçlüydü. "Clay?"

O

ses  ıkarmadığında söyledi.

"Ben de pembeyi severim," dedi, yüz ifadesi tamamen erkeksiydi.

"Beni kızartıyorsun." Sanki gözleriyle ona dokunuyormuş gibi hissediyordu.

"Mmm." Tamamen cinsel, tamamen memnun edici bir ses.

Her duyusunun teslimiyetle eğildiğini hissetti. Kalçalarının arasındaki ıslaklığın utanç verici olduğundan emindi.

Şimdiye kadar, ihtiyacını kontrol etmek için beyhude bir çabayla vücudunu sıktı.

Clay'in parmakları onu tekrar açtı.

ve bu dokunuşun etkisini ayak parmaklarında hissetti. Onları minderlere gömdü ama Clay'in başka

fikirler. Her seferinde bir bacağını kaldırarak, her ikisini de omuzlarının üzerine koydu.

iç uyluklar.

"Sen," diyebildi kısık sesle, "çok kötü bir kediciksin." Bu onu güldürdü, nefesi onu okşadı.

açıkta kalan kıvrımları. İnledi, beklenti teninde hızla ilerliyor, sıcak, tatlı bir açlıkla yanıyordu.

"Miyav." Dili kızın ayrılmış etinin üzerinde gezindi. "Ben de kremayı seviyorum."

Beklenti en büyük zevke dönüştü. Parmaklarını tekrar elbisenin kumaşına soktu.

ama faydası yoktu. Bunu kontrol edebilmesinin hiçbir yolu yoktu. Onu yalayıp dururken değil.

Bu hızlı, kedi gibi hareketler onu çıldırtıyordu. "Daha sert," diye fısıldarken buldu kendini,

kendi cüretkarlığı karşısında şok oldu.

"Henüz değil." Bir fiske daha. Başka bir inilti. "Önce seni biraz daha delirtmek istiyorum."

"Zorba." Nefesim

kesildi. "Velet."

O zeki, akıllı dil ona mümkün olduğuna hiç inanmadığı şeyler yapıyordu. Kendini buldu

daha da yaklaşıyor, vücuduyla ona yalvarıyor, kalçaları onu sıkıca , topukları sırtını kazıyordu.

Sonra onu ısırıldı.

Dünya etrafında patlamadan önce keskin, şok edici bir ses çıkardı. Zevk çok çiğdi, çok

Zengin, çok keskin, bir süpernova gücüyle vücudunda patladı ve onu titreyerek bıraktı.

Uyanmak. Konuşacak iradeyi, düşünce üretecek beyin hücrelerini bulabilseydi

Clay'e tanrı olduğunu söyledi. Çok yorgun olması iyi bir şeydi, yoksa Clay onun unutmamasına asla izin vermezdi.

o.

Elleri poposunun altına kayarak onu okşamaya ve sıkmaya devam etti. Kız oldukça

Son inanılmaz orgazmın onu mahvettiğinden emindi, ama o kadar güzel hissettiriyordu ki durmasını istemedi. A

dakika sonra, güzelden daha iyi hissettirdi. Enfes bir histi. Alçak, boğuk bir inilti duydu ve birkaç dakika sonra

saniyeler sonra bu utanmazca şehvetli sesin kendi boğazından fark etti. "Çok açgözlüyüm."

Başını kaldırdı, gözleri tahrikle parlıyordu. "Merak etme, skor tutuyorum."

Göz teması heyecan vericiydi, onu ruhen sarsıyordu. "Seni yalayabilir miyim?"

Elleri kızın bedeninde sarsılarak sıkılaştı, yüz ifadesi misilleme vaat ediyordu. "İstiyor musun?"

Bu, asla isteyerek yapmadığı bir eylemdi. Ama içinde derin bir merak vardı.

Kendisini bu gezegendeki en seksi şey gibi hissettiren bu adam. "Belki." Gerindi, dilini gezdirdi

üst dudağı boyunca. "Ne kadar borçlu olduğuma bağlı."

Kışkırtması istediği etkiyi yarattı. Başını eğdi ve artık yalamıyordu. Onu öpüyordu.

Ciddi bir şekilde, sahip olabileceği tüm cılız savunmaları yok etti. Adamın işi bitmeden çok daha fazla borca girdi.

"Utanç verici ve mu?" diye sordu titreyen bedenini öperken.

Az önce kendisine yaptığı o tatlı şeyi bir zamanlar nasıl tarif ettiğini hatırlayınca yüzü kızardı.

"Sanırım bana doğru büyüyor."

"Güzel. Çünkü senin tadını seviyorum." Sesi sertti.

Adamın vücuduna baktı, kot pantolonunu iten uyarılmayı gördü. "Çıkar şunları." Kızın elleri

ve ilk düşmenin çoktan açılmış olduğunu gördü.

"Dikkat et," diye fısıldadı kulağına, kadın fermuarı indirmeye başlarken. Bir şeye takıldı.

"Tanrım,

Tally."

Onun göğsünü öptü. "Bu sadece senin iç çamaşırın. Bebek gibi davranma." Bir saniye sonra fermuar açılmıştı ve elini iç çamaşırının içine sokmuş, onu ateşli, sert ve çok tahrik olmuş bir halde buluyordu.

Elini küçük bir yumruk haline getirdiğinde nefes almayı bırakmış gibiydi. "Çok büyüksün." Onu dolduracaktı

kalk, onu .

"Bunu unutma," diye inledi. "Ve tanıdığın herkese söyle."

Gülmek istiyordu, ama vücudu bir ömür boyu süren bu açlığı bastırmaya çalışıyordu.

yapıyordu ve tek istediği onu görmektir. Şikâyetleri eşliğinde onu serbest bıraktı

İnle. "Kıyafetlerini çıkar." Kot pantolonunu itmeye başladı ve kalça kemiklerinin erotik çizgisini ortaya çıkardı.

Kedi gibi bir hareketle ayağa ve giysilerinden kurtulmadan önce onu öptü.

saniyeler. Sonra tekrar kızın üzerine geliyordu ve ışıktaki vücudu saf bir erkek hayvan gibiydi, teni

kaslara dönüşüyor, vücudu uyarılmayla ağırlaşıyordu.

Kalçalarının arasına yerleşti, bacaklarını daha geniş açarak kendine yer açtı. Kadın da işbirliği yaptı.

Ama henüz teslim olmaya hazır değildi. Onu uyarmadan elini vücutlarının arasına kaydırdı.

ve onu bir kez daha kavradı. İnledi, sırtı kamburlaştı, boynundaki tendonlar canlı bir şekilde ortaya çıktı

rahatlama.

Başını kaldırarak onu boynunun dibinden öptü, sonra tekrar uzandı ve elini onun boynuna doladı.

onu. Ürperdi, başını öne eğdi. "Daha sonra oynayabilirsin."

Yumruk yaptığı elini adamın gergin uzunluğunda bir aşağı bir yukarı gezdirerek kendi uyarılma sınırını bile zorladı.

onu iterken. Gözleri onu itmek üzere olduğu konusunda uyarmış olsa da, onu acele ettirmedi.

onu çok uzağa. Bu onu daha da ateşlendirdi. Bu kadar güvendiği bir adamla yatakta olmak bir keşifti. "I

sana tapıyorum."

İNledi. "Tally."

Açlığı daha da arttı ve adam elini çektiğinde ona karşı koymadı. Adam onu dürtüyordu.

saniye sonra. Adamın omuzlarını kavradı, kokusunu ciğerlerine çekti ve bekledi. Dürttü

Ereksiyonunun ucu kızın içine girdi ve vücudundaki her sinir çılgına döndü. Adam o kadar sertti ki, kadın tereyağı gibiydi.

Yumuşak. Mükemmeldi, tabii hareket ederse. Kadın öne doğru sallanmaya çalıştı ama adam onu yerinde tuttu.

Tam ona sataşmanın sırası olmadığını söyleyecekti ki, onun kontrolü ele almaya çalıştığını fark etti. O da

ondan çok daha büyük, çok daha güçlüydü. Ama kontrolün onda olmasını istemiyordu. Ve ona güveniyordu.

Vücudundaki her hücre, ona mutlak teslimiyeti.

"Clay, yemin ederim, eğer şu anda kendini bana gömmezsen, aşağıya uzanacağım ve

kendim için-" Adam tek bir hamleyle kendini kadının içine iterken kadının boğazı dondu. Onu geriyordu

onu zevkten öldürüyordu. Vücudunun daha önce hiç dokunulmamış kısımlarına dokunuluyordu.

ve daha fazlası için yalvarmak istedi. Çünkü bu Clay'di, o da yalvardı. "Çekil," dedi sesi boğuklaşarak.

"Lütfen

çekilin."

Boğazına sokuldu, dudaklarını bir öpücükle yakaladı. "Hazır

mısın?" Kadın onun gözlerinin içine baktı ve başını salladı.

"Hazırım."

Hatırladığı son şey, hayatında hiç bu kadar güzel bir adam görmediği idi. A

bir an sonra, zevk gök gürültüsü gibi içine çöktü ve Clay onun dünyası, evreni, onun

Varlık sebebim.

Gece bir ara Clay onu üst kata ve yatağına taşıymıştı. Talin nasıl olduğundan emin değildi-

o vardı

Omzunun üzerinden savrulduğı, elinin kalkık poposunda belli belirsiz anılar. Ama gerçekten, o

umursamadı. Çünkü uyandıĒında, yüzünü Clay'in göğsüne yaslanmış, kalçasını

onunkilerin arasında.

Geni  e gülümseyerek dudaklarının altındaki deriye bir öpücük kondurdu. Yine o mırıldanma  eyini yaptı. "Benim kediciĒim," dedi

parmaklarını onun ipeksi sıcaklığının üzerinde gezdirerek alay etti.

Homurdanarak kalçasının üzerine  ektiĒi baldırını sıktı. "Git uyu."

"Gündüz vakti," diye işaret etti, pencerelerden içeri sızan ışıktan bunu anlayabiliyordu.

" ok erken." Sonra horluyormuş gibi yaptı.

Onu tekrar öptü ve başını göğsüne yasladı. Adamın kalbi güçlü ve sabit bir şekilde atıyor, onu sabitliyordu.

"Bugün ne yapacaĒız?" G l    soldu.

"Jon'unu bulmaya bir adım daha yakla ." Elini kızın saçlarının arasına soktu, sırtını kavradı

baş. "İnançlı ol."

". Sadece... Keşke çizgi bir kahraman gibi araya girip onu kurtarabilseydim."

"Sen onun kahramanısın, Tally. Onun unutulmamasını sağladın."

"Çok fazla Psy kanı taşıyor olabileceğimi düşündüğümde çok kızmıştım. İnsan olmayı seviyorum."

Bu

Genetik bağlantı, hiç kimsenin ondan çalamadığı tek şey olan kimliğini tehdit etmişti. "Ama

Aynı zamanda, Psy yeteneklerine sahip olsaydım çocukları kurtarmak için daha fazlasını yapabilir miydim diye düşünmeden edemiyorum.

ya da Dönüşen gücü." Her iki ırkın olağanüstü gücüyle kuşatılmışken zayıf.

"Yapma." Clay'in sesi sertti. "Sen sensin çünkü insansın. Senden hoşlanıyorum."

Dudakları kıvrılmak üzereyken bile gözlerini devirdi. "Ben de senden hoşlanıyorum, sadece yarı insan olsan bile,"

alay etti. "Ama bazen, sadece insan olmak-"

"Sessiz ol ve dinle," diye emretti onu çileden çıkarırken bile ilgisini çeken o baskın ses tonuyla.

"Sen

on sekizinci yüzyıldaki Bölgesel Savaşlar hakkında ne biliyorsunuz?"

BÖLÜM 34

"Elbette, bunu okulda öğrenmiştik." Binlerce şekil kan dökülürken ölmüştü.

diğer ırklar da onlarla birlikte.

"Savaşı sona erdiren yasaların hazırlanmasına yardım eden adamın adını biliyor musunuz?"

"Adrian Kenner," dedi ve ismi bulmak için hafıza dosyalarını karıştırdı. "O bir yan nottu

bir tarih ders kitabı."

"Diğer ırklar için bir yan not belki," dedi Clay. "Dönüşen ırklar için kritik bir figür olarak kabul edilir.

Tarih. Bütün çocuklarımız onun adını biliyor. Çoğu insanın unuttuğu şey ise,"-dudaklarını

"Adrian Kenner'ın da sadece bir insan olduğu."

Yüz yüze gelene kadar yatakta kıpırdandı. "Gerçekten mi? Ama nasıl? Neden?"

"Yırtıcılar birbirlerinin boğazını parçalardı. Yırtıcı olmayan bir müzakereci

avcılar tarafından görmezden gelindi." Gerçekçi sözler. "Psy'lere gelince, denediler ama Dönüşenler zihinlerini karıştırma yeteneğine sahip hiç kimseye güvenmezlerdi. Ayrıca, kötü bir şekilde bakıyor

hayvan olduğumuz için bizi aşağılıyor."

"Psy, Silence'tan önce de böyle miydi?"

"Sessizlik neden bu kadar iyi tuttu sanıyorsun? Tohumlar oradaydı."

Talin onun sözleri üzerinde düşündü. "Tarafsız bölge olduğumuzu söylüyorsun."

"Hayır, sen köprüsün. Değişkenler sadece Sürü'ye güvenir. Psy, Psy Ağı'nda kalır. Ama insanlar özgürce hareket eder.

ya da Sessizlik'ten önce vardı."

Dudağını ısırdı. "Unutulmuşlar -değişkenlerden çok insanlarla evlenenler."

"Evet. Bir Dönüşen sürüsünün duvarlarını aşmak neredeyse imkânsızdır. Yabancılar karşı Psy'lar kadar misafirperver değiliz."

"O kadar da kötü değilsin," diye mırıldandı. "Birbirinizi bu kadar önemsemeniz hoşuma gidiyor." Bu sadakatin derinliği

neredeyse gözle görülür bir güç.

"Ama arada sırada gelip bizi sarsacak bir insana ihtiyacımız . Çiftleşen tüm insanlar

Karanlık Nehir bizi daha güçlü yaptı, sürünün dışında bağlar kurmamızı sağladı. Sen sadece insan değilsin Talin.

Sen çok güzel, çok güçlü bir insansın."

Başını salladı ama akli sözlerinde değil, bunları neden söylediğindeydi. Onun için. Onu desteklemek için

Güven. Onu sevmesi şaşırtıcı mıydı? "Sana geldiğim için çok mutluyum," dedi, tam o sırada alçak bir bip sesi duyuldu

havayı kesti.

"O benim cep telefonum," dedi Clay ona. "Yatak sehpasının üzerinde, alabilir misin?"

Konuşmalarını yarıda kesmeye razı olduğuna göre önemli bir şey olması gerektiğini bilerek döndü ve onu yakaladı,

ve ona verdi. Başını adamın koluna dayadı ama aralarına yeterince mesafe koydu.

telefonu açtığında yüzünü görebiliyordu. İlk sözleri "Bana geri döndüğün için teşekkürler" oldu.

"Evet."

"Ne zaman?"

"Görüşürüz o zaman." Telefonu kapattı.

Bunun bir paket işi olması gerektiğini düşündü ve büyük olasılıkla bu işi içermeyeceğini bilecek kadar pratikti.

onu. Onun sevgilisi olmak başka bir şey, Karanlık Nehir'e kabul edilmek bambaşka bir şey diye düşündü.

"Toplantın mı var?" Sesini parlak tutmaya çalıştı, sabahı sorarak mahvetmek istemiyordu.

Ona vermek istemediği bir şey.

"Bir toplantımız var." Gözlerinde tatmin olmuş bir parıltı vardı.

İşleri mahvetmeme konusundaki kararlılığı yerini ilgiye bıraktı.

"Kiminle?"

"Bir Kar Dansçısı. Dün gece danstan önce onu aradım. İçimde Judd'ın hala

Psy Net'in içinde ilginç bağlantılar var."

"Ama Kar Dansçıları kurttur." Kaşlarını çattı. "Nasıl bağlantıları olabilir?"

"O Psy. Bir Kar Dansçısı kurtla çiftleşti."

Heyecan, serbest bırakılan bir şimşegin gücüyle içini yırttı. "Acaba o, onların

Çocukları alıp Psy olup olmadığını teyit edin."

"Lanet Psy bir suikastçı gibi yürüyor, kim bilir eline ne bilgiler geçecek." Onu öptü

Hiçbir uyarıda , karanlık sıcaklığıyla düşüncelerini rayından çıkardı. "Ama elime ne almak istediğimi biliyorum.

devam et."

Yarım saat sonra banyo aynasında boynuna baktı ve kaşlarını çattı. "Neden sadece ısırmadın

Bana mı?" diye sordu, adamın bıraktığı izi ovuşturarak.

"Ben yaptım." Yarı çıplak kot pantolonu ve ıslak saçlarıyla yanından geçerken kızın poposunu okşayarak

pişmanlık duymayan bir sırıtış. "Tekrar yapmamı ister misin?" Bakışları aşağı doğru eğildi.

Kızarak onu banyodan dışarı itti ve kendi ıslak saçlarını taramaya devam etti. "Bana çay yap!"

Judd denen kişi Sierra'dan geldiği için zamanları olduğunu bilerek arkasından seslendi

Nevada'da.

"Nasıl çay yapıyorsun sen?" diye mırıldandı. "Çayım yok."

"Evet, var. En üst rafta, Tamsyn'den biraz aldım." Gerçekten de market alışverişine gitmesi gerekiyordu.

Clay'le birlikte yaşayacaktı. Bu düşünce onu dondurdu. "Clay mi?"

Sesi bir fısıltı olsa da onu duydu. "Lanet çayı yapıyorum."

"Bir sorum var."

"Ne?"

"Birlikte mi yaşıyoruz?"

Birkaç saniyelik sessizliğin ardından, gözleri kedi yeşili, kapıda belirdi. Yürüdü, öptü

boynundaki işaret. "Gitmeye seni avlarım."

İçine bir rahatlama yayıldı ama fırçasının tersiyle adamın kalçasına vurdu. "Kuduz bir köpek gibi mi?"

Çok romantik."

"Ben ciddiym. Bu . Sonsuza kadar."

Aynada onun bakışlarıyla karşılaştı ve sonsuzluğun ne kadar süreceğini merak etti. Dünün açıklanamayan

Alerjik reaksiyon kanıtlamıştı, kanındaki hastalık her geçen gün daha da güçleniyordu. Ama, diye düşündü

Yeni bir öfke dalgasıyla, lanet olsun ki teslim oluyordu. "Sonsuza kadar." Onunla kalmak için cehennemde bile savaşırdı.

Zaman.

Ellerini kadının kalçalarına koydu ve yüzleri birbirine değene kadar eğildi.

yan yana yansdı. O kadar güzeldi ki -tüm erkeksi kibri ve sahipleniciliğiyle- tetikte olması gerektiğini biliyordu

Sürekli. Aksi takdirde ona istediği her şeyi verirdi. Parmakları

yukarı kalktı, tenine dokundu. "Beni istiyorsun."

"Geç kalacağız." Ama ona doğru eğildi ve o kaslı vücudun içerdği gücün tadını çıkardı,

Bu küçük bencilliği şımartacak kadar ona ihtiyacım var.

"Judd uzun süredir çiftleşmiyor," diye mırıldandı, elleri kadının bağlanmamış göğüslerinin üzerinde kıvrıldı.

Bu cesur hareket karşısında, adamın tişörtünün altında hareket eden ellerinin boğucu görüntüsü karşısında nefesi kesildi.

"Ne var

ne alakası var?" Göğüsleriyle oynamaya başladığında son kelimesi bir inlemeydi.

ona istediği gibi dokunma hakkına sahipti.

"Aradığında saat erkendi." Dilini kedi gibi hızlı bir okşayışla dışarı fırlattı.

bağımlısı. "Gecikecek."

Arzudan bulanıklaşmış beyninin onun ne demek istediğini anlaması birkaç saniye sürdü. "Oh. Oh!" Sonuncusu bir çığlıktı.

O büyük elleriyle kesinlikle yasadışı olan bir şey. Ama ona teslim olurken bile, bir parçası

bunun hayali bir mutluluk olduğunu biliyordu. Karnındaki ağrı, bitmek bilmeyen ihtiyaç, sessiz bir çılgınlıktı.

Clay'in artık ona veremeyeceği bir şey.

Artık sürüdeki bazı çiftlerle tanışmış, Clay'in leopar tarafı hakkında daha çok şey öğrenmişti.

ruhu, yaptığı hatanın derinliğini anladı. Bu yırtıcılar vahşi bir öfkeyle seviyorlardı ama aynı zamanda

Karanlık bir şekilde sahiplenici, insanların saplantı olarak adlandırabileceği sınırı aşıyor. Ama bir leopar erkeği için,

Bu onun doğasının bir parçasıydı. Clay onun yaptıklarını asla unutmuyacaktı.

başkalarına.

Bir insan olsaydı, onun kendisini yargılamaya hakkı olmadığını savunmaya devam edebilirdi. Ama gerçek

bunun yargılamayla ilgisi yoktu. Clay insan değildi. Değişken kanı çok güçlüydü.

Onun için

sadakatle ilgiliydi, sadakatle. Orrin'i öldürdüğünde çocuk olmaları önemli değildi.

Zaten birbirlerine aitlerdi. Ta ki aralarındaki bağı kesene kadar. Şimdi geçmiş bir

kabul edilmemiş üçüncü kişi, kurtarmayı başardıkları aşkın üzerine aşındırıcı bir asit döküyordu.

Onu öptü. Yeter, diye düşündü, çirkin düşünceleri zihninin uzak bir köşesine sürgün . O artık

Clay'le birlikte; önemli olan buydu. Sonunda, yirmi yıldır ilk kez, neredeyse bir bütün olmuştu.

O ve Clay buluşma noktasına -Karanlık Nehir arazisindeki küçük bir kulübe- neredeyse aynı anda vardılar.

Kar Dansçısı olarak. Judd Lauren o güne kadar gördüğü en soğuk adamdı. Siyah bir tişört giymişti.

ve siyah kot pantolon giymişti, gözleri buzbir hassasiyetle onu ölçüyordu. Ters yöne doğru çok hızlı koşardı.

Clay onun yanında olmasaydı. Ve Judd, küçük bir sarışının elini tutmuyor

Maviye çalan kahverengi gözleri ve Talin'in o güne kadar gördüğü en parlak gülümseme.

"Judd'ın eşi, Brenna," dedi Clay, dudakları onun kulağını okşayarak.

Brenna'nın ifadesi saf bir şaşkınlığa dönüştü. "Yüce Tanrım, söylentiler doğru - Clay gerçekten konuşuyor

sana."

Talin kendini tutamadı, kafasında dönüp duran acı dolu düşüncelere rağmen kahkahayı patlattı.

"mi?"

Judd'a eliyle işaret etti.

"Eğer çok iyiysen, bazen arka arkaya iki tam cümle söylüyor."

Talin tam cevap verecekti ki Clay arkadan bir eliyle ağzını kapattı - aynı anda

Judd bir kolunu Brenna'nın boynuna doladı. "Onlar başka şeyleri karşılaştırmaya başlamadan önce," dedi Clay'e,

"Hadi konuşalım." Brenna'yı da yanına alarak merdivenlerden çıktı ve bir sandalye kaptı, Brenna ise kıvrıldı

salıncakta.

Diğer çifti verandaya kadar takip eden Clay, korkuluklara yaslanmayı tercih etti. Talin bağlı kaldı

yanına oturdu, tüm eğlencesi kaçmıştı. Judd anlatacak bir şeyi olmasa onlardan oturmalarını istemezdi.

Bu da Dev'in muhtemelen haklı olduğu anlamına geliyordu - Psy çocukları kaçıırıyordu... Jon'a bir şeyler yapıyordu.

silemeyebilir.

"Ona güveniyor musun?" Judd soğuk bakışlarını Talin'in üzerine dikerek sordu.

Bu açık soru onu olduğu yerde dondurdu. Kendisine umut etmemesini, imkânsızı dilememesini söyledi. Henüz,

Clay cevap verdiğinde, sanki Clay derisini yüzmüş gibi hissetti. "Tally benim." Sahip olmak, bir

güven onayı.

Ama bu Judd'ı tatmin etmiş görünüyordu. "Sessizliğin, genç Psy'ı bir şey yapmamaya şartlandırarak işlediğinin farkında mısın?

hissediyor musun?" sordu.

Parçalanmış kaynaklarını yeniden toparlamak için çabaladı. "Evet. Clay açıkladı."

"Süreç artık Psy Council için yeterince iyi işlemiyor," diye yanıt verdi.

Judd konuşmaya devam ederken Talin bir elini Clay'in arkasına kaydırarak ona tutundu. Clay'in zaten omuzlarına dolanmış olan kolu gerildi.

"Judd sözlerine şöyle devam etti: "Sessizliği kabul etmeyen ya da bozan insanların sayısı yüzünden,

Sesi giderek daha da kutuplaşıyor, gözleri öldürücü bir siyaha dönüyordu, "Konsey

Bir İmplant Protokolünün başlangıcı."

Talin izlerken, Brenna elini Judd'ın üst koluna dolamak için uzandı. Gerçi o yapmadı

Dokunuşun farkına varmış gibi görünüyordu, bir sonraki konuşmasında sesi daha az insanlık dışıydı. "İmplantlar yerleştirmek istiyorlar

Sessizliğin tam olarak uygulanmasını sağlamak için çocukların beyinleri. Çipler Psy Net'i

şu anda

Bireylerden oluşan bir kovan zihne, kontrol eden varlıklar olarak Konsey Üyelerine."

"Bunun Psy'yi öldüreceğini görmüyorlar mı?" Talin geliştirmekte olan beyinleri kesme fikrinden dehşete düşmüş bir halde sordu.

"İnovasyonu yok edecek, uygunluk uğruna parlaklığı gömecek."

Judd'ın klasik yakışıklı yüzü derin bir öfkeyle yanıyordu. "Konsey gücü görüyor. Bu sadece

onlar için önemli olan şey."

"Kaçırılmalarla bağlantısı ne?" Clay sordu.

"Birkaç ay öncesine kadar İmplant laboratuvarı bu eyalette bulunuyordu. Ama sabote edildikten ve

araştırmalar yok edildi, Konsey faaliyetlerini gizli bir yere taşıdı."

Talin elinin Clay'in göğsünde bir pençeye dönüştüğünü hissetti.

"Çocukların bu yere götürüldüğünü mü söylüyorsun?

gizli laboratuvar?"

"Tahmin ediyorum," diye düzeltti Judd. "Başka tesisleri de olabilir. Ama burası yeterince izole edilmiş durumda.

mükemmel bir operasyon üssü sağlıyor."

Clay elini onunkinin üzerine koydu. " olarak öğrenmenin bir yolu var mı?"

"Bağlantım Psy'ın olaya karıştığını doğrulayabildi ama daha fazlası yok."

"Ona inanıyor musun?"

Judd omuz silkti. "Psy ırkına sadık, bu yüzden onlara ihanet etmeyecektir. Ama İmplant'ın

Protokol en kötü kötülüktür. Ben de kaçırılan çocukların, bu amaçla kullanılma ihtimali olduğuna dikkat çektim.

test denekleri."

Talin yükselen dehşetini bastırdı. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Böylesine hassas bir implantı test etmek için Psy olmayan organları kullanmanın değerini anlayamıyorum." Durakladı.

"Ancak,

Şu anda internette işler karışık. Konsey'in dikkati dağılmış durumda. Kontrolünü kaybediyor olabilir

daha önce içerdiklerinden bazıları."

Brenna'nın yüz ifadesi ciddileşti. "Canavarlar kaçmaya başlıyor."

"Bu, neden ceset bulduğumuzu açıklayabilir - eğer Konsey bu işi yürütüyor olsaydı

Bir iz bıraktı," dedi Clay, Judd arkadaşının elini avucuna bir öpücük kondururken. "Herhangi bir

Bu laboratuvara sızmanın ve buranın operasyon üssü olup olmadığını doğrulamanın bir yolu var mı?"

"Judd, Brenna'nın elini tutmaya devam ederek, "İşte mesele bu," dedi. Eğer sana Brenna'nın yerini verirsem

laboratuvarına girerseniz, bu bağlantımın açığa çıkarabilir. Bu verilere sadece seçilmiş birkaç kişinin erişimi var."

"Ama Jon'u -ve henüz almadıkları diğerlerini- kurtarabilirsek, buna değmez mi?" Talin sordu,

Kar Dansçısı erkeğe bu kadar ilgisiz olduğu için kızgın.

Sonra onun bakışlarındaki sessiz öfkeyi gördü ve hatasını anladı. "Eğer bağlantımın maskesi düşerse ve

Konsey laboratuvarı tekrar değiştirirse, İmplant Protokolünü durduramayabiliriz. Yüzlerce insanı etkileyecek.

Binlerce. Sizden bu çocuk ile Psy çocukları arasında bir seçim yapmanızı istemiyorum.

implante edildi. Size söylüyorum, bunun kolay bir cevabı yok."

Bu sözlerle, siyah ve beyazı griye çevirdi, onu ahlaki bir ikilemle boğuşmaya bıraktı.

bir çözümü yokmuş gibi görünüyordu. "Gizlice girebileceğimizi sanmıyorum?"

"Nebraska'nın derinliklerinde mısır tarlalarının ortasında yer alıyor, her yöne açık bir görüş alanı var."

Clay kendini Tally'nin ona gizli mağaraları hakkında anlattığı hikâyeyi düşünürken buldu. "Peki ya yeraltı? Sadece yedek tıbbi malzeme olsa bile, malzeme getirmek için bir sistem olmalı.

ekipman. Burası hava geçirmez bir ortam olamaz." Ayrıca, eğer çocuklar

bu tesise götürüldüğünde, Psy'nin cesetleri dışarı taşımak için bir sisteme sahip olması gerekecektir.

Ama o

sessizliğini korudu. Tally'nin kalbi zaten kırılıyordu - bunu duymasına gerek yoktu.

Judd'ın ifadesi değişti, düşünceli bir hal aldı. "Her şeye ışınlanıyor olabilirler, ama bence bu

Olası değil. Tele-porterlar çok azdır - Konsey onları böyle önemsiz bir iş için asla harcamaz.

görevler."

"Ve," diye mırıldandı Brenna, "bir şeyleri kamyonla ya da uçakla olamazlar.

Trafik konumu ele verecektir."

"Gizli bir giriş noktası olmalı." Hayvan içgüdüleri Clay'e haklı olduğunu söylüyordu.

"Ne yazık ki de bir ışınlayıcımız yok," diye mırıldandı Talin.

Judd ona, "Bunun bir faydası olmaz," dedi. "Nereye gittiklerine dair bir imaja ihtiyaçları var, özellikle de binalar

söz konusu. Aksi takdirde, bir duvarın içine girebilir veya tavanın yarısına kadar sıkışabilirler.

Dilimlenmiş organlar

anında ölüm." Talin

titredi.

"Bir şey daha var," dedi Clay. "Bir tanık Jon'un sokakta kaybolduğunu görmüş. Bunu açıklamanın herhangi bir yolu

bunun bir ışınlayıcı olmadığı teorisi üzerinde çalışsak?"

"Muhtemelen bir telepatik parazit dalgası yaydılar. Bu, herhangi bir insanın

Kapışmayı 'görmek'. Zekânız Jon'un ortadan kaybolduğunun farkındaysa özensiz bir iş yapmışsınız demektir.

Dönüşen."

Clay bunu kontrol etmek için bir not aldı. Eğer Sıçanlardan biri çocuk sahibi olduysa, onların

korumacı bir tavırla çocuğu saklıyordu ama Dark River'ın bilmesi gerekiyordu. "En yakın güvenli giriş noktası neresi?

laboratuvara?"

"Cinnamon Springs makul mesafedeki tek kasaba." Clay, "Yarın oraya uçar, kontrol ederiz," dedi.

Judd elini pantolonunun cebine attı ve bir veri kristali çıkardı. "Tam yeri. Bunu bir

mutlak bilinmesi gerekenler esasına göre. Bir hata yaparsan laboratuvarı taşırlar. Seninle gelmemi istiyorsan, ara.

Yoksa bildiğim her şey o kristalin üzerinde."

"İçeri girmenin bir yolu olmalı," diye mırıldandı Brenna. "Üzgünüm sevgilim ama Psy genellikle bizi düşünmez.

hayvanlar."

"Psy bile öğreniyor," diye karşılık verdi arkadaşı, o kadar beklenmedik bir gülümsemeye ki Talin'in ağzı açık kaldı.

Açık. "Artık kedilere ve kurtlara karşı temkinliler. Bölgeye büyük olasılıkla

sensörler onları için kalibre edildi."

Clay . "Evet ama ya yılanlar? Yılanlar mısırın içinde saklanabilir ve hayvan formunda benzersizdirler.

sensörlerin çalışmaması için yeterli."

"Bir yılan tanıyor musun? Oh!" Birden onun parıldayan bir şekil değiştirenle ilgili hikayesini hatırladı

siyah pullar. "Arkadaşının bize yardım edeceğini düşünüyor musun?"

"Sorarım." Clay Judd'a başıyla onay verdi. "En iyi ihtimalle alarmları çalıştırmadan içeri gireriz, çocuklar

onları oradan çıkaracağız." Bir duraklama. "Bunun gibi yüksek teknolojili bir güvenliği

sır."

"İşlerin boka saracağını düşünüyorsanız beni uyarın. Bağlantımı uyarmalıyım."

Talin Psy adamının soğuk bakışlarıyla karşılaştı. "Neden?" Elde etmek için çalıştığı her şeyi geri alıyor olabilirlerdi ama o yine de irkilmedi.

"Bazen," dedi, "önünüzde gördüğünüz masumları kurtarmalı ve diğer masumlar için endişelenmelisiniz.

sonra gelmek için."

O anda Talin, Judd'ın görüldüğü gibi biri olmadığını fark etti. Ona teşekkür etmek üzereydi.

Beyni aniden ona farkında olmadığı bir sorunun cevabını sunduğunda düşünerek. "Biliyorsunuz, bulmacalarda her zaman iyiydim."

Herkes ona baktı.

"Kapıyı açmadan kilitli bir odanın içinden nasıl bilgi alabiliriz? Birisi var

Elbette bize gönderin."

Judd başını salladı. "Laboratuvarda elektrik kesintisi var. Psy Net erişimi yok."

"Peki ya internet? Telepatlar onu görmezden gelme eğiliminde ama gayet iyi çalışıyor." Brenna daha dik oturdu.

"Judd, bebeğim, içeride bir bağlantın var mı?"

"Belli bir bilim adamının dönüştürülmeye açık olabileceğine dair şüphelerimiz var ama kanıtımız yok."

"Bir şeyler hissedebiliyor musun?" Clay sordu.

Keskin bir baş sallama. "Bunun ne kadar işe yarayacağını bilmiyorum. Benim bağlantım... sizin düşündüğünüz gibi iyi değil.

O da kötü değildir, ancak kişisel kurallarına uymadığı sürece hiçbir şey yapmaz. Bu kural

ırkına karşı derin bir sadakat içeriyor. Ancak, kaçırılmalarla ilgili bilgileri beri,

istekli olabilir."

Talin tüm kalbiyle bu bilinmeyen Psy'nin içindeki insanlığın Sessizlik'ten daha güçlü olduğunu umuyordu.

BÖLÜM 35

Jonquil gözlerini açtı ve korkunç bir an için kör olduğunu düşündü. Ciğerleri sıkışmaya başladı.

paniklemek için çığlık atma dürtüsüyle savaştı.

Sonra serin parmaklar alnına dokundu. "yat."

"Sen." Rahatlama uzuvlarını suya çevirdi. "Neyim var benim?"

"Göz kapaklarınız fena halde şişmiş." Onlara dokundu ve o tüy kadar hafif fırça bile dayanılmaz bir acıya neden oldu. "Özür dilerim.

"Özür dilerim.

Bir merhem sürerek birkaç dakika bekleyin, şişlik önemsiz bir

seviyeye inecektir."

Ona güveniyordu. Bu yerde ona işkence etmemiş tek yetişkin oydu.

"Bana ne yaptılar?"

"Emin değilim ama sanırım yeni bir bileşiği test ediyorlardı.

bir implantın entegrasyonu."

Bunların çoğunu anlamamıştı, ama ana fikri yakalamıştı. "Beni zehirlediler mi?"

"Mesele bu değildi, ama diyelim ki bilimlerinin kusurlu olması sizin için iyi bir şey. Eğer olmasaydı

olsaydın, şimdi ölmüş olurdun."

İnsanların seslerindeki nüansları dinlemeye alışkındı. Ancak, Mavi... çok güzeldi.

Pürüzsüz bir teni ve kurt gözleri vardı ama sesi tamamen tonsuzdu. O da bir tahminde bulundu. "Ona yardım ettin mi?

kusurlu mu?"

Küçük bir sessizlik. "Çok zekisin. Evet. Deneylerinin başarısız olması benim avantajıma oldu."

"Neden?"

"Sana canlı ihtiyacım var." Önce yüzüne, sonra boynuna dokundu. "Neden bu kadar çok çürük var? Olmalı

basit bir iğne olabilirdi."

Şimdi biraz ışık seçebiliyordu. Gözleri hakkında doğruyu söylediği için rahatlamış olan adam, neredeyse dalgın bir şekilde cevap verdi. "İ Sanırım değilken onlara vurmaya çalışmış olabilirim."

"Bu Larsen'in morarmış gözünü açıklıyor."

Korku onu pençesine aldı. "Küçük kız, o adam ona zarar verdi mi? İşbirliği yaparsam zarar vermeyeceklerini söyledi."

"Yalan söyledi," diye cevap verdi, bu antiseptik duvarların soğuğu kadar soğuk. "Yapabileceğin hiçbir şey onu durduramaz.

Ama kız şimdilik güvende. Yeni denekler bulmakta zorlanıyor, bu yüzden

zaten sahip olduğu tek hasarsız olanı."

"Sorun mu?" Gülümsemeye başladı. "Talin. Talin bir şey yaptı." Gördüklerinden sonra ona Dişi Aslan lakabını takmıştı.

Saçını. Çok küçük olduğu için bu bir şaka olarak düşünülmüştü, ama mükemmel olduğu ortaya çıktı - asla pes etmedi. "Benim için savaşıacağını söylemişti."

Mavi'nin yüzü şimdi onun üzerinde bulanık bir şekle

bürünmüştü. "Talin kim?" Bir tuzağa düşürüldüğünü fark etti.

"Hiç kimse."

"Bana söylemen senin yararına. Sen bir pazarlık kozusun. Kiminle pazarlık yapacağımı bilmem gerek."

Ağzını açmayı reddetti. Zaten yeterince aptallık etmişti. Eğer Talin ona yardım etmeye çalışıyorsa,

onu düşmanlara teslim etmeyecekti. Bazen kötülüğün bir kılık giydiğini bilecek kadar hayat görmüştü.

tatlı yüz. "Göz merhemi için teşekkür ederim." Her yeri acıyordu ama kendini zorla oturur pozisyona getirdi.

duvara karşı.

Daha önceki gibi giyinmişti ama dudaklarını ortaya çıkarmak için maskesini indirmişti. Gülme çizgileri yok

köşeleri işaretledi. "Bunu yut." Ona bir hap verdi. "Zehrin son kısmını da alacak ve

normal bedensel süreçler sırasında dışarı atar."

O da kabul etti. Ona güvenmiyordu ama ona pazarlık kozu olduğunu açıkça söylemişti. Bu, o

inanıyordu. Bu yüzden başka türlü davranması uygun olana kadar onu hayatta tutacaktı. "Teşekkür ederim."

Kapı çalındı. Bu, Ashaya'nın koridorlar temizken ve kameralar geri çekilişini görüntülemek için döngüye girmişken ayrılma işaretiydi. Ming LeBon laboratuvarının kontrolünü ele geçirmeye çalışmış olabilirdi,

Ama çalışanlarının çoğunun sadakatini kazanmıştı. Konsey'in onların hepsini

psişik bayılma, aslında bir uzvun kesilmesi. Bir Psy tanımı gereği bir varlıktı.

Psy Net'e erişim bir cezaydı. Hak edilmemiş .

Ayağa kalkarak maskesini çıkardı ve çocuğun inatçı yüzüne baktı. İnatçılığının bir önemi yoktu. Talin alışılmadık bir isimdi ve Jonquil'in tüm dosyası elindeydi.

Özel kamarasına ulaştığında doğruca o dosyaya gitti. O kadar aptal değildi.

orada bile onu takip etmiyorlardı, ama o organizatöre erişemediklerini biliyordu.

yirmi dört/yedi taşınırdı. Küçük bir not defteri boyutunda, büyük miktarda bilgi saklama kapasitesine sahipti.

hem de mobil iletişim cihazı olarak işlev görüyordu. Kendisini tehlikeye atabilecek dosyaları burada saklıyordu.

Bir saat önce aldığı ağır şekilde şifrelenmiş e-posta gibi dosyalar.

Eğer harekete geçmeyi planlıyorsanız, bunu şimdi yapın.

E-posta imzasızdı, bir tuzak olabilirdi. Ancak, aynı zamanda bir girişim de olabilir

şu anda Konsey Üyelerinin hayatını çok zorlaştıran yeraltı isyancıları ile temas kurdu. O

psişik karartmaya rağmen haber almanın yolları vardı ve bu isyancıların daha fazlasını yaptığını biliyordu.

çoğu insanın bildiğinden daha fazla zarar verdi. Ayrıca en ölümcül isyancı Hayalet'in bir asi olduğunu da biliyordu.

Ashaya'nın çok iyi gizlenmiş gizli e-posta adresi gibi gizli bilgileri bulma konusunda uzman.

Ayarlanmış ya da ayarlanmamış, kararını çoktan vermişti. Ming'le işler sorunlu olmaya başlamıştı.

Ya o

Şimdi harekete geçmezse kendini kalıcı olarak tehlikede bulabilirdi. Konsey Üyesi bir zihin ustasıydı.

savaş - eğer üretkenliğindeki bozulmanın onun tarafından dengeleneceğine karar verirse

bağlılığını garanti ederse, onun aklını hapsedmekte tereddüt etmez. İnsanlar buna zihin kontrolü diyordu.

Tam olarak buydu.

Ashaya'nın Ming'in kuklalarından biri olmaya hiç niyeti yoktu.

Ayrıca oğlunun kontrolünü ele geçirmesine izin vermeye de hiç niyeti yoktu.

Dolayısıyla bu hesaplanmış şansı kullanacak ve olasılık matrisinin doğru olacağına güvenecekti. Eğer o yapsaydı

hesaplamalarında bir hata yaparsa, hem kendisi hem de Keenan ölecekti. Ama hiçbir şey yapmazsa, sonuç

kesin ölüm. Elbette yardım için gidebileceği bir kişi daha vardı ama Amara'nın ödeyeceği bedel

Ashaya'nın ödemeye istekli olduğu bir talep değildi. Tek geçerli seçenek buydu.

Kendisini gözetleme cihazlarından şekilde ayarladığı köşeye otururken

Doğal olarak Jonquil Duchslaya'nın dosyasını açtı. Duchslaya'yı bulmak için çok uzağa bakmasına gerek kalmamıştı.

Talin.

Talin McKade, Jonquil'in hem Shine Vakfı'ndaki irtibat noktası hem de en yakın akrabası olarak listelenmiştir.

kin. Dosyaya göre, kadın Shine'ın sokak ekibinin bir parçasıydı ve resmi olarak Kıdemli

Guardian.

Ashaya'nın bulmak istediği şey bu değildi. Bu Talin, Ashaya'nın istediği türden bir etkiye ya da

Ashaya'nın ihtiyacı olan bağlantılar. Kıdemli bir Gardiyan olarak, bu kadının

bir şekilde Shine yönetim kurulunun dikkatini çekti. Ashaya istatistiksel veriler olmadan risk almayı sevmezdi.

Destek, özellikle de şimdi, bu kadar çok şey tehlikedeyken.

Ancak genç kız -Noor- güçlü bir ağ açısından daha da büyük bir kayıptı. Birkaç kişi dışında

Larsen'in artan disiplin eksikliğinden kaynaklandığı anlaşılan son hatalar, gözlemcilerin

Deney olarak adlandırılan bu soykırımda izole edilmiş çocuklar seçilmeye özen gösterilmişti. Hepsi de

Shine, ama insanların da kanıtladığı gibi, bu duygusal bağ

en büyük çabalar.

Kendini işine adanmış tek bir ebeveyn veya aile üyesi, tüm bir organizasyondan daha fazlasını başarabilir-

özellikle

Shine gibi bir kuruluş, onun verilerine göre, yaşlı adamlarla dolu bir yönetim kurulu tarafından engelleniyordu

ve Unutulmuşların hâlâ avlanmakta olduğu gerçeğini kabul etmek istemeyen kadınlar... hâlâ

yok edildi.

Eğer kanıt istiyorlarsa, onlara kanıt verecekti. Ama

önce bir pazarlık yapması gerekiyordu.

BÖLÜM 36

Talin içinde su ve yiyecek bulunan küçük bir çantayı uçağa attı. Eğer her şey plana uygun giderse

bir gecede girip çıkmak. "Nasıl oluyor da pilot lisansın var? Yaşamak için yaptığın şey bu mu?"

uzun boylu, sarışın ve aptalca yakışıklı pilota sordu. Onunla en son karşılaştığında

Joe'nun Barı. O gün Clay'e anlattıklarını hatırlayınca içi burkuldu.

somurtkan davetsiz misafir. "Dorian?"

Dorian kaşlarını çattı. "Nasıl bu kadar ukala olabiliyorsun?"

Onun da buluşmalarını unutmadığını fark ederek yüzünü buruşturdu. "Um, genetik kusur?"

Adamın soğuk ifadesinin yerini öyle çekici bir gülümsemeye bırakması onu şaşırttı ki, kendini enayi yerine konmuş hissetti.

"Sen

biraz küçük. Küçüklüğü severim."

Talin etrafına bakındı. Clay neredeydi? Park etmiş olan Tank'tan bir şeyler almaya gitmişti.

kısa bir mesafe uzakta. Acele diledi. Görünüşe göre "arkadaşı" ona asılıyordu.

"Ben alındım."

"Biliyorum. Clay kokusunu alabiliyorum." Beyzbol şapkasının kenarını yukarı itti. "Ve ben bir mimarım-uçmak bir hobi."

"Ah." Değişkenlerin duysal yeteneklerine alışıp alışamayacağını merak ederek ayaklarını kaydıldı. Bu

Sürüsünün Clay'le yakınlaştıklarını şüpheye yer bırakmayacak şekilde bildiğini fark etmek tedirgin ediciydi.

Ama...

aynı zamanda güzeldi. Çünkü onun kokusunu taşıyorsa, bu onun da kendi kokusunu taşıması gerektiği anlamına geliyordu, değil mi?

"Neden bakıyorsun?" diye sordu Dorian başka tarafa bakmayınca, mavi gözleri kuşluk vaktinde parlıyordu.

Işık.

"Merak." Ses tonu, çekici ya da değil, şu gerçeğe ihanet ediyordu Clay ile aynı kibirli erkeksi çizgiden muzdaripti. "Clay'i alaşağı edecek kadar güçlü neyiniz olduğunu bilmek istedim."

Kadın . "Kendisinin alaşağı edildiğini düşündüğünü sanmıyorum."

Bir homurtu. "Önceden bilirsem, güzel bir kadının bana yan çizmesi daha zor olur düşündüm."

"Çirkin bir tanesine ne dersin?" diye tersledi, adamın bunu sanki kendisi yapmış gibi göstermesine sinirlenmişti.

Clay'i tuzağa düşürdü.

"Öyle bir şey yok," diye cevap verdi ve cazibesinin altında onu etkileyen bir dürüstlük vardı. "Ben hoşlanıyorum

kadınlar."

Kadınların da ondan hoşlandığına dair bir his vardı.

şimdi yapıyordu. Onu gençleri bardan çıkarırken gördüğünde, saf, ölümcül biriydi.

avcı. "Madem kadınlardan hoşlanıyorsun," dedi, bu cazibeyi neden hak ettiğini merak ederek, "neden bu kadar korkuyorsun?

bir tanesine bağlanmak?"

O sörfçü mavisı gözler aniden krom gibi soğuk, düz ve tehlikeliydi. "Bu daha çok bir şeylerin

Evimi kurmadan önce yapmam gereken

şeyler, öldürmem gereken insanlar var."

"Bilmek istemiyorum."

"Hayır, ."

Talin donakaldı, onun derinlerde yatan öfkesini hissedebiliyordu. Gerilimin omurgasında düğümlenmeye başladığını hissetti.

Erkek öfkesi

iyi yaptığı bir şey değildi. Bu güven seviyesine -kızgınken bile ona sırt çevirmeyeceklerine- sadece Clay'le sahipti. Ve Bu güvenin derinliği onda merak uyandıran bir keşifti.

Dorian'ın gözleri kısıldı. "Sana zarar vermeyeceğim."

Onun açık sözlülüğüne aynı şekilde karşılık verdi. "Seni güvenecek kadar iyi tanımıyorum."

Başını salladı. "Yeterince adil."

Bu konuyu burada bırakabilirdi ama... "Bu kadar kızgın olmak, bu kadar yakın tutmak senin için iyi değil."

O yapabilirdi

Neredeyse yakışıklı yüzünün altında gizlenen vahşi öfkeye dokunacaktım.

"Sascha'dan bunu yeterince duyuyorum," dedi kaşlarını çatarak. "Neden Clay'e bebek bakıcılığı yapmıyorsun?"

"Sence nasıl tepki verirdi?"

Dorian'ın gülümsemesi yavaş ve biraz da tatmin olmuş bir şekilde geri döndü. "Sanırım bu işi yapabilecek tek kişi sensin.

kurtarmak."

Omuzlarını kamburlaştırdı, rahatsızdı. "O kadar gücüm yok." Ne yapacağını bilemedi

Eğer . Tek istediği Clay'i , geçmişi onun güzelliğiyle silip atma şansıydı.

Şimdiki zaman. Bu lanet hastalık her şeyi bitirmeden önce. Her zaman var olan öfkesi donuk bir aleve dönüştü.

bağırsaklarında.

"Onu kör kütük sarhoş ettin. Clay içki içmez."

Başını kaldırdı. "Ne?"

"Sen hayatına geri döndüğün gün alem yapmaya başladı." Bir kaşını kaldırdı. "Sanırım sen

İkisinin bir geçmişi var."

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandı, Dorian'ın tarif ettiği şeyi düşündükçe midesi bulanıyordu ama bunu yapmamaya çalışıyordu

bilginin ona ne yaptığına ihanet etti.

Bir şekilde biliyordu. Kasketini çıkarıp kızın başına taktı. "Sana yakışmış."

Bu saf ve basit bir sevgi jestiydi. Kalbi biraz olsun eridi. "Teşekkürler."

"Clay için de endişelenme, biraz gevşemesi gerekiyordu." Sırıttı.
"İnsanın sarhoş olmaya hakkı var

önemli bir kadın. Deli gibi davranmaya başlamasaydı daha çok endişelenirdim."

Kelimeler hafifti ama o anladı. Görünüşe bakılırsa, duygularını ortaya koyma konusunda yalnız değildi.

derin dondurucu. "Zaten kapılmamış olsaydım," dedi, ona bilmesi gereken şeyi söylediği için onu severek, "Ben

seni öperdi."

"Rica ederim." Yanağına dokundu. "Ya da dilli bir taneye ne dersin?"

Tam kaşlarını çatmaya başlamıştı ki Clay'in elini kalçasında hissetti. Ondan gelen hırıltı

Boğazı iliklerine kadar titredi. "Kendi lanet kadını bul."

Dorian bir elini saçlarının arasından geçirdi, yüzünde arsız bir sırıtış .
"Seninkini beğendim, ukala ağız

ve hepsi."

"Clay, mimar olduğunu söyledi, doğru mu bu?" diye takıldı, Clay geri döndüğü için rahattı ama Dorian da ona ısınmıştı Onun ne kadar tehlikeli olduğu konusunda hiçbir yanılsamaya kapılmamıştı.

inanılmaz bir öfke için bir kılıftı, ama aynı zamanda onun bir parçasıydı. Dolu olmadığı zamanlarda

O derin öfkeyle ağaçlardaki kuşları bile büyüleyebileceğini hissediyordu.

"Duvarındaki diplomada öyle yazıyor."

Talin sırtarak eğleniyormuş gibi yaptı, ancak düşünmemeye çalıştıkça midesi bulanıyordu

Jon'un o anda neler çekiyor olabileceği hakkında. "Ee, Dahi Çocuk, ne yaptın-

al bir

ve doksan gün içinde diplomanı alırsın?" "Clay, onu

ısırabilir miyim?"

"Hayır." Clay kaşlarını çatarak ona baktı. "Senin yerine ben

yaparım. Gitmeye hazır mıyız?" "Evet. Diğer ucu sen mi

düzenledin?"

Clay başını salladı ve uzanıp dalgınca şakağını ovuşturdu.

"Tanıdığım bir adam bir kamyonu

iniş bölgesi. Hırpalanmış gibi görünecek ama hız ve savunma için yeniden donatıldı."

"Yılan arkadaşından ne haber? İzini bulabildin mi?" Talin sordu.

"Hayır, umalım da ona ihtiyacımız olmasın. Kılık değiştirmesi en kolay olan sensin," dedi, "bu yüzden

Cinnamon Springs, ile-"

Telefonu biyledi. "Üzgünüm," dedi cebinden çıkarmak için çabalayarak. "Muhtemelen Rangi'nin

çocuklar." Kapağı çevirip açtı. "Merhaba."

Clay ve Dorian çoktan uçağı gözetim gibi görünen şeylerle yüklemeyi bitirmek için dönüyorlardı.

dişli.

"Talin. Ben Dev." Shine direktörünün tonu sinirliydi.

Her iki erkeğin de yanına döndüğünün farkında olarak kolunu Clay'e doladı ve elini

omurgasının sert çizgisi. "Dev?"

"Kediyle birlikte misin?"

"Evet."

"O zaman muhtemelen bu konuşmayı duyabilir."

Yukarı baktı. Clay ve Dorian başlarıyla onayladılar. "Evet."

"Güzel," diye şaşırtıcı bir yanıt geldi. "Birisi Shine'ınız aracılığıyla sizinle temas kurmaya çalışıyor.

e-posta hesabı."

Eli telefonun üzerinde sıkıştı. "Ve bunu beni gözetlediğin için mi biliyorsun?"

"Hayır." Sesi kesildi, sonra sanki hayal kırıklığına uğramış gibi içini çekti. "Kaçırılma olayları yüzünden son zamanlarda

gizli bir makro programı devreye soktu. Sunucularımızdan geçen her şeyi tarıyor, kırmızı işaretliyor ve

"Belirli tetikleyicileri harekete geçiren her şeyin bir kopyasını bana ver."

Öfkesi kayboldu. "Köstebeği yakalamaya çalışıyordun."

"Evet." Buz hatlardan geldi. "Bunun mahremiyet ihlali olduğunu biliyorum ama umurumda değil.

Parlaklık

güvenli bir yer olması gerekiyordu ve ben de her yeri açmam gerekse bile burayı yeniden güvenli hale getireceğim."

Birdenbire telefon artık elinde değildi. Clay'in onu aldığını irkildi. "Bağırmaı kes

Talin," diye emretti.

Kaşlarını çatarak elini uzattı. Telefonu geri verdi, ama ancak başka bir yorumdan sonra. "Evet."

"Evet, ne?" diye sordu ona geri verirken. "Hiçbir şey."

Şovenist domuzlar hakkında mırıldanarak telefonu kulağına götürdü. "Dev, ben de bu piçleri bulmak istiyorum.

Bu e-posta ne zaman ?"

"Dört dakika önce. Telefonunuza ama daha güvenli bir kanaldan tercih ederim. Herhangi bir

Seçenekler?"

"Bekle." Dorian uçağın içine uzanarak sırt çantasından şık, gümüş rengi bir şey çıkardı.

Telefonu istedi. Kadın telefonu uzattı ve adam telefonu geri vermeden önce bir şeyler söyledi

ve cihazı çevirerek açıp uçağın zeminine yerleştirdi. Telefonu

kulağına götürdü. "Bunu aldın mı?"

"Evet. Bana bir saniye ver."

Dorian'ın cihaza başıyla işaret etti. "Çok küçük bir dizüstü bilgisayar mı?"

Ona dalgın bir sırıtış fırlattı. "Şöyle de diyebilirsiniz. Bu tatlı şey bizim bir Psy

organizatör. Piyasada izin verdikleri versiyonlar, sakladıkları mallarla karşılaştırıldığında hiçbir şey değildir

"Dev'söyle, ben hallederim."

İki adamın arasında durmak için Clay'in etrafından dolanırken, Dorian sabırsızlığını ısırdı.

minyatür e-posta ekranı. Clay'in eli onun sırtında duruyordu ama sonra Dorian ellerinden birini onun omzuna koydu

Adam doğruldu ve onun merkezi pozisyonu almasına izin vermek için hareket etti.

Temas onu ürkütmüştü ama sorun değildi. Dorian... Sürüydü. Bu tuhaf düşünceyle başını sallayarak

mesaja odaklanmış.

Jonquil Duchslaya hayatta, ancak önümüzdeki on iki gün içinde onun için savaşmazsanız öyle kalmayacak.

Saatlerce. Bu görevde sana yardım etmeye hazırım, ama benim için bir şey yapmalısın - eşit bir şey

değerinde getiri. Aksi takdirde risk-fayda oranı çok dengesiz olur. "Bu kadar mı?" dedi titreyerek.

"Evet." Dev'in cevabıyla sarsıldı, telefonu hâlâ kulağında tuttuğunu unutmuştu. "Herhangi bir şekilde

yasal olabilir mi?" Dev sordu.

Cevap veremeyecek kadar sarsılmıştı.

"Neden 'onun için savaş' ifadesini kullandınız? Garip bir seçim." Clay yine at kuyruğuyla o şeyi yapmaya başladı ve

Belki de onu düşünecek kadar sakinleştiren şey buydu.

"Oh, Tanrım," diye fısıldadı. "Aramız bozulduğunda, eğer o benim için savaşırsa, ben de onun için savaşacağımı söyledim.

kendisi."

"Ver şunu bana." Dorian telefonu onun cansız parmaklarının arasından çıkardı. "E-postanın izini sürdün mü?"

Bir duraklama.

"Emin misin?"

Beklerken, Talin'in daha önceki öfkesi bir cehenneme dönüştü, ama bu kez bir hastalığa değil

Adını koyamıyordu ama bu meçhul yabancıya bakıyordu. "Jon'un hayatı için bir şeyler talep eden bu kişi de kim?"

Buna ne hakları var?"

Clay'in vücudu hareketsizleşti. "Bu dil Psy. Risk-yarar oranına indirgenmiş bir hayat." Durakladı.

"Judd'ın bağlantısı devreye girmiş, işleri yoluna koymuş olmalı. Ona borçluyum."

Başını kaldırıp ona bakan Talin, onun yine şakağını ovuşturduğunu fark etti. Eliyle uzanmak üzereydi ki

Dorian konuştuğunda kendi eliyle.

"Peki," dedi ve aramayı sonlandırdı. "Dev başka bir şey daha buldu -bu sefer olası bir köstebek- ama bana dedi ki

Birine e-postanın izini sürdürdü. Bu kolaydı, çünkü e-postayı gönderen her kimse bunu nasıl gizleyeceğini bilmiyordu.

izler."

Talin nefes almaya cesaret edemedi. "Nebraska mı?"

"Sadece bu da değil. Cinnamon Springs'e kadar izini sürdürdüler."

Eli Clay'in gömleğinin arkasını ezdi. "Jon o laboratuarda." İçinde fırtınalar kopuyordu, bu ihtiyaç

Koruması gereken şeyi geri almak. Ama hayır, düşünmek zorundaydı. Beyni artık bulanık değildi.

Bu kadar net düşünebilmesi neredeyse baş döndürücüydü. Hastalığın giderek arttığı düşünülüğünde garipti.

"Biz

öylece içeri dalmazsınız. Laboratuvar çok büyük."

Clay kızın at kuyruğunu çekiştirerek yüzünü ona doğru kaldırdı. "Sürüyü ve kurtları getirirsek bunu başarabiliriz."

Talin'in arkasında hiç bu kadar güç olmamıştı. Zihni bir anlık bir montajla doldu

Tanıştığı insanlar -Nico, Tamsyn, Nate, Lucas, Sascha, Faith ve Vaughn. Bu tür bir destek, o

hem bir ayrıcalık hem de bir sorumluluk olduğunu fark etti. "Hayır." Acı verici bir karardı. "Çok fazla insan kaybedeceğiz.

insanlar."

"Sürü Birdir, Tally. Birbirimiz için kanımızı akıtıyoruz."

"Biliyorum." Ona sarıldı, artık onun bir parçası olan koruyucu şiddeti kabul edecek kadar güçlüydü.

"Ama bunun bir önemi yok. On iki saat organize bir saldırı düzenlemek için çok kısa bir zaman dilimi.

Onlar olabilir

Jon'u biz yeterince yaklaşımadan öldürecek."

"Ya da," dedi Dorian, Judd'ın verilerinden alınan laboratuvar şemalarının bir çıktısını alıp açarak

kristal, "kendi kendini imha mekanizmasına sahip olabilirler." Plan üzerinde birkaç noktaya dokundu. "Bu

Laboratuvar, belirli noktalara baskı uyguladığınızda çökecek şekilde tasarlanmıştır - tüm bu noktalar iç kısımdadır.

Tahminimce

Her yere kablo döşemişler. Belirli bir kod girin ve bum."

Böyle bir planın soğukluğu Talin'i derinden sarsmıştı. "Kendilerinden olanları mı öldürecekler?"

Clay ve Dorian birlikte, "Hiç ara vermeden," dediler.

Böyle insanlar, diye düşündü, istediklerini elde edemezlerse genç bir çocuğu yok etmekten çekinmezler.

aranıyor. "Bu e-maile cevap verirsem bize kadar takip edebilecekler mi?" Adresi kopyaladı,

yeni bir pencere açtı.

"Hayır," diye onu rahatlattı Dorian. "Giden tüm mesajları şifreleyecek şekilde ayarladım." Hızlı bir şekilde

Kod. "Bu onların sistemine de bir şifreleme solucanı gönderecek."

Başını sallayarak tek bir satır yazdı:

Ne istiyorsun?

Kadın Gönder'i iterken adamlardan hiçbiri bir şey söylemedi.

Sessizlik içinde beklediler. Dorian elini saçlarının arasından geçirdi ve bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı.

derme çatma bir pist. Clay kıpırdamadan dursa da, titreşen bir öfke sütunuydu.

Şakaklarına nazik vuruşlarla masaj yapmak için uzandı. "Belki de bu kişi kötü değildir. O hazırlıklı

Jon'a yardım etmek için."

"Neden şimdi? Neden diğer çocuklar değil?" Kolları onu sıkıca tutuyordu ama başını öyle eğmişti ki

parmak uçlarında durmasına gerek kalmadı. "İstediği her neyse, ona vereceğiz. Dark River'da

yeterli fon var."

"Teşekkür

ederim."

Ona hırladı. "Eşimle ilgilendiğim için bana bir kez daha teşekkür edersen, kaba davranmak zorunda kalacağım."

Dostum.

İşte yine o kelime, o inanılmaz, imkânsız kelime. Bunun bir hayalden başka bir şey olmadığını biliyordu.

Onun dil sürçmesiydi ama kadın bu hatayı kalbine gömdü.

Bir saniye sonra, gözünün köşesinde bir şey ve ekrana bakmak için döndü.

Yürüme

Dorian e-postayı açtı.

Bir gün, başka birini kurtarmak için yardıma ihtiyacım olacak. Sorduğumda cevap verecek misin?

"Lanet olsun," diye mırıldandı Clay.

"Evet," dedi. "Beklediğimiz gibi bir paralı asker talebi değil." İleri uzanarak bir cevap gönderdi.

Sözüme güvenecek misin?

Yanıt neredeyse anlıktı.

İnsanlarda onur denen garip bir şey vardır. Jonquil size inanıyor gibi görünüyor ve o zeki bir çocuk. I

onurunu koruyacaksın.

Bu sözlerde son derece dokunaklı bir şey vardı. Bu Psy her kimse, her ne istiyorsa

kötü değildi.

"Evet de," dedi Clay ona. "Lanet olası senede cevap vereceğim."

Çok geç olana kadar bir sonraki mesajını görememesi için vücuduna açığı verdi.

İsteğinizin daha fazla ölüme yol açmayacağını nereden bileyim?

"Kahretsin, Tally!" Clay onun üst kollarını kavradı. "Ne halt etmeye yaptın bunu?"

"Çünkü sen de benim korumam altındasın," diye . Clay'in hayatını Jon'un kiyle takas edemezdi.

Kaybetmek

Jon onu kırabilirdi ama Tanrı yardımcısı olsun, Clay'den vazgeçemezdi. Ona ihanet etmek anlamına gelse bile.

en derin ilkeler. Öldürmek anlamına gelse bile. Bunun farkına varmak midesini bulandırmalıydı. Öyle olmadı. Gerçek

asla yapmadım. "Kendini tekrar kurban etmene izin vermeyeceğim!"

"Allah kahretsin." Kadının ensesini kavradı ve yüzünü ona dönmesi için döndürdü. Sonra onu öptü. Sertçe.

"Bundan sonra

sana bir şaplak atacağım."

Yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissetti, ama onun sadece öfkesini boşaltmaya çalıştığını biliyordu. "Erkekler," diye mırıldandı,

sonra Dorian'a baktı. İlgisiz görünmeye çalışıyordu ama o parlak mavi gözlerindeki sırıtışı gördü.

gözlerini. "Dorian, yemin ederim gülersen etini kemiklerinden ayırırım."

Onun elini tuttu ve bir bileğinin altını öptü. "Ben de senden hoşlanıyorum."

"Tally ile flört etmeyi bırak." Clay bir kolunu onun beline doladı. "Tamam, bu iş yattı, hâlâ

Orijinal plana göre, şu tedarik kanalından gireceğiz. Hesaplamalarımızı iki kez kontrol etmeye başlayalım.

Muhtemel yer."

Ve bu şekilde dakikalarını geçirdiler, belki de çok pahalıya mal olacak bir sorunun cevabını beklediler.

ve Talin'in içindeki bir şeyi paramparça etti. Geldiğinde, o kadar beklenmedikti ki, herkesi şaşkına çevirdi.

üçü.

Sizden bunu istemem mantıksızdı; bana yardım edecek ne insan gücünüz ne de bağlantılarınız var. Ama ben

Jonquil'in kaçmasına yardım edecek. Saat tam 9'da bu koordinatlara gelebilir misin?

Detaylı talimatlar takip edildi.

Talin tereddüt etmedi, Clay'in onu zamanında oraya götüreceğini biliyordu. Evet! Evet!

Cevap hemen geldi.

Aldığım bilgiye göre, ben işaret verdikten sonra saniyeye kadar 15 dakikalık bir süreniz olacak.

Uydular başka bir yöne bakıyor olacak. O zamana kadar kapsama alanının dışında kalın.

Buraya zamanında gelemezseniz, artık onu koruyamayabilirim. O bir çocuk.

çok şey başardı. Onun hayatı bu anlamsız ölümden daha değerli.

Geç kalmayın.

Bu son üç kelimeyle, bu bilinmeyen Psy Talin'in sadakatini kazandı.

37. BÖLÜM

Hayalet, New York şehir merkezindeki lüks bir bara girdi ve hemen masaya oturtuldu

Tanıdığıının beklediği yere. O küçük bir memurdu, bu toplantı bir paravandı. Ama halka açık bir yerde

mükemmel bir mazeret olarak hizmet ederdi.

Bomba tam altmış beş dakika sonra patlayarak hayata döndü.

Psikiyatri Konseyi'nin çoğunluğu bundan on bir dakika sonra acil bir oturumda bir araya geldi.

İki

Konsey üyeleri fiziksel bir inceleme yapmak üzere aday gösterilirken, bir diğeri de analiz görevini üstlendi.

bomba enkazı. Kalan üyeler hasar kontrolüne odaklandı.

Çok önemli bir zaman aralığı için İmplant laboratuvarı artık bir Konsey Üyesinin doğrudan gözetimi altında değildi.

Aynı dönemde, güvenlik güçleri kapasitelerinin yüzde ellisinin altına düşmüş, Ming

LeBon'un ordusu bilginin yayılmasını engellemek için Psy Net'in içine çekiliyor. Bedenleri

laboratuvarda, bir tür doğal askıya alınmış animasyonda kaldılar, ancak zihinleri öfkeli bir şekilde çalışıyordu

Hız.

Kaos içinde kimse gözetleme uydularının yanıp söndüğünü fark etmedi.

BÖLÜM 38

Saat dokuzu üç geçe, gerçek gecenin karanlığında, Talin görünüşte eski bir kamyonu manevra yaparak

laboratuarın olması gereken yerden birkaç mil uzakta ıssız bir arazi parçası. Psy'in kısa mesajı

tam olarak yüz seksen saniye önce gelmişti: Şimdi.

Bir dakika daha tehlikeli bir şekilde hızlı sürdükten sonra, kamyonu küçük, köhne bir binanın yanında durdurdu.

Kulübe. Arazinin eğimi ve aşırı büyümuş bitki örtüsü tarafından gizlenmiş olması hiç de şaşırtıcı değildi.

rahatsız edilmemişti. Ya da belki de biraz gerideki ölümcül lazer çitti.

tam devre dışı bırakıldı.

Motoru çalışır halde bırakarak kamyonun tek başına indi. Plan, diğerlerinin kamyonun kasasında saklanmasıydı.

Belirsiz müttefiklerinin uyduları çevirememesi ihtimaline karşı kamyon kasası.

Psy zaten Talin'in

Soruşturmaya dahil olduğu için görülmesi taktiksel bir dezavantaj oluşturmuyordu. Bunun tam tersi ise

Clay ve Dorian.

Ancak sürpriz bir şekilde, bölgenin gizleyici bitki örtüsüyle dolu olduğunu keşfettiler.

buraya nakledilmişti. Sanki birileri buraya

Bir şey saklamak.

Acele bir görüşmeden sonra, her iki Dönüşen de hareket halindeki araçtan atladı. Clay kedi oldu.

Bu sırada Dorian elinde tüfekte ağaçlara çıkmıştı. Şu anda, keskin nişancının gözünün

kulübenin kapısında bulunuyordu. Yırtıcılar, bunun bir tuzak olduğu ortaya çıkarsa onu dışarı çekmeye hazırды.

Umut ve korkudan yarı hasta bir halde, içeri girme ihtiyacına rağmen olduğu yerde durmuş, işaretin gelmesini bekliyordu

Bu ona hiçbir tehlikenin kokusunu almadığını ya da görmediğini gösterecekti. Yan tarafa baktığında

ormanda gizlenmiş bir çift gece parıltılı göz gördü. Bir kez göz kırptılar. Git.

Zamanın daraldığının bilinciyle kapıya koştu ve iterek açtı. O hazırды bir şey bulamadı... bulduğu şey dışında.

Jon ve küçük bir kız toprak zemine sırt üstü uzanmışlardı.

Yumuşak bir çığlık atarak dizlerinin üzerine çöktü ve nabızlarını kontrol etti.

İkisi de güçlü atıyordu. Bu onu sakinleştirdi.

Clay'in gelmesini bekledi. Ama saniyeler geçmesine rağmen ondan hiçbir iz yoktu. Bir şeyler olmuş olmalıydı.

yanlış gitti. İçgüdüsel dürtüsü yardım etmek için dışarı koşmaktı.

Clay Talin'in içeri girişini izledi, duyuları alarmdaydı. Rüzgârdaki bir değişim ona Dorian'ın kokusunu getirdi... ve

bir başkasınınkini. Leopar rüzgârın ona söylediklerini dinledi ve bu kokuyu bir başkasına bırakabileceğini biliyordu.

Dorian. Diğer nöbetçi çoktan harekete geçmişti.

Gözlerini Talin'in sadece bir saniye önce içinde kaybolduğu kulübeden ayırmadı. Ama o değildi

Odaklanmaktan gözleri kamaşmıştı. Birkaç metre ötede bir dalın çatırdadığını duydu.

dostum. Hareket etmesi ve Tally'yi oradan çıkarması için onu iten koruyucu dürtüyle savaşıarak olduğu yerde kaldı,

dinlemek, izlemek.

Psy'nin çirkin metalik/ölü/soğuk kokusu, silah temizleme sıvısının daha buruk kokusuyla karıştı. Onun

Yırtıcı hayvanın zihni, ya bir nöbetçiyi kaçırdıklarını ya da sensörleri tetiklediklerini hemen anladı.

müttefiki etkisiz hale getirmeyi bilmiyordu. Bitki örtüsünün arasına gizlenerek çömeldi. Tally'ye

o ya da Dorian onu almaya gelene kadar kulübede kalmasını söyledi. Onun plana sadık kalacağına güvenerek

davetsiz misafirin dikkatini çeker.

Adam saniyeler sonra görüş alanına girdi. Siyahlar giymiş, eğitilmiş bir adamın dikkatli yürüyüşüyle hareket ediyordu.

Asker. Ama Clay'in ilgisini çeken bu değildi. Omzundaki amblemdi. İki yılan birbirine kilitlenmişti.

Savaş. Leopar hırıltısını bastırdı. Bu üniforma, daha önce savaşan askerlerin giydiği üniformaların aynısıydı.

Şafak Gökyüzü geyik klanını sebepsiz bir saldırıda katleden adamlar.

Psy erkeğinin gözleri saf siyah parlıyordu, ne beyaz ne de yıldız vardı. Telepati yapıyor olabilir.

Clay anlık bir karar vermek zorundaydı. Eğer bu onların bağlantısıysa, onu öldürmek onlara hiçbir şey kazandırmayacaktı.

Ama eğer öyle değilse, adamı dışarı çıkarmak zorundaydı. Bir an sonra, erkek onun yerine kararını verdi

atış pozisyonuna geçti ve kulübenin kapısına nişan aldı.

Clay incelikle uğraşmadı. Eğer Psy onun geldiğini hissederse, ölmüştü. Bu yüzden ağır ve sessiz bir şekilde saldırdı.

Öfke. Psy, Clay'pençeleri göğsüne çarpıp onu ormanın zeminine çarpmadan önce hafifçe dönmeyi başardı.

Beynine bir acı patlaması çarptı ama o çoktan diğer adamın boğazını parçalamaya başlamıştı.

Ancak, saniyenin binde biri kadar bir süre önce yapılan uyarıya rağmen, Psy

Clay'in burnu, insan formuna geçip cesedi yerden kaldırırken aldığı psişik darbeye kanadı.

eliyle kanı temizledi. Cesetten kurtulmak gerekiyordu, hem de Dönüşenleri ele vermeyecek bir şekilde.

katılım.

Cesedi kamyonun arkasından bir muşambaya sararak ve kamyonun atarak çok değerli saniyeler geçirdi.

yatağa. Tally ve Jon'un Dönüşen olmamaları iyi bir şeydi; aksi takdirde, yatağın

Ölüm kokusu. Zamanın daraldığının farkında olarak, yine de öldürdüğü yere geri döndü ve

İzlerini. Psy askeri ortadan kaybolmuş gibi görünüyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı Talin, dişlerini sıkarak ve saat on dakikayı gösterirken olduğu yerde kalarak

Dokuzu geçiyordu. Clay bir nöbetçiydi, dedi kendi kendine. Ormanda dolaşan her düşmanı yenecekti.

Dikkatini dağıtmaya çalışarak Jon'un ve küçük kızın yüzlerindeki saçları taradı. Küçük olan açıkça

İran kökenli, teni koyu kahverengi, kemik yapısı bir prensese yakışacak kadar ince.

Eli küçük kızın gömleğini yerleştirmek için hareket etti ve o zaman notu buldu. Not kısaydı ve

Mesele bu.

İlaçların etkisi birkaç saat içinde geçecek. Onları alamazdım. Doğru zamandan önce kaçmaya çalışıyorlar. Buradan ayrıldıktan sonra, bu iki çocuğun da ortadan kaybolması gerekiyor - eğer canlı olarak ortaya , hayatımı kaybederim. Her şeye rağmen insan onuruna sahip çıkmanı istiyorum.

Saati bir dakika daha ilerlerken Clay koşarak içeri girdi. "Dışarı çıkmak için sadece dört dakikamız var.

gözetim bölgesi." Notu cebine koydu ve kızı kucağına .

Clay çoktan kapıdan çıkmış, Jon'u bir omzuna atmıştı. "Bu yeterli ." Jon'u

kamyonun tekli koltuğuna oturdu ve yıldırım hızıyla giysilerini çıkardı. Yolcu koltuğuna doğru gitti.

Yan kapı, direksiyonu çevirdiğinde kendi değerli yüküyle birlikte içerideydi. "Yr!"

emberleme

Clay'in yanındaki Jon'da, kızı sıkıca tuttu ve Clay kayışı ikisinin de üzerine

hiçbir insanın başaramayacağı bir hızla , tepki süresi sıfıra yakındı.

Dorian onları belirlenen yerde beklemediğinde de yavaşlamadı. "O iyi olacak."

Talin diğer nöbetçi için hızlıca dua etti. Clay'in çılgın srşyle yola koyuldular.

Kulübeden tam zamanında, diğerlerinin arasında sadece bir başka hırpalanmış çiftlik kamyonu.

"Nasılsın

Çocuklar ne yapıyor?" diye sordu.

"Güzel," diye fısıldadı. Bir kolunu Jon'un omuzlarına dolayarak oturdu, diğer koluyla da kızı kendine doğru çekti.

Sıkı sıkıya tuttuğu elini bırakarak parmaklarını esnetti ve yanaklarına dokunarak güven tazeledi.

iyiydi. "Güzel." Jon yara bere içindeydi ve her iki çocuğun da gözlerinin altında koyu halkalar vardı ama

Canlı. "Onunla daha sonra konuşacağız... ne olduğu hakkında."

"O iyi olacak, Tally." Sesi sert ve şefkatliydi. ", değil mi?"

Ona şaşkın bir bakış attı. "Evet, öyle , değil mi?" Ama öyle olduğundan pek emin değildi.

Birkaç dakika sonra, "Bir tehdidi ortadan kaldırmam gerekiyordu," dedi. "Onu bertaraf etmek için kısa bir yoldan gideceğiz."

Boğazı kurudu. "Kamyonetin kasasında

mı?" "Evet."

Onun için öldürmüştü. Tekrar. Onunla olan yakınlığını düşününce ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Sonuç. Ama ikiyüzlü değildi. Artık bir çocuk da değildi. "Yapılması gerekiyordu." Kolları

çocukların vücutlarında sıkılaştı. "Onlar uyanmadan temizleyelim."

Clay'in bakışları yeniden onunkilerle buluştu ve ormanın gölgesindeki gözleri şiddetli bir sevinçle parladı.

Bu onu sarstı.

Onun yine kendisinden kaçmasını mı bekliyordu?

Dorian geri döndüğünde çocuklar uyanmışlardı. Şafak ufka doğru yaklaşıyordu ve Talin o kadar

Onu almamış görmekten mutlu oldu ve ona kocaman sarıldı.

Gülümsemesi ürkekti, daha az çekici ve daha açıktı. "Hey, hey, ben iyiyim. Kimse bir şey görmedi ama

Kız arkadaşı onu ıssız bir yerde terk ettikten sonra otostop çeken sinirli bir öğrenci."

Geri çekildi ve ona yukarıdan aşağıya baktı. "Bu kıyafetleri nereden aldın?" Adamın üzerinde bir

Kendi siyah kotunun üzerine bir death metal grubunun logosunu taşıyan bir tişört. Ayrıca bir de itibarsız bir

Kendine özgü saçlarını etkili bir şekilde gizleyen başörtüsü. Kadın daha yakından baktı. "Saçına çamur mu sürdün?"

"Hepsi becerikli olmanın bir parçası." Bir kolunu kızın boynuna dolayarak onları uçağa kadar götürdü.

Clay kucağında küçük Noor'la dışarıda duruyordu. Kız, Clay'in kucağında ona sarılmıştı.

ve o zamandan beri bırakmamıştı. Talin, Clay'in bağlanma işini halletmesine hiç şaşırılmamıştı.

göz kırpmadan.

"Hazır mısın?" Dorian

sordu. Clay başını

salladı. "Sonra

görüşürüz."

Talin bir kez olsun çok iyi anlamıştı. Dorian'ın geride kalmasının bir nedeni vardı ve bu da

önemli bir şey. Ona bir kez daha sarıldıktan sonra uçağa tırmanarak Jon'un yanına yerleşti.

Çocuk

artık uyuşturulmamıştı ama o çarpıcı gözlerinde duygusal çürükler vardı.

"Hey." Elini onun elinin üzerine koydu. Adam ona bakmadı. Uzanıp yanağını okşadı.

"Ne var

Sorun nedir, Johnny D?"

Bu kez başını kaldırdı ve bakışları dökmeyi reddettiği gözyaşlarıyla ıslandı. "Onlar beni

çığlık at."

Erkeklik gururu, ne kadar kırılgan ve değerli bir şey. Şimdi Clay'le birlikte kokpite girmekte olan Noor'a başıyla selam verdi.

"Üzerinde hiç iz yok. Onu korudun mu?"

Omuz silkti. "İşbirliği yaparsam onu biraz rahat bırakacaklarını söylediler ama bu bir yalandı." Gözleri

Nöbetçi pilot koltuğuna kayarken Dorian. "Kim o?" "Dorian," dedi ona.

"Clay'in sürü arkadaşı."

"Çete gibi, ha?"

Buna nasıl cevap vereceğini tam olarak bilmiyordu ama Clay döndü ve onun yerine cevap verdi. "Nihai

Çete," dedi, göğsüne doğru kıvrılmış yatan Noor'un sırtını eliyle hafifçe ovarak.

"Biz

Pack is One dediğimizde ciddiyiz. Ve iyi iş çıkardın, evlat. Çığlık atmak hayatın bir gerçeği, Dorian burada.

senin yaşındayken hiç susmazdı."

Dorian Clay'e dūřmanca bir bakıř fırlattı, sonra Jon'a baktı. "Söylediđi tek kelimeyi bile dinleme. Korkuyor.

iğneler." Göstergelere geri döndü. "Kalkışa hazır mısınız, çocuklar?"

Jon rahatlamıştı, erkeklerden geri bildirim aldığı için daha mutlu görünüyordu. Onu yuvarlama dürtüsüyle savaşarak

gözlerini açtığında, kolunu ona dolamaya cesaret etti. şaşırtıcı bir şekilde, ona sarılmasına izin verdi. Bir öpücük kondurduğunda

kaşlarını bile kıpırdatmadı.

Gülümseyerek Clay'in gözleriyle buluştu. Çocukları evdeydi.

Ön cama dönmek için arkasını dönen Clay, Dorian'ın gergin ifadesini yakaladı. Diğer adam endişeliydi.

Onunla aynı sebepten, Tally'mutluluktan unuttuğu bir sebepten. Bu iş daha bitmemişti. Ve bir sonraki

Hedef büyük ihtimalle Talin'in kendisi olacaktı. şerefsizler onun yanına bile yaklaşamayacaklardı.

Bir sonraki hamlesini düşünürken arkasına yaslandı ve gözlerini parıltıya karşı kapattı. Bu çok kötü bir kaltaktı.

bir baş ağrısı. Beynine kızgın demirler saplanmış gibi hissetti. Psy askerinin

Eğer o sabah beri acı çekmiyorsa, kalıcı hasara neden olmuştur. Noor'a güven verirken

huzursuzca kıpırdandığında, Tally'yi bu gece onu sevmesi için ikna etmesi gerektiğine karar verdi.

Öğleden sonra geç saatlerde döndüklerinde hepsi Nate ve Tamsyn'de kalmaya başladı. Sadece o değil

büyük bir evimiz vardı, çocuklara bakılması gerekiyordu ve birlikte, Tammy ve Sascha oldukça iyi bir

tıbbi/iyileştirme ekibi. Herkes banyo yaptığında, yemek yediğinde ve kontrol edildiğinde, artık çok geçti.

Bu yüzden ertesi gün kuşluk vakti için bir toplantı ayarladılar.

Noor sorunsuz bir şekilde uykuya daldı, ancak Talin Jon'u Tamsyn'in verdiği bitkisel uyku ilacını içmesi için ikna etmek zorunda kaldı.

uydurmuştu.

"Sikimde daha fazla uyuşturucu istemiyorum-" Lanetini ısırarak kesti.
"Uyuşturucu yok."

"Doğaldır, vücudunuzu bozmaz veya bağımlılığa neden olmaz." Adam inatçı davranmaya devam edince

Parmaklarını yüzünde gezdirerek ona dokundu. "Seni incittiler Jon. Vücudunun iyileşebilmesi için dinlenmeye ihtiyacı var.

Bu yardımcı olacaktır. Lütfen."

On dakika daha sürdü ama sonunda kazandı. İki çocuk da uyuduğu için Clay'le uğraşmakta özgürdü.

"Uzan," diye emretti, sesini fısıltıdan daha alçak tutmaya dikkat ederek.
"Sormamı ister misin?"

Baş ağrısı ilaçları için Tamsyn?"

Cevabı tahmin edilebilirdi ve Jonun aksine, onu yıpratamayacağını biliyordu.

"Uyuşturucudan nefret ederim." Ama yatağa sırt üstü uzandı.

Tamsyn ile Dönüşen fizyolojisinde en iyi neyin işe hakkında konuştuktan sonra

parmaklarına kokusuz doğal bir yağ damlattı ve parmaklarını yavaş, nazik daireler çizerek ovmaya başladı.

şakaklarının genel bölgesi.

İnleyerek gözlerini kapattı. Boğazının düğümlenmesine neden oldu, o kadar savunmasız görünüyordu ki. Söyleyeceği bir kelime yoktu.

Clay'le ilişkilendirilen, sık sık gösterdiği bir yüz değildi. Ama bu gece ona güvenmişti.

Yutkunma

gözyaşları içinde nazik masajına devam etti. Bir süre sonra onun uyuduğunu fark etti. Oturdu

Orada uzun süre onu izledi. Onun her

şeyiydi.

Ama bir araya gelmelerinin asıl nedeni artık tamamlanmıştı. Jon güvendedeydi. Başka bir çocuk da öyle.

Ya Clay onu bu ilişkiyi sürdürecektik kadar affedemeyeceğine karar verirse, leoparının bölgesel

Doğa çok mu güçlü? Korku dolu acısı alt dudağını sertçe ısırdığında

Ses. Eğer Clay onu reddederse -şimdi ya da sonra, herhangi bir nedenle- bir kez ve sonsuza dek kırılacaktı.

Bu yüzden onu izledi, onun görüntüsünde içti. Kendini kalkmaya zorladığında, giysilerini çıkardı,

ve onun yanında yatağa süründü, teni üşüyordu ve ona ait olma açlığıyla ağrıyordu, ona

Onu terk etmeyeceğini kendine kanıtlamak için. Ama o uyudu. Ve uzun, işkence dolu dakikalardan sonra, o da uyudu.

Uyluklarının arasında güçlü, emin parmaklar, çenesi boyunca tatlı ıslak öpücükler, tahrik olmuş bir erkekle uyandı.

vücudu onun etrafında kaşıklandı. "Daha iyi hissediyor musun?" Adam parmaklarını kadının içine daldırırken kadın nefesini tutmayı başardı.

sıcak karşıladı. Utanç verici bir şekilde ıslanmıştı.

"Sıcacık, yalanabilir bir krem gibisin."

Tüm utanç kaçtı, yerini saf ihtiyaç aldı. "İçime gel. Sana ihtiyacım var." için.

asla . Lütfen beni bir daha yalnız bırakma. Lütfen, Clay.

Parmaklarıyla onu araladı ve içeri doğru kaymaya başladı, bu açıdan çok büyüktü, çok sıcaktı. Sonra kulağına mırıldandı -tutku dolu, sessiz, seksi sözler.

kadınların en güzeli. Geri itti, çözülmüştü. Adam penetrasyonu derinleştirmek için kalçasını kaldırdığında, çığlık atmamak için çenesini sıkmak zorunda kaldı.

Durakladı. "Acıdı mı?" "Çok

iyi hissediyorsun."

Erkeksi bir kıkırdama. "Kokunu seviyorum." Boynuna sokuldu, tadına bakmak için dilini çıkardı.

onu. "Hissettiklerine bayılıyorum. Çok yumuşak, çok ateşli." Sonunda onu doruk noktasına kadar salladığında, o aç yer

Ruhunun içi neredeyse . Neredeyse.

Clay'in kalp atışları Tally'yi sevdiği için hızlanmaya devam ederken bile onun acı çektiğini hissedebiliyordu. Kafası karışmıştı.

leoparının canına okudu. O onun eşiydi. Onun acısını dindirebilmeliydi. Bunu yapamaması gururuna bir darbe indirdi. "Tally, bebeğim, sorun ne?"

"Gitmeme izin verme Clay."

Adamın kalbi, kızın ona en derin korkusunu bir an için göstermiş olduğu bu savunmasız ifade karşısında biraz kırıldı.

"Bir daha asla, sana söz veriyorum." Ona sahip olmak için tanrılarla savaşmak zorunda kalsa bile, buna izin vermeyecekti.

kimse ya da herhangi bir şey onu ondan alamaz.

Kız cevap vermedi. Kulağına daha fazla okşayıcı sözler fısıldadı. Bir süre sonra, onun incindiğini hissedebiliyordu.

Sanki onun sözüne güvenmeye karar vermiş gibi geri çekiliyordu. Kalbi rahatlardı.

Tally'nin acısı baş edemediği tek şeydi.

BÖLÜM 39

Ertesi sabah saat dokuz buçukta Talin, Clay'in sürü arkadaşlarıyla birlikte Tamsyn'in mutfağında duruyordu.

Kendine acıma krizine girdiği için kızgın ve aptal olan Clay asla onu terk etmeye karar vermezdi.

O

çok fazla sadık.

Ruh hali yeniden karardı. Ya onu ona bağlayan tek şey buysa? Sadakat ve dostluk.

onu öldüren bilinmeyen şeyi yenene kadar dinlenmesine izin vermeyen bir dostluk.

İçten dışa mı? Nefes alamadan uyandığı günden beri hastalığı onu vurmamıştı ama vuracaktı ve

Clay ona tekrar bakmak zorunda kalacak, kendini buna mecbur hissedecekti.

Zihni dün ona nasıl masaj yaptığının görüntüleriyle doldu. Sevgiyle yapılan bu şey

zorluklar. Clay'in ilişkilerine olan bağlılığını, onun herhangi bir sıkıntı hissettiğini düşünerek

Farklı bir şekilde. Ama onun için olmak istediği şey bu değildi, bakılması gereken biri, ihtiyacı olan bir arkadaş.

Çok daha fazlasını istiyordu, onun her şeyini istiyordu.

Kahve fincanını tutarak pencereden dışarı baktı ve Jon'u daha önce tanıştığı gençlerden biriyle konuşurken buldu.

Uzun bacakları ve güçlü vücuduyla büyümeye başlayan uzun boylu, kumral saçlı bir çocuktü.

omuzlar.

"Bu Kit," dedi Tammy, onun yanına gelerek. "Daha iyisini bilecek kadar yaşlı ve

Jon'u almak için. Oğlun güçlüdür. İyi olacak."

"Evet," diye onayladı Talin. "Ona şans verilirse biri olacak." Ama önce onu

ortadan kayboldu. Çocuklardan hiçbirinin ailesi olmadığı için Clay ona kaybolmanın bir sorun olmayacağını söylemişti.

sorun. Dark River onları kabul etmekten mutluluk duydu.

"Tally." Clay masanın yanında durduğu yerden elini uzattı.

Kahvesini bıraktı ve ona doğru gitti. Adamın eli onunkinin etrafında sıcak ve güvenli bir şekilde kapandı. "Dorian nerede?"

"Beni şimdiden özledin mi?" Sarışın nöbetçi oturma odasından içeri girdi. Yanında Lucas vardı,

Sascha, Nathan ve Talin'in henüz tanışmadığı kızıl saçlı bir kadın.

"Ben Mercy," dedi kadın, Dorian dünkü olayları anlatmak için söz almadan önce, Clay ve

Talin onların boşlukları dolduruyor.

"Judd geliyor mu?" Dorian söze başlamadan önce Clay sordu. "Ne olduğunu bilmeyi hak ediyor.

Adam

bize yardım etmek zorunda değildi ama etti."

Lucas başıyla onayladı. "Kar Dansçıları düşündüğümüzden daha iyi müttefiklere dönüşüyor."

"Kuduz hastalığına yakalanmış vahşi kurtlar için," diye

mırıldandı Mercy. Dorian kıs kıs güldü. "İrtibat görevlisi

olduğun için hâlâ kızgın mısın?"

Mercy Dorian'a parmağını gösterdi, sonra başını evin önüne doğru çevirdi. "O burada,"

o

dedi, ama Talin hiçbir şey duymamıştı.

Judd bir dakika sonra içeri girdi. "Buraya karşı belli bir antipatim var."

Tamsyn kaşlarını çattı, elleri bir kek kalıbının üzerindeydi. "Neden?"

"Çünkü buraya son geldiğimde kan kaybından ölüyordum ve sen bana bir dikişle işkence ediyordun.

Silah."

"Aldığım teşekkürü görüyor musun?" diye mırıldandı şifacı.

"Eğer birinin öldürülmesine ihtiyacınız olursa, bana haber verin," dedi Judd, bir sandalye çekerken düz bir yüz ifadesiyle

ve sandalyenin arkasını göğsüne dayayacak şekilde döndürdü. Dikkati Clay'e yöneldi. "Sen demiştin ki

ocuğu ve başka bir çocuğu mı?"

"Evet. Saat gibi işledi. Bağlantınızın bununla bir ilgisi var mı?"

Judd başını salladı. "Ama zamanlama konusunda da şanslıydın. Dün gece Psy Net'te büyük bir şey oldu.

Operasyonunuz onun gölgesinde gizliydi."

Sascha öne doğru eğildi. "Bu sabah Faith'le konuştum. Ağ Zihni'yle konuştuğunu söyledi ama

Çok fazla anlam ifade edemeyecek kadar

heyecanlıydı." "Kahretsin," diye mırıldandı Clay.

"Bir suikast mı?"

Judd'ın gözleri şaşkınlıkla parladı. "Evet. Bir Konsey yesi."

Sessizlik masayı kapladı. Talin, Sascha'nın yüzündeki açık sıkıntıyı gördü. "Annem mi?" Kardinal Sascha'nın elini sıktı.

Lucas'ın elini sıkıca kavradı.

"Hedef o değildi," dedi Judd ve Talin onun sesinde bir parça nezaket duyunca irkildi.

"İşin , Nikita daha ılımlı Konsey yelerinden biri - iş çıkarları söz konusu olmadığı sürece

uzlaşmaya varmış olsa da, toptan soykırım fikrini desteklemiyor."

Talin bu hafif övgünün bir bütün olarak Konsey hakkında söylediklerinden ürperdi.

"Doğrulayamıyor musun?" Lucas sordu, yüzündeki izler gergin derisinin üzerinde belirgindi.

"Hayır. Bağlantım sustu ve kimin vurulduğunu bilmeme imkân yok.
Veri alıyorum

diğer kaynaklar. Size söyleyebileceğim şey, internetin kaos içinde
olduğu."

Talin Sascha'ya sarılmak istedi. Terk edilmiş bir çocuğun şaşkın
duygularını çok iyi biliyordu.

Onun bir parçası

onu kliniğin kapısında bırakan yabancıyı hep özleyecekti.
Sonra Sascha başını kaldırdı ve

Gözler Talin'e bu duygunun hissedildiğini ve takdir edildiğini söyledi.

Duygularını hissedebilen biriyle aynı odada olmak onu rahatsız ediyordu, ama bunu yapabileceğini düşündü.

Tıpkı Dönüşenlerin ruh halinin kokusunu alma yeteneğine alıştığı gibi.

"Dorian," dedi Clay sessizliğin içinde, "raporu hazırla."

"Doğru." Judd'a baktı. "Bu bize verdiğiniz gizli verilerle ilgili."

Judd'ın yüz ifadesi buz . "O açık değildi."

Clay, Judd'ın gözlerine bakarak, "Konum hâlâ hava geçirmez," dedi, iki yırtıcı hayvan birbirini tartıyordu.

"Ama başka bir sorunumuz var."

Gergin bir andan sonra Judd başını salladı. "Git."

Dorian çocukların kurtarılmasına yol açan olayları askeri bir etkinlikte gözden geçirdi.

Sonra da

Çocukları aldıkları noktadan itibaren takip ettiği kadını anlattı.

"Bizim

temas."

Talin şaşırmadan, "İyi olduklarından emin olmak için etrafta takıldı," dedi.

Dorian başını salladı. "Benim anladığım da bu - gizli bir erişim noktasına doğru gidiyordu." Judd'ın bu sözlerine gülümsedi.

ani bir uyanıklık. "İmplant Protokolü'nü desteklemediğini, ancak buna zorlandığını söyledi.

çünkü o en iyisi."

Judd'ın gözleri değerlendirmeye döndü. "Neye benziyordu?"

"Sıcak çikolata gibi bir ten, koyu renk saçlar, uzun boylu, bir kadının olması gerektiği gibi yapılı, soluk gözler

mesafe ile renk. Tanıdık geliyor mu?"

Talin, Dorian'ın duygusal tanımlamasını merak etti ama başka kimse fark etmemiş gibiydi. Daha da önemlisi,

Judd'ın sözlü taslağa tepkisi anında oldu. "Evet. Başka ne dedi?"

"Jon ve Noor'u kurtarmamız karşılığında bizden istediği şey çocuğunu kaçırmak. Çocuk -Keenan- bir grup tarafından rehin tutuluyor. Konsey'e iyi garanti altına almanın bir yolu olarak."

Masanın etrafından hırıltılar geliyordu. Talin bunların ne olduğunu zaten bilmeseydi ürkebilirdi.

İnsanların çocukları korumak için ne kadar ileri gidebileceklerini.

Bir eli hâlâ Lucas'inkinde olan Sascha öne doğru oturdu. "Neden? Neden davranışları çocuğa bağlı?"

Mercy eline aldığı çörekle boğuldu. "O onun bebeği. Yeterli bir sebep."

"Hayır." Sascha başını salladı. "Psy için değil."

"Psy hissetmez," diye onayladı Tamsyn, "bu yüzden bağlantı duygusal olamaz."

"Belki de öyledir," dedi Sascha, düşünceli bir ses tonuyla. "Bu kadın hakkında hiçbir şey bilmiyoruz."

Sessizliği bozmaya çok yakın."

"Onunla konuşurken bile donuyorum," diye mırıldandı Dorian. "Güven bana, o lanet olası bir duygusal buzdolabı."

Ama çocuk konusunda haklı. Dört yaşında ve Konsey'in elinde."

"Ona yardım etmeliyiz." Talin konuştu. Şu anda dünyanın en güçlü adamlarından bazılarının ortasında oturuyor olabilirdi.

San Francisco'daki insanlar, ama o korkak değildi. Ve yanında bir leoparın gücü vardı. "Hayır."

Bunu neden yaptığı önemli değil, Jon ve Noor'u dışarı çıkardı."

Clay ona sırtını dayadı, kaslarındaki gerginliği tam olarak anlayamıyordu.

"Orada

bir sorun olacak," dedi sessizce.

"Psy Ağı," diye mırıldandı Judd. "Çocuğun bağlanmak için başka bir sinir ağına ihtiyacı olacak."

Sascha kaşlarını çatarak, "Birini ağımıza nasıl bağlayacağımı ya da bunun mümkün olup olmadığını bilmiyorum," dedi.

"Ve seninki kadar sağlam değil."

Judd düşünceli görünüyordu. "Brenna'yla çiftleşmemle birlikte biraz güç kazandı. Sienna da öyle olmaya devam ediyor.

ama kontrolü, sizi içeri alma konusunu düşündüğümüz zamankinden daha iyi. Belki de

İş. Zihnine girip Psy Net'le olan bağlantısını kesmemiz gerekecek."

Talin, "Bu onu incitecekmiş gibi geliyor," dedi.

Judd'ın gözleri onunkilerle buluştu. "Evet, ölmek gibi bir his. Ama bunu yapmazsak saniyeler içinde izini bulurlar.

Ve eğer Konsey onun acısının annesini etkileyeceğini düşünürse, onu tekrar tekrar inciteceklerdir." Onun sesi

Saldırgan değildi ama o kadar buz gibi soğuktu ki Talin titredi. Clay'in saldırıya hazır olmak için sertleştiğini hissettiğinde,

bir elini onun koluna koydu ve başını kaldırdı. Boş ver, diye mırıldandı. Judd tam olarak politik davranmamıştı.

Ona hatalı olduğunu söylemeyi düşünüyordu ama onun kırmak istemediğinden emindi.

Clay uzun bir süre onun bakışlarını tuttuktan sonra başıyla küçük bir selam verdi. Ama diğerlerine döndüğünde

Judd'la daha sonra konuşmayı planladığını biliyordu. Sadece onu daha önce yakaladığından emin olmalıydı.

Sonra. Şaşırtıcı olsa da Clay -büyük, yoğun, tehlikeli Clay- onu dinliyor gibiydi. "Kim bu kadın?

Konsey onu bu kadar mu istiyor?"

"Adı," dedi Judd, ses tonunda derin bir memnuniyet vardı, "Ashaya Aleine. Kendisi M-Psy'den sorumlu

Protokol I. Bizim tarafımızda olabileceğine dair bir şüphemiz vardı ama Konsey'le işbirliği yaptığı sürece ona güvenemездik. Şimdi de güvenebileceğimizi sanmıyorum.

çocuk denklemden çıkarıldı."

"Sana bir zaman dilimi verdi mi?" Clay Dorian'a sordu.

"Önümüzdeki iki ay içinde."

Clay, "O zaman ayrıntıları daha sonra tartışabiliriz," dedi. "Noor yakında uyanacak ve ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor.

onu ve Jon'u ortadan kaldırmak için."

"Sorun değil," dedi Lucas ve Talin ilk kez onun ses tonundaki alfayı duydu. "Noor'un görünüşü

yakında değişecek. O zamana kadar onu saklamak için kozmetik yöntemler kullanacağız. Onu saklamak için

yeni bir isme de gerekiyor. Belki bir takma ad."

"Zaman alacak," dedi Sascha, "ama bunun doğal olması için yeterince genç. Jon'la birlikte, o da

seçim."

"Sanırım bunu sorun etmeyecektir," dedi Talin, şu anda içinde bulunduğu geleceği düşündükçe boğazında bir yumru oluşuyordu.

Jon'un . "Ve henüz büyüme atağına geçmedi. Bir yıl sonra boyu daha uzun, vücudu daha farklı olacak. O zaman

tıraş olmaya başla."

"Ona dövmesini lazerle sildireceğini söyle." Tamsyn yüzünü buruşturdu. "Çok iğrenç."

Talin de aynı fikirdeydi. "Ve kendine özgü. Saçları da kendine özgü."

Clay homurdandı. "Keser, sorun değil."

Talin onunla tartışacak oldu ama sonra durdu. Jon muhtemelen omuz hizasındaki saçlarını

Çocuk kahramana tapmanın ilk belirtilerini göstermeye başlamıştı ve gözünü diktiği kişi Clay'di. Sadece

Noor gibi. Talin nedenini tahmin edebiliyordu. Clay'de derin bir koruyuculuk vardı.

seni güvende tutmak için her şeyi yapardı. Tıpkı onun için yaptığı gibi.

Onun kucağına döndü. Saçlarına dalgın bir öpücük kondurdu ve o anda dünyasında her şey yoluna girdi. Psy dışarıda daha fazla masum çocuk aramıyordu, o

hücrelerine kadar işleyen bir hastalık yüzünden yavaş yavaş ölmüyordu ve Clay ona hiç güvenmiyordu.

İstisna.

Birkaç saat sonra Clay kendini bahçenin bir köşesinde durmuş, Talin'in çocuklarla konuşmasını izlerken buldu.

Dorian ona doğru yürüdüğünde hiç vakit kaybetmedi. "Diğerlerinin önünde ne söylemedin?"

Sarışın nöbetçi kollarını kavuşturdu. "Nereden biliyorsun?"

"Yaşlandım ve akıllandım, Dahi Çocuk."

"Kesin şunu." Dorian kaşlarını Talin'e doğru çattı. "Yemin ederim, eğer bu takma isim tutarsa

ve onu en yakın buz gibi suya atacağım." "O zaman seni dövmek zorunda kalırım."

"Hey, ben düzenli olarak bir Psy suikastçısıyla dövüşüyorum ve ölmedim." Çakısını çalmaya başladı

tanıdık bir şekilde parmaklarının üzerinden geçirdi. "Ashaya bana Talin'in bilmesini istemeyeceğini bazı bilgiler verdi.

duyun."

Sascha evden çıkıp ona doğru yönelirken Clay gözlerini önündeki tablodan ayırmadı.

Talin. Clay ilk kez Sascha'nın sürüdeki varlığından ne kadar memnun olduğunu fark etti.

Onsuz,

kız kardeşinin cinayetinden sonra Dorian'ı sonsuza dek kaybedebilirlerdi. Nöbetçi Talin dalga geçti.

Bir zamanlar Sascha'nın boğazını parçalamak isteyen Dorian'la aynı Dorian.

Alfa'nın eşinin Jon ve Noor'a da yardım edebileceğini umuyordu ama en yetenekli empatın bile

her şeyi düzeltemezdi. Tally ona geri dönene kadar, Clay böyle bir duruma düşme tehlikesiyle karşı .

Hiçbir şeyin onu geri getiremeyeceği kadar derin bir şiddet. Ve eğer onun üzerinde ölmeye cesaret ederse, onu avlayacaktı.

Ölümden sonraki hayat.

"Evet," dedi ve Tally'ye odaklanarak leoparın sahiplenici şiddetini yatıştırdı. Tally onun kalbini o kadar

Çok sıkıydı, acıtıyordu. "Aleine sana ne söyledi?"

"Bu ikisi" -Dorian çocuklara doğru başını salladı- "güvende olabilirler, ama bunları yöneten insanlar

Deneyler durmayacak. Baş adamın adı Larsen. Ashaya bu adamın

Talin de öyle."

Leoparı öfkeli bir şekilde kükreyerek uyandı. "Bunu biliyorduk. Max'in ölümü ile birlikte

görünür düşman."

Clay uzandı ve nereden geldiği belli olmayan bir topu yakaladı, sonra da karşı tarafa fırlattı.

bahçenin diğer tarafına, Tamsyn'in evinin arkasındaki ormana doğru ilerledi. Nico ve Jase

dışarı çıkıyorlardı. Gençler onu aldılar, el salladılar ve koşarak Talin ve Sascha'nın yanına gittiler.

Nico açıkça Tally'den etkilenmişti. Clay çocuğun flörtünü kesmedi. Çocuklar hangi çizgide olduklarını biliyorlardı.

ve Nico'nun Tally'den şefkat isteyecek kadar güvende olması, onun

onu Dark River'in bir parçası olarak gördü.

"Yarım kalan işleri ." Eşine yönelik tehlike iması karşısında kanı kaynadı ama bu

onun en büyük endişesi değildi. Onu tehdit etmeye cüret eden herkes öldürdü, hikayenin sonu. Onun kırıldığını görmüştü.

Bir kere. Bir daha asla.

Tally, gözleri buğulu, yüzü kan içinde, köşeye büzülmüş. Sessiz. Çok sessizdi. O zaman bile, hatta

Onu şiddetiyle korkuttuktan sonra, onu yabancılarla yalnız bıraktıktan sonra bile, onu korumuştı.

sessizliği ile onu.

Ben hala konuşmayınca Zeke umutsuzluğa kapıldı.

Tally ona ihanet etmektense sessiz kalmayı tercih etmişti. Onu kırmasına rağmen sevmeye devam etmişti.

Ona verdiği her lanet sözü tuttu. Şimdi onu güvende tutamaması leoparı öfkeliendiriyordu,

Orrin'in ona zarar verdiği ve kendisinin bunu bilmediği o yılları hatırlattı. O onun hayatıydı.

Onun için dünyayı yok edebilirdi. Yine de bu hastalık onu çaresiz bıraktı.

"Daha önce Dev Santos'tan bir telefon aldım." Kendini kan öfkesinin ötesinde düşünmeye zorladı. "Dev Santos'u

köstebek."

Dorian ona meraklı bir bakış attı. "Atılmış mı?"

"Sanırım çok küçük parçalar halinde."

"Bu adamdan şimdiden hoşlandım." Evin duvarına yaslanmıştı, Dorian kaşlarını çattı. "Biliyorsun, eğer

Bu fidyeciler bilgi kaynaklarını kaybettiler, yeni bir kaynağa ihtiyaçları olacak." Yemin etti.

"Talin'i öldürmeyecekler. Onu canlı ele geçirmeye çalışacaklar."

"Hayır, yapmayacaklar." Clay, hayvanın pençelerinin derisinin içinde açıldığını, gücünün derisini parçaladığını hissetti.

etini. "Ölü adamların bir şey yapması zordur."

BÖLÜM 40

Ming LeBon bir kez daha Ashaya'nın ofisinde oturdu. Günlerdir onu görmeyi beklemiyordu.

Psy Net'teki durum.

"Larsen, kalan iki test cihazının ortadan kaybolmasıyla bir ilginiz olduğuna ikna olmuş görünüyor.

konular."

"Yaptım," dedi, ölümcül bir hata yapıp yapmadığını merak ederek. Larsen, Ming'in aktif desteğini almış mıydı? Onun

bulguları, diğer bilim adamının Ming'in sınırlarının çok ötesine geçtiği sonucuna varmasına yol açmıştı.

izin vermişti.

Ming onun itirafı karşısında gözünü bile kırpmadı. "Onlara ne yaptın?"

"Onları yok ettim."

"Cesetler nerede?"

"Gitti." ifadesiz yüzüne kendi boş bakışıyla karşılık verdi. "Onu öldürmek aptallık olurdu.

ve sonra da Larsen'in beyin dokusunu kullanabilmesi için kalıntıları bulundurmaları bıraktı."

"Ya benim adamım?"

Ashaya'nın yalan söylemesine gerek yoktu. "Korkarım beni dezavantajlı duruma düşürdünüz. Bunu tek başıma yaptım."

"Benimkilerden birini kaybetmeyi iyi karşılamıyorum."

"Ming, Larsen'le uğraşmaktan mutlu olsam da," dedi mutlak bir doğrulukla, "Larsen'le uğraşmak gibi bir arzum yok.

seni düşman edinmek. İkimiz de kimin çıkıp gideceğini biliyoruz. canlı. Adamlarınızdan biri ortadan kaybolduysa, suçluyu başka yerde ararım."

Altmış saniye süren bir duraklama. Laboratuvarın soğuğu Ashaya'nın kemiklerine kadar işledi ama o

hareketsiz kaldı. Ming, "Hain bir e-postanın izi sürüldü.

bu tesise."

Affedilemez bir hata. Cinnamon Springs'ten çıkan modası geçmiş internet yollarının izlenmediği varsayımıyla -her zaman tehlikeli olan- hareket etmişti. "Eminim bu işi halletmişsinizdir.

suçlu."

"Yapacağım - kalan e-postaların şifresini kırar kırmaz."

Talin McKade'e izlerini için her ne yaptıysa teşekkür etti. "Talin McKade'e

Ajandamı tarar mısınız?" diye , tam da bu amaçla bir kopyasını hazırlamıştı. Çoğu kişi

Çekler. Kritik kelime "çoğu" idi.

Ming onu izledi. "Şu anda değil. Eğer hain olduğunu kanıtlarsan, seni öldürmek zorunda kalırım.

Bu

uygunsuz olur."

Ashaya onun bakışlarını tuttu, ölümünün hiç de kolay olmayacağını farkındaydı. "Gerçekten de."

"Söyle bana, Larsen'in çalışmasını neden sabote ettin?"

"Çünkü burası benim laboratuvarım." Sesi buz gibiydi. "Bana projedeki baş M-Psy olduğumu söylemiştin."

"Larsen implant konusuna paralel ama farklı bir yaklaşım sergiliyordu."

"Saçmalık." Ona ince bir elektronik veri dosyası uzattı. "Sonuçlara bakın."

"Bu taramalar geldi?" "Deney

deneklerinden."

"Bunlar benim gördüklerimle uyuşmuyor."

"O zaman Larsen'den açıklamasını istemenizi öneririm." Ses tonunu değiştirmede. "Bir şeyler elde etmek için verilerle oynamış olmalı. izinsiz deneyleri için destek." Onun içinde olan her şey

ondan ve yeni araştırmalar söz konusu olduğunda Ming'den geçmesi gerekiyordu.

"Bu okumalara göre, Unutulmuşların beyin yapıları bizimkine hiç benzemiyor."

"Evet." Tam olarak doğru değil. Eğer Larsen -şimdi San Francisco yolunda- bir sonraki

yirmi dört saat içinde, onun vardığı sonuçları çürütmek için yeterli "veriye" sahip olduğundan emin olmalıydı.

Ashaya

Talin McKade'in arkadaşları göründükleri kadar ölümcül değillerse, yedek planına ihtiyacı olacağını sanmıyordu.

Tek sorun Larsen'in Ekaterina'yı da yanında götürmüş olmasıydı ve Ashaya'nın bunu paylaşması mümkün değildi.

Bayan McKade ile bilgi . Güvenlik internete tüm erişimi kesmişti.
"Üzerinde çalışılan herhangi bir deney

Larsen doğru araştırma yöntemlerini izlemiş olsaydı bile, Unutulmuşlar Protokol I açısından değersizdir."

Ming dosyayı yere bıraktı. "Her ne olursa olsun, bu deneyler Larsen'in bu insanları yok etmesini sağladı.

Bir gün tehdit oluşturabilecek unutulmuş kişiler."

"Peki bu efsanevi yaratıklar kim ?" Ona bir dosya daha verdi, satırın ne olduğunu merak ediyordu

pragmatik duygusuzluk ve sosyopati arasında. Ona kalırsa, soykırım

mantıklı bir nedene dayanmıyor. "Larsen'in deneklerinin hiçbirinde bizimkiyle kıyaslanabilecek bir şey yoktu.

yetenekleri var. İnsanlarla ve Dönüşenlerle çok uzun süre melezleştiler."
Bu bir yalan değil.

Ama orada

sakladığı şeyler vardı, beklenmedik, güçlü mutasyonlar nesillerin birbirine karışmasından kaynaklanıyordu.

Ming dosyayı yere bıraktı. "Larsen'le işbirliği yapmanızı...
durumunuzun bir koşulu haline getirebilirim.

araştırma."

Oğluna yönelik tehdit, beyinde bilinmeyen bir nöron kümesinin canlanmasına neden oldu. O bir

ama bu uyanış kıvılcımlarının ne anlama geldiğini bilmiyordu. şartlandırılması kusursuzdu,

kalkanları hava geçirmezdi. "Yapabilirsin," diye cevap verdi. "Ama Larsen'in gereksiz çabalarına harcadığım zaman

kendi ilerlememi yavaşlatacaktır."

"Bu bir tehdit mi?"

"Hayır, basit bir gerçek. Ne karar vererseniz kabul edeceğim ama gücü iyi paylaşamam." Bundan hiç şüphesi yoktu.

Ming'in anladığı bir özellikti.

"Bu deneyleri başka bir laboratuvarda yapabiliriz."

"Elbette." Onunla aynı fikirde olmama riskini göze alamazdı. "Bununla birlikte, size tavsiyem

bu kadar aleni bir şekilde." Ming

sustu. "Açıkla."

Karanlıkta bir bıçak darbesiydi ama Larsen'in bahsetmeyi ihmal ettiği bir şeyi bulmuş gibi görünüyordu.

"Larsen'in bertaraf yöntemi, organların çıkarılmasını, ölüm sonrası dayak atılmasını ve

cesedin büyük bir metropolde atılması." "Sanırım

Larsen ile bir görüşme yapmam gerekiyor."

Ashaya onun avantajını zorladı. "Sizin desteğinizi aldığı izlenimine kapılmışım," dedi.

"Güvenlik kayıtlarına göre, sizin birkaç polis memurlarına müdahale etmek için. Notlarında sizden aldığı yetki belgeleri olduğu yazıyor."

Ming'in sıvı siyah gözleri dalgalandı. "Bu raporların bir kopyasını bana gönderin. Konuşacak zamanım yok

bugün ona." Ayağa kalktı. "Aşaya, senin için en iyisi, aradaki farkı asla unutmaman olacaktır.

Larsen ile senin aranda."

Kadın bekledi.

"O bir hiç, bir piyon. Sen gereklisin. Seni asla basitçe öldürmem."

Hayır, diye düşündü, onun zihnini yırtacak, iç çekirdeğine inecek... ve onu kuklaların en uysalına dönüştürecek.

Psy Net'te, üst üste ikinci acil durum oturumu olan bir Konsey oturumu gerçekleşiyordu.

Kaleb

Psy Konseyi'nin en yeni ve muhtemelen en tehlikeli üyesi olan Krychek, Ming'in

Zihin en son ortaya çıkan kişiydi.

"Marshall öldü." Nikita'nın açıklaması soğuk bir sessizlikle karşılandı.

"Emin misin?" Tatiana sordu.

"Kalıntıları resmi olarak teşhis edildi. DNA çapraz eşleşmesi. Sürecin gerçekleştiğini gördüm.

Shoshanna tanık olarak."

"Onaylandı," dedi Shoshanna.

Ondan sonra kimse tartışmadı. Shoshanna ve Nikita ezeli düşmanlardı. İkisi de

Diğer.

Henry Scott . "Düşündüğümüz gibi bir Dönüşen saldırısı mıydı?"

"Hayır," diye kocasına bilgi verdi Shoshanna. "Bu tercih edilirdi."

"Bizden biriydi," diye ekledi Nikita. "Hassas bir vuruş."

"Orijinal İmplant laboratuvarının bombalanmasıyla benzerlikler var mı?" Tatiana sordu. "Aynı şey olabilir

sabotajcı."

"Benim de ilk aklıma gelen buydu," dedi Nikita. "Ming, silah parçalarını inceledin."

"İmzalar farklı," dedi Ming onlara. "Ancak, saldırının becerisi ve hızı beni

aynı faille karşı karşıya olduğumuz sonucuna varıyoruz. Suç ortaklarıyla birlikte çalışıyor olabilir."

"Hayalet," dedi Tatiana. "Hızla gerçek bir tehdit haline geliyor. Kaynaklarımızı o kadar dağıtıyor ki

Zincire vurmayı tercih ettiklerimizin birçoğu bağlarından kurtuldu."

Kaleb onun apalardan bahsettiğini biliyordu. Psy Net'in onlara ihtiyacı vardı ama ne yazık ki

Sessizliğin daha az bilinen yan etkilerinden birine kurban gitme eğilimi-domisidal delilik.

"Evet," diye kabul etti Ming. "Kısa süre önce, çapa olmayanların da artık

Net'teki karışıklıkların etkilerini hissetmeye başladılar. Zayıf zihinleri besliyor, onların

koşullandırma."

"Hayalet'i daha fazla zarar vermeden durdurmamız şart. Bombayı Marshall'ın evine ilk etapta nasıl soktu?" Tatiana sordu.

"Bilinmiyor." Shoshanna'nın soğuk zihinsel tonu. "Tüm ziyaretçileri izliyoruz ama kimse kırmızı bayrak göndermiyor.

Ming haklı olabilir - Hayalet bir bireyden ziyade bir grubun takma adı olabilir.

Ne olursa olsun,

Hayalet bu işte çok iyi."

"Ama," dedi Kaleb, bu noktaya kadar sessizliğini korumuştı, "o Konsey. Bizim kaynaklarımıza sahip değil. Ciddi bir şekilde avlanmaya başlamalıyız."

"Anlaştık." Beş ses ağızdan. "Hayalet ortadan kaldırılmalı."

Kaleb, beş kişiden herhangi birinin kendisine sanki liderleriymiş gibi karşılık verdiklerinin farkında olup olmadığını merak etti.

BÖLÜM 41

Talin bütün gün bir şeyler olduğunu anlamıştı. Clay saatler geçtikçe daha da sessizleşmişti,

Gözleri öylesine karanlık ve , dokunuşlarını ruhunun derinliklerinde hissetti. Tanrım, adam onu ürpertiordu.

İhtiyaçla, hepsi tek bir sıcak bakışla.

Eve vardıklarında "Bana kara kara ne söyleyecek misin?" diye sordu.

o gece.

"Hayır."

Bazen, çocuklukta kurdukları bağ bir sorun teşkil ediyordu. Diğerlerinin sahip olduğu duvarların hiçbirine sahip değillerdi.

Çiftler sevgili olmadan önce çok uzun zamandır arkadaştı. Bu muhteşem, güçlü bir duyguydu.

asla pes etmezdi, ama dürüst olmak gerekirse- "Bazen beni deli ediyorsun!"

Ceketini çıkardı ve onu öpmek için eğildi. Kız kaçmaya çalıştı, ama Clay onu öpecek havadaydı.

. Kemiklerini içten dışa doğru eritirken onu kolayca yerinde tuttu. Nefes alabildiğinde

tekrar kaşlarını çattı. "Ciddiyim. Bana ne söyle."

"Jon ve Noor'un Tammy'lerde kalması için ne söyledin?"

Dudağını ısırdı. "Buraya bazı eklemeler yapmamız gerektiğini, böylece yeterince

Oda. Kızdın mı? Yani, ben sadece-"

Parmağını kızın dudaklarına götürdü. "Jon öpüşürken kulaklarını tıkayabilir. Noor bir bebek. Noor bir bebek.

Ne yapacak, çikolatayı mı yiyecek?"

Ona kızmak istiyordu ama o bunu çok zorlaştırıyordu. "Jon tam olarak... iyi değil."

Güldü, gerçek bir mizahla dolu, çene çatlatan bir kahkaha. "Bebeğim, kötü örtündüm. Çocuğu bana bırak."

Onu tekrar öptü. "Burası biraz uzak. Diğerlerine yaklaşmayı düşünmemiz gerekebilir.

aileler."

"Belki daha sonra," dedi. "Şu anda, kimsenin onlara ulaşamayacağını bilmenin güvenliğine ihtiyaçları ve bu

Dark River topraklarının ortasından daha güvenli bir yer bulamazlar. Bir yıl boyunca evde çalışabilirler.

bir süre. Bir bilgisayar öğretmeni ."

"Sen ne istersen." Saçlarını at kuyruğundan çekip çıkardı ve bir elini saçlarının arasına soktu. "En kısa zamanda

Neyi nerede istediğimize karar verdikten sonra inşaat başlayabilir. İki, üç gün sonra yeni odalarımız olacak."

"Bu kadar mu?"

"Dark River inşaat işinde ve inşaat konusunda patron benim." Sırıttı. "Kıçlarını kaldıracaklar.

Dorian şimdiden bazı planlar hazırlıyor."

"O gerçekten bir mimar mı?"

Kızın poposuna hafifçe vurdu. "Evet ve ona küstahlık etme. Seni hapse atmakla tehdit ediyor.

en yakın buz gibi su kütlesi."

Parmak uçlarında durdu, kollarını onun boynuna doladı. "Hayır. Ona izin vermezsin."

Gülümsemesi şefkatle birlikte şiddete dönüştü. "Hayır. Sen benim korumamsın."

"Söyle bana," fısıldadı, kendi gülümsemesi ölüyordu. "Bana yapacağını söyle."

"Neden bir şey yapacağımı düşünüyorsun?"

"Çünkü," diye yutkundu, "Orrin'i öldürdüğün gün de gözlerinde aynı bakış vardı."

O muhteşem gözler alev alev yanarken, yeşil gözleri görüş alanını doldurdu. "Peki şimdi de seni korkutuyor mu?"

"Evet," diye itiraf etti. "Bana çok fazla değer verdiğin için seni tekrar kaybedebileceğimi bilmek beni korkutuyor."

Yüzünden aşağı bir damla gözyaşı süzüldü. "Ben senin hayatına değmem."

Clay, Tally'nin ağladığını nefret ediyordu. Bu, kadın duygularıyla ilgili olağan bir erkek olayı değildi. Bu kadar derindi,

iç parçalayıcı bir acı. Uzanarak başparmağının sert darbeleriyle gözyaşlarını sildi. "Sen buna değersin

her şey!" Kendini bu kadar az düşündüğü için ona kızgındı. "Bebeğim, bunu yapmama izin vermelisin."

"Ne?"

"Seni güvende tutacağım."

"Ben güvendeyim. Seninleyim."

Başını iki yana salladı. "Psy'nin sizin korunduğunuzu anlaması gerekiyor. Peşinizden gelen herhangi biri

hayatlarını ellerine alır."

"Birden fazla var," diye yalvardı ona. "Eğer peşlerinden gidersen, onlar-"

"Ben de yalnız değilim." Ona sokuldu, onu rahatlatmak, yatıştırmak istiyordu ama bunu kabul edemiyordu.

bırakması için yalvardı. İçindeki hastalığı söküp atamazdı ama bu tehditten kurtulabilirdi.

"Artık bir sürünün parçasısın. Sana ne vermeleri gerekiyorsa kabul et." Ona vermesi gerekeni.

"Sana tapıyorum," diye fısıldadı. "Eğer ölürsen, bunu başaramayacağım."
Sözcükler yalındı, kalbi kolunun

üzerinde açık bir şekilde

duruyordu.

"O zaman sen tehlikenin ortasında dururken benden elim kolum bağlı oturmamı isteme," dedi. "Seni korumam gerek

sen."

"Ben zaten si-"

Kız bir şey söyleyemeden onu öptü. Hasta değildi, ölmüyordu. Gitmesine izin vermeyi reddetti.

"Bunu sonra konuşuruz," dedi ona. "Bu gece, sadece... döndüğümde burada olacağını söyle."

Hazır

Vücudunun her tarafı şiddetle boyanmış olarak ona gelse de ona dokunmadı.

Kadının yüzü inatçı çizgilerle belirlenmişti ve adam avcının kalbinin durduğunu hissetti. "Bir çizik alacaksın," dedi, "bir

Vücudunda tek bir çizik bile olsa, önümüzdeki bir ay boyunca oturma odasında uyuyacaksın." Dudakları

titredi. "Kendimi edebildim mi?"

İkisinin de onun yerine getireceğine inanmadığı tehdide gülümsedi. "Evet, hanımefendi."

Talin o gece geç saatlerde Tamsyn'in artık aşına olduğu evine geri döndü. "Tamsyn'le birlikte ine gideceğim.

Clay döndüğünde," dedi şifacıya, şimdiden onun için endişelenmeye başlamıştı. "Biliyorum." Tamsyn gülümsedi. "Bir kadeh şarap ister misin?"

"Geç oldu." Parmaklarını çözdü, kendine onun iyi olacağını söyledi. Ona geri dönecekti.

Söz verdi. Onu bir daha yalnız bırakmayacaktı.

"Uyuyacağını sanmıyorum. Sascha da uyumayacak."

"Sascha da mı burada?" Clay onu bıraktıktan sonra doğruca mutfağa girdiğinden, Sascha'yı görmemişti.

diğer kadın. Kardinalin yaralarının derinliğini hissetmesini istemediği için korkusunu yuttu. O

Clay'in onu kendi isteğiyle terk etmeyeceğini biliyordu. Hiç olmadı. Ama gizli bir parçasında, o hala bir

Şok geçirmiş ve kanlar içinde kalmış sekiz yaşındaki bu çocuk, bazen insana başka seçenek bırakılmadığını biliyordu.

"Nerede o?"

"Üst katta. Julian uyandı ve gelip onu kucaklamasını istedi - yemin ederim ikizler onun kokusunu bir mil öteden alabilirler

uzakta." Başını iki yana salladı. "Ona çok büyük bir aşk besliyorlar. Bence onun için Lucas'la kavga ederler.

"Eğer o kadar büyük olmasaydı."

Talin zihnini şimdiki zamana zorladı. "Nedenini tahmin edebiliyorum." İki kadın bunu göremiyor olabilirdi ama

Birbirlerine çok benziyorlardı, ikisi de şifacıların sıcak kalplerine sahipti. Yine de içlerinde öyle bir güç vardı ki

koruma sözü verdi. "Jon ve Noor?"

"Noor uyuyor ve Jon ders çalışırken Kit'e eşlik ediyor." Üst katı işaret etti. "İkinci kapı

solda."

Talin başını salladı. "Sanırım önümüzdeki ay için tüm yaygara puanlarımı kullandım."

Tammy sırttı. "Kit ile iyi olacak."

Clay'in dünyası hakkında daha fazla bilgi edinmek Talin, "Etrafında hep birileri var gibi görünüyor," diye söze başladı. O da

Isla'nın canavarını kabul etmeyerek, onun bir canavar olduğunu kabul etmeyerek yaptığı gibi onu incitmeyi asla istemedim.

Farklı, güzel ve eşsiz bir şekilde. "Sakıncası var mı?"

"Tanrım, hayır. Sürüyle ilgilenmek beni memnun ediyor. İyileştirme yeteneğinin parçası sanırım." Diğer

Kadın soluk altın rengi bir şarap flütünü tezgâhın diğer tarafına itti. "Bu yüzden sürü şifacısının her zaman büyük bir

ev. Bir şekilde evleri kaçınılmaz olarak sürünün sosyal merkezi haline ."
Bir torba dolusu

Kahve çekirdekleri.

"Kahve de mi yapıyorsun?"

"Faith ve Sascha şarap içmiyor-Psy'nin alkole karşı garip bir tepkisi var."

Tam o sırada biri ön kapıyı çaldı. Talin, "Ben bakarım," diye teklif etti.

Kapıyı açtığı anda diğer tarafta Faith'i buldu. "Oh, merhaba."

"Merhaba." F-Psy gülümsedi ve arkasındaki boş gibi görünen alana el sallamak için döndü.

"Vaughn," dedi.

Talin'in şaşkın ifadesine karşılık olarak şöyle dedi. "O ve Mercy sınırın dışında koşuyorlar.

Bu gece. Nate iç bölgeyi hallediyor."

Talin'in beyinde bir şeyler klikledi. "Hepimiz bu yüzden mi buradayız?"
Faith'in içeri girmesine izin vermek için kenara çekildi.

Psy'nin dokunulmaktan hoşlanmadığını herkes biliyordu ve Faith de onun en iyi arkadaşı sayılmazdı.

"Evet." F-Psy koridordaki dolabın yanına, yere büyük bir alışveriş torbası koydu. "Onlar için daha kolay

Üç kişi eksik oldukları için bizi bu şekilde korurlar." Ceketini astı ve çantasını yere bıraktı,

mutfağa doğru gitmeye başladı. Talin onun yanına düştü. Soruyu sormamak için inanılmaz bir irade gücü gerekiyordu.

Umutsuzca sormak istediği soru şuydu: Faith, Clay'in geleceğine dair başka bir imgelem görmüş müydü? O ne yapmıştı?

Gördün mü?

Faith koridorun yarısında durdu ve döndü. "Sana bir özür borçluyum."

"Neden?"

"Duygular benim için hâlâ yeni." Ellerini siyah pantolonunun ceplerine soktu.

"Bazen ben

başta çıkmakta zorlanıyorum."

"Herkes olur." Talin duygusuz büyümenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyordu. O yapamazdı

Clay'i sevmediğimi hayal bile edemiyorum.

Faith'in gece gökyüzüne bakan gözleri daha da kararmış gibiydi.

"Karanlık Nehir'e ilk geldiğimde Clay beni korkutmuştu ama

Sonra arkadaşım oldu. Yani sen-"

"değil," diye araya girdi Talin. "Onun için kötü olacağımdan endişelendin, bu yüzden aşırı korumacı davrandın. Bu yüzden

Gerçek şu ki," diye itiraf etti, "artık aptalca bir kıskançlık gözümü kör etmiyor,
Denediğin hassasiyet için mutluyum

ona vermek için. Bunun için özür dilenecek bir şey yok."

"Evet, var." Faith'in yüz ifadesi kararlıydı. "İçeri girdiğimde Sascha ve Tammy bana çok iyi davrandılar.

Dark River. Onların örneğini hatırlamalı ve size de aynı sıcaklık ve saygıyla davranmalıyım."

"Sanırım ödeşdik." Talin sesini samimiyetle doldurdu, böylece Faith'in nüansları tahmin etmesine gerek kalmadı.

duygusallık. "Sana kafamda bir sürü isim taktım." Faith

küçük bir gülümseme verdi. "İyi miyiz?"

Ve kelimeler . "Sen söyle."

"Bazen," dedi Faith, sesi güzelliği içinde neredeyse acı veren kristal bir berraklığa ,

"Bu

Geleceğin ne getireceğini bilmemek daha iyi. Vaughn'u bilseydim, kaçabilirdim ve bu fırsatı kaçırabilirdim.

hayatımdaki en iyi şey."

"Çok uzağa gidebileceğinden şüpheliyim." Karanlık Nehir adamları kararlı değilse hiçbir şeydir.

"Bazı şeyler ." Faith'in gülümsemesi büyüdü. "Sen ve Clay gibi."

Talin midесinin kelebeklerle dоlduđunu hissetti. "Bundan çok emin gibisin."

"Biz, hepimiz çiftleştik, bağımızı öğreniyor ve geliştiriyoruz, ama sen ve Clay-sanki

Bağ sonsuzdan beri orada, çok sağlam, çok doğru." ngr sahibi başını salladı ve

mutfakta. "Zaten onlarca yıldır birlikte olan bir çiftin bağına sahipsiniz."

şok ve paniğin keskin karışımı Talin'in ağzını kuruttu. Faith'in konuşma şekli, sanki

Eğer doğruysa, bu Talin ve Clay'in gerçekten çiftleştiği anlamına geliyordu. Ama bu onun için bir soruydu.

sadece Clay'e sorabilirdi. "Peki," dedi huzursuzluğunu bastırarak, "bu gece ne yapacağız?" O

bir şeyler yapmak yoksa delirecekti.

Tammy ona muzip bir bakış fırlattı. "Evinizi aceleyle boşaltmak zorunda kaldığınızı biliyoruz.

ve muhtemelen toparlanmak için fazla zaman ayırmadınız, bu yüzden sizin için biraz alışveriş yaptık."

"Faith gülümseyerek, "Sascha'nın i çamaşırı reyonunda kaybolması dışında," ekledi.

Tammy güldü. "Merak etme. Sana en az iki tane X dereceli olmayan parça aldık. Bu da dahil."

O tuttu

Talin'in dikenli sözleri ilk kez takas ettiği gece örmeye başladığı güzel yeşil bir kazak

Faith ile. "Her zaman senin içindi."

Talin kendini merkezden uzaklaşmış, kaybolmuş hissetti. "Neden?" Arkadaşı yoktu, kendinden bu kadar çok şeyi nasıl vereceğini bilmiyordu.

Clay'den başka kimseye.

"Çünkü," dedi Sascha arkasından, "sen bizden birisin. Ve Karanlık Nehir kendi halkına göz kulak olur."

Clay, eğer bu Larsen piçi Talin'i vurmayı planlıyorsa, ya son noktadan başlayacağını ya da

ya da Max'in hastane odasında görülmüştü. O ve Dorian, Max'in hastaneden çıkmasını sağlayarak ikinci seçeneği eleddiler.

boşaltıldı.

Polis bunun için onlara teşekkür etti. Arabaya binmesine yardım ettiklerinde, "Asla çıkamayacağımı sanmıştım," dedi.

O

onu küçük ve çok özel bir Dönüşen hastanesine götürdüklerinde pek memnun olmadı.

kurtlar ve şimdi de kediler. "Ne oluyor lan?"

Clay ona, "Tally senden hoşlanıyor," dedi. "Kapa çenenin ve iyileş ki endişelenmesin."

Max yüzünü buruşturdu. "Burada daha ne kadar mahsur kalacağım?"

"Doktor, yapman gerekenleri yaparsan hafta sonuna kadar iyileşeceğini söyledi."

Bu Max'i daha da mutlu etti. "Ben izci olacağım. Mutlu avlar."

Clay adamın avlandıklarını nereden bildiğini sormadı. "Teşekkürler. Daha sonra size bilgi veririm."

"En azından o birini yakaladım." Esneyen Max yere .

Bunu yaptıktan sonra arabaya bindiler ve Talin'in dairesine göz kulak olan Lucas'ın yanına gittiler.

"Hareket yok," dedi Lucas onlara. "Rina geldi ve gitti. Talin'in oldukça iyi bir taklidini yaptı. Gitti

ışıkları açıp kapattınız, dolapları açıp kapattınız, Talin'in kaydını dinlettiniz

mırıldandı, sonra arkadan sıvıştı. Evet, inisiyatifi ele aldı ve duş alıyormuş gibi de yaptı."

Clay bunun kaçırılanları ortaya çıkarmak için yeterli olacağını umuyordu - bugün erken saatlerde, Tally

Jon ve Noor ile içeri girmiş ve dairenin izlendiğini teyit etmişti.

Orada

içinde en az on böcek vardı.

Dorian ile birlikte saat ilerlerken apartmanın karşısındaki buluşma noktasına vardılar.

sabah bir. Sadece onlar değildi. "Bunun gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?" Judd yan odadan sordu.

Gölgeler. "Yanılıyorsam beni düzeltin, ama siz sadece bunun arkasındaki kişinin bir gün buraya gelmesini umuyorsunuz.

Talin'in ortaya çıktığını söyledi."

"İçgüdüsel olarak gidiyoruz," dedi Clay, Kar Dansçısı teğmenin davetini kabul etmesine şaşırmadan.

Judd arkasında iyi bir adam kanıtlıyordu, her ne kadar Clay onu kışına tekme basmakla tehdit etmek zorunda kalmış olsa da

Tally ile konuşma şeklini. "Piç herif bir yerden başlamak zorunda ve burası da Tally'nin bilinen son yeri. Rina sayesinde hatta Larsen'i kandırıp geri taşındığını düşündürdü."

Hepsi sessizliğe gömüldü. Dakikalar onlarca dakikaya dönüştü. Hiçbir şey kıpırdamadı.

"Ben olsaydım," dedi Judd, "Max'i seçerdim - onu kırarak Talin'in yerini bulmak çok daha kolay."

Dorian kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Max artık erişilebilir değil," diye mırıldandı.

Judd on dakika daha hiçbir şey söylemedi. "Buraya gelmek yine de affedilmeyecek kadar aptalca olurdu. O

Shine'a gidip Devraj Santos'a işkence

etmeliyiz." "Tanrım." Lucas'ın kaşları çatılmıştı.

"Mantık diyor ki," diye devam etti Judd, "Talin'in yerini bilme ihtimali olanlara gidecek, ona koşmayacak.

Günlerdir gitmediği bu yere. Rina kumarına kanmayacaktır."

"Bir askerin eğitilmiş zihniyle düşünüyorsun," dedi Dorian. "Larsen bir asker değil, o bir bilim adamı.

cinayetle oynuyor. Başlangıçta zekiydi, bunu kabul ediyorum, ama son zamanlarda yaptığı hatalar

amatör kendini aştı - Max'e başarısız saldırı, cesetlerin atılma şekli, hatta

Talin'in dairesini dağıttı." "Psikolojik savaş."

"Hayır." Clay başını salladı. "Bugün bir göz attım. Yaptıkları şey vahşiceydi, bir çocuğu korkutmaya çalışan kabadayılar gibi.

çocuk." O resimleri kaybetmek Tally'yi incitmiş olmalıydı. Clay her birini değiştirmeye niyetliydi. "İşte

her şeyin bir anlamsızlığı vardı."

Lucas konuşurken öfkesi çıplak bir bıçak gibiydi. "Bir sosyopatla karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorsun.

deneyleri çocukları avlamak için bir kılıf olarak mı kullanıyorsunuz?"

"Evet." Hiçbir zaman anlayamadığı -ve muhtemelen Tamsyn'in kafasını karıştıran- şey de bu fotoğraflardı. kırılmalı, parçalanmış bedenler. Bu şekilde çok fazla neşe .

kurbanlar vahşice öldürülmüştü. Birisi sırf yapabildiği için o çocuklara zarar vermişti. "Daha da kötüsü, sanırım

Konsey'in üst yapısındaki hiç kimse toplam kiradan başka bir şeye onay vermezdi.

kurbanların kaybolması. Larsen onların bulunmasını istedi çünkü ilgi çekmek ."

"Eğer bu doğruysa," diye ekledi Dorian, "Psy Net'te işler ciddi şekilde sallantıda demektir."

"Son zamanlarda çok fazla hata yaptıkları için mi kaçıyorlar?" Lucas sordu.

"Bunu bir düşünün. Enrique'den önce" -Dorian kız kardeşinin katilinin adını söylerken ses tonu ürpertici bir buz gibiydi- "biz

Psy'da hiç şiddet olayı duymamıştım. Ama ondan sonra, Faith'i avlayan bir seri katilimiz vardı ve şimdi de

Bu."

Faith'in takip edildiği sırada, Clay haydut olmaya çok , ayrılmayı önermişti.

Psy'ın kendi hatalarını temizlemesini istemişti. Hiçbir şey değildi. Şimdi, Tanrım, ne kadar da önemsiyordu.

Tally. Onu diğer daha hızlı delirtebilirdi, diye düşündü gülümseyerek, ama o

Erimişti, saf bal gibiydi.

"Başka olaylar da oldu." Judd'yorumu düşüncelerini böldü. "Başardıkları katiller

, daha aktif hale gelen diğerleri."

"Bu ani parçalanma belirtileri neden?" Lucas sordu. "Bunun nedeni suikast olamaz-

sadece

sadece oldu."

"Muhalefet , bir akış etkisi yaratmaya başlıyor - Psy Net psişik bir yapıdır.

Herhangi bir şey

içinde yaşananlar, onunla bağlantılı olanların zihinleri üzerinde bir etkiye sahiptir."

"Psy Ağı istikrarsızlaştıkça daha fazla haşarat göreceğimizi mi söylüyorsun?" Dorian bir nefes verdi

iğrenç bir nefes.

"Evet. Kendi ölümcül eğilimlerine rağmen, Konsey'in demir yumruğu

Sessizlik, acımasız delilerin çoğunu kontrol altında tuttu." Durakladı.

"Her zaman için bir bedel vardır

özgürlük."

Lucas yemin etti. "Konsey düşerse, tepkiler Psy'lar kadar insanları ve Dönüşenleri de vuracaktır."

"En büyük tehlike, Sessizliğin kontrolsüz bir şekilde parçalanmasında yatmaktadır.

Bu kaos ortamında her üç yarıştan da

milyonlar kaybedebiliriz."

"Sessizliği mi savunuyorsun?" Dorian açık bir şaşkınlıkla sordu.

BÖLÜM 42

"Sessizliğin bir sebebi vardı. O olmasaydı şimdi ölmüş olurdum." Judd'ın ses tonu gerçekçiydi.

"Bu

Nihayetinde yanlış olduğu kanıtlandı, ancak koşullandırma başlamadan önceki haline geri dönemeyiz-

cinayet,

delilik." Yumruklarını sıktı. "Ne kadar

?" Clay sordu.

Judd, "Önlemler alınıyor," dedi, "ancak bunun sonuçları... önemli olacak. Sadece ölümler değil

psişik şoktan değil, bastırılmış binlerce korkunç arzunun uyanmasından kaynaklanıyordu.

Sessizlik tarafından. Bu bilim adamı gibi - Ağdaki çatlaklardan önce, asla içgüdüleriyle hareket etmezdi."

Clay dişlerini gösterdi. "Bu da sosyopat piçin artık sağlıklı düşünemediği anlamına geliyor." Psy mükemmel seri katillerdi çünkü nadiren hata yaparlardı. Ama eğer bu seferki parçalanıyorsa...
"Gelecektir.

Burada, eğlencesini durduran kadına zarar vermek isteyecektir."

"Ya o ve arkadaşları bu gece ortaya çıkmazsa?" Judd sordu. "Yarın mı döneceğiz?

Ya ertesi

gün?"

"Evet." Clay Psy'ye baktı. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Judd gülümsedi ve bu gülümseme hiç şüphesiz suikastçının buz gibi gülümsemesiydi. "Hayır. Ben çocukları severim."

"Bunu nasıl yapacağız?" Dorian sordu. "Judd'ın baş adamın zihnini parçalamasını mı sağlayacağız?"

Clay hemen, "Hayır," dedi. Bunu yapacak, Talin'in güvende olduğundan emin olacaktı. "Judd, Talin'in

yapıldı."

Judd, "Çok iyi saklanabilirim," diye yanıt verdi. "Ama aynı zamanda Larsen'in evine girersem

bildiği her şeyi yok etme ihtimalim çok yüksek. İnce ayar yapmak için zamanım olmayacak.

izinsiz giriş."

Judd'ın Psy'ların tek bir zihinsel odaklanmayla öldürme yeteneğine atıfta bulunması Clay'in canavarını içten içe hırlattı.

Saldırı. "Bilinçleri yerinde değilse Psy bize saldıramaz, doğru mu?"

"Evet. Yani," diye düzeltti, "eğer ilk etapta sizi ortadan kaldıracak kadar güçlülerse. Her Psy öyle değildir.

Gradyan 5'in altındaki herhangi bir şeyde hayatta kalırsınız."

"Aynı sorun," diye Lucas. "Bilincini kaybederse bilgi alma şansımızı da kaybederiz."

Clay onlara, "Daireyi daha önce kontrol ettiğimde kendi böceklerimizden bazılarını ," dedi.

"Değiştir

kulaklıklarınızı ikinci frekansa getirin."

"Ben de teknik konulardan bahsettiğimde beni dinlemediğini sanıyordum." Neşeli sözlerle rağmen,

Dorian'ın şaşkınlığı açıkça görülüyordu. "Yani, dinleyeceğiz, Larsen ve arkadaşlarının bize ne yapmamız gerektiğini söylemesine izin vereceğiz.

Biliyorum. Telepat yapmayı seçmedikleri sürece işe yarayabilir. Telepatlar, cehennem-Judd, bizi alabilecekler mi?"

"Bu Larsen'in telepatik tarama yapacak kadar zeki olduğunu sanmıyorum. Ama eğer yaparsa, biz iyi olacağız.

çok yakın değiliz. Çoğu Psy'nin herhangi bir yönde yalnızca birkaç metre tarama yeteneği vardır."

"Gerektiğinde önlerini kesebilecek kadar yakın olmalıyız." Clay bölgeyi bir avcı gözüyle taradı.

Soğukkanlılıkla. "Biri binanın arkasını, biri önünü, ikisi de iki yanını kaplıyor."

"Dorian, keskin nişancı sensin," dedi Lucas. "Yüksek bir yere çık, tüfeğini hazırla ve pencereye nişan al.

Talin'in dairesi. Eğer bir atışa ihtiyacımız olursa, size haber veririz." Dorian çoktan harekete geçmişti.

Lucas birkaç dakika sonra kulaklığına dokundu. "Pencereye doğru bir görüş açısı var."

Üçü binaya doğru ilerlediler, bir Psy suikastçısı ve nasıl yapılacağını bilen iki leopar

karanlıkta gölgelere dönüşür.

"Yerimi aldım." Lucas'ın sakin sesi.

"Ben de öyle." Judd.

"Anlaşıldı." Clay'in zihni o zamana kadar neredeyse Psy çalışıyordu, duyguları

şiddetli güçlerine ihtiyacı vardı. Bu gece olacağından emindi.

Çünkü canavarın geleceğinden hiç şüphesi yoktu.

Hayvan rüzgârda bir şeylerin kokusunu almış, Jon'un taşıdığı çürüklerde bir şeylerin tadını çıkarmıştı. O adam ki

çocuğu avlamış olsaydı, şu anda düzgün düşünemezdi. Oyuncağını geri isterdi.

Ve

Jon'a ulaşmanın en kolay yolu güvendiği tek kişiden geçiyordu. Tally.

Larsen muhtemelen ona işkence etmeyi, onu kırmayı planlıyordu. Ama şeytan, diye düşündü gururunun şiddetli bir bıçak darbesiyle.

iyi anlamak. Tally, himayesi altındakilere ihanet etmektense ölmeyi tercih eder. Tıpkı yirmi yıl önce olduğu gibi.

ona ihanet etmektense sessiz kalmayı tercih etmişti.

Beni öldürmeyin! Ona bir daha dokunmayacağıma söz veriyorum!

Orrin hayatı için yalvarmış, Clay'in leopar pençelerinin ilk darbesinden sonra teslim olacağına söz vermişti.

Clay yine de onu idam etmişti. Tally'nin gözlerine koyduğu acı için, çaldığı çocukluk için,

Orrin Henderson ölmeyi hak etmişti. Ama yetkililere göre, Orrin'in sözleri Clay'in hayatını değiştirecekti.

bir çocuğu savunmak için adam öldürmekten, soğukkanlı bir misillemeye kadar.

olurlardı.

Clay, o ilk zayıf çılgılığı, içindeki mutlak çaresizliği duyduğu anda doğru düşünmeyi bırakmıştı.

İhlal. Orrin Tally'yi kırarken, Clay'in içinde de bir şeyler kırılmıştı. Artık Tally'yi durduramazdı.

Orrin'i öldürmektense, Tally'yi bu acıyı çekmesi için bırakabilirdi. Bir parçası, derinlerde bir yerde

Yine de onu suçladı. Leopar kalbi bu başarısızlık yüzünden derin bir yara almıştı.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, sıcaklık iliklerine kadar işlemiş, sessiz bir fısıltı ona geçmişin artık geride kaldığını söylemişti.

Şu anda oldukları şey gerçektir. O fısıltıyı kabul etti, onunla konuşanın Tally olduğunu kabul etti,

Henüz bilmeseydi de. Onun gerçekten çiftleşmediklerini düşündüğünü çok iyi anlıyordu. O da

yanlış anlamasını düzeltmek için hiçbir şey yapmamıştı - hastalığın gölgesi üzerinde gezinirken, o

onu böyle kaçınılmaz bir şekilde kendisine bağlamak istemedi, onu engellemek istemedi.

Bazen Tally akıllı bir kadına göre çok aptal olabiliyordu.

O onun hayatı, ruhuydu. O olmasaydı, çok geçmeden haydutluğa başlardı. Faith demişti ki

Bunu ona bir kez söylemiştim. En ince sınırlarda olduğunu ve zamanının geleceğini. Clay şimdi

Kan öfkesi içinde kükrüyor, sakatlama, yırtma, cüret eden bu yaratığı yok etme dürtüsünü kışkırtıyordu.

Tally'yi tehdit etti... ve Faith'in önceden söylediği şeyin gerçekleştiğini biliyordu. Bugün onun geleceğini belirleyecekti,

Tally'nin hak ettiği eş olup olamayacağını söyleyecekti.

"Geliyorlar." Dorian'ın sesi. "Erkeğin Jon tarafından tarif edilen kişi olup olmadığı teyit edilemiyor.

Kadın

"Sarışın, Ashaya'nın asistanının tarifine uyuyor olabilir."

Clay duygularını bastırdı, bu gece bir erkek gibi davranması gerektiğini biliyordu, yakıp yıkan bir canavar gibi değil. Bir saniye sonra,

Gece havası ona Psy'in keskin metalik kokusunu getirdiğinde burun deliklerinin alevlendiğini hissetti. Irkın tamamı

Vaughn'un teorisine göre bu koku sadece Sessizliği en çok kabul işaret ediyordu.

temel seviyede. İnsanlıktan bir nebze olsun nasibini almış olanlar insan gibi, normal kokuyorlardı.

Clay de dışının kokusunu alabiliyordu ama keskin bir koku olup olmadığını anlayamıyordu.

Metalik koku ya kendisine aitti ya da erkeğinkinin ezici bir yankısıydı.

Leopar özellikle kadınlara zarar vermekten hoşlanmazdı, ancak

Psy ile olan bu soğuk savaş, kadınların kalplerinin ve zihinlerinin en az onlar kadar kötülük taşıyabileceğini bilecek kadar uzun sürdü.

erkek-Nikita Duncan, Sascha'nın annesi, onların imha edilmesini emretmekten hiç çekinmezdi.

kendi kızını bile öldürmüş olabilir. Ama bunu bilmek onu daha az bu fikirden rahatsız oldu.

"Onları Tally'nin odasında görebiliyorum. Işık yok." Yine

Dorian. Clay kaşlarını çatı. "Bu Talin, Dahi Çocuk."

Dorian'ın hırıltısı alçaktı. "Buz gibi soğuk su."

Kulaklıkları döşeme tahtalarının gıcırdadığını algılayınca sessizleştiler. İki davetsiz misafir de

Henüz konuşmadılar. Sessiz kalırlarsa, sorgulama yerini basit bir infaza bırakmak zorunda kalabilirdi, Clay

soğuk bir mantıkla düşündü. Kimliği doğrulandığında, Larsen ölmek zorundaydı, aması, fakatı yoktu.

"Bu pencerenin perdelerini çekeyim mi?" diye sordu bir kadın sesi.

Lanet olsun! Clay o perdeleri orada için kendini tekmeleyebilirdi. Bir çekişte Dorian'ın

Görme yetisi kaybolmuştu.

"Bırakın," dedi erkek olan. "Meraklı bir komşunun bu hareketi yakalayıp

Şüpheli."

"Dediğiniz gibi. Ne ?"

"Hiç inisiyatifiniz yok mu?" Adamın sesi saf Psy'ydı, ama çirkin bir tonu vardı.

Clay'in içindeki hayvan her şeyi çok iyi anlıyordu. Sessizlik kalkanının arkasında güvende olan bu canavar

ve kendinden daha zayıf olanlara zorbalık yapmak. "Talin McKade'in nereye gitmiş olabileceğine dair herhangi bir işaret arayın.

Bu daireden ayrıldıktan sonra. Birkaç saat önce buradaydı.

Varlık."

"Bu mantıksız bir çaba gibi görünüyor," diye ısrar etti kadın. "Dedektifin kayıtlarını kontrol ettiniz mi?"

"Neden Sacramento'daki o motele giderek zamanımızı boşa harcadık sanıyorsun? Orayı onun yeri olarak listelemişti.

ikametgahı."

Aferin Max'e, diye düşündü Clay vahşi bir sırıtışla.

Bir şey çatırdadı ve iki Psy'dan birinin Tally'nin oturma odasına dağılmış kırık sanal çerçevelere bastığını fark etti.

"Dikkatli ol," diye tısladı erkek. "Birinin kolluk kuvvetlerini aramasını istemeyiz."

"Meclis Üyesi LeBon'un desteğini aldığınızı sanıyordum. Herhalde herhangi bir İcra eylemini engelleyebilir."

Bir duraklama. "Görünüşe göre Ashaya, sonuçlarımın değersiz olduğuna onu ikna etmek için benim yokluğumu kullanmış. İhtiyacım olan

Jonquil Duchslaya onun yanıldığını kanıtlamak istiyor ve Talin McKade onun şu an nerede olduğunu kesinlikle biliyor.

Bu insan bana Shine'ın veri tabanlarına yeni bir erişim noktası sağlamak gibi ikili bir amaca hizmet edecek."

"Konsey Üyesi LeBon'un deneylerinize devam etmenize izin vereceğini mi düşünüyorsunuz?"

"Evet, elbette, geri dönüp ona gerçek sonuçları gösterebildiğim zaman."

"Neden devam edelim?"

"Benim kararımı mı sorguluyorsun?"

"Bulgularınız Unutulmuşların beyinlerinin bizimkilerden farklı olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde gösteriyor. Onlar

denek olarak kullanılamaz."

"Mesele onları denek olarak kullanmak değil." Adamın sesi üstün bir ton taşıyordu, sanki

bir sırrı paylaşmak için. "Bu onların neye dönüştüğünü bulmak ve Psy'ye yönelik olası tehdidi ortadan kaldırmakla ilgili."

"Bu mantıksız bir varsayım," dedi dişi. "Onlar tehdit değil, güçleri mutasyona uğramış,

zayıflamış-"

"Mutasyona uğramış ama zayıflamış olması gerekmiyor." Clay'in kâğıt sesi olarak tanımladığı karıştırma ve hışırtı sesleri.

"Nerede saklanıyor? Araştırmalarımıza göre, evlat edindiği ailesine geri dönmemiş ve

yakın arkadaşım yok."

"Yaklaşımınız pek mantıklı değil." Kadın yerinde duruyordu, bu onun lehine bir noktaydı - eğer gerçekten

Ashaya'ya sadık olsaydı, bu içten canlı çıkabilirdi. "Talin McKade Shine'da bize bir şey verecek kadar yüksekte değil.

ihtiyacımız olan bilgi."

"Bilgisayarlarına erişimi var. İhtiyacımız olan tek şey bu. Onun doğal kalkanlarını kırdığımızda

Bir kontrol bağlantısı yerleştirerek onu istediğimiz şeyi aramaya yönlendirebiliriz.

Durum daha yorucu olacak

ama işe yarayacaktır." "G  lerim mi?"

"Deneyler için tamamen işlevsel olmam gerekiyor."

Sessizlik ve ardından nihayet hareket dışının sesleri. On dakika sonra,  ift

Daire. "Dorian?"

"Onları yakaladım," dedi Dorian, sesi soğuk ve odaklanmıştı. "Az önce yedinci kat penceresinden geçtiler ve

merdivenlerden."

"Anlaşıldı," diye mırıldandı Lucas. "Asansörün güvenlik kameralarına yakalanmak istemezler."

Konuştukları sırada hepsi önleme pozisyonlarına geçiyordu.

"Luc," dedi Clay, "kızı erkekten uzaklaştırabilir misin?"

"Dorian, onları ayır," diye emretti Lucas.

Dorian, "Çıkıştalar," diye belirtti. "Ateş . Susturuldu."

Hemen ardından kısa bir kadın çığlığı duyuldu ve ardından birisinin kaçış sesi duyuldu.

Clay'in yeri, peşinde daha ağır erkek adımları. Lucas kızı almıştı.

Larsen durduğu sokağın yanından koşarak geçerken Clay, "Judd, onun ne bildiğini öğrenmeliyiz," dedi

gölgeler içinde

gizlenmiş.

"Hallediyorum."

İki adamın dişiyi kontrol edeceğinden emin olan Clay, pek çok kişiyi öldüren canavarın peşine düştü.

Çocuklar. Fiziksel güç ve hız testinde, bir Dönüşen her zaman bir Psy'a karşı kazanırdı. O yakaladı

Saniyeler içinde Psy'nin Jon'un verdiği tanıma uyduğunu doğrulayacak kadar yaklaştı.

"Telepatik olarak gönderme ihtimali var mı?" diye sordu adamı konutun dışına kadar takip ederken.

sokaklara ve gece için kapatılmış depolarla dolu daha sessiz bir bölgeye doğru ilerledi. Sis etrafını sarmıştı

ama leoparın mükemmel bir görüşü ve avını takip etmek için eğitilmiş bir burnu vardı.

"Eğer şanslıysak, gönderemeyecek kadar tedirgin olabilir. Bu uzun sürmez." "Lucas'ı gördü mü?"

"Hayır." Judd'ın sesi sanki koşuyormuş gibi geliyordu. "Kızı engelliyorum ama göndermeye çalışamayacak kadar bitkin.

Her neyse. Onu yere sermek üzereyiz."

Bağlantı sessizliğe gömüldü.

Clay bekledi. Larsen Lucas'ı görmediyse, bu onun herhangi bir Dönüşen bağlantısından habersiz olduğu anlamına . Telepatik bir mesaj gönderse bile, bir saldırıdan başka bir şey rapor edemezdi. Amiri -Ming LeBon- muhtemelen Shine'ın olaya karıştığını varsayacaktı. Clay'in kanını kaynatan düşünce

Ming, ama Konsey Üyesi'nin bu özel kötülüğün peşine düşmeyeceğini biliyordu.

Sürüyordum.

Psy erkeği başladı. Karanlık bir ara sokakta eğilmiş, zorlukla nefes alırken, Clay'in kulaklığı

harekete geçirildi. Arayan Lucas'tı. "Gözlerini bağladık. Bizi teşhis edemiyor ve etmek de istemiyor. Diyor ki

Ashaya Aleine'in halkından biri ve Jon'un Ashaya'yla gördüğü sarışının tarifine uyuyor.

O

Peşinde olduğunuz Psy'nin deneylerin arkasındaki adam olan Larsen Brandell olduğunu doğruluyor. Gradyan 7."

Bu kadar güçlü bir Psy, bir Dönüşen'in zihnine anında ölüme yol açacak kadar güç aktarabilir.

Clay, Larsen'a hiçbir uyarıda bulunmadı. Pençeleriyle adamın şahdamarını temiz bir şekilde kesti.

süpürün.

Kan koyu bir sıçramayla fışkırdı, zemini ve Psy'ın yanındaki duvarı boyadı. Gürleyen bir ses

Takip ettim. Larsen asfalta çarpmadan önce ölmüştü.

Bu bir infazdı. Ve hiç acıma ya da suçluluk hissetmemesi Clay'i bir canavar yapmalıydı. Belki de yaptı.

Ama kan havayı keskin ve metalik bir şekilde koklarken, bir canavarı öldürmek için bir canavar gerekip gerekmediğini merak etti

BÖLÜM 43

Üzerinde sadece bol siyah bir pantolon vardı, vücudu ter , Meclis Üyesi Kaleb Krychek

balkonunun kenarına kadar yürüdü ve ayaklarının bir santim uzağına düşen vadiye baktı.

Ama akli Shoshanna ve Henry Scott sorununda olduğu için tehlikeli manzarayı fark etmedi. Bir yandan da

Nikita, Tatiana ve Ming tehlikeli düşmanlardı, İskoçlar özellikle sorunluydu

Çünkü bir birim olarak çalışıyorlardı. İkisi de önemli bir güç değildi, ama birlikte ölümcül bir güçtüler.

Kombinasyon.

Marshall'ın gidişiyle Shoshanna Konsey'in kontrolü için yarışmaya başlamıştı. İlk yarışı Kaleb kazanmıştı.

ama savaşın kolay olacağı yanılsamasına kapılmamıştı. İşarete baktı

Aldatıcı bir şekilde temiz görünen bu şekil, hayatının seyrini değiştirmiş ve koluna

Kefaret. Bu onun ne olduğunu ve ne yapmaya istekli olduğunu hatırlatıyordu.

O sırada zihnine şey dokundu, rahatlamak için ona bakan yağlı bir karanlık. Sessizdi

Ağ Zihni'nin ikizi, Psy Ağ'ında düzeni sağlayan neo-duyarlı varlık. Karanlık Zihin, karşılaştırıldığında, saf kaostu. Çok, çok

Karanlık Zihin'i çok az kişi biliyordu. Ve sadece bir kişi onun
üzerinde kontrol sahibi olabilirdi.

Kardinal bir telekinetik olarak Kaleb'in hem Net Zihin hem de Karanlık
Zihin ile doğal bir yakınlığı vardı. Şimdi o

psişik bir el uzatıp Karanlık Zihin'e dokundu. Uyu, dedi. Uyu.

Karanlık Zihin bugün yorgundu. Bu yüzden uyudu. Kaleb bu molanın
en iyi ihtimalle geçici olduğunu biliyordu. Karanlık Zihin, tüm
kötülükleri içinde taşıyordu.

Psy'nin hissetmeyi reddettiği şiddet ve acı, öfke ve delilik.

Sesi yoktu ama uzlaşmaya varılmış zayıf zihinler aracılığıyla
gerçekleştirdiği şiddet eylemleri aracılığıyla konuşuyordu.

Psy. Bir anlamda kayıp bir çocuktı. Aynı zamanda saf

kötülüktü. Kaleb onunla ilk kez yedi yaşındayken konuşmuştu.

Karanlık Zihin'in önümüzdeki birkaç saat boyunca daha fazla kaosa
neden olmayacağından emin olarak dikkatini

elimizdeki sorun. İskoçlardan biri onu damgalayan işaretin ardındaki
gerçeği öğrenirse

Konsej'i titizlikle planlanmış bir şekilde ele geçirmesine karşı koymak
için ihtiyaç silahı onlara verecekti.

Bunun olmasına izin verilemezdi.

Saatine baktı. Moskova'da güneş parlarken, San Francisco'da saat
sabahın üçüydü. Fakat

bu konuşma ertelenemezdi. Evin içinden güvenli bir telefon olarak
Şifre. "Beni Anthony Kyriakus'a bağlayın. Psy Klanı NightStar."

BÖLÜM 44

"Anlat bana," dedi Talin saatler sonra Clay'e.

Şafaktan bir saat önce, o ve diğerleri kanıtları temizleyip gömdükten sonra ona gelmişti.

Cesedi ormanda kimsenin bulamayacağı kadar uzağa götürdü. Larsen Brandell, tüm niyet ve amaçları için

iz bırakmadan ortadan kayboldu.

Judd kadının zihnini zarar görmeden bırakmıştı. Kimsenin ondan öğrenebileceği başka bir şey yoktu.

kimliği belirsiz iki adam tarafından sorguya çekildiğini, bu adamların organizatörünü aldıktan sonra

Bedava.

Dark River ve Snow Dancer Psy'lara karşı gelmekten çekinmiyordu ama bazen çalışmak daha iyiydi

Gölgelerde, düşmanınızın hayal edebileceğinden güçlü olmak için. Şimdi ellerinde daha fazla kanıt vardı.

Sessizliğin başarısızlığı, Clay'in binada bir silah olarak kullanılacağını hissettiği kanıt

devrim yarattı.

Yatakta yüz yüze yatarlarken Talin, "Clay," diye sordu. "Konuş benimle, sevgilim. Söyle bana, seni bu hale getiren

gözlerine bak."

Ve bu Tally olduğu için, asla yalan söyleyemediği tek kişi olduğu için, ona her şeyi anlattı.

"için mutluyum," dedi adam, dirseğine yaslanıp ona bakarken.

Görkemli yelesi bir omzunun üzerinden sarkıyordu. "Yapılması gerekiyordu." "Eskisi gibi miydi?"

"Hayır." Bu cevapla kendini şaşırttı. "Bu öfkeydi. Öfke, koruyuculuk ve çaresizlik.

Ama Jon ve Noor'u kurtardığımız asker gibi de değildi - o savaşıñ sıcağındaydı. Bu

soğukkanlı bir infazdı." Gerçeği örtbas etmeyi reddetti. Tally onu kabul etmek zorundaydı, hayvani vahşıliği ve her şeyiyle. Eğer kabul edemezse... Bu onun yırtıcı kalbini tırmalayacaktı ama bu onun onu

Özgür. Onu asla . "Boğazını kestim."

Tiksinti göstermek yerine bir elini kalp atışlarının üzerine koydu. "Onu neden idam ettiniz?"

"Eğer yapmasaydım, çocukları öldürmeye devam etmenin bir yolunu bulacaktı."

Larsen'in kendi planları

Cebinde buldukları ajanda, onun cinayet eğilimleri hakkında yeterli kanıt sağlamıştı.

Talin alınları birbirine değene kadar başını eğdi, saçları ikisinin etrafında parıldayan bir perde oluşturdu. "Eğer bu

Piç kurusu şu anda burada duruyor olsaydı, hiç tereddüt etmeden bıçağı onun kara kalbine saplardım."

Ellerini onun kalçalarına koydu. "Yapar mısın?"

"Evet." Dudakları onunkilere değdi. "Çocuklarıma zarar verdi. Sürünüzdeki diğer kadınlara sorun, onlar da

sana da aynı cevabı vereceğim. Bunu itiraf ettiğim için bir canavar olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Hayır."

"O zaman nasıl ?"

İçinde sıkı bir şey açıldı ve kız onu narin bir kadınsılıkla öperken sakinleşti.

tatlılık, sanki onun tadının tadını çıkarıyormuş gibi. "Hâlâ bana tapıyor musun?" dedi o öpücüğün içine, sesi boğuk çıkmıştı.

Bir ton

Aşıklar arasında, eşler arasında, bir adam ve istediği tek kadın arasında.

"Çok fazla," diye cevap verdi. "Sadece seninleyken kendimi bütün hissediyorum. Bu beni zayıf mı yapıyor?"

Çene çizgisi boyunca boynuna doğru öpücükler kondururken kedi onun içine uzandı. "Eğer zayıfsan,

o zaman ben de öyleyim." Onsuz da çalışabilirdi ama bir makinenin çalıştığı şekilde. Kalbi, ruhu, o

ona uzun zaman önce vermişti. Aşağıya doğru öpmeye başlarken saçları onun üzerinde okşandı.

"Tally-"

"Şşş." Elini tekrar kalbinin üzerine koydu ve yukarı baktı, bakışlarında öyle bir şefkat vardı ki

Yakalanmış, zapt edilmiş, kafese konmuştu. Ama gardiyanı yumuşak ve çok tatlıydı, tamamen onun kölesi olmuştu.

"İzin ver

bu gece seni seviyorum."

"Sadece bu gece mi?" diye alay ederek bir elini kızın saçlarının arasına soktu.

Gülümsemesi tüm odayı aydınlattı. "Belki tekrar yaparım... eğer uslu durursan." Başını eğdi, bastırdı

Tenine o narin öpücüklerden daha fazla kondurdu. "Burada hassas mısın?"

Dilini düz bir meme ucunda gezdirdi.

Clay nefesini içine çekti, gülüşünü duymaktan çok hissetti. Sonra nemli etine bir nefes üfledi.

ve adam inledi. İşte o zaman dişlerini onun üzerinde kullandı. Kedi hırladı ama Tally durmadı.

o yapıyordu. Bunu istememişti. Kedi onun dişlerini, pençelerini, kokusunu, onunla ilgili her şeyi seviyordu.

Onu.

Kokusu mu? Bir an için bir şey hatırlaması gerektiğini düşündü ama Tally diğer tarafa doğru ilerliyordu.

Göğsünün yan tarafındaydı ve onun vücudunun yumuşak kıvrımlarından başka bir şey düşünmekte zorlanıyordu. Altında

Ellerinde saten ve dantel hissetti. "Nedir bu?"

"Bunu bana kadınlar verdi. Hmm." Kadın elbisenin bel bandına ulaştığında ses adamın içinde titreşti.

eşofmanlarını giydi. "Neden ?"

Baskın içgüdülerini kontrol altında tutmak için kaslarını gererken karnı kaya gibi sertleşti.

kontrol et. "Yorgun olduğumu sanıyordum."

Dilini bel bandında gezdirdi, adamın sikine dayanılmaz derecede yakındı. "Yorgun değilsin."

Onu büyötmek

başını kaldırdı ve elini kaldırarak onu kumaşın üzerinden kavradı.

Adamın sırtı kavislendi. "Tally." Hem uyarı hem de yalvarış gibiydi.

Dişlerini ona doğru şaklattı. "Isırmalı mıyım?"

Aleti zıpladı. "Benden hoşlandığını

sanıyordum."

Gölüşü boğuktu. Onu bırakarak dizlerinin üzerine oturdu ve ellerini onun ellerinin yanlarına bağladı.

eşofman altı. Pantolonu aşağı çekmesine izin verdi, onu pembe saten ve beyaz dantel içinde görmekten büyülenmişti.

giydiğı şey. Askılıydı ve pamuk şeker kadar sağlamdı. "Çilekli dondurma gibi görünüyorsun," diyebildi kadın giysilerinden kurtulup yeniden diz çökme pozisyonunu alırken

kalçalarının arasında.

"Çilekli dondurma sever misin?" Omuz silkti ve bir aşağı kayarak üst kıvrımı ortaya çıkardı.

göğsünden.

Ellerini yatağa gömdü ve kızın kremse teni boyunca alaycı bir yol çizen çillere lanet okudu. "Oh,

Evet. Dümdüz içmeyi severim." Ağzı sulandı.

"Nuh-uh." Uyarmak için bir parmağını salladı. "Bugün alıştırma ve yalama işini ben yapacağım." Diğer

Kayış aşağı indi, dantel meme ucunun tepesine takıldı.

"Tanrım, Tally." Bakışları kadının göğüslerinin arasındaki gölgeli vadiye sabitlenmişti. "Bunu ne zaman aldın

ne demek?"

Parmağını o vadide gezdirerek onunla alay etti. "Daha hiçbir şey görmedin." Talin...

eğleniyorum. Bu

onun için en garip şeydi. Seksin eğlenceyle alakası yoktu. Clay'leyken harika, ateşli ve zevkliydi.

Ama bunu hiç beklemiyordu. Gülmek ve yüzüne biber sürmek istiyordu.

öpücüklerle.

"Fişi bırak," dedi, çiğ bir sesle. "Lütfen."

Bunun yerine onu yumrukladı, ısırılmış lanetinden, orada yatıp oynamasına izin vermesinden zevk aldı.

Sevgi dolu

Bu adam o kadar kolaydı ki, neredeyse onu korkutuyordu. Neredeyse. "Karşılığında ne alacağım?"

"Benim lanet aletim seni orgazma itiyor."

Eli sıkılaştı. Tıslayarak nefes aldı ama hoşuna gitmiş gibiydi. O da bu şekilde devam etti. "Şey, bu

çok cezbedici." Önce yukarı, sonra aşağı doğru okşadı. "Ama içimden bir ses bunu yine de yapacağımı söylüyor."

Gözleri yarıklara dönüştü, odanın sessiz ışığında kedi parlaklığında. Ve bu başka bir şeydi-

Clay asla

onu karanlığa zorlamadı, çocuksu korkusu yüzünden onu asla küçümsemedi. Sadece ışıkları tamir etti, böylece hiçbir oda

hiç aydınlanmamıştı. Onun için deli olmaması nasıl mümkün olabilirdi?

"Bir şey istiyorsun," diye suçladı.

Gülümsedi ve dilini adamın ereksiyonunun başında gezdirmek için eğildi. Neredeyse yerinden çıkacaktı.

Yatak ve bu sefer kullandığı küfür oldukça maviydi. "Güzel," diye mırıldandı dudaklarını yalayarak,

tahrik olmuş boyundan birkaç santim ötede duruyordu.

"Ne istiyorsun?" Zor nefes alıyordu. Bir şeyin yırtıldığını duyduğunu sandı, acaba

pençeleriyle yatak çarşaflarını yırttı. Korkunun yükselmesini bekledi. Gelen şey başka bir

nemli bir ihtiyaç. Vücudu, onun gücünün kendisi için sadece zevk anlamına geldiğini öğrenmişti. Onun bu şekilde

onu kaldırabilir ve her türlü kötü şeyi yapabilirdi... kontrol onda değilken yani.

"Seni istiyorum," dedi. "Çıplak."

Burun delikleri, kızın uyarılmışlığının kokusunu içine çekiyormuş gibi alevlendi. "Tally, tatlım, daha fazla alamam

Çıplak. O benim sikim."

Bu söz üzerine dişleriyle onu hafifçe, çok hafifçe sıyırdı. Tekrar küfretti ama hiç ses çıkarmadı.

kontrolü ele geçirmeye çalışıyordu. "Seni istiyorum," dedi, "ıplak ve yüzüstü."

"Neden?" Şüpheli bir hırıltı.

"Böylece seni okşayabilirim. Seni okşayabileyim. Seni seviyorum." Tırnaklarını bir kalçasının iç kısmında gezdirdi, onu hissetti

ürperdim. "En az yarım saat." Tekrar eğilerek ağzını ereksiyonun üst kısmına kapattı.

Uyarı.

Bu sefer kesinlikle bir şey yırtıldı. "Siktir!"

Onu serbest bıraktı. "Evet?"

"Evet! Kahretsin, evet! Şimdi em beni yoksa seni öyle hızlı sırt üstü yatırırım ki-" Tehdidi

Ağzına sığdırabildiği kadarını ağzına bir kükreme ile sona erdi.

Kilin tadının güzel olduğuna karar verdi. Çok güzeldi. Ona bu zevki tattırmaktan hoşlanıyordu. Ama daha çok, Clay'in

tepkisinin en uç noktasını görmesine izin verdi, hiçbir engel tanımadı. Bu yüzden onu sevdi, onu öğrendi,

onun tadına baktı. Clay onu üzerinden çekmek için saçlarını çekiştirdiğinde, kız direndi. Ama Clay sonuna ulaşmıştı.

onun sabrını.

Aşağı uzanarak omuzlarından tutup kaldırdı ve sırt üstü çevirdi. Eli yırtılıyordu

Bir saniye sonra külotunu çıkardı ve ardından tek bir hamlede içine girdi. Bu ona çığlık attırdı.

Dondu kaldı. "Tally?"

Onun omuzlarını kavradı. "Çekil!" söyleyecek tek sözü buydu çünkü adam tam olarak bunu yaptı.

Bacaklarını adamın etrafına sararak onu etti, belli belirsiz adamın kadının kayışlarını kopardığının farkındaydı.

ve malzemenin aralarında ezilmesi erotik bir duyguydu. Ama hiçbir şey

Elinin göğsünde olması, sertliğinin içinde hareket etmesi kadar erotikti.

Sonra göğüslerini süsleyen çillerin üzerinde bir çizgi yaladı. "Seni yemek istiyorum." Dişleri kapandı

meme ucunun üzerinde.

Zihni bulanıklaştı.

Clay bir süre sonra göğsünü kızın sırtına dayayarak, "Şu okşama meselesi," diye sordu. "Ne zaman düşünüyordun

bunu yapmanın?"

Onun kucağına sokuldu. "Ne zaman istersem. Bu yüzden onları bırakmaya ve yaymaya hazır ol."

Elini kızın kalçalarının tepesindeki buklelerin arasına sokup çekiştirdi. "Velet."

"Zorba." Bu tanıdık değiş tokuşla birlikte, henüz sormadığı sorunun cevabını aniden öğrendi.

"çiftleştik, değil mi?"

Eli yukarı kalkarak kadının karnının üzerine uzandı.

"Evet." "Ne kadar süre?"

"Her zaman."

Buna itiraz edemezdi, çünkü gerçek şuydu ki Clay için doğmuştu. "Ben hastayım-"

"Önemli değil."

"Önemli," diye fısıldadı. "Leoparlar sadece bir kez bağ kurar."

"Hasta olsaydım beni terk eder miydin?"

"Bu hiç adil değil."

"Hiç de değil." Onu kollarının çemberine aldı. "Sen ve ben sıkışıp kaldık. Bu asla olmayacaktı

ikimiz için de başka biri olamaz." Clay onun itiraz etmesini bekledi ama itiraz etmedi. İçindeki leopar

volta atmayı bıraktı, tüyleri diken diken oldu. Kadının gerçeği kabul ettiğinden emin olan adam, hâlâ beline dolanmış olan kumaşı çekti. "Bunu yırtmamı ister misin?"

Elini tokatladı. "Sakın buna cüret etme. Bu haliyle kayışları tekrar dikmek zorunda kalacağım."

"Özür dilerim." Adam onun

boynuna sokuldu. "Hayır,

değilsin."

Hayır, değildi. Gülümsemesini ona karşı gizleyerek, kadın kıpırdandığında ve küçük bir kadın yaptığında bir iniltiyi ısırdı.

hareketleri, slipi bacaklarının altına kadar indirmeyi başardı ve orada tekmeledi.

Şimdi o

tamamen çıplaktı, muhteşem altın rengi teni ve okşaması için güzel çilleri vardı. "Cilt ayrıcalıkları,"

o

mırıldandı, eli onun kalçasındaydı.

Talin gülümsedi. Bir parçası -Clay'in bir gün onu terk etmeyeceğine asla inanmamış olan parçası

Artık huzurluydu. Çiftleşme sonsuza dek sürecekti. Ama çok daha büyük bir parçası perişan haldeydi. Ne olacaktı

ölürse ona ne olacaktı? Onun tekrar karanlığa gömülmediğinden emin olmalıydı. "Söz ver bana

bir şey."

"Hayır." Ses tonundan ne soracağını bildiği anlaşılıyordu. "Sakın bana bunu sormaya cüret etme, Tally."

Hırıltılı emri duymazdan geldi. "Noor ve Jon'un yanında olacağını bilmem gerek." Bu manipülatifti.

Ama Clay'i güvende tutmak için her şeyi yapar, gururundan, ruhundan vazgeçerdi.

"Hayır."

"Söz ver bana."

Onu serbest bıraktı, yataktan yuvarlandı ve ayağa kalktı. "Sen ölmeyeceksin, bu yüzden bu konuşma

gerekiyor."

Ayağa kalktı, gözyaşları boğazında düğümlendi. "Gerçeği görmezden gelmek onu daha az doğru yapmaz, seni lanet olası kibirli leopar!"

Parlak, çok renkli bir kıvılcım yağmuru içinde yer değiştirdi.

O kadar şaşırmıştı ki konuşamıyordu. Ve sonra en güzel leopar onunla birlikte odadaydı, bir

Gözlerinde meydan okuyan görkemli bir yaratık. "Hiç adil değil," diye fısıldadı, çarşafı üzerinden atıp sürünerek

yatağın yan tarafına ve yere kay.

Ona doğru geldi ve başını kalçasına yasladı. İlişkiyi bitirmeyi seçtiği için onu azarlamalıydı.

ama yaptığı şey onu okşamak oldu. "Çok güzel," diye fısıldadı, elini

siyah ve altın . "Muhteşem." Sevecen sözcükler, çünkü büyük ve sert olmasına rağmen aynı zamanda ona aitti.

sevmek için, tapmak için onun.

Yeşil gözleri onunkilere takıldı, derinliklerinde kendini beğenmiş bir gurur parıltısı vardı. "Boşuna," diye ekledi.

Hırladı, dişlerini gösterdi. Ve hâlâ onu okşuyordu. Onun eşi. Onun her şeyi.

BÖLÜM 45

Talin ertesi sabah geç Tammy'nin üzerinde otururken hala mutluluk ve korku karmaşası içinde boğuluyordu

ve Nate'in arka basamaklarında. Daha önce gelmemesinin tek nedeni sabahı Rangi'ye yetişmekle geçirmiş olmasıydı. Diğer Gardiyan sonunda geri dönmüştü. O döndüğünde gözünü bile kırpmamıştı.

Iain'in katilinin öldüğünü haber verdi.

"Güzel," diye cevap verdi. "Çocuklarıma göz kulak olduğun için teşekkürler."

İhtiyacı olan detayları ilettikten sonra Shine'ın tüm sorumluluklarından bir şekilde geri döndü. İstifası çoktan yazılmıştı, e-postayla gönderilmeye hazırdı. Artık bu işin sorumluluğunu almaya cesaret edemiyordu.

Masumların refahı, akli her an karışabilecekken değil. Gözleri Noor ve Jon'a takıldı.

İkizlerle birlikte bahçede oynuyorlardı, Dorian da sürüyü güdüyordu. Tanrı'ya şükür ki Clay vardı.

Bu değerli çocuklara zarar vermediğinden emin olmak için. Evin içinde telefonla konuşuyordu.

şimdi, in için bir inşaat ekibi organize ediyor.

"Günaydın."

Yukarı baktı. "Sascha? Burada ne işin var?"

"Jon ve Noor'u kontrol etmeye geldim." Empatinin gözlerinde yıldız yoktu ama yüzünde

Gülümse. "Size katılabilir miyim? Kahvem var."

Neyse ki Sascha'nın uzattığı fincanı kabul etti ve diğer kadının yanına oturabilmesi için yana kaydı.

"Lucas nerede?"

"Nate ile bölgemizde yürüttüğümüz koruyucu şebekede yapılacak değişiklikler hakkında konuşuyoruz. Bazı

Psy istilalarıyla ilgili sorunlar yaşıyoruz, bu yüzden güvenliği arttırıyoruz. Ama görünüşe göre, Konsey'in

önümüzdeki kısa süre boyunca bizi rahatsız etmeyecek kadar iç sorunlarla meşgul olacaklar."

Talin kahveye doğru kaydı. "Her şey değişiyor, değil mi?"

"Evet." Sascha fincanını iki eliyle tuttu, ön kollarını kalçalarına dayadı. "Benim yapabileceğimden çok daha hızlı

inanıyordu. Judd benim ilticamın bir katalizör görevi gördüğünü düşünüyor."

Talin kardinalin sesindeki şüpheli tonu duydu. "Öyle düşünmüyorsun değil mi?"

"Zayıf bir Psy, Konsey Üyesi Nikita Duncan'ın işe yaramaz bir uzantısı olarak görülüyordum." İçinde acı vardı.

ama aynı zamanda öfke de vardı. "Benim ilticamın bu kadar büyük bir dalgalanmaya yol açabileceğini hiç sanmıyorum."

Talin, Tammy'nin küçük çocuklarının hoşgörülü Jon'u yere yıkmalarını izlerken bunu düşündü.

Noor topu kaptı ve koşmaya başladı. "Belki de katalizör etkisi yapan senin görünürdeki zayıflığındı."

Sascha başını hafifçe yana eğdi. "Ne şekilde?"

"Zayıf olarak görülüyordunuz ama dışarı çıktınız. Belki de şimdi, hiç hayal etmeyen başkaları da

Psy Council... belki şimdi onlar da yapabileceklerini

düşünüyorlardır." "Algıladığım 'kusuru' hiçbir zaman

olumlu bir şey olarak görmedim." Talin omuz silkti. "Ben

uzman değilim-"

Sascha, "Ama duyguların nüanslarını yakalamakta ve okumakta çok iyisin," diye araya girdi.

"Kim

bilir, belki de soy ağacınızda bir empat vardır."

Talin başını salladı. "Ben ve bundan memnunum."

"Öyle olmalısın," dedi Sascha, gözleri yıldızlarla dolmaya başlamıştı. "İnsanlar olmasaydı, Psiler ve Dönüşenler birbirlerini çağlar önce yok ederlerdi, Sessizlik olsun ya da olmasın."

"Clay de öyle demişti." Korku içini kemirirken bile onun şefkatini hatırlayarak gülümsedi. A

Keskin bir ısıklık sesi başını kaldırmasına neden oldu. Dorian ona bir öpücük kondurdu. Kaşlarını çattı ama büyülenmişti.

"O adam

kendi iyiliği için fazla güzel."

"Sen yanındayken farklı biri oluyor, biliyorsun."

"Anlamıyorum."

"Seninle flört ediyor."

Talin renklendi. "Seninle de flört ediyor."

"Ben onun alfasının eşiyim. Bunun çiftleşmemiş erkekler için ne anlama geldiğinden hala tam olarak emin değilim, ama bana

Benden bekledikleri ve kabul edecekleri şefkat açısından benzersiz bir durum."

Dokunsal temasın ne kadar önemli olduğunu öğrenmiş Talin, "Dokunmak konusunda tereddütlü görünmüyor," diye cüret etti.

Dönüşenler için öyleydi. Tıpkı onun için olduğu gibi. Şaşırtıcı bir şekilde, dokunmak için can atıyor, orada bir kedi gibi tembellik edebiliyordu.

ve Clay'in onu gün boyu okşamasına izin verdi. Bu görüntü vücudunu eritti.

"Hayır, ama ilk kez sana karşı böyle davrandığını görüyorum - Brenna'ya kız kardeşi gibi davranıyor,

Rina da."

"Peki ya Mercy ve Tammy?"

"Mercy bir kadın değil," dedi Sascha, sonra Talin'in bakışına güldü. "Lucas ve diğerleri için değil.

O

Her şeyden önce bir nöbetçidir ve bunu size hatırlatacak ilk kişi de o olacaktır. Tammy'ye gelince, Dorian'ın

Onu çocukluğundan beri tanıyor, ama sana bir kadın gibi davranıyor. Tüm o çekicilik..." Başını iki yana salladı. "I

böyle olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Clay'le birlikte olduğumu biliyor," diye belirtmek zorunda hissetti Talin. "Bu bir şey değil-"

"Hayır, kastettiğim bu değildi," diye araya girdi Sascha. "Dorian asla kaçak avlanmaz ve eğer başka biri

Clay adına onları parçalayacaktı, teşekkür etmesine gerek yoktu."

Talin kardinalin kibirli ses tonuna sırıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Belki de onun yeni bir yönünü

görüyorsunuzdur?"

"Sanırım haklısın." Sascha elindeki bardağı bıraktı. "Ben onun hayatına saf olduğu bir zamanda girdim.

Kız kardeşini kaybettikten sonra. Onu hiç eskisi gibi tanımadım. Belki de Dorian'ın bir parçası geri

geliyordur."

"Sinirli olmayı bırakmadı." Talin, ikizlerden birini almak için eğilen altın kafayı izledi

ve onu omzunun üzerinden at.

"Hayır." Sascha'nın sesinde derin bir hüzün vardı, öyle ki Talin bunun acısını neredeyse içinde hissedebiliyordu

kendi kalbini. Sonra kardinal başını salladı. "Ama Dorian'dan bahsettiğimiz yeter. Muhtemelen ikimize de hırlayacak

umursamaya cesaret ettiğin için." Küçük bir gülümseme. "Seni neyin rahatsız ettiğini bana söylemeye ne dersin?"

Talin diğer kadının anlayışına şaşırmamıştı. "Ben Clay'le çiftleştim."

"Biliyorum."

"Bu nasıl ?" diye sordu telaşla. "Ben hastayım ve-"
Ve bencillik etmişti. "Ben istedim

ama asla onu öldürmek niyetinde değildim."

"Lucas'la çiftleşme dansı yaparken," dedi Sascha, her hecesinde
sempati vardı,

"Tammy bana sürecin her çift için farklı olduğunu söyledi. Yine de tutarlı
görünen şey

Bunun gerçekleşmesi için kadının bağı bir şekilde kabul etmesi
gerekir."

"Ama ben ! Onu asla isteyerek böyle bir tehlikeye atmazdım!"

"Talin, bu biraz kişisel ama Lucas senin Clay gibi koktuğunu söylüyor."

Talin kızardı ve kahvesini bıraktı. "Yani? Biz samimiyiz, ama belli ki
her şey seks değil."

"Şey..."

"Bana doğruyu söyle. Söz veriyorum, bir daha boğazına sarılıp
seni evimi işgal etmekle suçlamayacağım.

mahremiyet." Sascha'nın her şeyi engelleyemeyeceğini anlamaya
başlamıştı -çünkü onun yeteneği

Teninde, kanında, her nefesinde.

"Seks her şey değildir, ancak sizin durumunuzda seks, kim
olduğunuzun özüyle iç içe geçmiş durumda. Sanırım sen

Onunla incindiniz - zarar veren bir iplikti ama hayatınız boyunca
devam eden bir iplikti."

"Clay ile seks yapmanın benim bir kabullenme olduğunu mu söylüyorsun?"

"Sadece seks değildi, değil mi? Ne bilmiyorum ama her ne olduysa, çiftleşme bağı onu

yankılanan bir 'evet'."

Talin, Clay ile ilk seviştikleri zamanı düşündü - evet, sevişmişlerdi, seks yapmamışlardı -

buna

Ruhundaki açıklanamaz titreşimi hissettiği an. O gece, Clay'e teslim olmuştu.

her parçasıyla. Ona ruhunu emanet etmişti. Ama asla onunkini çalmak istememişti.

"Oh,

Tanrım," diye fısıldadı. "Ölürsem bu onu

mahveder." "Öyleyse yaşamak için savaş."

Talin bu seçimi çoktan yapmıştı. "Doktor Tammy ile randevularımızı ayarladık.

tavsiye edilir." Deneyecekti, savaşacaktı ama ölmekte olan bir beynin kolay bir şey olmadığını da biliyordu.

Düzeltmek. Doktorların yapabileceği en iyi şey ona biraz daha zaman tanımak olabilirdi. "Yapabileceğin bir şey var mı?

ne yaparsın? İstersen zihnime girmene izin veririm." Gururu, bir ömür boyu kaybedeceği şeyle kıyaslanamazdı.

Clay ile.

Sascha endişesini gizlemeyerek başını salladı. "Kalkanlarınız aşılmaz ve o kadar içgüdüsel ki

manipüle edebileceğin bir şey yok. Bence onları herhangi biriyle hayal kırıklığına uğratman yıllar alacak.

Clay."

"Denemeye değirdi." Gözyaşlarına karşı koyarak çocuklara baktı. Clay'in ve çocukların

bebeklerinin görüneceğini düşündü. Boğazı tehlikesiyle karşı karşıyaydı ve bu sefer hiçbir şey değildi.

ölümcül, ama acı verici bir duygu düğümü.

Sascha kararlı bir ifadeyle, "Bu, yardım etmenin yollarını aramaya devam etmeyeceğim anlamına gelmiyor," dedi.

"Sen sürüsün ve Dark River asla kendi sürüsünü terk etmez."

Talin bir zamanlar Clay'in bu nihai kabul duygusuna imrenmişti ama şimdi kendini emin olamıyordu.

"Ben değilim

aile işlerinde tam olarak iyi."

Sascha güldü ve bu neşeli, bulaşıcı bir sestti. "Kulübe hoş ."

"Ben bir aptalım." İçindeki korkuya rağmen dudaklarının kıvrıldığını hissetti. Eğer o ölürse, Clay başaramayacaktı.

Onun yapmayacağını biliyordu. Bu ikisinin de değiştirebileceği bir şey değildi ve bunun

Cesaret. Birbirlerine çok derinden bağıydılar. Biri düşerse, diğeri de düşerdi.

Bunun adaletsizliği onu cinayet çığlıkları atmaya itti - o ve güzel leoparı

aidatlarını yüzlerce kez ödediler. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu Sascha. "Nasıl öğrendin bir

aile?" O da öğrenmek zorundaydı. Sürü Clay için önemliydi ve ne kadar zamanları kalırsa kalsın

onu mutlu etti.

"Bu kedilerle fazla seçeneğimiz yok," diye cevap verdi Sascha. "Sizi kabullenmenin bir yolu var.

karşı koymak oldukça zor."

Talin'in çıplak ayak parmağını bir şey ısırdı. İnleyerek yere baktı. "Yüce Tanrım, ne kadar sevimlisin?"

Aşağı uzanarak leopar yavrusunu aldı.

Sascha eğildi ve onun burnunu öptü. "Merhaba Roman."

Yavru başını Sascha'ya çarptı ama Talin'in kollarında kalmaktan memnun . Elini okşayarak

Yavrunun kürkünü aşağı indirdi, orada yatarken mırıldandığını hissetti. Onun ve Clay'in çocuğu yer değıştirebilirdi,

kürkünün de bu kadar yumuşak olacağını düşündü. O kadar yoğun duygular içindeydi ki canı yanıyordu.

"Sen mi

yoruldun mu, bebeğim?"

Başını salladı.

Elinde tuttuğu bu yaratığın güzelliği karşısında hayrete düşerek başını kaldırdı ve Sascha'nın gözleriyle karşılaştı. "Dediğim gibi,"

Kardinal mırıldandı, "aile olmamayı çok zorlaştırıyorlar."

BÖLÜM 46

Bir saat sonra, Clay ile konuştuğundan sonra, Talin Jonquil'in konferans görüşmesine dahil olduğundan emin oldu

Dev'e yerleştirdiler. Noor üst katta bir masa oyununa dalmış, Dev ile hızlı bir arkadaş olmuştu.

Julian ve Roman. Dorian bebek bakıcılığına devam etmek için gönüllü olmuştu.

Utangaç küçük kız için yumuşak bir

nokta geliştirmiş gibi görünüyordu.

İyi, diye düşündü, acı verici bir pratiklikle. Bu, Noor'un ne olursa olsun sevileceği anlamına geliyordu.

Şuna gelince

Jon... o iyi olacaktı. Noor kadar güven dolu değildi ama ruhu bildiği savaşçı cesaretiyle doluydu.

görmemişti. Ama biliyordu - çünkü Clay de o yaşlarda aynıydı. Bu düşünce aklındayken

uzandı ve Jon'un saçlarını okşadı. Artık askeri kısalıktaydı, göz alıcı beyaz altın rengi siyaha boyanmıştı.

Adam yere oturmuş, sırtını kadının oturduğu koltuğa dayamıştı. Clay onun arkasında duruyordu,

kollarını aynı koltuğa dayamıştı. Gülümsedi. Şu anda mutluydu ve bu mutluluğun tadını çıkarıyordu.

hissi. Değer verdiği herkes, hatta Max bile güvendeydi. "Sorunuz var mı?" diye sordu Jon'a.

Onun bacağına yaslandı. "Psy kanı taşıdığımızı düşünmek çok garip. Sanırım bu bizi it yapıyor."

Güldü. "Hey, kime it dediğine dikkat et."

Gülümseyerek bir kolunu kızın bacağına doladı. Clay kızın at kuyruğunu çekiştirdi ve kız başını kaldırıp baktığında

onu öpmek için eğildi. Bir dokunuşla ruhuna, en derin, en gizli kalbine girmişti. Seni seviyorum,

ağzından kaçırdı.

Adamın yanıtı, yalnız kaldıklarında her türlü şeyi vaat eden alt dudağına bir ısırık oldu.

Başka bir

Kalbinde kök salan mutluluk patlamasıyla tekrar aşağıya baktı ve Jon'un onu ve Clay'i izlediğini gördü,

O muhteşem menekşe gözleri dikkatle nötr. "Kontakt lense ihtiyacın olacak," dedi. "En azından bir süreliğine."

Gözleri çok eşsizdi.

Yüz ifadesi değişmedi. "Elbette."

Koruyucu duvarlarının yükseldiğini fark etmiş ve nedenini tahmin edebilmişti; onu kaybetmekten korkuyordu.

Clay, Dark River'a. Sesini yumuşattı. Jon'un yanında hiç kimse olmamıştı.

onun da artık sürünün bir parçası olduğunu anlamıştı. "İt olma konusunda," dedi, "gerçek şu ki, ben asla

ailemin kim olduğunu biliyordum. En azından artık genetik geçmişimle ilgili bir şeyler biliyorum."

Shine kayıtları annesinin adını listelemişti ama babasının izini bulamamışlardı.

Talin'in kadınla temas kurmaya hiç niyeti yoktu. Aşkın peşinden koşmasına hiç gerek yoktu.

onun için dünyayı ele geçirecek bir avcı tarafından tapılıyordu. Ama... "Bence bilmek bilmemekten daha iyidir,

öyle değil mi?"

"Öğrendiğimiz şey bilmek istediğimiz bir şey olmasa bile mi?"

"Yapabildiğiniz şeyleri neden yapabildiğinizi hiç merak etmediniz mi?"

Omuz silktili. "Bir bok yapamam."

"Sözlerine dikkat et." Clay ses tonunu sakın tuttu ama içine çelik kattı. Genç oğlanları tanırdı. Onlar

Talin'in yumuşaklığına ihtiyaçları vardı ama aynı zamanda disipline de ihtiyaçları vardı. Jon'un omurgası dikleşti. "Yoksa beni dışarı mı atarsın?"

Clay bu öfkeli gururda kendisinin yankılarını gördü. "Hayır, biz mafya gibiyiz. Bir kez girdin mi, bir daha çıkamazsın.

dışarı. Dene ve gör."

Çocuğun gözleri büyüdü, sonra Talin'e kaydı. "Şaka mı yapıyor?"

"Hiç sanmıyorum," diye fısıldadı. "Biraz sahiplenicidirler." Sözleri Jon içindi ama Clay biliyordu ki

muzip sesi içindi. "Noor'u gerçekten terk edecek misin?"

Çocuk başını salladı. "Beni neden istiyorsun?" diye sordu Clay'e.
"Ben bir bok parçasıyım-"

Clay'in hırlamasıyla durakladı. "Yani ben bir baş belasıyım."

"Ben de öyleydim," dedi Clay. "Sürüye katıldığımda on sekiz

yaşındaydım." "Ama sen bir nöbetçisin."

"Nöbetçi olmak kalıtsal değildir. Yerinizi hak edin ve kimse sizi inkar etmesin." Sekiz ay olmuştu

Dark River'da kaldığı süre boyunca yeni yaşam tarzını gerçekten kabullenmişti. İşte o gün

Luc, Nate, Vaughn ve diğer birkaç kişiyle birlikte dışarı çıktı ve bir Gölge Gezenler denen kana susamış bir sürü. Kimse onun kabulünü kana bağlamamıştı. Karar veren leopardı; burası onun yeni ailesiydi ve onları güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"Ya-" Jon durakladı. "Kit bana sürü hiyerarşisinden bahsetti. Hayvan formuna geçemiyorum. Sanırım bu

Yani asla yüksek bir rütbe alamayacağım,

öyle mi?" Clay bir kaşını kaldırdı. "Dorian'a

sor." "Vites değiştiremiyor mu?"

"Hayır."

"Ama o da bir nöbetçi!"

"Aynen öyle." Çocuğa üzerinde düşünmesi için bu bilgiyi bıraktı.

Talin olup bitenlerin önemini bildiği konuşma boyunca sessiz kalmıştı.

Jon başını sallayıp önceki pozisyonuna döndüğünde, başı dizine yaslandığında, kadın rahatladı.

Tam o sırada Sascha ve Lucas odaya girdiler. Alfa çiftinin, alçakgönüllülikle hareket etmesi gerektiğine karar verilmişti.

Bunu duyun, çünkü Jon ve Noor'u kabul ederek, kendilerini varsayılan olarak Shine'a bağladılar.

Clay onun arkasında kıpırdandı, eli aşağı kayarak kızın boynunun yan tarafını kavradı ve koruyucu olduğu kadar

sahipleniciydi. Yutkundu ve elini adamın bileğine için uzandı. Parmakları onun üzerinde oynadı.

deri. "Kodu çoktan girdim," dedi Lucas'a.

Lucas başını sallayarak Enter tuşuna bastı ve diğer koltuğa oturdu. Sascha koltuğa tünedi,

Bir kolunu beline dolayan ve eli kalçasında gevşekçe duran eşine doğru eğildi. Bu bir

Kolay bir poz, kendi kalıplarını yaratacak kadar uzun süredir birlikte olan bir çiftin pozu,

kendi gizli dilleri.

Clay'den bunu istiyordu, bunu elde etmek için elinden gelen her şeyi yapacağını düşünüyordu. Elini çekerek

boynundan uzaklaştırarak avucuna bir öpücük kondurdu. Dudakları kulağına değene kadar .

"Uslu dur, Tally. Yoksa kazancını mı istiyorsun?"

Bu boğuk hatırlatma onun sırtmasına neden oldu. Adamın elini bıraktığında, kadın zevkle iç çekti.

V yakalı kazağının yakasını çıplak omzunun üzerine kapattı. İşte o zaman iletişim ekranı temizlendi

ve Dev'in yüzü ortaya çıktı.

"Gecikme için özür dilerim. Kansas'ta bir son dakika durumu ortaya çıktı."

Öfke içinde ateş gibi yuvarlandı. "Başka bir kaçırılma değil mi?"

"Hayır." Gözleri kızın başının üzerinden baktı. "Sanırım bu sorun kalıcı olarak çözüldü."

"Hayır," diye karşı çıktı Clay. "Bunu kökünden kesmeliyiz, yani Konsey'den. Güç onların elinde olduğu sürece,

Siviller ölmeye devam edecek."

Talin, Sascha'nın sarsıldığını hissetti ama kardinal başını salladı. "Evet, durdurulmaları gerekiyor."

"Benden hiçbir itiraz alamayacaksın." Dev bir elini saçlarının arasından geçirdi ve Jon'a baktı.

"Ben

hazırlık okullarımızdan birinde senin için bir yer ayarladı. Sende çoğu kişiden daha fazla Psy kanı var-

ihtiyacın var

soyunun Psy tarafını öğrenmek için."

Jon inatçı sessizliğini sürdürünce Talin liderliği ele aldı. "Bana bilgileri gönderin, biz de bakalım.

bitti." Dev'in başını sallamasıyla derin bir nefes aldı ve Clay'in kokusunu ciğerlerine çekti. "Şimdi, anlat bize

Unutulmuşlar hakkında bilmediğimiz her şey."

Dev'yakışıklı yüzü gölgelendi. "Bu büyük bir istek." "Ama gerekli," dedi Clay onun arkasından.

"Evet." Düşüncelerini toparlıyormuş gibi durakladı. "Kısacası, yüz yıl kadar önce, Silence

, aynı fikirde olmayan insanlar bir çıkış yolu aramaya başladı. Bu gizlice yapılmak zorundaydı çünkü muhalifler zaten kaybolmaya başladı."

Kimse sözünü kesmeyince devam etti: "Sonunda isyancıların bulabildiği tek çözüm

ve psişik ölümden önceki saniyelerde birbirleriyle bağlantı kurmaya çalıştılar. Umuyorlardı ki

oynadıkları kumar yeni bir psişik ağın kendiliğinden oluşmasına yol açacaktı. Olmazsa, ilticacılar

ölmeye hazırdı." Dev'in yüzündeki acımasız çizgiler içten içe aydınlandı. "Ama yapmadılar. Ve Gölge Ağı doğdu."

"Bu olağanüstü bir şey," dedi Sascha. "Ben bir Konsey Üyesi'nin kızıydım ve Unutulmuşlar hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

ya da onların Gölge Ağı."

"Hiç şaşırtıcı değil. Konsey bizi gezegenden silmek istiyor."

"Hâlâ dönecekleri kabul edebiliyor musunuz?" Sascha sordu ve Talin cevabın kendisi için ne kadar önemli olduğunu fark etti.

Sessizlik tarafından hapsedilenler.

Dev başını salladı. "İltica ettikten sonraki ilk nesil için yapabildik. Bazı insanlar daha sonra ayrıldı.

Çoğunun erken ayrılmaya dayanamadıkları çocukları vardı."

Sascha yavaşça başını salladı, Lucas'elini o kadar sıkı tutuyordu ki koyu altın rengi teni beyaza dönmüştü

Kemiğin üzerinde. "Peki ya şimdi?"

"Gölge Ağı'ndaki herkes yoğun bir şekilde karışık kandan geliyor. Zaman içinde psişik yollar değişti,

muhtemelen daha 'saf' bir Psy'nin başarılı bir şekilde entegrasyonunu engelleyecek şekilde benzersiz hale gelir ve bunun tersi de geçerlidir.

tersi."

"Konsey sığınmacılara ne olduğunu fark etti mi?" Talin kafasını toparlamaya çalışarak sordu

Dev'in sonuçları etrafında.

"Evet. Ama Gölge Ağı çok küçük olduğu ve Sessizlik'in sonuçlarıyla uğraşmakla meşgul oldukları için,

pek dikkat etmediler. Sığınmacıların diğer ırklarla evleneceğini düşündüler ve

Psy kanı eninde sonunda azalacaktı." "Bu

olmadı mı?"

"Hem oldu hem de olmadı." Sandalyesinde arkasına yaslandı, teni güneşin ışıklarıyla zengin bir bronz rengine bürünmüştü.

Arkasındaki pencereden. "Arada sırada, iki torun arasındaki hamileliğin sonucu

Unutulmuş, olağanüstü Psy güçlerine sahip bir çocuktur. Bu güçlü doğumlar son derece nadirdir, ancak

Jon gibi, Unutulmuşların pek çok çocuğu işlevsel ya da gizli bir güç taşıyor. Ve Konsey

Dışarıda onlara psişik düzlemde meydan okuyabilecek herhangi biri gibi."

Talin daha önceki konuşmalarından birini düşündü. "Konsey'in seni avlamaya başladığını söylemiştin.

nesiller geride kaldı. Bu mi?"

Keskin bir baş sallama. "Cinayetler, Sessizlik sağlam bir yer edinir edinmez başladı. Bu soydan gelenler

Gölge Ağ'ına bağlanmaya ihtiyaç duyan tüm çocuklara -tüm çocuklara değil- dağılmaları ve dağınık kalmaları emredildi."

"Ama Ağ, biyolojik geri beslemeye ihtiyaç duyanların uzağa gitmesine izin vermeyecek kadar küçük müydü?" Sascha sordu.

"Evet. Psişik açlığa yol açmış olabilir. Shine'ı oluşturan Gölge Ağ'ında kalanlar. Sadece son yıllarda diğerlerinin izini sürebilecek kadar güçlendik.

Çabalarımızı marjinalleştirilmiş çocuklara, bize en çok ihtiyacı olanlara odakladık."

"Neden?" Jon'un ses tonu küstahlığın yanlış tarafındaydı. "Sen de bizi hedef tahtasına koymuş olabilirsin.

sırtlar."

Dev'in dudakları inceldi. "Arıyoruz çünkü bazılarınızın yardımımıza ihtiyacı var.

Hepsi 'üstün yetenekli' değildir. Bazıları

Bir çocuğun öldüğünü gördük çünkü Gölge Ağı'na gerekiyordu ama beyni

onu içgüdüsel olarak arama yeteneği." Çenesi gerildi, gözleri öfkeyle karardı.

"Bir diğeri, genç bir çocuk, orta seviye bir telepat, ancak şizofren teşhisi kondu çünkü sürekli

sesler duyuyor ve soy ağacına göre yüzde yüz insan. Dağılanlar

geçmişlerini o kadar etkili bir şekilde silmişlerdir ki, bazen kendi torunları bile onların kim olduğunu bilmemektedir."

Bu işlenemeyecek kadar çok bilgiydi ama Talin'in bir sorusu daha vardı. "Peki ya Değişken-Psy

çocuklar? Shine neden onlara yardım etmiyor?"

Dev, Lucas'a alaycı bir bakış fırlattı. "Sürüler safları kapattı ve bilinen Psy ailelerini ortadan kaldırdı.

izlerini bulmak için en ufak bir umudumuz bile yok. Bu gizlilik muhtemelen hayatlarını kurtardı-

sonra ve

Şimdi." Sesinde saf bir öfke vardı. "Olduğumuz şey, dönüştüğümüz şey, eskisi gibi değil.

Psy. Onların gücünü ele geçirmek istemiyoruz ama Psy Konseyi sadece kötülüğü görüyor çünkü o sadece kötü."

BÖLÜM 47

Saatler sonra Clay, birinci katta hazırladıkları şiltenin üzerinde kaşık kaşık uzanırken Tally'ye sarıldı.

Yatak

Jon ve Noor'u yanlarında eve getirmişlerdi. Çocuk hiçbir şey söylememişti ama

Talin'e yakın olmak istediği belliydi. Noor da Jon'un gittiği yere gitti. "Uyuyorlar," dedi.

Tally kolunu onunkinin üzerine koydu. "Onları buradan duyabiliyor musun?"

"Uh-huh." Küçük Noor ikinci katta bir şiltenin üzerinde kıvrılmış yatarken, Jon'a

yatak odası, onun protestoları üzerine.

"Noor yalnız uyumaktan memnun görünüyordu." Ayağını baldırının üzerinde gezdirdi, bu sevecen hareket onu

mırıldandı. "Korkacağınızı düşündüm - bu yüzden onu aerie'nin tepesinde istemedim."

"Sanırım ortada olduğu için. Herkesin ona ulaşması zor."

"Muhtemelen haklısın. Jon zaten ona karşı çok korumacı."

"Hmm." Onun boynunun kıvrımını öptü. "Onlara göz kulak olursak iyi olacaklar. Bize bakın."

o

"Harika bir şeyi berbat etmek için çok uğraştık ama başardık."

Onaylar gibi bir ses çıkardı ama başka bir şey söylemedi.

Leoparı onun sessiz sıkıntısının kokusunu almıştı. "Bebeğim, aklından geçenleri okuyamam. Ama üzgün olduğunu biliyorum."

"Keşke... Keşke seni bekleseydim," dedi hiç uyarmadan, ıstırapı öylesine çığdı ki adamın içine çöktü

bir gelgit dalgası gücüyle. "Artık iyi olduğumuzu biliyorum ama keşke geçmişti silebilseydim. Keşke

Orrin biz tanışmadan önce beni lekelememişti."

"Yapma." Ona karşı şefkatli olmak isterken sesi sert çıkmıştı. "Bu şekilde incitme.

Ve

"Kendini mükemmelden daha az bir şey olarak görmeye cüret etme." Tanrım, o güneş ışığı ve kalp, ışık ve

Güzellik. Onun başka bir şey düşündüğünü nasıl hayal edebilirdi ki? "Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin.

dokunmaya cüret etti."

Elini onunkine doğru uzattı. "Peki ya benim yaptığım? Bunu düşünmelisin," diye ısrar etti, sesi

dökmeyi reddettiği gözyaşlarıyla doluydu. "Bazen sinirleniyor olmalısın."

"Yaptım. Daha önce." Gerçeği göremeyen bir aptal olmuştu. "Benim olduğunu fark etmeden önce ve sen

hep olacak. Hiç kimse, hiçbir şey giremez." Ölüm bile. Eğer o giderse, o da onu takip edecekti.

"Nasıl unutabilirsin?" diye sordu inatçı ve kararlı bir şekilde, tıpkı onu sevdiği gibi.

"Sen

çok kızgındı-"

"Kolay olmadı," diye itiraf etti. "Ama ben aptal değilim. Sonunda yaptığın şeyin, hayatın,

seni bana geri getiren şeydi. Eğer iyi bir küçük Larkspur olsaydın, muhtemelen evlenirdin.

Şimdiye kadar bir çiftçiydim."

Nefes nefese kalmıştı, belli ki dehşete düşmüştü. "Yapmazdım."

"Hayır." Ses tonu ciddileşti. "Çünkü sen benimdin. Her zaman da öyleydin."

"Artık kızgın değil misin?" Tereddütlü ve arayış içinde çıktı.

"Ruhumun diğer yarısına nasıl kızabilirim?" diye sordu, sesi o kadar şefkatliydi ki küçük parçalar koparıyordu

kalbinin. "Öfkeliyim, bebeğim, ve biliyorum ki lanet olasıca biriyim. Ama kızgın davransam bile, hırlasam bile,

bu seni daha az sevdiğim anlamına gelmez. Ruhun parlıyor Tally ve benim için parladığı için çok mutluyum."

İfadesinin acımasız dürüstlüğü karşısında bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzüldüğünü hissetti. Her nasılsa, o

İmkansızı başarmış, ruhunun derinliklerinde genç masum hissetmesini sağlamıştı. "Kesinlikle konuşabiliyorsun

koyduğunda güzel." Sesi boğuk çıkmıştı. "Benim olduğun için çok mutluyum, biliyorum

Her zaman yanımda , çağırdığımda geleceksin."

Kolları sıkılaştı ve onun anladığını biliyordu. Bir daha asla onun bir gün

onu terk etti. Bağlılığı onu alçalttı, kendi yaraları hiçbir şey olmayana kadar onu sevmeye kararlı hale getirdi

ama unutulmuş anılar. Sonra, "Sonsuza dek, Tally," dedi ve kalbi kırıldı.

"Clay, ya-"

"Sakin söyleme." Onu sertçe sıktı. "Bunu uzmanları gördükten sonra konuşacağız. İlk randevu yarın."

Kolunu hafif bir azarlamayla ısırdı, adamın konuşmayı reddetme şeklindeki dile getirilmemiş acısını duydu.

konu. "Sakin bir daha yer değiştireyim deme," diye emretti, ne kadar uzun olursa olsun bir ömrün

Clay'i sevmek istediği şekilde sevmeye asla yetmeyecekti. "Clay'i sevdiğim gerçeğini görmezden gelemeyiz.

hasta."

"Bana hasta gibi kokmuyorsun," diye tersledi.

İkisi de bir saniye konuşmadı, sonra ikisi birden konuştu. "Bilmiyor muyum?"

"Ne oluyor lan?"

Adamın kollarında kıpırdandı. "Dönmeme izin ver."

Tutuşunu, kadının arkasını dönebileceği ve yüz yüze pozisyon almak için kıvkadar gevşetti

onunla birlikte. "Daha önce yanlış koktuğumu söylemiştin."

"Evet, yaptın." Kaşlarını çatı ve bu kez bulgusunu doğrulamak için ona sokuldu. Dili dışarı fırladı

nabzını tatmak için. "Yok oldu. Hiçbir şey yok, yüzeyin altında bile."

Talin onun bakışlarıyla tekrar buluştuğunda gözleri kocaman olmuştu.

"Remisyon mu?"

"Hayır, bu daha derin." Canavarı buna ikna olmuştu, onaylamak için kokusundan bir yudum daha aldı.

"Çürüme

ortadan

kalktı."

"İyileşiyormuşum gibi mi?" Elleri adamın omuzlarında kenetlendi. "Hayır, bu tür hastalıklar

kendiliğinden yok olur. Bu dejeneratif bir durumdur."

Clay'in canavarı acı dolu bir hüsrarla ona kükrüyor, hatırlamasını söylüyordu. "Neyi hatırlamasını?"

mırıldandı.

"Clay?"

Cevap veremeyecek kadar konsantre olmuştu. Duyduğu bir şeydi, önemli bir şey, bir şey

Kedi anlamıştı ama adam - "Cehennem!" Hiç uyarmadan doğruldu.

Talin bir ılık atarak onu ısırđı ve sırt üstü yere yııldı.

"zr dilerim," diye mırıldandı ve kot pantolonuna uzanıp çekti.

Arkasından ayağa kalktı, onu yarı deli eden o ilekli dondurma giymişti. "Sen

Bir yere mi gidiyorsun?"

"Al." Kıyafetle birlikte gelen dantelli bornozu ona fırlattı.

Omuz , gözleri temkinliydi. "İyi misin hayatım? Çocuklarla çok fazla bira içmiş olabilir misin?"

Kızın poposuna hafifçe vurdu. "Ukala."

"Bunu sakın unutma." Gülümsemesi adamın kalbini yerinden sökecek güce sahipti. "Neden bu kadar

düzgün m?"

Kendini tokatladığı kıvrımı okşarken buldu, çıplak tene dokunabilmek için slipi yukarı çekti.

Pürüzsüz. Ateşli. Onun. "Luc'un seni çıplak görmesini istemiyorum."

"Kes şunu," diye nefes aldı, adamın parmakları güneye inip dalınca. "Ya da yapma, ben kolayım."

Terliğini bornozunu sıkıca kapatmadan önce onu dudaklarından sertçe öptü. "İyi ol." Tanrım,

Onunla yıllarca bu şekilde oynamak istiyordu. Onu ıldırtacaktı ve her şeyden zevk alacaktı.

bir dakikasını bile.

"Neden?" Adam iletişim panelinin önünde durana kadar gözleri şaşkınlıkla kısıldı. "Biz

Bir arama mı yapıyorsun?" Aynı anda, o gece erkenden fırlatıp attığı gömleği yakaladı. "Giy şunu."

"İnan bana, o kadar da güzel değilim." Ama arama kodunu girmeden önce omuz silkti.

"Kimsenin burnu kanamıyorsa bilmek istemiyorum," diye homurdandı Lucas, sadece sesle.

"Sascha orada mı?" Clay iki kolunu Talin'e dolayarak ve onu göğsüne doğru çekerek sordu.

"Yoksa sonunda aklı başına geldi ve seni terk mi etti?"

"Clay, sen aklını mı kaçırdın?" Talin ona ters ters baktı, sesi fısıltı yumuşaklığındaydı.

Ama Lucas görüntü akışını açtı. Saçları dağınıktı, gömleği Clay'inki gibi gelişigüzel giyilmişti ve

uyumadığı belliydi. "Yemin ederim bu iyi olsa iyi olur. Ne hakkında olduğumu biliyor musun?

tas-"

Kadınsı bir el ağzını kapattı, sonra Sascha omzunun üzerinden bakarken elini çekti, saçları

yüzünün etrafında çılgınca kıvrılıyordu. "Clay?"

"Dev Santos bu gece bir geri bildirim alamadığı için ölmesiyle ilgili bir şey söyledi.

yarı-Psy beynine ihtiyaç var." Umut, Clay'in sesinde gergin bir güçle dalgalanıyordu. "Bir şey hakkında değil

psişik bir ağa nasıl bağlanacağını bilmek."

Sascha daha sözünü bitirmeden başını sallıyordu, gözleri bir anda gökyüzünden obsidyene dönmüştü. "Sen

düşün-"

"Evet," diye bitirdi onun yerine. "Hasta gibi kokmuyor. Luc?"

Lucas düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarken yüzündeki çizgiler daha belirgin hale geldi. "Haklısın. Kokusunu almıştım.

ama bugün hiçbir şey canavarımı harekete geçirmedi."

Talin, Clay'in kollarının arasında donup kalmış, umut etmemeye çalışıyordu. Umut etmezse, hayal kırıklığı

onu parçalara ayırmayacaktı. Ama başarısız oldu. "Şunu kontrol edebilir misin?"

"Bilmiyorum," dedi Sascha. "Zihnine giremem, ama Yıldızlar Ağı'nı deneyeceğim.

Tüm nöbetçileri ve eşlerini Lucas'a bağlayan ağ. Ben de Faith'i arıyorum. O, Lucas kadar

Web konusunda henüz iyi değil ama gizli kalıpları arama konusunda epey tecrübesi var." Gözlerini kapatıyor,

Lucasın içinde eriyor gibiydi, çıplak kolları alfayı arkadan sarıyordu.

Talin döndü ve yüzünü yarı yarıya Clay'in göğsüne gömdü. "Bu doğru olamaz. Psy DNA'm bir şaka.

Üç

yüzde, hatırladın mı?"

"Shine babanın izini bulamadı," dedi, bir an için kafasını karıştırarak,
"ama ya ikiniz de

Unutulmuşlar'ın çok uzak torunları olsalardı? Ya her biri tek bir uykuda
olan

genin sizde bir araya geldiğini biliyor muydunuz? Belki de o gen yüzde
üçtür."

"Milyonda bir şans."

"Şart değil," dedi. "Sessizlik yüz yıldan biraz fazla bir süredir var. Ondan
önce, her şey

gitti. Birçok insan ve Dönüşen'in Sessizlik öncesi Psy akrabaları vardı.
-Uyuyan genler için havuz

Unutulmuşların torunlarından daha geniş."

"Ama uzmanlar," dedi, bunu çok istediği için şeytanın avukatını , "onlar
yaptı

genetik testler, hiçbir belirteç bulamadı."

"Çünkü doğru şeyi aramıyorlardı," dedi, yerinden kıpırdamadan.

"Santos'un ne dediğini hatırla

Bir çocuğun ailesinin onu tam insan sanması ve bu yüzden kimsenin bir
Psy nedeni aramaması hakkında?"

Onun için savaşıyordu, çok sert savaşıyordu. "Seni seviyorum," diye
fısıldadı.

Elini kadının sırtında gezdirdi. "Evet, öyle."

"Senin söylemen gerekiyordu," dedi, kırılmış gibi yaparak, çünkü bu aptallık

korku/umut körfezde.

"Neden?" Adam kaşlarını çatarak ona baktı. "Biliyorsun sen benim kalp atışımsın."

Bu açık sözler onu dizlerinin üzerinde durdurdu. Uzanarak onu öptü, diğer çiftin onu öptüğünü umursamadan.

izliyor olabileceğini düşündü. Ama ayrıldıklarında, Sascha'nın gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu görmek için ekrana baktı ve

Lucas ona odaklanıyor. "Ne gördüğünü merak ediyorum."

"Faith bir keresinde bana zihinlerimizin yıldızlar gibi olduğunu ve her birinin eninde sonunda Lucas'a bağlı olduğunu söylemişti. İşte bu yüzden

Sascha buna ağ diyor."

"Ve seninle olan bağım sayesinde oradayım." Bunu söylemek ona huzur verdi. "Sevindim

Çiftleştik," dedi ve ilk kez gerçeği söyledi. "Bunun bencilce olduğunu biliyorum ama memnunum."

"Güzel, çünkü çıkış yok."

İşte o anda Sascha'nın gözleri fıldır fıldır açıldı. Talin karanlığın basamak basamak aktığını görünce irkildi.

renklerle. Bu mucize onu şaşırttı, uzanıp ekrana zevkle dokunmak istemesine neden oldu.

Ama Sascha'nın söyleyecekleri o muhteşem gözleri bile gölgede bıraktı. "Clay haklıydı."

Clay onu dik tutmasaydı dizleri çökecekti. "Ne?" diye mırıldandı. "Ne oldu?"

Bir şey görüyor musun?"

"Zordu," dedi Sascha, gülümsemesi yüzünü çatlatacak kadar .

"Zihnini

farklı olduğunu düşündük ve çoğunlukla haklıydık, ancak önyargımız tüm gerçeği görmemizi engelledi. Biyo-geribildirim, bir insanla aynı şekilde emmiyorsunuz.

Psy yapıyor. Akışlar belirgin değil. Sanki"-hızlı açıklamasına ara verdi-
"sanki bir

sisli bir yağmur, bizim ise sağanak yağmura ihtiyacımız var. Anlıyor musunuz?"

Talin o kadar ki, konuşmayı formüle etmekte zorlanıyordu. "Onsuz hemen ölecek kadar değil ama

"Ben sürece doğru mu?"

"Evet!" Sascha'nın yüz ifadesi heyecanla parlıyordu. "Etrafınızda gördüğümüz şey hafif, çok hafif bir şey,

biyolojik geribildirimden yararlanın. Beyniniz, Clay ile olan bağlantınız aracılığıyla ihtiyaç duyduğu şeyi alıyor ve bu nedenle

Web." Gözleri keskinleşti. "Kendini daha iyi hissediyor musun?"

Soruyu düşünmek zorunda kalmadı. "Evet. Çok net düşünebiliyorum. O zamandan beri-" Yüzünden kan .

"Clay'in baş ağrısı."

"Bu her açıklıyor," dedi Sascha, gülümsemesi hiç azalmadan. "Bir noktada güçlü bir çekim olmalı,

Çünkü belirtilerimize bakarsak, beyniniz açlık modundaydı. Beyninde bir değişim fark etmedim.

Web'de gerçeği öğrenmemi sağlayacak bir şey yoktu ama bunu doğrudan Clay'den aldın."

Dehşet Talin'in damarlarına yayıldı. "Onu incittim mi?"

"Hayır, hayır, bu kan bağıışı gibi bir şey," diye onu temin etti Sascha. "Eğer sürekli o kadar çok kan alsaydın

ona zarar verebilirdi."

"Öldürebilir mi?" Talin ağzı dolu bir halde sordu.

Sascha'nın gözleri büyüdü. "Evet. Psy Net doğumu için, evet. Ama o kadarına ihtiyacınız yok. Sen olsan

Clay'i çok yordu. Zaten sen ondan sadece bir kez büyük bir ısırık aldın" - gülümsedi - "ve

yenilenmek için zamanı oldu. Bağ Web'e yerleştğinde, genel olarak

Ben ve Faith gibi gereksiz birikimler. Kimseye zararı yok."

"Tamam." Clay'in iyi olduğunu bildiği için söyleyebildiği tek şey buydu, zihni uyuşmuştu.

"Clay," dedi Lucas, "bunu yarın alsak nasıl olur?" Gözleri Talin'in üzerindeydi. "Sanırım senin

Tally'nin iyileşmek için zamana ihtiyacı var ve Sascha'cığımın da heyecanını atması gerekiyor."

Birinden bir soluk sesi ve bir kıkırdama duyuldu ama Talin bunun farkında bile değildi. Zar zor fark ettiği gibi

Clay'in konuşmayı bitirdiğini, bornozunu çıkardığını ve kendi bornozuyla birlikte yere bıraktığını fark etti.

kıyafetler. Ama onu öptüğünde, sanki içinde bir düğme atılmış gibiydi. Canlandı ve

Ne coşkulu bir hayattı. O güldü, onlar oynadı ve her şey bittiğinde başını ve sonsuza dek düşündü.

BÖLÜM 48

Psy Net'te, Psy Konseyi'nin üçüncü acil durum oturumu gerçekleşiyordu.

Shoshanna, "Geçen yıl Enrique ile yaşadığımız durumun tekrarlanmasına izin veremeyiz," dedi.

Ölümü Kaleb'in yükselmesine neden olan Konsey Üyesi. "Yeni bir Konsey Üyesi için yemin etmemiz gerekiyor.

herkes Marshall'ın ölümünün gerçek koşullarını sorgulamaya başlar."

"Evet," diye onayladı Tatiana. "Yine de halk, kazara meydana geldiği açıklamasını kabul ediyor gibi görünüyor.

ölüm çok iyi."

"Konuşmamız gereken bir şey daha var," diye araya girdi Ming. "Ashaya ile bir sorunumuz olabilir

Aleine."

Kaleb konuyu bir kenara bırakarak, "Kontrol altında," dedi. "Oğlu , doğru mu?"

"Evet. Ancak bunun onu ne kadar tutacağından emin değilim."

"Ama şimdilik öyle," diye cevap verdi Nikita. "Shoshanna haklı, acilen yeni bir Konsey Üyesine ihtiyacımız var."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Ming. "Ancak Kaleb'in aksine, bu rolü üstlenmeye hazır kimse yok. Son turda Gia Khan'ı düşündük ama o zamandan beri zayıf olduğunu kanıtladı, yerel halkındaki huzursuzluğu durduramadı.

bölge."

Gergin bir sessizlik.

"Bir önerim var," dedi Kaleb. "Bir zamanlar Konsey adayıydı, şimdi yeterince güçlü ve

Bize meydan okuyor ve Marshall'ın sorumluluklarını üstlenebilecek kadar güçlü."

"Anthony Kyriakus'tan bahsediyorsun," dedi Shoshanna. "Adam başımızın belası, ama sen

haklı olabilir. Onu Konsey yaparsak önemli kaynaklarına ve iş ağına erişimimiz olur."

Nikita onlara "Daha önce de Konsey üyeliğini reddetmişti," diye hatırlattı. "Şimdi de kabul etmeyebilir."

Kaleb bir sonraki sözlerini dikkatle düşündü. "Marshall'ın ölümünün teyit edilmesinin ardından Anthony ile bir görüşme yaptım."

"Konsey izni olmadan mı?"

"Hakkımı ver, Ming," diye karşılık verdi Kaleb. "Hiçbir şey söylemeden de ilgiyi ölçmenin yolları var.

en ufak bir nota."

"Vardığın sonuç?" Tatiana sordu.

"İstekli olabilir."

Shoshanna'nın zihinsel yıldızı düşünce içinde dönüp duruyordu. "Dönüşenlerle hatırı sayılır bir teması var-

O hala

kızı Faith'e taşeronluk yapıyor."

"Bu da," dedi Nikita, "başka bir avantaj olabilir. Bu konuda çok fazla bilgi edinmiş olmalı.

kediler."

"İyi bir nokta," diye onayladı Ming. "Aday olarak ona karşı hiçbir çekincem yok."

"Benim bir tane var," dedi Henry. "Nikita gibi onun da Net'ten ayrılan bir kızı var.

Bu olacak mı

Konsey'in imajını zayıflatmak mı?"

"Bence hayır," diye yanıt verdi Kaleb. "Yapabileceğini çoktan kanıtladı bizi tutuyor. Arkasında hepimizden daha fazla şirket var."

"Katılıyorum," dedi Shoshanna. "Oyum evet."

Diğerleri de teker teker kabul etti.

Bir gün sonra, nüfuzlu NightStar Grubu'nun lideri ve en güçlü ailenin babası Anthony Kyriakus

Dünyadaki F-Psy, tekliflerini kabul etti.

Aynı zamanda, Ashaya Aleine son parti kağıtların içine gizlenmiş düz bir kalem ve kağıt notu açtı

İstediği ekipmanlar. Keenan bir sonraki planlı ziyareti için uçakla gelecekti.

Bu da arabayla olur.

Jonquil Duchslaya ve Noor Hassan'a tuzak kurduğu gece kendisine silah doğrultan adamın

gerçeği söylemişti. Çünkü sadece bir şansları olacaktı.
Ming onu izliyordu. O da

Elini fazla oynamıştı ve şimdi Konsey Üyesi onun itaatini zorla kabul ettirmekten birkaç santim uzaktaydı.

zihinsel ihlallerin en vahşisi.

EPILOG

Ona sonsuzluk veren o geceden iki gün sonra Talin, Shine'daki uzmanlarla bir araya geldi ve

Clay'in önsezisini ve Sascha'nın teşhisini doğrulayan titiz bir dizi testten geçti.

Dr. Herriford, "Geribildirim ihtiyacınız o kadar az ki," diye haykırdı, "ilk muayenede fark edilmedi.

Her Shine çocuğu üzerinde yaptığımız testler." Bir elini saçlarının geçirerek parlak turuncu bir şey yaptı.

düzensiz tutamlar halinde yapışiyor. "Testi yeniden yapmamız gerekecek. Eğer siz geçtiyseniz, diğerleri de geçecektir."

Sıkıntısı açıldı. "Öğrenciler yaşlandıkça periyodik kontroller de yapmaya başlamamız gerekecek.

giriş taramaları."

Talin'in sistemi yeniden başlatmaya yardım etmeye niyeti vardı ama önce somut cevaplar istiyordu. "Yani ben

belirtilerden herhangi biri hakkında endişelenmek zorunda mı?" Artık fügler yok, seçim duygusunun elinden alınması yok

ondan. Eli Clay'inkinin etrafında kıvrıldı, sıkıca tuttu.

"Bana anlattığın her şey," dedi doktor, küçük elektronik not defterine bakarak, "fügler, kayıp

anılar, hatta gizemli alerjik reaksiyonlar, hepsi Süreç Dejenerasyonunun belirtileridir."

"Doktor," dedi Clay, meselenin özüne inerek, "iyi olacak mı?"

Herriford ışınlandı. "Geri bildirim sorununu çözmek için ne yaptığınız - ve eğer siz Değişkenler

paylaşmaya karar verirsiniz, lütfen bana

bildirin-" Clay homurdandı.

"Doğru." Doktor yılmadan gülümsemeye devam etti. "Bayan McKade'in sağlığının mükemmel olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum. Hayır.

Unutulmuş tuhaflıklar- gördüğüm şeylere inanamazsınız."

Muayene masasından atladı. "Teşekkürler, Dr. Herriford."

Doktorun el sıkışması sıcak ve sağladı. "Bu arada, Dev'in sana bir şeyler anlatma şansı oldu mu?

her şey?"

Talin başını salladı. "Cliff Notes versiyonunu aldık. Neden?"

Herriford, "Bu herkesin bildiği bir şey değil," dedi, "ama Dev size karşı dürüst olmamı söyledi.

Sen

güç uyuşmazlığını biliyor musun?"

Başını salladı. "Nadiren birkaç torunun çok büyük bir miktarı var."

"Evet, ama ilginç olan bu değil." Doktorun gözleri parlıyordu. "Bu çocuklar, onlar

Psy yeteneklerinin daha düşük bir versiyonuyla doğuyorlar, tamamen yeni yeteneklerle doğuyorlar."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Clay'e baktı ve aniden cevabını aldı.
"Karışık kan. Genetik

birbirine karışıyor ve yeni bir şey yaratıyor." Güzel bir şey.

Doktor başını salladı. "Psy Net'te bu tür spontane yeteneklerin ortaya çıktığı örnekler vardı.

Sessizlik öncesi - bizim göre bu değişiklikler durdu çünkü Konsey gen havuzundan herhangi bir mutasyon."

"Ama Unutulmuşlar için böyle bir şey söz konusu değil."

"Hayır." Doktorun gülümsemesi büyüdü. "Şu anda gördüğümüz şey, uzun vadeli bir genetik değişimin sonuçları. İçinde

Bazı durumlarda Psy genleri, taşıyıcıların insani güçlerini yoğunlaştırarak kendilerini ifade ediyor gibi." O

Clay'e yalvaran bir bakış attı. "Bana değiştirici bulamayacağına emin misin-"

"Hayır."

Doktor iç çekti. "Söylediğim gibi, bu yeni yetenekler Psy ya da insan değil, her ikisinin karışımı,

Hatta belki de bireyin Dönüşen kanı taşıdığı durumlarda üçü birden." Bir başka umutlu-

ama

Clay'e nafil bir bakış attı. "Çok, çok heyecan verici."

Talin kaşlarını çattı. "Ve tek sahip olduğum şey bu aptal geri bildirim ihtiyacı."

Doktor yüzünü buruşturdu. "Sizi anlıyorum. Teknik olarak, yüzde yirmi Psy'im. Ama fiziksel ve ruhsal açıdan

zihinsel yetenekler, ben yüzde yüz insanım. Bu iyi bir şey. Shine'la ilgili bir şey var; biz soydan gelenler arasında ayırım yapmayız. Bu kapılardan çoğunlukla insan olan pek çok çocuk geçiyor."

En azından Talin'in neden kendisinin seçildiği sorusuna kesin bir yanıt vermiş oldu. "Güzel. Ama ben hala

telafi etmek için süper güçlere sahip olmalı." Sonunda her şeyi anlayabilecek kadar sakinleştiğinde, biyolojik geri besleme ihtiyacı kendisini bir vampir ya da succubus gibi hissetmesine neden olmuştu.

Clay'e bunu anlatırken gözleri dolmuştu... ta ki aptal erkek konuşamayacak kadar gülmeye başlayana kadar

O gün ona bir çift "gerçek vampir dişi" almıştı. Clay onu gördüğünde gülümsüyordu.

bir kolunu boynuna doladı. "Sen neden bahsediyorsun, Tally? Senin özel güçlerin var."

"Öyle mi?"

"Evet, beni dizlerimin üstüne çöktürecek güce sahipsin."

Bu onun kızarmasına neden oldu. Sonra da onu

öpmesine neden oldu.

"İsla," dedi o gece. "Ne?"

"Eğer çocuğumuz kız olursa adını bu koymak istiyorum."

Bir kalp atışı sessizlik. "Erkek çocuk için Pinokyo'ya ne dersin?"

"Hayır," dedi kaşlarını çatarak ama bu yorumun onun "teşekkür ederim" versiyonu farkındaydı. Isla kırılmıştı,

Ama oğlunu sevmiştı ve Clay onu sevmiştı. Talin buna saygı duyacaktır. "Sen seçemezsin.

zavallı çocuğumuzu aşağılanmış bir hayata mahkum edeceksin."

"Velet."

"Kabadayı," dedi, gülümseyen dudakları sıyrırken, vücudu koruyucu bir duvara dönüşmüştü. "Nasıl

Fabien hakkında?"

"Hanım evladı ismi. Ben bile daha iyisini

yapabilirim." "Ne olmuş yani?"

"Joshua."

Gülümsedi. "Bunu sevdim. Joshua ve Isla."

"Yine kaç çocuğumuz olacak?" "Çok."

"Sanırım inime her zaman daha fazla oda ekleyebilirim." Dudaklarını hızlı bir okşamayla onunkilerin üzerinde gezdirdi.

"Ne

istersen."

"Bu durumda, seni istiyorum." Onun öpücüğünün sahiplenici sıcaklığında, aşkının büyüünde eridi.

Öyleydi.

Mantık duygulara teslim olurken, "Seni asla bırakmayacak bir leopara ait olmak ne güzel," diye düşündü. Bu

mükemmellikti.

Birkaç saat sonra Sascha Yıldızlar Ağı'nda bir şeyler olduğunun farkına vararak uyandı.

Lucas'ın sıcaklığına sokularak zihin gözünü açtı ve onu oluşturan ışık tellerine baktı.

Ağ'a kadar. Bağların katlanarak güçlendiğini fark etmesi birkaç dakikasını aldı.

Bu da öngörülen oranın çok üzerinde bir geri bildirimle sonuçlandı. , nedenini kontrol etti ve tekrar kontrol etti

Ama tek fark Talin'in canlı ve son derece insani varlığıydı.

O da anladı.

Yıldızlar Ağı artık üç ırkın da düşünce ve rüyalarından besleniyordu. Dünyaları bir üçlü birlikti ve yüz yıldır ilk kez bu üçlü birlik psişik düzeyde tamamlanmıştı.

Sascha bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama bunun iyi bir şey olduğunu biliyordu.

Gülümseyerek tekrar uykuya daldı. Son.

Reklam.

Bu Başlık Hakkında

Bu e-Kitap, OverDrive, Inc. tarafından üretilen ReaderWorks®Standard 2.0 kullanılarak oluşturulmuştur.

ReaderWorks hakkında daha fazla bilgi için lütfen bizi
Web'de www.overdrive.com/readerworks adresinde ziyaret edin.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.